VIỆT LINH

BÍ MẬT VỀ HUYỀN TRÂN CÔNG CHÚA

M.2005.1671

— 1989 —

3191/69

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

BÍ MẬT VỀ HUYỀN TRÂN CÔNG CHÚA

downloadsachmienphi.com
Download Sách Hay | Đọc Sách Online

www.songhuong.vn

Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

downloadsachmienphi.com
Download Sách Hay | Đọc Sách Online

www.songhuong.vn

Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

VIỆT LINH

BÍ MẬT VỀ HUYỆT TRẬN CỒNG CHÚA

TIỂU THUYẾT LỊCH SỬ

downloadsachmienphi.com
Download Sách Hay | Đọc Sách Online

M 27951 89

SỞ VĂN HÓA VÀ THÔNG TIN BÌNH TRỊ THIÊN
— 1989 —

THƯ VIỆN KHOA HỌC TỔNG HỢP
Vn 3191 /89
www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

downloadsachmienphi.com
Download Sách Hay | Đọc Sách Online

www.songhuong.vn

Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

LỜI NÓI ĐẦU

Trong bối cảnh lịch sử của nước Đại Việt vào thế kỷ XIII, sau ba lần dồn toàn bộ sức lực chống trả sự xâm lược của Nhà Nguyên, tình hình đất nước đang gặp nhiều khốn khó. Vua nhà Trần không muốn dân lại rơi vào cảnh điêu linh, chết chóc của những cuộc chiến tranh giành đất đai biên ải và với ý đồ chiến lược lâu dài nhằm vừa mở rộng bờ cõi, vừa tạo mối bang giao mật thiết với Vua Chiêm, giữ yên hàn biên giới phía Nam, vững phên dậu của một phương trời đất nước, đã gả Huyền Trân Công chúa cho Vua Chiêm.

Huyền Trân Công chúa, một nàng công chúa kiều diễm tài hoa mà cả triều đình nhà Trần yêu quý đã lên đường sang Chiêm Thành làm vợ của Quốc vương Chế Mân, thực hiện ý đồ chính trị cao cả của nhà Trần.

Chế Mân đã dâng hai vùng đất là Châu Ô, Châu Lý để làm sính lễ cho Đại Việt. Dân gian vô cùng thương yêu và quyến luyến đã soạn nên bài ca tiễn biệt, lưu truyền cho đến ngày nay «Nước non ngàn dặm ra đi!...»

Được một năm ở xứ Chiêm thì vua Chiêm vương mất. Tục lệ ở đây là khi vua mất, các phi tần mỹ nữ hầu hạ vua cũng phải chết theo để tiếp tục hầu hạ vua ở bên kia thế giới. Số phận phải lên giàn thiêu của Huyền Trân Công chúa đã làm xao động nhà Trần.

Trần Khắc Chung, một vị tướng trẻ tài ba, mưu lược được nhà Trần chọn cử sang Chiêm để tìm cách rước Công chúa về. Trải qua những ngày tháng vô cùng khổ ải, vượt biển, băng rừng, trèo non, lội thác, dũng tướng Trần Khắc Chung cùng đoàn dũng sĩ tâm phúc đã đến

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

được đất Chiêm với nhiều phương cách đầy mưu lược, thông minh nhiều trạng huống éo le, phức tạp. Trần Khắc Chung và đoàn tùy tùng đã hoàn thành sứ mệnh cao cả mà triều đình nhà Trần giao phó, đã đưa được Công chúa Huyền Trân về Đại Việt.

«Bí mật về Huyền Trân Công chúa» là tập sách nhằm ghi lại phần nào bối cảnh của giai đoạn lịch sử bang giao hòa hiếu và «sự kiện tình báo» đặc biệt cứu thoát Huyền Trân. Với tính chất là tiểu thuyết lịch sử nên sự kiện được tác giả dựng lại một cách phóng túng, dã sử, chắc chắn không tránh khỏi hạn chế. Mong bạn đọc lượng thứ và đóng góp ý kiến cho chúng tôi để lần xuất bản sau được tốt hơn.

SỞ VĂN HÓA VÀ THÔNG TIN B.T.T

downloadsachmienphi.com
Download Sách Hay | Đọc Sách Online
www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

THĂNG LONG đêm hè vắng lặng. Bầu trời đen thẳm lì tì đày sao. Đôi làn gió nhẹ thổi không đủ sức xua tan oi ả nên mãi gần về sáng, trời mới dịu mát.

Chúng dân đang chìm trong giấc ngủ lắng sâu, bỗng kinh thành rộn lên tiếng vó ngựa mỗi lúc một dồn dập tướng chúng kỵ sĩ vẫn ra roi thúc ngựa dù tuấn mã đã gần kiệt sức đang sải dài nước kiệu đại.

Tiếng vó ngựa giữa đêm trường đề gợi lên cảnh binh đao mà đất nước vừa trải qua bao năm chinh chiến.

Chúng dân kinh thành có người lo lắng tự hỏi : « Phải chăng giặc Thát Đát lại động binh phạm cõi Đại Việt? Hay Ai Lao tưởng Đại Việt trải qua ba cuộc chiến chống Thát Đát, quân và ngựa chết hại, nhân dịp này đánh phá biên thùy ?

Hay Chân Lạp, Xiêm La ? Nước Ngưu Hống hay Tam Phật Tề có chuyện gì rắc rối ngoài biên viễn ?

Hay ở phía Nam, quân Chiêm Thành nổi dậy đòi lại Châu Ô, Châu Lý ?

Trước đây ở mảnh đất này quả thật dân Chiêm Thành các thôn La Thủy, Tác Hồng, Đà Bông có nổi dậy chống lại quân quan Đại Việt, nhưng từ đầu năm nay khi hai châu được đổi thành Châu Thuận và Châu Hóa, quan gia đã sai hành khiển Đoàn Nhữ Hài đến tuyên dụ đức ý của triều đình, khéo chọn trong số người

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Chiêm Thành ở ngay những nơi đó bổ làm quan để vỗ yên chúng dân, lại cấp cho ruộng đất, tha tô thuế suốt ba năm liền, tưởng đã yên bề.

Người tin vào thờ cúng thì cho rằng năm nay có nhiều điềm gở: chỉ riêng một việc tháng ba, ngày 17 giờ Tỵ, mặt trời có hai quầng, như hình hai cái cầu vồng giao nhau, là đủ biết cái năm Đinh Mùi năm thứ 15 này (1) nếu không nước to vỡ đê thì cũng xảy ra nạn đói. Mà chưa chừng cả hai tai họa cùng ập đến cũng nên.

Tiếng vó ngựa đã làm thức giấc quan hành khiển thượng thư tả bộc xạ Trần Khắc Chung. Tướng quân cứ trằn trọc, trở mình mãi không sao nhắm mắt được.

Hay là... Nghĩ đến đây, Khắc Chung hơi tái mặt đi.

Hồi cuối năm ngoái, từ trấn Vân Đồn, Khắc Chung đã loáng thoáng nghe thấy tin vua Chiêm làm bệnh, hoàng hậu đã cho với mấy quan ngự y nổi tiếng từ Trảo Oa, La Hộc sang chữa nhưng xem chừng tuổi cao sức yếu, khó mà qua khỏi.

Nếu quả đúng vậy thì... thật khá thương cho kiếp hồng nhan bạc mệnh.

Chưa tròn một năm, phải rồi cũng mùa hạ năm ngoái, nhưng mà là tháng sáu, giờ mới tháng năm.

Thế mới biết người xưa dạy đúng: « Thời gian như bóng câu qua cửa ». Quả thật thấm thoắt mới ngày nào Thượng hoàng sang chơi Chiêm Thành, hứa gả công chúa Huyền Trân cho quốc vương Chế Mân.

Hầu hết các quan triều đều cho là không nên
Số rất ít cho là nên thì lý lẽ rằng:

(1) 1307

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

— Trước đây, nhà Lý đã gả một số công chúa cho các châu mục: chẳng hạn như công chúa Bình Dương đem gả cho Châu Mục Châu Lang; công chúa Kim Thành được gả cho Châu Mục Châu Phong; công chúa Trường Ninh được rước cho Châu Mục Thượng Oai.. Thì nay có gả công chúa Huyền Trân cho quốc vương Chiêm Thành cũng là lẽ thường tình.

Đa số quan triều đình bẻ lại:

— Đó chẳng qua là kế sách dùng các Châu Mục làm phên dậu triều đình. Nếu vậy thì phải kể cả việc vua Lý gả công chúa Khâm Thánh cho Châu Mục Châu Vị Long rồi gả công chúa Diên Bình cho thủ lĩnh phủ Phú Lương... Còn như đối với Chiêm Thành lại khác.

Số ít quan triều ngả về ý quan gia thì lại nói:

— Quân Chiêm Thành đã từng cướp phá miền duyên hải Đại Cồ Việt, quấy nhiễu phạm cõi ta nhiều lần nên việc công chúa xuất giá sang Chiêm quốc chẳng qua cũng là cách cố kết tình thân lân bang giữa hai nước.

Xem chừng các quan trong triều không ai dám nói thẳng ra nhưng bụng quả không vui, ai dám trái mệnh quan gia nhất là khi có Văn Túc vương là Đạo Tái cúi đầu tâu rõ việc tơ duyên này là đắc sách, sau đó lại có thêm Khắc Chung này đồng lòng.

Chỉ bốn tháng sau, công chúa Huyền Trân bước lên kiệu rời Thăng Long vào Chiêm Thành.

Thế mà đến nay thấm thoắt đã gần một năm qua.

www.songhuong.vn

Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Ở thành Đồ Bàn quốc đô Chiêm Thành, cũng chỉ một năm qua trong hoàng cung đã xảy ra bao điều biến động.

Trong số các hoàng hậu của Chế Mân, Huyền Trân đúng là người mà quốc vương Chiêm Thành chưa hề biết mặt trước ngày cưới.

Cả hoàng hậu chính thất Ta-pa-xi cũng vậy, hậu cũng nóng lòng chờ đợi xem công chúa Đại Việt đẹp nghiêng nước nghiêng thành tới mức nào mà quốc vương phải cắt hẳn Châu Ô Châu Lý để cưới được nàng. Cho tới hôm Huyền Trân vào bệ kiến mặt rồng và hoàng hậu, Ta-pa-xi cũng phải nhận là nàng đẹp.

Chiêm hậu đoán chừng tất cả các công chúa Đại Việt đều có nước da trắng như trứng gà bóc, khuôn mặt trái xoan, đôi má lúm đồng tiền thật duyên dáng mỗi khi cười ; đôi lông mày dài liễu. Huyền Trân đẹp, không phải cái đẹp lộng lẫy bởi vàng ngọc châu báu, một cái đẹp dịu hiền pha một chút buồn nhẹ lắng như tiền kiếp vụng tu, ngay cả khi nàng cười.

Một số triều thần Chiêm quốc cho rằng: giá như Chiêm vương còn trẻ thì nàng công chúa Đại Việt này hẳn phải là kẻ tình địch với hoàng hậu chính thất. Nhưng Ta-pa-xi biết rõ: quốc vương đã ở tuổi xế bóng, Huyền Trân không bằng tuổi con trai hậu. Vả lại trước khi Chiêm vương cưới Huyền Trân, Chiêm hậu đã ép Chiêm vương hứa truyền lại ngôi cho hoàng tử con trai mình. Như vậy dù Huyền Trân có lộng hành thì việc Đà-a-bà-niêm nắm triều chính sau này là điều không thể đảo ngược được.

Chính vì vậy mà ngay sau khi Chế Bồ Đài được lệnh Chiêm vương đem lễ vật sang Đại Việt xin cầu hôn

Download Sách Hay | Đọc Sách Online
www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

kèm theo lệnh cho xây dựng ở Đồ Bàn biệt cung của hoàng hậu Huyền Trân. Chiêm hậu Ta-pa-xi cũng không nói gì.

Ngoài mặt thì bình thản nhưng trong lòng hoàng hậu chính thất vẫn lo: với tuổi độ đương xuân, lại nhan sắc kiều diễm, công chúa Đại Việt một khi được quốc vương sủng ái cũng dễ dúng tay vào việc triều chính, khuynh đảo Chiêm quốc.

Vì vậy mà tất cả thị nữ Chiêm Thành vào cung hầu hạ lệnh bà Huyền Trân đều phải do đích thân Ta-pa-xi tuyển chọn, trong số này có Mị La là người được hoàng hậu chính thất cử ra để giám sát đám thị nữ Đại Việt hàng ngày làm gì, vào thành lui tới những đâu, kết thân với những ai, đều phải mật báo cho Ta-pa-xi.

Ngay cả lệnh bà Huyền Trân quen dùng loại phấn thơm gì, gương đồng loại nào, do thương nhân nước nào đem tới, Mị La cũng phải nghe ngóng động tĩnh.

Từ lúc đầu vào hầu hạ Huyền Trân, My La đã sớm quý mến lệnh bà Đại Việt phúc hậu, một người rất yêu hoa.

Quả thật với lệnh bà Huyền Trân thì Chăm-pa nghe nói đâu ở Tây Trúc dọc theo bờ sông Hằng cũng có một nước mang tên loài hoa đó.

Phải chăng xứ sở này mọc dãy một loại «Ngọc Lan» đó mà thương nhân Lôi Châu quen gọi Chiêm ba là tiếng phạn của hoa ngọc lan.

Có lẽ nếu nói đến loài hoa nào ở Chiêm quốc gợi cảm nhất với lệnh bà thì đó là loài hoa Chăm-pa này.

Thú thật Mỵ La không rõ trong hoàng cung Đại Việt, hoàng hậu và các phi ăn ở với đám cung lần mỹ

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

nữ thế nào chứ như ở đây lệnh bà Đại Việt đối với thị nữ Mạc Hà thật thân tình như chị em.

Thật ra Huyền Trân rất khiêm nhường thấu hiểu chỗ đứng của mình trong hoàng tộc nên lệnh bà ý nhị nhân ái trong ứng xử với kẻ hầu người hạ trong cung.

Thị nữ Chiêm Thành không ai là không quý mến lệnh bà chẳng phải vì cái trâm cài đầu, chiếc lược, dăm vuông lụa.. chút quà nhỏ mà chính là bởi tấm lòng khoáng đạt.

Đêm đầu tới Đồ Bàn, gieo mình xuống sập ngự, Huyền Trân đã lặng lẽ khóc thầm.

Cho tới khi Chiêm vương đụng tay vào chiếc gối gấm đẫm nước mắt, gạn hỏi mãi, Huyền Trân cũng chỉ đáp ậm ừ :

– Tân quốc vương, thiếp nhớ thượng hoàng, nhớ mẫu hậu... nhớ hoàng cung Đại Việt.

Và quả thật công chúa Huyền Trân ngay từ nhỏ vốn sống quẩn quanh trong hoàng cung, đến ngay kinh sư cũng chưa bao giờ đi thăm hết ba mươi sáu phố phường nên giả dụ như có ai ở Lộ Khoái về hỏi thăm phường Yên Hoa cầu Giang Khẩu chắc Huyền Trân cũng chịu.

Về dòng dõi tôn thất và các quan văn võ trong triều thì Huyền Trân được dạy cặn kẽ để biết rõ từ tôn thất đến quan ngũ phẩm đều được đi kiệu, ngựa và võng.

Chỉ cần ghé mắt từ trên lầu cao nhìn qua tấm rèm thấy kiệu đầu đòn chạm phượng sơn son thì Huyền Trân có thể biết rõ người ngồi trên kiệu là tôn thất : còn nếu lọng màu tía, kiệu đầu đòn chạm anh vũ sơn then thì đúng là kiệu tướng quốc.

www.songhuong.vn

Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Còn như lọng xanh, kiệu đầu [illegible] chạm mây là kiệu từ tam phẩm trở lên; từ tứ phẩm đến lục phẩm thì kiệu đòn bằng đầu; lọng xanh dùng từ ngũ phẩm trở lên; lục thất phẩm thì dùng lọng giấy đen.

Huyền Trân có thể chỉ nhìn vào cửa tay áo rộng từ chín tấc đến một thước hai là có thể nhận ra được các quan văn võ, nếu là quan văn thì đội mũ chữ đinh sắc đen, nếu tụng quan thì đội mũ toàn hoa sắc xanh có hai cái vòng vàng dính ở hai bên.

Nhưng kể từ khi xuất giá vào đất Chiêm Thành, Huyền Trân mới trải qua một chặng đường sóng gió.

Hồi ở Thăng Long, có lần Huyền Trân nghe một khách buôn Chân Lạp vừa từ Chiêm Thành tới kể về Chiêm vương vốn rất nhiều vợ. Theo phong tục bên đó thì các cô gái trước khi đi lấy chồng đều phải vào bệ kiến nhà vua. Chiêm vương ưng ai thì cô gái đó sẽ được diễm phúc [illegible] cùng, nếu ngược lại, nhà vua sẽ ban cho cô gái một kỷ vật làm của hồi môn trước khi về nhà chồng.

Chẳng thế mà có Chiêm vương — không rõ số hoàng hậu là bao nhiêu — đã có cả thảy ba trăm hai mươi sáu người con, trong số đó một trăm năm mươi người đang độ tuổi trưởng thành.

Chế Mân lúc này đã trên năm chục tuổi, hoàng hậu chính thất Ta-pa-xi vốn là công chúa xứ Trảo Oa, một bà hoàng xinh đẹp.

Sang tới Chiêm Thành rồi, Huyền Trân mới rõ: cả chúng dân lẫn các quan trong triều, nhất là tể tướng Bảo Môn Tông đều không muốn đón Huyền Trân về đẹp duyên với Chiêm vương trong hoàng cung.

Đã có lần một quan tể tướng tâu với Chiêm vương trước lúc Chế Bồ Đài đưa lễ vật tới Thăng Long:

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

— Tâu quốc vương, Châu Ô, Châu Lý là đất đai tổ tông để lại. Giờ cắt dâng Đại Việt làm quà dẫn cưới, e có sợ sử sách sau chê cười chăng?

Chiêm vương chỉ cười:

— Tầm mắt lũ khanh không thể vượt qua được ngọn núi Nha hầu (1). Cứ suy ngay việc ta lập hoàng hậu Ta-pa-xi làm chính thất, giữa nước ta và Trảo Oa đã trải qua bao năm tháng sóng yên biển lặng. Ngày nay ta có tạm nhượng Châu Ô, Châu Lý chẳng qua là cốt giữ yên đất đai tổ tông để lại, muôn dân trăm họ an cư lạc nghiệp

Mà quả thật khi cưới công chúa Huyền Trân, dâng Châu Ô Châu Lý cho vua Trần nước Đại Việt, Chế Mân cũng kỳ vọng một sự hòa hoãn vĩnh cửu ở biên thùy phương Bắc, cốt dồn binh mở cuộc tranh hùng quyết liệt với Chân Lạp ở Thượng Nguyên Châu để trấn định luôn châu Tân Đồng Long (tức châu Pan-du-ran-ga (2) cốt giữ mối giao lưu mật thiết với Trảo Oa, quê hương của hoàng hậu Ta-pa-xi.

Ngày tháng trôi qua, hoàng hậu Huyền Trân cũng sớm hiểu rõ mối bang giao thắm thiết giữa Chiêm Thành và Trảo Oa chẳng qua là do Chiêm vương đã có hoàng hậu chính thất: Ta-pa-xi vốn là công chúa nước Trảo Oa. Hầu hết vật dụng trong hoàng cung của Ta-pa-xi cũng đều đưa từ Trảo Oa sang. Thậm chí ngự y quan trong triều cũng là người Trảo Oa.

---

(1) Núi ở phía Bắc thành Đồ Bàn.

(2) Gồm Khánh Hòa, Ninh Thuận, Bình Thuận, Bình Tuy.

www.songhuong.vn

Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Biết bao đổi thay dồn dập tại hoàng cung và cả trong lòng lệnh bà cũng đang xao động như sóng cồn.

* * *

Tại Thăng Long, sáng nay đúng như Khắc Chung dự đoán, chúng dân kinh thành đã biết tin: quốc vương Chiêm Thành Chế Mân vừa băng hà.

Nhưng việc thượng hoàng cùng quan gia mật bàn trong cung Thánh Từ thì dường như không một ai hay biết, ngay cả quan tướng nguyên súy trấn điện đứng ở ngay cửa nội cung.

* * *

Cứ mỗi lần nghĩ đến phận bạc của lệnh bà Huyền Trân, Khắc Chung lại sót xa cho mình: mình cũng có phần gây ra nỗi niềm đau khổ cho một kiếp người, cùng với Văn Túc vương Đào Tái vun vào cho mối tình oan nghiệt này.

Cũng có thể vì thế mà ngay sau khi có lệnh quan gia cử Khắc Chung cùng quan an phủ sứ Đặng Văn sang Chiêm Thành đón lệnh bà Huyền Trân và thế tử Đa Da về, quan hành khiển thượng thư tả bộc xạ vội bắt tay luôn vào việc.

Chia tay với Đặng Văn sau lần vào châu cuối cùng hôm qua, Khắc Chung chỉ còn nhớ độc một câu của quan gia:

— «Hoàng nhi thế tử Đa Da còn ẵm ngửa, nắm sao được việc triều chính. Việc Chiêm vương cử sứ thần là Bảo Lộc Kê dâng voi trắng sau khi Chế Mân băng hà được bốn tháng là dấu hiệu tỏ rõ chí thiện của

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Chiêm Thành, các khanh hãy dựa vào đấy và lựa bề xử trí sao cho mọi việc êm đẹp ».

Khắc Chung lững thững đi về phía phủ Chiêu Văn.

Có thể nói thế này : trong số các đức ông hiện đang sống giữa kinh sư, Khắc Chung quý mến nhất đức ông Chiêu Văn Trần Nhật Duật bởi nhiều lẽ, trong đó có một lẽ khác hẳn với các đức ông khác.

Thật ra thì không phải đợi đến hôm nay mà trước đây cứ mỗi lần nghe thấy tiếng nói bất cứ một người ngoại bang nào, Khắc Chung lại nhớ đến đức ông Chiêu Văn Trần Nhật Duật.

Trong số hoàng tộc, triều thần, có lẽ ngoài quan gia ra, đức ông Chiêu Văn là người đầu tiên sớm biết tin nhất việc Khắc Chung đi Chiêm Thành.

Do đó đức ông dự đoán quan thiếu bảo Trần Khắc Chung đến xin gặp mình chắc không phải chỉ cốt thụ giáo tiếng Chiêm hoặc xin một vài người dân Chiêm Thành ở thôn Bà Già đi cùng mà có lẽ chủ đích là cốt hỏi về phong tục Chiêm quốc để liệu bề ứng xử. Và cũng có thể là muốn xin vài gia nhân của mình thạo tiếng Chiêm đi cùng.

Theo Khắc Chung thì thật ra điều khả kính độc đáo ở đức ông này là ở chỗ : bất kể quan triều nào sắp đi sứ đến xin học tiếng Chiêm hoặc Tống, rồi cả tiếng Thát Đát hoặc Sách Mã Tích, đức ông Chiêu Văn đều dốc lòng truyền dạy và quý mến những người hiếu học.

Điều này càng được minh chứng rõ, nhất là từ ngày đức ông Chiêu Văn được quan gia phong làm đại vương Tá Thánh Thái Sư, đức ông càng say sưa truyền dạy cả tiếng phiên man cho một vài trấn quan ở biên thùy.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Trước đây, Khắc Chung, không phải chỉ nghe nói mà đã từng nom thấy dức ông cưỡi voi mang theo bộ ấm trà đến chơi với mấy người bạn ngoại bang ở thôn Bà Già, thật ra thôn này vốn có tên Chiêm Thành là Đa Da Li. Chẳng là trước đây, Lý Thánh Tôn nam phạt đánh xuống Chiêm Thành bắt được một số người nước đó, đưa về thôn này đặt tên Chiêm như vậy, sau rồi người Giao Chỉ gọi chệch sai đi là Bà Già.

Đức ông Chiêu Văn đến đó thường ở lại dăm ba ngày mới chịu về.

Cũng có hôm đức ông sai sửa soạn vàng hương người không am tường cứ ngỡ đức ông lên lễ chùa nuôi ý tưởng sau này nương nhờ của Phật, nhưng thật ra cảnh chùa kinh kệ đạo đã để dàng nịu áo đức ông mà chủ bụng đức ông lên đây là để đàm đạo với một Tống cao tăng, vị lão sư chủ trì chùa này.

Đôi bên dùng tiếng Tống thân tình trò chuyện với nhau, ý hệt hồi được phong chức lễ tướng, Trần Nhật Duật vẫn đến nhà, chuyện phiếm với Trần Đạo Chiến, một người Tống sang an cư lạc nghiệp ở đất Giao Chỉ này.

Hai bên ngồi ghế đối nhau đàm luận suốt ngày không mỏi.

Nếu đến thăm người Chiêm Thành hoặc dân man khác đức ông Chiêu Văn đều theo quốc tục của họ mà tiếp đãi.

Chẳng thế mà cái dạo lên lộ Đà Giang dẹp Trịnh Giốc Mật, Trần Nhật Duật đã đi tay không, nói năng lưu loát, am hiểu tục vùng này là ăn bằng tay, uống bằng mũi nên đã thu phục được lòng người.

Mỗi khi có sứ Nguyên tới kinh sư, Chiêu Văn Vương được mời vào tiếp đãi đôi bên, không cần phiên dịch,

downloadsachmienphi.com
Download Sách Hay | Đọc Sách Online
THƯ VIỆN KHOA HỌC TỔNG HỢP
Vn 3191 /89

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Trần Nhật Duật nói thạo tiếng Nguyên tới mức đã có lần sứ Nguyên tưởng ông là người Chân Định (1) đến làm quan ở Giao Chỉ vì thấy tiếng nói và nét mặt giống hệt người Chân Định.

Con người như thế, ấy vậy mà cuối đời Thiệu Bảo, hồi đức ông Chiêu Văn còn giữ trại Thu Vật ở Tuyên Quang, giặc Thát vừa phạm cõi mà Chiêu Quốc đã tâu lên quan gia là Chiêu Văn ở trên đó đã cho gọi giặc sang vì Chiêu Văn thạo tiếng ngoại bang lại thích giao du đàm đạo với người Tống mới nên chuyện.

Nhưng khi Tuyên Quang thất thủ, Chiêu Văn cùng quân sĩ thoát khỏi tay giặc vừa phục binh, vừa đuổi riết, lúc đó quan gia và triều thần mới rõ lòng ngay của đức ông.

Khắc Chung vừa đến công phủ Chiêu Văn thì được một lý tướng trong phủ cho biết: sáng nay đức ông tiến cung, vừa đi xong, có lẽ lúc này ngựa đang trên đường tới gần sông Tô Lịch và sắp qua cầu Ngoạn Thiềm.

Thấy Khắc Chung đứng băn khoăn ngần ngơ cả người thi viên lí tướng nọ nói:

— À, trước khi đi, đức ông có dặn nếu tướng quân đến thì đưa cho lá thư này.

« Quái! Chẳng hóa ra sáng nay đức ông biết mình sẽ đến thăm nhưng đức ông không ở lại phủ được hẳn có việc gấp trong cung ».

---

(1) Huyện Chân Định đời Tống là trị sở của phủ Chân Định, đời Nguyên là trị sở của lộ Chân Định, là một nơi văn vật của Trung quốc.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Khắc Chung đỡ lấy thử thư giở ra đọc, chỉ thấy vẻn vẹn một dòng chữ « Ràng buộc người bằng đức còn chặt chẽ hơn bất kỳ thứ gông cùm, tù ngục nào ».

Khắc Chung gập bức thư lại, suy tư : « Tại sao đức ông Chiêu Văn lại dặn mình như vậy. Từ trước đến nay, mình đâu có phải loại tướng thích dùng gông cùm, tù ngục với quân sĩ. Hay là... đã có kẻ nào dèm pha vào tai đức ông Chiêu Văn như vậy ?

Quả thực sau lần gặp đức ông Hưng Nhượng Quốc Tảng, đức ông Chiêu Văn mới nghe tin đồn về Khắc Chung có lấy được cái mật chuột bôi vào mắt từ đó có thể nom thấu được qua lớp tường dày hoặc xuyên sâu xuống đất, nhìn rõ cả tổ tiên, những bậc liền bối đã khuất.

Tuy đức ông Chiêu Văn không tin vào điều này của đứa cháu còn « trẻ người non dạ » dù hơn mình hai tuổi nhưng biết rõ : Khắc Chung có đôi mắt thông minh, sự việc chỉ thoáng qua một lần là tỏ tường, không ai có thể dấu được.

Phải chăng Hưng Nhượng muốn khuyên ta tránh giao tiếp với Khắc Chung để khỏi « hở áo cho người xem lưng », dù trên danh nghĩa Khắc Chung cũng cùng một hoàng tộc.

Đức ông Chiêu Văn lúc này đang khẽ giật cương thúc ngựa tiến sát bờ sông, trong khi quân sĩ vác chiếu biển « Nhập nội », có hai linh khác che lọng vàng đi kèm đã đặt chân lên cầu Ngoạn Thiềm.

Thực ra đức ông Chiêu Văn cũng cảm thấy chuyến đi Chiêm Thành này của Khắc Chung « lành ít, dữ nhiều »; nhưng điểm lại các quan, tướng trong hoàng tộc thì phỉ Khắc Chung ra không còn ai có thể làm được việc đó.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Sáng nay có việc gấp bận tiến cung, đáng ra nên hẹn Khắc Chung vào buổi tối mới phải. Nhưng giờ thì có lẽ với Khắc Chung công việc đã gấp lắm rồi.

Rời phủ Chiêu Văn ra về, Khắc Chung tới phường Cổ Vũ đúng lúc dừng chân thì chợt nhận ra đã là quán sứ Đại Lỗ hoa xích. Ngoài đức ông Chiêu Văn thạo tiếng Tống, tiếng Mông Thát và một số tiếng Phiên của tù trưởng, chúa động miền núi ra, còn có đức ông Chiêu-Minh Trần Quang Khải là anh ruột cũng thạo tiếng Thát Đát nhưng Khắc Chung cảm thấy hơi khó yết kiến đức ông này.

«Thế mới biết cái việc mình tâu xin quan gia cho lấy mội số quân và thuyền ở châu Thuận Hóa là nước cờ đúng! Chỉ có trong đám đũng thủ ấy may ra mới kiếm được người thạo tiếng Chiêm».

Sang nước người mà «ngôn ngữ bất đồng» thì làm sao mà sống nổi chứ đừng nói gì đến dùng mưu kế rước được lệnh bà về Đại Việt nữa.

II

Cài chặt cái then ngang xong, Khắc Chung chỉ vào chiếc bàn đặt sẵn rượu và ít thịt nai khô trên lò than hồng, bảo Đặng Văn:

— Xin mời quan an phủ ngồi vào, ta bàn luận chuyện «đại sự» đây!

Đặng Văn biết tính Khắc Chung rất đúng hẹn và ít nói dông dài mỗi khi luận bàn «đại sự» chuyện gì thường nói thẳng nên đã đoán ra ngay sự việc.

— Tôi sẵn sàng nghe tướng quân nói và cũng sẵn sàng...

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Trong lúc Đặng Văn nói thì Khắc Chung vớ nậm rượu rót ra đầy chén đặt xuống trước mặt khách.

— Bác lại nêu ý chưa xác đáng.

— Chính thế mới phải! — Khắc Chung giơ chén rượu của mình lên — Nào, xin mời đại quan chúc cho chuyến đi sắp tới của chúng ta bình yên vô sự.

Đặng Văn sửa lại câu nói:

— Theo ý tôi bình an vô sự đồng nghĩa với thuận buồm xuôi gió đưa được lệnh bà về kinh sư trót lọt.

— Đúng vậy! — Khắc Chung hỏi — Liệu đại quan có tin như vậy không?

— Tin chứ! — Đặng Văn nói — Xem chừng, chuyến đi này thuận nhiều, nghịch ít.

Khắc Chung vội hỏi:

— Sao đại quan dám quả quyết như vậy?

— Rất dễ hiểu tướng quân ạ! Theo tôi biết Chế Chí cũng là bậc minh quân nên hẳn chọc việc phụ vương kết duyên cùng công chúa Đại Việt chẳng qua chỉ là chuyện cỏ kết giữa hai nước lân bang: kết thân là việc trọng. Vì vậy mới cho hoãn việc lệnh bà bước lên dàn thiêu.

Còn như nếu không thì đến ngay mẫu hậu của Chế Chí cũng theo Quốc vương lên cõi Nát Bàn, hưởng hồ bất cứ bà phi nào.

Khắc Chung cười hóm hỉnh:

— Thế đại quan không nghĩ rằng: chính quốc vương Chế Chí cũng sợ để lệnh bà Đại Việt cùng lên cõi Nát Bàn một ngày sẽ gây ra rắc rối trong hoàng gia.

Không khéo chuyện chính thất nguyên phi lại phải dích thân Ngọc hoàng thượng đế phán xử mới xong.

downloadsachmienphi.com
Download Sách Hay | Đọc Sách Online
www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Ngừng một lát, Khắc Chung nói tiếp:

— Có lẽ con đường danh vọng của quan bác lúc nào cũng thênh thang trải dài trước mắt nên quan bác nhìn cuộc đời chỉ toàn thấy ngoạn mục.

Xem chừng quan an phủ sứ có vẻ hơi phật lòng;

— Chẳng lẽ tướng quân không tin vào sự xét đoán của tôi sao?

Khắc Chung thẳng thắn đáp:

— Thật bụng, tôi thấy có khó khăn trong chuyện này đấy, quan an phủ ạ! Dan thiêu là dân thiêu. Liệu một mình Chế Chí có dám thách thức lại phong tục cổ truyền của cả một dân tộc vốn có nền văn hóa tập tục lâu đời, nhất là Chiêm Vương vừa băng hà lại là phụ thân của Chế Chí, một quốc vương trẻ vừa lên nối ngôi?

Đặng Văn nói:

— Tướng quân thử đoán xem: quốc vương Chiêm Thành nán chờ sứ bộ ta sang để làm gì, nếu không phải là trao lại lệnh bà Huyền Trân cốt thắt chặt tình thân giữa hai nước.

Khắc Chung vui vẻ nói:

— Nếu quả đúng vậy thì Khắc Chung này có hồng phúc lớn. Tôi vốn tài hèn sức mọn tính thích an nhàn. Xuất hành chuyến này may là phận bạc run rủi lại được nương nhờ đại quan.

Trời Phật phù hộ độ trì để lệnh bà sớm được hồi kinh bệ kiến mặt rồng đúng như dự đoán Khắc Chung này xin ghi lòng tạc dạ đội ơn đại quan.

Thấy quan an phủ sứ vẫn ngồi yên, Khắc Chung uống cạn chén rượu rồi chỉ vào ngực gật gù nói:

downloadsachmienphi.com
Download Sách Hay | Đọc Sách Online
www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

— Dễ thường người an nhàn nhất trong chuyến đi này phải kể đến Khắc Chung, chỉ xin đóng vai tháp tùng cho đại quan dư một chuyến viễn du ngoài cõi đầy lý thú.

Đặng Văn nghi ngờ hỏi lại:

— Chẳng lẽ tướng quân vẫn còn bán tín bán nghi sao? Vậy ta đánh cuộc với nhau nào? Nếu mọi việc diễn ra đúng như dự đoán...

Khắc Chung vội chỉ lên tường, nói:

— Trong nhà tôi chỉ có độc thanh bảo kiếm gia truyền này là báu vật, xin biếu đại quan nếu tôi thua cuộc.

Đặng Văn cười:

— Nhưng nếu xét đoán của tôi sai...

Khắc Chung cười:

— Chỉ xin đại quan cho một bữa rượu ở đất Thăng Long này:

Đặng Văn ngạc nhiên hỏi lại:

— Tướng quân nói: chỉ một bữa rượu.

— Đúng vậy! Chỉ một bữa rượu cho tôi và một hai tùy tướng đã vào sinh ra tử để rước lệnh bà về kinh trót lọt.

Đặng Văn tuy gật đầu nhưng trong lòng lúc này như còn vương vấn băn khoăn tí chút.

Khắc Chung nói:

— Nhưng dù sao thì chúng ta cũng nên bàn trước với nhau thế nào cho tiện: phàm bất cứ chuyện gì dính liu đến phép bang giao cần tuân thủ nghiêm ngặt luật lệ, xin nhờ quan an phủ lo liệu. Ngoài ra bất kể việc gì xin đại quan nhường lại cho tôi.

Download Sách Hay | Đọc Sách Online
www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Đặng Văn mỉm cười gật gù đáp:

— Có lẽ ta nên gọi gọn thế này thì hơn: dùng phép bang giao để trót lọt rước được lệnh bà và thế tử rời khỏi cung Chiêm Vương về. Đặng Văn này xin nhận. Còn sau đó, mọi việc trông cậy cả vào tướng quân vốn thạo mưu kế binh đao.

Khắc Chung cười:

— Lo từ niêu cơm, bát mắm cho quân sĩ, giữ vững kỷ cương, Khắc Chung này xin nhận. Nhưng nếu quan an phủ chỉ gói gọn công việc ở chốn hoàng cung Chiêm Vương thì chẳng may, trời run rủi mà Long Vương đưa đoàn hải thuyền chúng ta trôi xuống Chân Lạp hoặc Trảo Oa thì đại quan tính sao: vẫn phải nhờ đến tài bang giao của quan an phủ sứ vì tôi e rằng một kẻ thô thiển võ biền như tôi thật khó mà hoàn tất được trọng trách quan gia giao phó.

Đặng Văn hóm hỉnh chỉ vào ngực nói:

— Mong tướng quân hiểu cho: tôi cũng chỉ là an phủ sứ.

Khắc Chung cũng vui vẻ nói lấp lửng:

— Sóng yên biển lặng, tôi không dám can dự vào công việc của quan an phủ, ngoài ra những chuyện «bất an» như bão tố, thủy khắc hải tặc, xin quan bác cứ giao cho Khắc Chung này. Nếu như quan bác không nói gì, coi như chúng ta y ước.

Đặng Văn ngồi yên một lát rồi gật gù nói:

— Tôi tin rằng: hung hãn như bọn Thát Đát mà tướng quân còn thắng được thì trên đời này, với tướng quân không còn một đối thủ nào đáng gờm nữa.

Khắc Chung mỉm cười thân tình nói:

Chẳng qua là quan bác quá yêu mà khen cho như vậy chứ thực ra, đã gọi là đối thủ thì kẻ nào cũng đáng sợ

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Nhiều khi trượng phu không chết vì tay anh hùng mà lại bỏ mạng vì kẻ tiểu nhân đấy.

Cả hai cùng cười.

Bàn tiếp công việc Khắc Chung mới rõ: quan gia sẽ cấp cho năm chiếc thuyền trong đó có hải thuyền Thăng Long hiện đang đậu ngoài Đông Bộ đầu cùng ba trăm quân.

Đặng Văn hỏi:

— Ngoài hải thuyền Thăng Long, chắc tướng quân sẽ chọn bốn chiến thuyền mới nhất đi hộ tống?

— Không hẳn là như vậy! — Khắc Chung nói — Thực ra nó là chiến thuyền nhưng lại có cái dáng vỏ ngoài của thuyền buôn hoặc thuyền đánh cá.

— Trời! — Đặng Văn khẽ kêu lên. — Giờ mới giao cho xưởng thuyền đóng thì kịp sao được!

— Xin đại quan đừng lo, việc này tôi đã có chủ tâm.

Sở dĩ Khắc Chung nói vậy vì tướng quân biết rõ đức ông Hưng Đạo có lập một xưởng thuyền ở trang Bái Đụn phủ Long Hưng chuyên đóng một loại thuyền kiểu Chiêm Thành lườn thon, mũi nhọn vượt thác rất tốt.

Việc này rõ ràng phải đến cậy nhờ đức ông rồi.

Chỉ cần bốn chiếc xuất phát từ kinh thành. Chiếc thứ năm sẽ có quan hành khiển Đoàn Nhữ Hài lo liệu — đương nhiên phải có lệnh của quan gia.

— Lại thế nữa? Thế còn quân sĩ...

— Đại quan đừng lo, Khắc Chung này xin tự mình đảm nhiệm việc này.

Duy có chiếc thứ năm sẽ lấy quân thạo thủy chiến đang trấn ngay ở hai châu Thuận Hóa. Việc này phải được trấn quân nơi đó giúp rập mới xong.

www.songhuong.vn

Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Không thấy Đặng Văn nói gì, Khắc Chung mỉm cười, bảo:

— Đại quan có thể thu xếp việc nhà và lo liệu chu tất cho việc bang giao sắp tới, ngay từ mai.

Đặng Văn mặt hơi ửng đỏ vì rượu:

— Giờ tôi mới chợt nhớ ra: ngoài việc bang giao ra, tất cả đã có tướng quân lo liệu. Như vậy chính tôi mới là người nấp bóng tướng quân, hưởng cái nhàn...

Cả hai cùng cười vui vẻ.

Ngoài xa, tiếng trống cầm canh báo hiệu đã sắp nửa đêm. Khi Đặng Văn ra về thì trời đã khuya, chỉ còn lấm tấm mấy vì sao trên trời.

∴

downloadsachmienphi.com
Download Sách Hay | Đọc Sách Online

Số quân chọn đi Chiêm Thành lần này hầu hết là lính trạo nhi, một số góc ở lộ Thiên Trường, Hải Đông, một số lấy ở hai Châu Thuận, Hóa nhưng dù ở đâu cũng phải tuyển loại tráng binh còn trẻ, thạo sông nước.

Quân lấy về hạ trại kín đáo tại rừng Duối phía bắc kinh sư. Khắc Chung rất thú những dũng thủ say mầu giang hồ, mọi chỉ nghe nói đến chuyện sông nước ngoại biên viễn đã động lòng bốn phương.

Chưa kể những tay kiếm siêu quần thạo cung thủ, Khắc Chung còn lưu ý đến cả số quân biết nghề mộc, rèn.

Quân sĩ thì chỉ được nghe nói sẽ được cử đi tuần sát ở mấy hòn đảo quyết sạch lũ thủy khấu ngoài biên viễn và được lệnh cấm trại ngay từ khi đặt chân tới kinh thành.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Trong số họ cũng có người tự hỏi: diệt thủy khẩu ngoài biên viễn thì việc gì phải đưa quân về kinh sư ếm sản trong trại, không cho ra ngoài?

Diệt thủy khẩu thì phần việc này đã có đức ông Hưng Nhuệ Trần Khánh Dư lo liệu chứ?

Nhưng rồi công việc mỗi ngày một dồn dập lôi cuốn mọi người, ai vào việc nầy, tấp nập vui như đàn ong làm mật.

Quán rượu Vị Hoàng, tên chữ muốn gọi cho kêu thì là « Vị Hoàng tửu quán » nhưng khách quen thì thường gọi chệch đi là « Vị Hoàng tĩnh quán ».

downloadsachmienphi.com

Chủ quán họ Lê tên Tốn, quê vốn ở một làng nằm trên bờ sông Thiên Mạc không rõ lên Thăng Long làm nghề gì. Chỉ biết là nghe đồn mấy thứ rượu nổi tiếng ở kinh thành nào là rượu cốt kẻ Mơ, nào là rượu Cúc Tức Mạc... thế là Lê Tốn nổi máu anh hùng đứng ra mở quán chỉ bán độc một thứ rượu quê nhà. Vì không có thức nhắm kèm theo nên khách hàng phải tự đem đến. Kể cái lý lẽ của chủ quán nghe cũng xuôi tai: chỉ những tay sành rượu uống suông mới thưởng thức được hết cái ngon của rượu không bị thức nhắm đánh lừa vị giác và dễ bề so sánh với các loại rượu khác.

Download Sách Hay | Đọc Sách Online

Nó cũng tựa tựa như cuộc đấu sức giữa hai đô vật bước ra sân nhịp theo trống thúc, ai nấy đều trần trùng trục, ngoài các miếng vật sở trường ra chẳng có một tấc sắt dấu trong người.

www.songhuong.vn

Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Rượu ở quán lúc nào cũng sẵn: chỉ một chén, một be hoặc hàng vò... bất kể ngày đêm, khách vào lúc nào là có lúc ấy.

Rượu mua xong, khách muốn ngồi uống chỗ nào cung được, miễn là đừng làm ồn, ở đây kỵ nhất đám nát rượu ồn ào.

Thi nhân, văn sĩ, lãng tử thích trầm tư, hễ về đến Thăng Long là tìm về «tĩnh quán». Đương nhiên không phải tất cả khách rượu đều là thi nhân, lãng tử... nhưng một khi đã bước chân vào đây họ đều cảm thấy mình lạc vào cõi suy tư.

Chính vì vậy mà Khắc Chung không khỏi ngạc nhiên khi đi qua «tĩnh quán» lại nghe thấy từ trong vẳng ra tiếng ngâm thơ đứt đoạn rè rè...

Chẳng là từ trước đến nay, Khắc Chung vẫn có cái thú đi bộ một mình vào lúc chạng vạng tối hoặc muộn hơn tí chút. Khi thì đi dạo lưng thưng quanh hồ Lục Thủy (1), lúc lại nhàn tản bước theo dọc con đê ở phường Cơ Xá. Tối nay thì Khắc Chung lại hướng về phía cửa Hà Khẩu (2)

Lúc này tiếng thơ vẫn vang ra:

Múa giáo... non sông... trải mấy thu...

Ba quân hùng hồ nuốt Sao Ngưu (3)

Chẳng rõ «thi nhân» quê quán nơi nào nhưng có lẽ không phải người gốc đế kinh, sành khoa ẩm thực. Vì nếu muốn thưởng thức rượu ngon ở đây quán này thì phải vào Hồng Lâu tửu quán, muốn nếm món ba

---

(1) Hồ Hoàn Kiếm
(2) Gần Yên Phụ
(3) Thơ Phạm Ngũ Lão

www.songhuong.vn

Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

ba tần thì phải vào Hồng Hạc tửu quán. Bất kể ở cái quán nào trưng biển đủ các món sơn hào hải vị, nem công chả phượng dù lòe loẹt mấy, thì cũng chỉ một lần lừa được khách sành ăn, lần đầu về kinh sư...

Công danh ví dễ... còn vương nợ
Luống thẹn tai nghe chuyện Vũ hầu (1)

Lời thơ vẫn vang lên như buộc Khắc Chung phải tại vào quán Vị Hoàng. Tướng quân nhận ra ngay khách lạ ở một dãy be rượu và nậm để trước mặt. Khách uống bằng bát hễ cạn xong một hơi lại lấy giọng ngâm thơ cổ ngân lên sang sảng nhưng vẫn không dấu được cái giọng khê nồng như tiếng gà tồ vờ giọng «Ai như Vũ Đệ nhỉ»? Một nốt ruồi ở cuối đuôi mắt trái, Khắc Chung nhìn kỹ nhưng mái tóc xõa của khách đã che khuất tất cả.

Nếu là Vũ Đệ, chẳng lẽ chàng lại xuống mã nhanh đến thế hay sao?

Khắc Chung cũng gọi một be rượu nhưng chưa rót ra ngay.

Khắc Chung nhớ, cách đấy đã gần một năm, đúng cái hôm công chúa Huyền Trân sắp sửa lên đường vào Chiêm Thành, quân canh bắt được một người lạ mặt cứ lảng vảng suốt ngày đêm ở ven thành nội. Có lúc người đó đã liều lĩnh như định lẻn vào gần cửa thành Tây Dương. Quân canh hỏi gì chàng cũng một mực không nói. Đúng lúc Vũ Đệ sắp bị giải đi thì may Khắc Chung có việc tạt qua đó biết rõ sự việc đã xin tha cho chàng.

Hôm nay, chẳng lẽ Vũ Đệ lại có mặt ở kinh sư vào đúng lúc này. Đã gần một năm qua...

(1) Thơ Phạm Ngũ Lão

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

– Uống thế là đủ rồi đấy, quý khách ạ!

Dù chủ quán đã nhẹ nhàng nói vậy mà khách vẫn quắc mắt nhìn, hất đầu nói:

– Ta uống rượu ta trả tiền sòng phẳng...

Nói tới đây, khách mở tay nải định lấy ra mấy quan tiền vô tình để lộ một bộ xà tích bạc và chiếc thắt lưng màu hoa lý. Lê Tốn vẫn dịu dàng nói:

– Không phải chuyện tiền nong mà thực lòng tôi chỉ e quý khách quá say, sợ hỏng việc định làm ở chốn đế kinh này.

Khách cười, đặt hai quan tiền đánh cạch xuống chõng:

– Hãy cất tiền đi. Nói gì thì nói: lão cũng cần bán rượu để có tiền. Nén bạc... Những nén bạc...

Khách ngửa cổ cười sảng sặc nghe đến man rợ rồi bỗng kéo chủ quán ngồi xuống khẽ nói vào tai:

– Vàng bạc châu báu, đất đai... cũng có lúc «oan gia»...

Chủ quán nghe không ra tưởng nói đến hai tiếng «quan gia» thì sợ quá hốt hoảng định xua tay đứng dậy nhưng Vũ Đệ – dùng tên khách lạ – đã nắm lấy cánh tay lão kéo xuống nói nhỏ:

– Ta có say đâu! Nhưng ngay cả đến ông Trời... chủ quán không muốn nghe thì ta cũng cứ «nói thật» mà chẳng «sợ mất lòng», vì ai cũng biết mà không dám nói: đằng sau mối tình huyền diệu của lệnh bà Huyền Trân là cái gì? Châu Ô và Châu Lý giờ không hiểu đã đổi tên là gì nhỉ? À ta nhớ ra rồi: Châu Thuận và Châu Hóa. Đấy, trí nhớ ta như vậy thì bảo say làm sao được.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Chủ quán hốt hoảng dứt lay mãi, cuối cùng cũng rút ra được.

Chợt nhận ra ngoài chủ quán còn có một khách lạ không rõ vào từ lúc nào. Vũ Đệ hơi sững lại, cảm thấy mình vừa lỡ lời nhưng rồi chỉ một lát sau, chàng lại uống cạn bát rượu rồi ngâm nga tiếp:

« Lửa lòng đốt cháy kinh thành »

Thấy gã khách đã về vãn, chủ quán lúc này đã tự tay hạ tấm liếp xuống mà vẫn nghe thấy Vũ Đệ gọi rượu.

Chủ quán còn chần chừ, Vũ Đệ khẽ quắc mắt, Khắc Chung vội ra hiệu chủ quán cứ mang liếp rượu ra rồi bước lại gần Vũ Đệ ngồi xuống cạnh, thân mật bảo:

— Chú định uống mấy vò nữa để ta tiếp nào!

Vũ Đệ cười nhìn Khắc Chung gật gù, vẻ bằng lòng:

— Quý khách mới là tri âm của ta. Thì ra ở chốn kinh sư này vẫn còn người để ta thốc cạn bầu làm sự.

Khắc Chung chỉ rót cầm chừng một ít rượu ra bát thì Vũ Đệ đã chìa ra bảo:

— Ngần này thì làm sao đốt cháy được kinh thành?

Khắc Chung vừa rót đầy bát rượu vừa hỏi:

— Kinh thành nào vậy?

Vũ Đệ dõng dạc nói, tay dằn bát rượu xuống chõng:

— Thành Đồ Bàn.

— Đồ Bàn, kinh đô của Chiêm quốc?

— Đúng vậy! Thành Đồ Bàn...

Khắc Chung khẽ gật gù. Hai người vừa uống cạn bát rượu thì Vũ Đệ đã nằm gục xuống ngáy khò khò.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Khắc Chung cầm lấy tay nải giao cho chủ quán bảo.

– Ông hãy để khách nghỉ lại đây đêm nay. Chuyện sơ suất vừa rồi của khách hàng, ta dừng chấp người say.

Thấy chủ quán còn ngần ngừ, Khắc Chung vội bảo:

– Sớm mai ta sẽ ra đây. Nên nhớ: khách say quá chén một phần cũng là tại rượu ngon của chủ quán đấy!

Lê Tốn chỉ biết cúi đầu y lời.

* *

Có tiếng gà gáy sớm, Khắc Chung đã choàng tỉnh dậy. Nhìn làn khói bay thoang thoảng trên chiếc lư đồng mà lòng Khắc Chung lúc này chẳng quyện chút nào mùi trầm lắng thơm. Khắc Chung nghiệm ra một điều: việc cơ mật mấy đã nói sang người thứ ba thì thật khó mà giữ kín được.

Cứ suy ngay cái việc chọn người đi Chiêm Thành lần này thì đủ rõ.

Chẳng lẽ chỉ vì một việc đưa thuyền về sửa ở trang Bát Đụn phủ Long Hưng mà cánh quân trạo nhi ở hương Vạn Kiếp lại biết rõ việc này.

Lại suy thêm cái việc Vũ Đệ thì đủ rõ.

Chắc chú ta cũng nghe phong phanh tin đó nhưng không thấy mình được tuyển chọn vào đội thủy quân này thì cáo ốm bỏ về kinh sư.

Khắc Chung đứng dậy mặc áo, đi về hướng quán rượu Vị Hoàng.

Vũ Đệ lúc này đã tỉnh, đang ngồi pha nước uống một mình, bên cạnh là chiếc hỏa lò đỏ rực lửa.

Thấy Khắc Chung bước vào, Vũ Đệ vội sụp xuống lạy:

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

— Kính mong tướng quân đại xá cho chuyện lỗi qua, con trót quá chén...

Khắc Chung nói:

— Quân sĩ say rượu là có tội. May mà chú mày chưa gây ra chuyện lộn xộn để linh tuyền phong khỏi mộc tội. Lần này ta tha cho, lần sau thì đừng trách.

Khắc Chung đỡ Vũ Đệ dậy, giả vờ như không hay biết chuyện gì:

— Có việc chi mà đến nỗi chú mày phải mượn chén rượu giải sầu?

Vũ Đệ chỉ cúi đầu, lát sau mới nói:

— Trình tướng quân có cho phép con mới dám thưa chuyện.

Khắc Chung gật đầu:

— Chú cứ nói.

Vũ Đệ hơi đỏ mặt nói:

— Trình tướng quân, con có quen một thị nữ cùng quê theo hầu lệnh bà Huyền Trân từ hai năm nay. Mạc Hà cũng sang lận Chiêm quốc. Nay con nghe tin: lệnh bà theo tục bên đó, Chiêm Vương băng hà, hoàng hậu và các phi cũng phải lên dàn thiêu, để « nàng khăn sửa túi ». Các nữ tỳ cũng phải theo hầu lệnh bà trên cõi Nát Bàn.

— À ra thế... — Khắc Chung cười — Thế thì chú mày nóng rượu... để cứu Mạc Hà à?

Vũ Đệ chỉ biết cúi đầu ngồi yên.

Khắc Chung khẽ hỏi:

— Chú mày có thể tả qua cho ta nghe đôi nét về nàng Mạc Hà được không?

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Thấy Vũ Đệ lúng túng đỏ mặt, Khắc Chung gằn giọng nói:

— Đôi lông mày lá liễu này!

Vũ Đệ ngạc nhiên hỏi lại:

— Hóa ra tướng quân cũng biết Mạc Hà ạ?

Khắc Chung:

— Ấy là ta đoán thế. Và sau đó hẳn da nàng phải trắng như trứng gà bóc?

Vũ Đệ lắc đầu quầy quậy:

— Trinh tướng quân, đâu có thế.

Khắc Chung cười:

— Có thể thâu tóm lại: nàng gần như một tuyệt thế giai nhân con nhà quyền quý!

Thấy Vũ Đệ mấp máy môi như muốn giãi bầy điều gì, Khắc Chung vội nói tiếp:

— Liệu chú mày có xứng với giai nhân đó không? Gan chứ mày liệu có to không hay chỉ như phường giá áo túi cơm, nhát như cáy?

Vũ Đệ cảm thấy như vừa bị một mũi giáo thúc vào sườn, khắp mình mẩy tay chân như có kiến đốt.

Dường như nắm thóp được tâm trạng của Vũ Đệ, Khắc Chung dằn giọng xuống nói:

— Ta sắp giao cho chú một trọng trách, nếu không làm tròn thì đừng mong gặp lại Mạc Hà.

Vũ Đệ sáng mắt, nghển dần lên nghe:

— Xin tướng quân cứ dạy bảo ạ! Con xin cúi đầu tuân lệnh.

— Ngay sau đây chú phải quay gấp về cơ ngũ đưa thủ thư của ta cho thủy quân đô tướng Trần Viễn để được tuyển vào hải đoàn Đại Việt đi Chiêm chuyến này.

www.songhuong.vn

Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Rồi quay lại kinh sư, chú sẽ theo hầu thủy quân đề tướng Kim Long dùng thuyền vào đất Thuận Hóa.

Trong lúc đó tướng lo việc sửa thuyền thì chú mật soát xem số quân trạo nhi trấn quan châu này tuyển chọn có đúng là loại nhuệ binh, theo sông nước, biết tiếng Chiêm không?

Thấy Vũ Đệ như có điều gì băn khoăn, Khắc Chung vội hỏi:

— Hẳn trong lòng chú mày còn có gì vướng mắc?

Vũ Đệ gật đầu đáp:

— Trình tướng quân đúng thế ạ! Theo con tính thì tráng binh ngoài này thiếu gì, nào có người vốn là dân đánh cá ở phủ Thiên Trường, có người ở hương Vạn Kiếp. Tìm người thạo tiếng Chiêm thì ngay ở kinh thành Thăng Long cũng có, vùng Bà Già vẫn còn sót một số người Chiêm...

Khắc Chung cười:

— Ta rất thích những người thẳng thắn như chú mày, lòng dạ còn vướng mắc thì trọng trách khó làm tròn.

Khẽ vung tay, Khắc Chung nói:

— Hẳn chú mày đã rõ đó là vùng đất cũ của Châu Ô, Châu Lý. Đây chẳng qua là «món quà mọn» của Chiêm Vương dâng Đại Việt cốt để cưới công chúa Huyền Trân của thượng hoàng.

Ta gọi là «quà mọn» vì thật ra đây cũng là mảnh đất khô cằn dày cát trắng xóa rồi mưa lũ, gió tây nam...

Điều ta quý trọng đó là những con người can trường đã dám kéo nhau tới vùng đất mới này vung riu dẫn bước vào rừng hoang để khai phá đồi nương, lấn dần ra biển cái mặn để mở đất lập làng. Vật lộn với cuộc

www.songhuong.vn

Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

sống khắc nghiệt, chống chọi với thiên nhiên gió cát thất thường chúng dân vùng này còn phải sẵn sàng tay gươm, tay giáo chống trả những đợt quấy phá từ đội của cư dân Chiêm Thành từ phía Nam bên kia đèo Hải Vân ập sang đánh lén vì họ còn khắc khoải nuối tiếc mảnh đất xưa chôn rau cắt rốn của mình.

Có thể nói từng bước chân trên mảnh vườn nhỏ tốt tươi từng thửa ruộng vuông vắn xanh màu mạ non là máu và mồ hôi đã đổ xuống đó từ mấy năm nay.

Ngừng một lát Khắc Chung lại say sưa nói :

— Những ai cho đến giờ còn trụ nổi trên mảnh đất đó phải là những con người can trường, coi khinh gian khổ. Ta rất thích những chàng trai ưa mạo hiểm, thích cái mới nhưng lại nặng tình người. Những cây lim giữa rừng đại ngàn sừng sững trong bão tố dù mưa rơi, gió uốn...

Phải lấy thuyền ở đó. Chiến thuyền này, ta sẽ đặt tên là « Thuận Hóa ». Ta sẵn sàng giao cho viên tướng trẻ Kim Long thống lĩnh số tráng binh đó trên chiến thuyền.

Vũ Đệ đỏ mặt gần như bàng hoàng trước mấy trọng trách dồn dập vừa được giao quá bất ngờ.

— Chú mày phải lên đường ngay bây giờ. Đây là thủ thư của ta gửi tướng Trần Viễn. Khi nào quay về kinh sư, chú mày sẽ cầm thủ thư của ta trình quan hành khiển Đoàn Như Hài đang trấn tại đất Thuận Hóa.

Đây là thẻ lấy ngựa trạm nếu phải bỏ thuyền lên bờ đi gấp.

Khắc Chung lại giở tấm đồ bản trải rộng lên án thư nói tiếp :

downloadsachmienphi.com
Download Sách Hay | Đọc Sách Online
www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

— Ta đã hẹn trước với đô tướng Kim Long rồi! Tất cả công việc phải hoàn tất trước ngày... Khắc Chung xòe bàn tay ra chỉ vào một con số trên rồi dịch ngón tay xuống dòng chữ phía dưới bảo — Còn đây là nơi chiến thuyền Thuận Hóa sẽ chờ đón hải đoàn ta. Tín hiệu để thế nào nhận được ra nhau đô tướng Kim Long đã rõ.

Vũ Đệ đỡ thư rồi lạy tạ, đang định lui ra thì Khắc Chung còn cần thận dặn thêm :

— Nên nhớ rõ : nơi hẹn nằm gần hải đạo từ bán đảo Lôi Châu vào Chiêm quốc.

Nhược bằng có khó khăn gì, thì đô tướng sẽ cho rong buồm tìm hải đoàn Đại Việt ở chỗ này... ngoài khơi gần hải đạo. Nhưng cố đúng hẹn : đó là lệnh ta.

Vũ Đệ đi rồi, Khắc Chung đoán chừng sau dày một khi đặt chân tới Thuận Hoa, chắc Vũ Đệ sẽ nắm được vùng trọng trấn này chính là phên dậu ở phương Nam của Đại Việt, nơi đầu sóng ngọn gió.

Download Sách Hay | Đọc Sách Online

* * *

Rõ ràng sáng nay Đặng Văn lặng lẽ một mình đến rừng đi giáp mé sông Cái là có chủ dụng muốn xem tướng quân Khắc Chung luyện binh ra sao.

Nhưng đến nơi thì hầu như không thấy bóng một người nào trong rừng cả. Đám đất này vốn nằm heo hút ở xa kinh thành, chỉ đến mùa đi chín may ra còn có khách vãng lai, còn ngày thường chẳng ai mò đến đây làm gì.

Đưa cả một đội quân đi luyện thật khó mà dấu kín được ở chốn kinh sư này.

www.songhuong.vn

Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Hôm qua gặng hỏi mãi tướng quân mới hé cho biết là rừng ổi, còn những hôm khác khi thì luyện quân ở rừng Dâu Gia, lúc lại ở rừng tùng, trúc... có mà trời mới lăn ra được.

Đặng Văn nhớ lại xem mình có nghe nhầm không? Rõ ràng Khắc Chung nói là rừng ổi nhưng ở Thăng Long liệu còn một khu rừng ổi hoang nào khác nữa không? Ở mé gần hồ Dàm Đàm cũng có một vườn ổi rộng bạt ngàn nhưng mà là ổi trồng hẳn hoi mang tên là rặng ổi.

Lúc nãy trước lúc vào đây, Đặng Văn có nom thấy một chú mục đồng đang nghếu nghện trên mình trâu thổi sáo, giờ quay ra hỏi may ra biết tin quân sĩ.

Chợt nhìn vào một bụi cây phía sâu trong rừng thì thấy mấy ngọn cỏ đang lay động. Đặng Văn mới nhận ra một bóng người quen thuộc phía tướng quân Khắc Chung kia rồi!

Khác hẳn với cái vỏ thi nhân lãng tử ngoài tửu quán, Khắc Chung hôm nay lại mặc một bộ quần áo chẽn màu nâu gần như bó sát lấy người, phủ ra ngoài một tấm lưới cắm lá xanh, chân đi giày vải, tay cầm cờ hiệu.

Từ trước đến nay Đặng Văn chỉ nghe nói đến những buổi luyện quân với chiêng trống ầm vang hòa cùng tiếng gươm dao, hò reo ầm ỹ của ba quân nhưng ở đây thì khác hẳn, các tướng lệnh đều ban ra bằng cờ hiệu, quân sĩ răm rắp tuân theo. Chỗ này một tốp tinh binh đang bò trườn đi giữa thảm cỏ ngút đầu, không một tiếng động đã đành mà ngay cả bông lau cũng không hề lay động. Chỗ kia một toán khác đang tập leo thang đánh thành. Chiếc thang dây do cuốn sẵn giờ mới được dịp bung ra quay tít, tinh binh không tụt

Download Sách Hay | Đọc Sách Online
www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

xuống nhanh hoặc lựa thế thăng bằng sẽ bị đập thân vào vách một ngọn núi giả thay thành.

Có lẽ ồn ào nhất là ở dám luyện võ thuật : tinh binh rõ ràng chỉ có tay không mà cùng một lúc phải chống chọi với năm « địch quân » đầy đủ trong tay nào kiếm, giáo mác, quẩn, câu liêm, dao rừng..

Tiếng động độc nhất ở đây dễ thường là tiếng ngã huỳnh huỵch mỗi khi dũng thủ giằng được binh khí trong tay đối phương rồi quật xuống thảm cỏ.

Đặng Văn mãi lúc này mới nhận ra cả dám quân sĩ ai cũng mặc quần áo chẽn nhưng đi giầy cỏ tự bện lấy, khác chăng là mỗi người được cấp một tấm lưới chỉ tơ vỏ tròn chỉ bằng quả quýt bình thường nhét gọn vào túi nhưng bung ra mắc cành lá choàng lên người đứng giữa cây thì đố ai tìm ra.

Nom Khắc Chung lúc này thật chẳng khác gì cảnh phù thủy luyện âm binh : trước mặt là một cái giá cắm đầy cờ hiệu sặc sỡ. Đứng trên một mô đất cao, tướng quân đưa mắt nhìn bao quát được cả khu rừng, lúc giơ cờ xanh, lúc phất cờ đỏ, có lúc lại hai tay vẫy vẫy cả hai lá cờ nhỏ.

Chẳng hiểu Khắc Chung có nhìn thấy Đặng Văn không hay là tuy nhìn thấy nhưng vẫn say mê vung cờ hiệu để buổi luyện quân khỏi bị gián đoạn.

Bỗng Đặng Văn thấy Khắc Chung khấc một lá cờ xanh vẫy ba cái rồi hướng ra phía bờ sông, tức thì từ giữa đám cỏ nhô lên độ hai chục chiếc thuyền thúng nhỏ, chắc là số quân trạo nhi này đã đội thuyền phục sẵn, chỉ chờ có lệnh là chạy ùa xuống nước, nhẹ nhàng thả thuyền xuống bơi miết hướng ra giữa lòng sông.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Cũng vừa lúc đó, không rõ là rác rưởi từ đâu trôi về, xen lẫn với đám bèo lục bình còn có cả những vỏ dừa đang bập bềnh xuôi dòng.

" Thuyền bơi đã nhanh nhưng xem chừng đám bèo rác rưởi trôi còn nhanh hơn, quấn theo thuyền và thật kỳ lạ, khi Khắc Chung vừa vẫy lá cờ đỏ, tức thì đội quân từ dưới nước nhô lên bám chặt lấy cạp thuyền mà xô lắc, mà cố dìm xuống.

Quân ngồi trên thuyền đâu có chịu yên. Hễ cứ thấy một cánh tay nhô lên định bám và thuyền là họ lại co chân đá mạnh hoặc giẳng ra hay dùng bơi chèo quật mạnh.

Số quân ngầm lặn dưới nước kéo đến mỗi lúc một đông. « Chủ thuyền » lúc này phải dùng dậy chống trả thủ thế nhưng vẫn phải lựa chiều, hướng theo sóng nước đưa thuyền vào bờ.

Mãi lúc này, Đặng Vũ mới nhận ra : đội quân ngầm mình dưới nước thân người nào người nấy lẫn như cá trắm, họ đã khôn khéo nghi trang núp dưới đám bèo lục bình mà bơi, có lúc lấy vỏ dừa chụp lên đầu, có lúc chỉ hé mũi vào đám rễ bèo để thở.

Bỗng có tiếng mái chèo reàn roạt vang ra từ một bụi cây phía bên kia bờ sông.

Mấy chiếc thuyền nhẹ lao ra, quân sĩ đang cúi rạp xuống chèo, cạnh họ là những tấm mộc da trâu vừa nhẹ vừa bền.

Từ phía thượng nguồn, một đám thuyền khác cũng vụt lao đến, số quân đứng trên đã lăm lăm câu liêm trong tay như chỉ chực nếu kéo áp sát được thuyền đối phương, họ sẽ nhảy vút sang rút đoản kiếm ra nghênh chiến.

www.songhuong.vn

Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Nhìn những tinh binh quần thảo nhau trên sông nước, Đặng Văn cao hứng nghĩ thầm trong bụng: « Nếu mình có trong tay một đội dũng thủ này thì không khéo Đại Đô cũng có thể hạ được, chứ đừng nói gì đến thanh Đồ Bàn nữa! »

Chợt nghe thấy tiếng sột soạt phía sau. Đặng Văn quay lại mới nhận ra cả khu rừng ồ đã sạch bóng quân tự lúc nào. Khắc Chung đang ngồi trên mô đất rút chiếc khăn nhiễu ra khẽ thấm những giọt mồ hôi lấm tấm trên trán.

Đặng Văn lại gần Khắc Chung khẽ hỏi:

— Xin thứ lỗi, hẳn tướng quân không biết tôi đến thăm đột ngột?

— Quan ân phủ thứ lỗi cho! — Khắc Chung nói — Tôi biết quan báo đến ngay từ lúc sắp bước vào cửa rừng, qua tiếng sáo mục đồng, nhưng đang buổi luyện quân...

« À ra chú bé mục đồng chính là một vọng canh của đội quân này, thảo nào mình không biết ».

Đặng Văn nói:

— Không sao! Không sao! Tôi chỉ e đến thăm tướng quân bất ngờ làm gián đoạn buổi luyện quân...

Sau đó Khắc Chung nói cho Đặng Văn rõ cách khổ luyện của quân sĩ thì muôn hình vạn trạng: ngâm mình dưới nước ghé vai làm cầu cho đồng ngũ bước qua, cách tầm sương đêm để chó canh của địch quân không đánh hơi được, nằm phục dưới chân thành tàn lửa đước của đám quân giặc tuần sát rơi xuống đốt cháy da thịt vẫn nghiến răng chịu.

— Hào sâu, lũy cao... ngay cả tường thành đá ong kiên cố mấy, đám dũng thủ của tôi vẫn hoàn tất được mọi việc.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Qua câu chuyện Đặng Văn mới rõ: trong rèn luyện, Khắc Chung đặt ra cho quân sĩ những tình huống thật bất trắc để khi thực sự bắt tay vào việc, ai nấy đều cảm thấy chẳng có chút ngỡ ngàng nào.

Nghe xong Đặng Văn nói:

— Tôi chỉ e cái chức sứ bộ bang giao của tôi ở thành Đồ Bàn sẽ là thừa khi mà tướng quân đã có trong tay cả một đội dũng thủ bách chiến bách thắng này.

Khắc Chung vội xua tay:

— Xin đại quan chớ quá lời như vậy. Trong chuyến đi này, việc dụng quân là hạ sách, càng bớt được giọt máu đào của quân sĩ càng tốt. Mong quan an phủ hiểu cho.

Vừa lúc đó có tiếng ngựa hí. Khắc Chung lại gần con ngựa tía buộc ở gốc cây ở mé cửa rừng nói:

— Xin mời đại quan lên ngựa cho! Lát nữa tôi sẽ về sau bằng ngựa của một tùy tướng.

— Xin đợi tướng quân về cùng có được không?

Đặng Văn khẽ ghé vào gần Khắc Chung thân tình nói

— Tôi vừa được quan ngự y họ Vũ dưới quê lộ khoái lên cho một vò rượu cẩm sánh như mật ong.

Có tế tôi phải khao trước tướng quân trước khi chúng ta xuất phát mới được.

— Nếu đại quan cho cung chén... quan hà, tôi xin nhận chứ còn như để khao trước thì quả thật bỉ nhân này xin khước từ vì rằng đã có chiến công gì đâu.

Nghe Khắc Chung nói, Đặng Văn đành cười xòa:

— Thôi được rồi cụng chén vậy. Trước sau rồi tôi cũng đến thua tướng quân thôi mà! Tôi sẽ chờ tướng quân ở quán Bạch Liên...

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

... Vừa chia tay với Đặng Văn trong quán Bạch Liên về đến nhà thì Khắc Chung thấy thư nhi ra nói:

— Trình tướng quân, vừa có người nhà của quan học sĩ họ Nguyễn tới đây, giá tướng quân về sớm một chút chắc sẽ gặp.

Khắc Chung hơi nhíu lông mày lại nghĩ: có chuyện gì trong lúc này nhỉ? Với Nguyễn Sĩ Cố thì chỉ có thể là cảnh «lưu linh hội ngộ» vui vẻ thôi. Khắc Chung vội hỏi:

— Người đó có nhắn gì không?

Thư nhi khẽ đáp:

— Trình tướng quân, có thư để lại ạ!

Khắc Chung vừa cầm lấy thư vừa bảo:

— Sao không đưa ra ngay?

Giở thư ra xem, Khắc Chung mỉm cười khen cho tài phán đoán của mình. Hóa đúng quan học sĩ Sĩ Cố mời tới dự một bữa rượu nhắm với thịt nai vừa đưa từ lộ Đà Giang về, tại quán Bông Lộ.

Khắc Chung phác qua công việc trong đầu: rõ ràng mình đang bận, tới bụi nào là gặp tướng Lương Động để hỏi xem số chè lam thửa có cất giữ được lâu không, số vải buôn đặt mua liệu có dày mặt và bền như mẫu đưa hôm qua không, nhưng giờ đã sắp xế chiều sẩm tối, chợ búa chắc đã vãn, đàng nào cũng phải về nhà cơm nước. Rồi một cốm khô, gừng, mật ong...

Khắc Chung vui vẻ nói đùa với thư nhi vẫn đang khoanh tay đứng chờ:

— Lúc vào đây liệu gia nhân quan học sĩ có mang theo mùi thơm của thứ rượu cốt Mơ không?

Thấy thư nhi thật thà cứ đứng ngây ra không hiểu, Khắc Chung vội chia bức thua ra:

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

— Rượu ngon! Ta nghĩ là trước lúc viết mấy dòng này quan học sĩ cũng đã nhấp dăm chén chuếnh choáng nên chữ viết hôm nay xem ra có vẻ bay bướm hơn mọi khi.

Nhìn qua một số bị gió đặt ở xó nhà, Khắc Chung rất hài lòng về mọi việc đang có cơ suôn sẻ: bánh dày khó vốn giã min, dói mấy ngày cũng chỉ cần một nắm là no: đậu xanh, có vục tay vào giữa mới rõ: người bán cho Lương Đông chắc phải chọn từng hạt đều nhau, tròn xoe, vài buồm; đúng loại nàng mẫu vừa dày vừa mềm, lại mịn mặt. Chè lam đúng loại thửa ở làng Giao Tư tận Dâu Keo.

Nhìn bóng nắng biết đã xế chiều, Khắc Chung lừng thừng đi về hướng phường Hòe Nhai, nơi có quán Động lộ.

Có lẽ vì quá bận với công việc, Khắc Chung cũng không ngờ: mùa đông xịch đến từ bao giờ. cây cối các phường đã rụng hết lá chỉ còn trơ cành khẳng khiu gầy guộc. Khắc Chung kéo vạt chiếc áo trong xuống cho ấm.

Quán Đông Lộ kia rồi!

Chưa chi Khắc Chung đã tưởng tượng ra cảnh Nguyễn Sĩ Cố sẽ vui vẻ đứng đón mình ngay từ cửa, mấy cặp bát và vò rượu đã bày sẵn, đặt chân vào quán đã điếc mũi vì món chả nướng thơm lừng. Thế nào mà chẳng có món tái nai chấm với tương gừng, loáng thoáng đàm lát ớt đỏ.

Phàm đã là thú rừng thịt bao giờ cũng thơm ngon hơn vật nuôi trong nhà, từ lợn, dê đến gà cũng vậy. Hương núi gió ngàn như quyện vào từng thớ thịt thú rừng.

www.songhuong.vn

Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Khắc Chung bước vào cửa đưa mắt nhìn kỹ vẫn không tìm đâu ra Sĩ Cố mà chỉ thấy một người ăn mặc chững chạc như đang chờ sẵn, thấy Khắc Chung thi khoanh tay cung kính nói, giọng hơi lớ lớ:

— Trình tướng quân, quan học sĩ con xin cáo với tướng quân tượng thứ cho hiện đang ở dưới thuyền.

Khắc Chung sốt ruột nói:

— Chắc quan học sĩ có việc bận, hoãn lại...

— Trình tướng quân, không phải thế ạ! — Người kia nói — Tiệc rượu đã bày sẵn dưới thuyền, xin tướng quân quá bộ cho. Ở đây e ồn ào, uống mất ngon. Xin tướng quân hạ cố cho.

Khắc Chung cười:

— Tưởng gì chứ uống rượu dưới thuyền càng thú chứ sao! Nhưng hãy để ta tạm ngồi ở đây chờ quan học sĩ xuống cùng.

Người kia xoa đôi tay vào nhau ra dáng băn khoăn rồi cuối cùng đành nói:

— Trình tướng quân, lát nữa con xin đến đón ạ!

Khắc Chung ngồi xuống ghế gọi lấy một ấm chè, vừa uống vừa đưa mắt nhìn ra ngoài.

Khắc Chung vốn không phải là người thạo về sông nước, nhưng ở các tửu quán Khắc Chung lại được nghe khá nhiều chuyện về biển cả: nào là những trận cuồng phong dữ dội có thể cuốn cả một chiến thuyền chở hàng trăm quân vứt ra xa khơi như ném cái vỏ trứng xuống mặt suối bồng bềnh vậy, những trận huyết chiến với thủy khấu ven biển và bọn hải tặc trên những hải đạo xa lắc. Bọn chúng giết người như ngoé hàng lấy xong thường phóng hỏa đốt thuyền phi tang.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Nếu vơ được người hoàng tộc hoặc cung tần mỹ nữ thì bắt cóc đem về sào huyệt làm tú nữ (1) hoặc bán cho làm tì thiếp các nhà giàu hoặc coi như nó tì đem đổi lấy hàng hóa.

Suốt dọc bến sông Cái lúc này đang tấp nập ồn ào, dưới nước thuyền đậu san sát, trên bờ thì ngổn ngang những thúng, đó, quang gánh, những đống bao chất cao như núi. Thuyền ở đây thôi thì đủ loại: thuyền chở thương nhân Tống có, lái buôn Tảo Oa, cả thương nhân Hồi Hột, trên thuyền cả cả Pháp tăng ri truyền đạo...

Chờ mãi không thấy Sĩ Cố, Khắc Chung buộc lòng lững thững theo người kia đi. Con đường đất mé này vào quãng xế chiều xem chừng thưa khách qua lại. Trên ba chiếc thuyền cắm sào ven sông đã có một đám khách cũng đang say sưa chén chú chén anh. Mùi cá nướng chả thơm sặc thơm sụa hoảng vị mặt ngọt theo gió bay đi. Chẳng lẽ Sĩ Cố lại đón ta ở đây?

Xem chừng biết ý Khắc Chung, người kia đon đả nói:

— Trình tướng quân, xin tướng quân quá bộ cho, chỉ mươi bước nữa thôi ạ! Kia kia!

Theo tay chỉ của người kia, Khắc Chung thấy một chiếc thuyền biển lớn nằm chênh vênh một mình, đã có người chòng sào chờ sẵn. Mùi chả nướng? Đúng mùi chả nướng thật!

Người dẫn đường tỏ ra thông thạo rảo bước lên trước, đặt chân xuống ván thuyền, quay lại hoi cúi xuống chìa tay cung kính đỡ khách:

---

(1) Con gái con bóp

www.songhuong.vn

Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Xin mời tướng quân xuống thuyền...

Vàn không thấy Sĩ Cố đâu cả. Nhưng rõ ràng bàn tiệc đã bày sẵn như chỉ chờ có khách quý. Gia nhân đưa đường lại nói

— Xin tướng quân nán chờ một lát... chắc không lâu đâu ạ! Xin mời tướng quân an tọa.

Khắc Chung vén áo ngồi xuống một chiếc đôn sứ. Người kia bưng chén nước đặt lên án thư rồi quay ra.

Khắc Chung chưa kịp uống cạn chén chè thơm thì tấm rèm lụa phía trước khẽ rung rinh: một người dáng võ tướng đi ra súng sính trong bộ đồ lụa đen, cố làm ra vẽ nho nhã nhưng cánh tay áo rộng vẫn để lộ bắp thịt cuồn cuộn với chiếc vòng đồng khá to.

— Kính chào tướng quân. Cuộc hội kiến hơi đột ngột nhưng không sao. Trước hết xin tướng quân đại xá cho, quan Nguyễn học sĩ bất ngờ mắc bận xin cáo lỗi đến muộn. Ta cứ vào tiệc luôn.

Khắc chung đoán có lẽ đây mới là chủ chiếc thuyền này, người lúc này đứng là gia nhân của ông ta.

— Trình tướng quân đại tôn kính. Chắc chắn tướng quân không nhận ra tôi, nhưng chúng ta đã một lần hội ngộ. Thuở ấy còn binh đao... chủ nhân vội dừng lời. Điều đó không phương hại gì mà chỉ càng làm cho tướng quân đáng tôn kính bội phần thôi.

Có lẽ thế này, tôi biết tướng quân đang bận trăm công nghìn việc, ta vừa ăn vừa trò chuyện thì tiện hơn. Tôi là bạn thân của quan học sĩ Nguyễn Sĩ Cố

Chủ nhân rót rượu ra bát, vén tay áo, cầm từng xâu chả lên ăn rất tự nhiên.

Khắc Chung chưa đoán ra là ai nhưng bợi có vẻ ngờ ngợ... Những xâu chả đang cháy xèo xèo trê

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

chiếc hỏa lò đầy than hồng, thứ chả này phải ăn nóng để chậm sẽ bị dai. Vả lại hẳn ông ta muốn nhờ vả việc gì đây, chắc không có gì phương hại nên Sĩ Cố mới vời ta đến.

Khắc Chung khẽ đưa mắt nhìn ra xung quanh nghe ngóng động tĩnh; ở giữa đất Thăng Long này hẳn chẳng lo dễ dàng bị roi vào một ổ mai phục của quân gian ngoại bang.

Đỡ bát rượu từ tay chủ nhân, Khắc Chung chỉ cầm rồi đặt xuống nói:

— Đại nhân là ai? Nếu không cho biết rõ, tôi chẳng dám cạn bát rượu này.

— Tướng quân sắp bước vào một chuyến đi đầy bão tố. Rượu ngon không phải lúc nào cũng sẵn, tiện đây, ta cứ cạn chén rồi hạ hồi hàn huyên.

Khắc Chung hơi giật mình: quái lão ta là ai mà sao lại biết cả chuyện kín đáo của mình thế? Đến ngay Sĩ Cố, chính ta cũng chưa hề rằng nói nửa lời về chuyện quân cơ đó.

— Tôi rất thích rượu nhưng...

Không đợi Khắc Chung dứt lời, chủ nhân đã nói:

— Có thể là kiếp duyên nợ giữa đôi ta chưa dứt nên kiếp này vẫn phải kết vào nhau. Tôi là người ngưỡng mộ tướng quân từ lâu, nay coi như tiệc hội ngộ mừng tráng sĩ lên đường. Cứ cạn chén đã!

Khắc Chung nể lời nhấp một chút rượu, thứ men dịu này tưởng như phảng phất lướt qua nhưng thật sự lại thấm dượm lòng tửu khách.

— Xin tướng quân đừng hỏi bỉ nhân này tự đâu tới, chuốc rượu cho tướng quân để mong chút ân huệ gì, điều đó có quỷ thần như hổ phách.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Thời khắc với tướng quân lúc này là gấp rút, ta nên bỏ qua thông lệ hỏi tên tuổi, quán quê nhau để bàn vào việc chinh e mới kịp.

— Tướng quân đi chuyến này lành ít, dữ nhiều.

— Tướng quân hẳn đã hoàn tất mọi thứ chỉ còn chờ ngày lành tháng tốt để xuất phát ?

Khắc Chung gật đầu đáp lửng lơ :

— Khi nào xong cho xuất phát bất kể ngày đêm.

— Tướng quân nói sao ? — Chủ nhân chìa mấy ngón tay ra như đếm — Mồng bảy, mười bảy này... « Chớ đi ngày bảy chớ về ngày ba »... Đó là câu nói quen thuộc của chúng dân Giao Chỉ à Đại Việt, bao giờ có kiêng cũng có hơn chứ !

Nhưng thôi, hãy gạt chuyện đó sang một bên. Công việc của tướng quân tưởng như là hoàn tất nhưng thật tiếc...

Nói đến đây chủ nhân khẽ thở dài như để thăm dò khách. Quả nhiên Khắc Chung nói luôn :

— Tôi vốn không thạo về đi biển, hẳn còn chỗ nào khiếm khuyết, mong đại nhân chỉ dẫn cho.

Chủ nhân khẽ mỉm cười nói :

— Hải thuyền dù có vững mấy nhưng nếu xô vào đá ngầm chắc sẽ vỡ đắm. Lương thảo, binh khí chất đầy mà thuyền sa vào xoáy nước cũng khó mà thoát ra được.

Có lẽ đoán chừng khách chưa hiểu rõ, chủ nhân khẽ vỗ tay ba cái ra hiệu, tấm mành trúc khẽ kéo lên, gia nhân đưa đường lúc nãy bưng ra chiếc khay trên bày một cái tráp nhỏ và một ống quyền sơn son khá đẹp, đặt lên bàn rồi quay ra.

downloadsachmienphi.com
Download Sách Hay | Đọc Sách Online
www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Chờ cho tấm mành trúc buông xuống như cũ, chủ nhân mới mở nắp ống quyển: mùi mực thơm thoang thoảng bay ra. Khắc Chung nhìn vào tấm hải đồ trải rộng trên bàn mà không sao nén nổi xúc động. Tất cả những đảo san hô, gioi cát ngầm, vùng xoáy nước dọc biển Đông suốt từ đảo Lôi Châu đến Chiêm Thành cảng đều đánh dấu thật rõ ràng.

Đoán chừng việc tướng Đại Việt chưa dứt cơn xúc động, chủ nhân dẫn thêm một bước nữa, tự lấy mở tráp nhấc lên một chiếc hộp gỗ nhỏ rồi mở ra.

Khắc Chung suýt reo lên, may mà kìm lại được: một chiếc la bàn mới tinh, mũi kim đỏ rất nhạy.

— Đây là quà mọn biển tướng quân của một người luôn ngưỡng mộ tài năng kiệt xuất của lão tướng.

Nhìn bộ mặt Khắc Chung hơi ửng đỏ, chủ nhân đã đoán ra được phần nào nỗi lòng của khách quý:

— «Lão» ở đây không phải là tuổi tác cao vì tướng quân đang ở tuổi lão binh nghiệp. «Lão» ở đây chẳng qua là chỉ những tướng lĩnh dày dạn sa trường, trăm trận trăm thắng... xông pha nơi chiến địa.

Khắc Chung càng đỏ mặt thêm về những lời tâng bốc quá đáng — tướng quân vốn không quen với những từ hào nhoáng, ồn ào.

— Có lẽ thế này, đại nhân cho tôi được mua lại hai vật báu này đã là quý hóa rồi... gi...

Không đợi Khắc Chung dứt lời, chủ nhân nói luôn:

— Đã gọi là vật báu thì tiền nào mua được. Tướng quân cứ coi như quà mọn của bỉ nhân này nhân buổi hội ngộ đầu tiên. Ta còn gặp lại nhau mà! Số mệnh đã tiền định như vậy. Chỉ có một điều nhỏ xin lưu ý tướng quân: nên tránh mấy ngày kỵ đừng vội xuất

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

phát mà hỏng hết việc. Dù có chậm lại mươi ngày mà thuận buồn xuôi gió vẫn tốt hơn là đi sớm dăm ba ngày để không còn dịp trở lại đất kinh thành hào hoa này.

Khắc Chung không biết nói gì hơn chỉ ậm ừ cảm tạ ra về, theo sau vẫn gia nhân lúc nãy khoác cái tay nải trong đựng la bàn và tấm hải đồ mới họa.

Rời bến chia tay với chủ thuyền xong, Khắc Chung đi một đoạn nữa rồi tự dỡ lấy ống quyển và hộp la bàn cho người kia về. Mãi lúc này, Khắc Chung mới nhận ra gia nhân kia có một nốt ruồi đỏ ở phía sau tai trái và đôi mắt — đúng là mắt một mí, gò má hơi cao.

Có thể là lúc đầu gặp gia nhân nọ, tấm khăn quấn trên đầu đã che lấp mọi dấu hiệu này nên sau mấy bát rượu Khắc Chung mới nhận ra.

Ngay khi về tới nhà, Khắc Chung cẩn thận lấy tấm hải đồ của mình ra đối chiếu, đo lại kỹ thì thấy cả hai hoàn toàn giống nhau chỉ khác là tấm « vật báu » có họa thêm một số đảo nhỏ trên biển chắc mới phát hiện, cùng những xoáy nước trên hải đạo và những đám sáu vùng nghi là có hải tặc cần phòng bị cẩn thận.

∴

Mới lúc nãy ở bến sông này tiếng trao đổi, tiếng gọi nhau tới... cả cái đám đông ồn ào đó giờ đã biến mất. Trời về khuya trên bến ánh đèn trong mấy hàng quán đã tắt ngấm, dưới nước chỉ còn sót lại độ bai ba chiếc thuyền xám xịt vừa tấp vào mấy miếng ván trắng hếu, chắc đang sửa gấp.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Nhưng phía dưới chừng dăm chục trượng, cạnh mấy bụi cây um tùm, quan thuyền Thăng Long như núp bóng cạnh mấy chiếc thuyền lớn đang nằm dọc bến, ván thuyền đã ngả sẵn vào bờ như chờ đón ai. Quả nhiên chỉ một lát sau đã thấy một đám quân sĩ khiêng đến những chiếc hòm, không rõ là trong đựng gì, người đoán là lụa, người cho là gấm, nhưng cũng có người quả quyết đó là cái thống men sứ Giang Tây mua của thương nhân Tống dành làm quà biếu.

Người gánh, cứ gánh, người khiêng, cứ khiêng đặt xuống chân thuyền đã có người đỡ xếp gọn vào khoang. Hình như họ được lệnh từ trước không trò chuyện trong lúc chuyển hàng nên ai vào việc nấy. Dưới ánh trăng khuya từ xa nhìn vào chỉ thấy những bóng người rảo bước thoăn thoắt làm hùng hục không hé răng với nhau đến nửa lời.

Có điều rất lạ là cho đến bây giờ Khắc Chung mới nhận ra: hầu hết quân sĩ đã đem theo xuống thuyền từng bó hương thơm.

Phải chăng sắp bước vào một cuộc viễn du gần kề với cái chết, họ chỉ còn biết tin vào Trời Phật phù hộ độ trì.

Điều này dễ nhận ra vì hương đều cài cắt trên cao.

Điều ngạc nhiên hơn là Khắc Chung thấy quân sĩ khiêng xuống thuyền ngoài lương khô, nước ngọt còn có khá nhiều gà, mà lại toàn gà trống. Hỏi ra mới rõ: đi biển xem bói chân gà có thể dự biết được nhiều điều về thời tiết mưa nắng bão tố.

Khi hàng trên bờ đã chuyển hết, một bóng đen lại gần Khắc Chung khoanh tay cung kính nói:

— Trình tướng quân, mọi việc đã xong.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Khắc Chung gật đầu nói:

— Cho quân sĩ xuống thuyền...

Từ trên mũi các thuyền, những chiếc đèn xanh đỏ được giơ cao, hạ thấp, làm hiệu hướng về phía rặng cây bên bờ. Chỉ loáng một cái dòng người không rõ chực sẵn từ lúc nào, đúng cơ nào đội ấy, ào ào kéo xuống thuyền, đâu vào đấy, trong đêm tối chỉ nghe thấy tiếng binh khí khẽ va vào nhau lách cách.

Mấy thủy quân đô tướng lúc này đã đứng cạnh Khắc Chung khoanh tay chờ lệnh. Có lẽ đêm nay ngoài tướng quân Khắc Chung, quan an phủ sứ Đặng Văn và mấy đô tướng đề thường chẳng có ai là biết rõ hướng đi của đoàn thuyền này, trừ Võ Đệ và đô tướng Kim Long, đang ở Châu Thuận Hóa.

Khắc Chung đã bàn với quan an phủ sứ Đặng Văn phải đợi đến cuối canh ba khuya khoắt đêm nay, đoàn thuyền sẽ đậu phía dưới hẻn Đông Bộ Đầu khuất sau mấy lùm cây chính là để cho người Chiêm Thành hoặc kẻ gian tế không hay biết tí gì về chuyện này và cũng để cho quân sĩ khỏi xôn xao về một chuyến đi chưa hẳn đã có ngày về.

— Rời bến!

Khắc Chung chỉ khẽ nói vậy, mấy người lính thông hiệu đã gật đầu y lệnh, đứng ở mũi thuyền giơ cao ngọn đèn lên hai lần, từ các mũi thuyền khác, mấy ngọn đèn tín hiệu cũng đáp lại như vậy. Mấy tấm ván thuyền vừa nhấc lên, các cây sào gần như đồng loạt bị nhổ phăng, đoàn thuyền nhẹ nhàng rời bến, chỉ có tiếng con sào gác mái lục cục, sóng vỗ oàm oạp vào hai bên mạn thuyền.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Chỉ có tiếng sóng nước...

Chiếc quan thuyền Thăng Long của Khắc Chung vừa lao đi, đoàn thuyền rẽ sóng bơi theo. Cho tới khi lao vào dòng sông Cái, đứng trên thuyền Khắc Chung vẫn thấy bồi hồi với chìm đắm trong suy tư: biết bao giờ sẽ trở lại kinh thành?

Ngồi trên chiếc thuyền dẫn đầu, Khắc Chung không nói gì, chỉ nhìn hàng cây đôi bờ lùi lùi trôi.

Mặt nước lăn tăn gợn sóng tưởng chừng gió yên biển lặng nhưng thật ra phía sâu gần đáy, những đợt xoáy ngầm đang cuồn cuộn dâng lên như muốn níu lấy đuôi lái.

Tâm trạng Khắc Chung lúc này cũng tương tự như vậy.

Mùa Đông... một đêm đông lạnh lẽo, những bóng người xuất quân... Có ai lường trước được điều gì sẽ xảy ra. Còn ngày về... làm sao mà ước hẹn được.

Khắc Chung lấy một chiếng bánh ra ăn cho ấm người.

Quay lại nhìn đoàn thuyền rẽ sóng lừ lừ cách nhau một đoạn đều quy nước trước, Khắc Chung thấy an lòng.

Bám theo quan thuyền Thăng Long là hải thuyền Long Hưng.

Nhìn bề ngoài, chiếc Long Hưng nom chẳng khác mấy so với cả đoàn thuyền nhưng phía trong thì hoàn toàn sắp xếp theo bản họa của Khắc Chung.

Trên cao là vọng lâu của linh thông hiệu.

Khoang đáy dành riêng cho đám trạo nhi chèo thuyền, phía trên cửa có chốt cài chặt quân sĩ không lên được.

Khoang giữa và mặt thuyền là nơi dành riêng cho tiệnh bà. Trong buồng ngủ có giường ngự trải đủ chăn

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

đệm nhồi lông chim. Buồng thế tử có chỗ mắc võng. Tất cả các ô cửa đã khoét theo hình tròn buông rèm lụa, treo phong lan.

Quân sĩ trấn chỗ nào ở chỗ đó, không được phép lại gần nơi lệnh bà ngự. Thị nữ ở mấy buồng bên.

Trong đoàn hải thuyền, có lẽ Long Hưng là chiếc nhẹ nhất vì không chở binh khí, chủ yếu là lương ăn và nước ngọt.

Hàng dãy chum nước ngọt nằm dài ở hai bên mạn thuyền để hàng ngày có đủ nước cho lệnh bà dùng và tắm cho thế tử.

Sáng nào nữ tì cũng sẽ bưng lên một chậu thau đồng nhỏ để lệnh bà rửa mặt, một quả chanh để lệnh bà chuốt móng tay.

Tối tối trước khi đi ngủ, chắc lệnh bà vẫn giữ thói quen xoa một lớp lòng trắng trứng gà lên mặt để giữ nước da cho mịn. Quả chanh thái mỏng rải chanh lên cát để giữ chanh được tươi lâu.

Download Sách Hay | Đọc Sách Online

Điểm tâm thường là xôi đậu xanh ăn với chuối khô hoặc mật ong. Cũng có khi đổi món xôi lạc hoặc xôi trắng ăn với ruốc lợn hoặc cốm khô.

Buồng nào cũng có ít nhất hai đèn lồng: một để thấp, một dự phòng. Ngoài hành lang hẹp cũng treo đèn.

Khắc Chung biết rõ: nếu đoàn thuyền bị tấn công, chiếc dễ bị đánh phá nhất sẽ là quan thuyền Thăng Long, nên Khắc Chung không muốn lệnh bà cùng thế tử ở thuyền này dù nom phía ngoài thuyền rất đẹp và bề thế.

Biết đi biển xa dễ thiếu rau nên ngoài đậu xanh để ngâm giá ra, ở gần đáy khoang còn có dưa nén, cà ngâm tương, củ cải khô để dùng dần.

www.songhuong.vn

Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Tiếp đến là chiến thuyền Thiên Trường của thủy quân đô tướng Trần Viễn.

Đi chốt phía sau là chiến thuyền Hải Đông của thủy quân đô tướng Thạch Lỗi.

Phút đầu khởi hành trong quân kỷ thầm lặng, Khắc Chung tin chắc trước sau trận này sẽ thắng.

Trong hầm thuyền phải vất vả lắm mới đi lại được vì hàng xếp chồng chất, dường như không còn một khe hở nhỏ. Nào gạo nếp, gạo tẻ, đậu xanh, chè lam, bánh dày, thịt nai khô, phía dưới là những cái chum, vại đựng nước ngọt, phía trên lại treo lủng lẳng những xâu cá khô to tướng bọc lá chuối. Khe hở giữa các chum vại được chèn bằng những túi bột nếp, ngô rang, chè lam, rồi cả ớt bột, gừng, mật. Lại còn những đòng buồm cùng dây chão dự trữ được kê cao cho khỏi ẩm nước.

Tuy không thạo đi biển như người Khắc Chung vốn quảng giao rộng, qua những lần trò chuyện với các mạc khách của thương nhân người Tống trong quán, Khắc Chung mới rõ. Bệnh phù, sưng chân răng do đi biển lâu ngày thiếu chất rau, từ xa xưa các nhà đi biển lâu năm người Tống và Nhật Bản thường đem theo cả những phên nứa dựng đất để trồng rau ăn. Vì vậy Khắc Chung hiểu rõ từ hạt đậu xanh ngâm nước nảy mầm thành ngọn giá tươi, giữa biển cả thật quý giá.

Giữa biển khơi, một dúm xơ dừa trộn với sơn để trét vào khe nứt mạn thuyền còn quý hơn vàng. Một bong bóng trâu dựng nước mưa. Cục đá đánh lửa... có lúc sẽ trở thành báu vật.

Rồi đây lênh đênh trên một vùng biển hoàn toàn xa lạ hải đoàn gồm năm chiếc to nhỏ khác nhau, cái chở

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

nặng, cái chở nhẹ làm sao rồng được cả đoàn thuyền luôn bám lấy nhau là một việc khó, chỉ cần một chiếc tách ra là để mất tăm.

Sau này trên đường về ở thế rút chạy, phải dồn đoàn thuyền lại cho gọn, Khắc Chung đã nghĩ đến điều này nhưng hiện giờ chưa thể làm ngay được.

Việc trước mắt là phải làm sao luôn bám lấy nhau, lệnh trên đưa ra phải xuống được tận các thuyền.

Từ đỉnh cao cột buồm quan thuyền Thăng Long có treo một lá cờ đại màu đỏ làm hiệu. Khắc Chung không cho trương cờ Đại Việt lên để tránh con mắt dòm ngó của chiến thuyền Chiêm Thành ngoài hải đảo xa xôi.

Tất cả đoàn thuyền đều phải hướng về phía quan thuyền Thăng Long, nhất là vọng lâu trên cao nơi thường có linh thông hiệu thay phiên nhau đứng trên đó suốt ngày đêm.

downloadsachmienphi.com

Ban ngày nếu đẹp trời, các thuyền khác có thể dễ dàng nhận ra sắc đỏ nhất là có đại để lái mũi thuyền đi cho đúng hướng.

Download Sách Hay | Đọc Sách Online

Thế còn như sương mù hoặc đêm tối thì hướng vào đâu? Đuôi thuyền Thăng Long theo lệnh Khắc Chung đã được treo ba chiếc đèn chai, một ở chót đuôi, hai chiếc kia móc ở hai bên mạn thuyền trái và phải.

Xế chiều, trước lúc mặt trời lặn, các thủy quân đô tướng thống lĩnh các thuyền đều phải đi thuyền nhỏ sang quan thuyền Thăng Long để báo lại tất cả sự việc trong ngày trên thuyền và nhận lệnh mới của ngày hôm sau.

Ban ngày ở vùng biển vắng, lệnh cấp có thể ban ra từ loa đồng trên vọng lâu. Nhưng nếu ban đêm hoặc để giữ kín lệnh, sẽ có đèn báo của linh thông hiệu,

www.songhuong.vn

Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

thuyền nào cũng phải nắm vững ám hiệu đã định sẵn và giữ kín.

Trên vọng lâu các thuyền đều có lính đứng canh suốt đêm.

Vì vậy ít lâu sau, khi lính thông hiệu báo có thuyền lạ đang rập rình ngoài khơi, Khắc Chung cũng chẳng buồn ra ngó nữa.

Mãi tới khi trên vọng lâu quan thuyền Thăng Long có tiếng reo: «Vũ Đệ! Có phải đúng Vũ Đệ không?», Khắc Chung mới bước ra mặt thuyền.

«Đúng Vũ Đệ thật!» Chưa biết khoang dáy, phía trong ra sao nhưng nhìn ngoài thuyền Thuận Hóa thật thích mắt, dáng khỏe, chắc, khi xung trận hẳn lợi hại lắm đây.

Khi đã nhận ra nhau, hải đoàn Đại Việt được lệnh tạm dừng, Khắc Chung đi thuyền nhỏ sang thăm thuyền mới.

Thủy quân đô tướng Kim Long đứng ngay ở đầu thang dây đón Khắc Chung:

— Trình tướng quân, chiếc thuyền Thuận Hóa đã có mặt đúng ở điểm hẹn.

— Tốt lắm! — Khắc Chung thân tình vỗ vào vai Kim Long. Sau đó thủy quân đô tướng dích thân dẫn tướng quân đi thăm khắp nơi đến chỗ nào Khắc Chung cũng hài lòng gật gù. Nhìn đám dũng thủ trẻ măng, Khắc Chung càng sung sướng thấy Vũ Đệ đã lĩnh hội đủ ý mình: trong lòng đám tinh binh này như đang háo hức một niềm say mê mới lạ, tưởng chừng chẳng khó khăn nào mà không vượt qua được.

Khắc Chung để ý đến một đám quân sĩ hình như lúc nãy còn đang ngồi túm tụm bên ấm nước chè tươi,

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

chuyện trò râm ran. Một anh chàng da ngăm ngăm đen đang giơ chân múa tay nói:

— Ở quê nội tôi tháng trước còn là mưa rươi.

Một dũng thủ ngồi cạnh hỏi:

— Mưa rươi là thế nào?

Chú lính ngăm ngăm đen ngồi lầm bầm tính đốt ngón tay như không để ý đến câu hỏi của bạn, lát sau mới khẽ nói:

— Hai mươi tháng chín và mồng năm tháng mười quê tôi nếu thấy mưa nhỏ hạt lất phất, dây dưa suốt ngày là được mùa rươi đấy.

Nói xong chú lại lầm rầm tính:

— Có thể cả ba tháng: chín, mười và tháng ba quê tôi thường mưa nhỏ, bà con dễ kiếm thức ăn. Này nhé:

«Tháng chín đóng rươi
Tháng mười động ra
Tháng ba động rạm»

Rươi ăn không hết dành làm mắm. Mắm rươi lệ Hồng ngon có tiếng bay cả về kinh thành Thăng Long. Còn rạm thì tha hồ bắt.

Một chú lính vốn quê ở châu Ái nói:

— Quê ngoại tôi vùng biển thi tháng tám thường hay có bão.

«Mồng mười tháng tám.
Đúng đám chọi trâu,
Dù ai buôn đâu bán đâu
Mồng mười tháng tám chọi trâu thì về».

Thì ra đám lính trẻ này đang dàm tiếu về chuyện thời tiết. Chợt Vũ Đệ khẽ nói với Khắc Chung:

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

— Trình tướng quân, tướng quân thử để ý đến chú lính có nước da đồng hun dáng chắc khỏe kia không ạ? Ngô Tấn đấy!

Theo tay chỉ của Vũ Đệ, Khắc Chung nhận ra Ngô Tấn với khuôn mặt thông minh, đôi mắt đen láy, cái môi hơi dọng trề ra như sẵn sàng nở nụ cười với mọi người.

Lúc này Ngô Tấn vẫn đang say sưa nói với các bạn.

— Tại các chàng không nhớ câu ca đồng nội này: «Giời hôm mây kéo bồi bừa» — Chú ta còn giảng giải — Đường cày trên mặt ruộng chính là dạng hình của mây bồi bừa.

«Giời hôm mày kéo bồi bừa
Giàng còn nắng ráo là chưa vội gì
Bao giờ kéo vảy tê tê
Sắp giông sắp gánh, ta về kẻo mưa...»

Vũ Đệ nói với Khắc Chung:

— Trình tướng quân, chọn được chú ta, con coi như bắt được kho báu. Chú có thể ngắm trời đất đoán được mưa nắng...

Thấy Vũ Đệ say sưa nói về Ngô Tấn, Khắc Chung khẽ hỏi:

— Liệu có thành «Khổng Minh» được không?

Vũ Đệ thật thà đáp:

— Trình tướng quân, con không biết tài Khổng Minh nhưng Ngô Tấn thì thật là thông thiên văn.

Khắc Chung gật đầu nói:

— Ta sẽ gọi Ngô Tấn lên quan thuyền cùng với chú, giúp ta trong mọi công việc.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Chiều hôm đó, đoàn thuyền lại lên đường. Lần này có thêm chiếc Thuận Hóa, còn khoang thuyền của Khắc Chung, Vũ Đệ đã kéo Ngô Tấn về ngủ chung với mình. Bởi thuyền anh em đông lượng, xem chừng Ngô Tấn có vẻ bịn rịn như con gái.

Khắc Chung phải chịu nhận Vũ Đệ có con mắt tinh đời thật, vì ngày hôm sau, Khắc Chung vừa ngủ dậy đã nghe thấy phía ngoài có tiếng nói lao xao:

— Sáng nay trời đẹp đây!

Một người khác để theo:

— Biển sóng thế kia, hôm nay chắc là đẹp trời.

Chợt có tiếng Ngô Tấn cãi lại:

— Thế các đằng ấy không nghe thấy câu: «Sáng bỏ chớ mừng, tối rừng chớ lo» à? Nom thì đẹp thế thôi nhưng cánh dân chài bọn tôi đã thấy mưa hay dông có khi ập kéo đến rất nhanh.

Và quả nhiên chiều hôm đó, một trận mưa ào kéo đến, may mà chỉ là mưa ngàn lướt qua.

∴

Sau khi Khắc Chung cùng quan an phủ sứ Đặng Văn được quan gia triệu vào châu, giao cho việc rước lệnh bà Huyền Trân từ Chiêm Thành về và ngay cả cho tới hôm nay, Khắc Chung vẫn băn khoăn mãi một điều: sao việc này quan gia không giao cho Phó Đô tướng quân Trần Khánh Dư, người đốc suất toàn bộ cánh quân thủy, các đảo, các cửa sông, bến trại và các xưởng chiến thuyền Đại Việt, ủy cho một tùy tướng tin cậy nào đó thạo sông nước lại mang sẵn trong huyết mạch dòng máu Đông Á làm việc này.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Hay là quan gia muốn chọn một viên tướng cơ mưu ?

Riêng Khắc Chung sau khi biết tin này, tướng quân suy ngẫm thì thấy: Cứ xem như trong sử sách ta thì từ xa xưa, Chiêm Thành đã nhiều phen cướp phá biên thùy, Đại Việt xuất quân đánh Chiêm cũng không phải ít. Ngay từ thời nhà Lý, danh tướng Lý Thường Kiệt đã từng đánh tan cả ba thứ quân Tống, Chiêm Thành, Chân Lạp trên sông Như Nguyệt. Tiếp đến Lý Thái Tổ. Quốc vương Chiêm thành Sa Đầu rơi đầu trước lưỡi kiếm của Lý Thái Tôn rồi Chế Cư bị Lý Thánh Tôn bắt sống...

Từ khi nhà Lý suy nhược, Chiêm Thành vẫn thường đem thuyền nhẹ đến cướp bắt các dân ven biển đưa về Chiêm quốc. Cho nên Nhân Tý Nguyên phong năm thứ 2 (1252) vào mùa xuân, tháng giêng vua Trần Thái Tôn phải thân chinh đi đánh Chiêm Thành, sai Khâm Thiên đại vương là Nhật Hạc làm tiên phong thủ...

Biết đâu sau này Chiêm Thành chẳng đòm ngó, quấy nhiễu đòi lại đất ở ngoài biên.

Thông hiếu là việc phải làm, dù lâu dài, gian khổ cho dân tình đỡ điêu linh, an cư lạc nghiệp.

Hơn nữa trong việc kết hôn của quốc vương Chiêm Thành với Công chúa Huyền Trân, Khắc Chung cũng có phần cùng với Văn Túc vượng Đạo Tái đồng tình với thượng hoàng nên việc quan gia cử mình đi biết đâu cũng vì lẽ đó.

Ngoài ra nhìn về lâu dài mong muốn của Khắc Chung là hai châu Thuận Hóa sẽ trở thành một bạc dịch trường lớn để thương nhân hai nước Đại Việt và Chiêm Thành đến trao đổi buôn bán, đời đời hòa hiếu.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Nếu như phía Bắc có Giang Đông (Khâm Châu, Trung Quốc) Vân Đồn... là các bạc dịch trường lớn thì sao ở đây lại cứ chịu để là vùng thiên hiểm mãi sao.

Nếu như trên các triền sông lớn như sông Nhị có các bến lớn như phố Hiến, Mễ Linh, Long Biên, sông Thiên Đức có Doanh Lâu, sông Bà Mã có Tư Phố và các cửa lạch ven biển như Đồ Sơn, Cồn, Sót... thì ở châu Thuận Hóa ngoài cửa biển sao không có thể cho phiên thuyền ở hải ngoại họp chợ ở ngay trên thuyền mà buôn bán.

Đừng chỉ bo bo lo một lối: bạc dịch trường là nơi quân gian tế hải ngoại dễ dò la giao tiếp với nhau.

Về hàng hóa trao đổi thì Đại Việt đâu có thiếu vàng, bạc, châu báu.

Từ thời còn cố đô Hoa Lư, cung điện lớn đã có cột đát vàng, ngói lợp bằng bạc. Ngay khi mới lên ngôi, Lý Thái Tổ đã cho xuất kho 1680 lạng bạc để đúc chuông lớn. Năm năm sau, lại cho đúc chuông với 310 lạng vàng và 800 lạng bạc. Rồi Lý Thánh Tông cũng cho đúc tượng Phạm Vương và Đế Thích bằng vàng. Trong kho lúc nào cũng sẵn sàng, ngoài công tượng chuyên việc dãi vàng thì cách đó mười lăm năm, động Vũ Kiến thuộc châu Quảng Nguyên (Cao Bằng) dâng một khối vàng sống nặng 112 lạng. Gần trăm năm sau thủ lĩnh Châu Nông (Tư Nông, Thái Nguyên) lại dâng hai khối vàng sống Trường Thọ. Hai năm sau vẫn ở châu này dâng lên quan gia hai khối vàng sống nặng 33 lạng 5 đồng cân. Lý Công Tín (1137) dâng khối vàng sống 47 lạng rồi Hứa Viên (1138) dâng một khối 66 lạng...

Đại Việt hẳn sẵn sàng nên đời Lý Anh Tông đã cử thái phó Hoằng Nghĩa Hiền và quan ngoại lang Không

Download Sách Hay | Đọc Sách Online
www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Trường đem quân đến các khe động dọc biên thùy đi đãi vàng ở xứ Như Cá.

Đại Việt đâu chỉ có vàng bạc mà còn biết bao thứ quý: nào lụa La Khê, La Cả, nào gốm Bát Tràng, Thổ Hà, giấy Bưởi...

Tại sao vùng này không mở cửa cho thuyền buôn hải ngoại ghé vào, mua bán hàng?

Chợt có tiếng một con gà gáy rất to cắt đứt luồng suy nghĩ của Khắc Chung, hình như nó gân cổ có hết sức để kéo dài dư âm tiếng gáy vô vọng chìm giữa tiếng sóng reo.

Khắc Chung nhủ thầm: « Có lẽ trong những ngày tới xem chừng con gà nào gáy to nhất phải đưa chân ra cho các thầy Chiêm tinh xét đoán trước, kẻo lộ việc quân cơ.

downloadsachmienphi.com
Download Sách Hay | Đọc Sách Online

Lúc này ở Thăng Long chắc là vào đêm.

Tiếng mõ cầm canh... thứ âm thanh quen thuộc vang lên ở khắp kinh thành dạo nào.

Những ánh đèn lồng trên lầu son hắt xuống mặt hồ lung linh.

Từ nhiều đêm nay Huyền Trân mất ngủ, nhất là sau khi Chiêm Vương băng hà.

Nói đến cái chết ai chẳng sợ nhưng với Huyền Trân thì thật ra lệnh bà coi nhẹ tựa lông hồng. Vì thật ra ngay từ khi bước lên kiệu rời Thăng Long, công chúa Huyền Trân đã nhiều đêm khóc thầm.

Và ngay cả đêm đầu vào bệ kiến Chiêm Vương, Huyền Trân cũng khóc nhiều – nhớ thượng hoàng,

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

nhớ kinh sư, nhớ hoàng tộc... đúng vậy nhưng thật ra Huyền Trân khóc nhiều vì một hình bóng đã qua.

Không hiểu sao đêm nay Huyền Trân lại thấy nhớ, một nỗi nhớ da diết... Có thể là lệnh bà cho rằng: lúc này đây ngoài « hình bóng » đó ra không một ai có thể đưa mình thoát khỏi chốn này.

Nhưng đã gọi là « hình bóng » thì... chỉ là hình bóng.

Biết nói sao đây quãng đời đã qua ở Chiêm Quốc.

Rõ ràng Quốc vương Chiêm Thành đã dành cho công chúa Đại Việt một cung riêng lộng lẫy đủ cả vườn hoa muôn sắc, lại phong cho cả tước mới, được chiều chuộng hết lòng, thế mà không hiểu sao Huyền Trân vẫn cảm thấy se lòng.

Phải chăng nếu như Quốc vương Chiêm Thành chỉ có một ta ở nơi chính cung này.

Khác với các bà phi khác, ngày đêm chỉ lo trau chuốt nhan sắc cốt mong độc chiếm được Quốc vương, Huyền Trân như bị cuốn hút vào khúc nhạc Chiêm Thành, vào hơi lá.

Nhạc điệu quả vậy Chiêm Quốc không hiểu sao lại ăn nhập với cõi lòng Huyền Trân ngay từ hôm dâu đặt chân tới hoàng cung đêm tiệc cưới.

Nhìn đám hoa rừng, Huyền Trân lại chạnh lòng nhớ tới vườn thượng uyển nơi quy tụ những loài hoa quý hiếm khắp Đại Việt.

Mùa nào hoa ấy, nhìn qua song cửa, hương thơm ngào ngạt tỏa ra từ những cành hoa muôn màu sắc sỡ. Chỉ riêng một loại cúc có loại chỉ nhỏ đúng bằng chiếc cúc áo, có loại cúc to như chiếc bát mẫu. Ở đây thôi thì đủ cả: cúc gấm, cúc móng ưng, cúc đeo ngọc... làm sao Huyền Trân nhớ hết được.

Download Sách Hay | Đọc Sách Online
www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Những cây tùng đưa từ núi Yên Tử về. Ở đây thú gì cũng đẹp, ngay cả những cây huyết dụ mỏng manh sắc lá đỏ tia, rồi những bông mẫu đơn. Nếu những cây hoa trong vườn thượng uyển được bàn tay tỉa tót làm tôn thêm vẻ đẹp kiêu kỳ thì hoa rừng ở đây lại có cái vẻ riêng từ cái dáng khỏe chịu đựng nắng gió đến màu sắc trầm lặng rất khó tàn phai.

Thú thật ở đây có những bông hoa Huyền Trân chịu không sao đoán nổi, nhìn từ xa cứ ngỡ là mẫu đơn nhưng không, phải lại gần sờ vào cánh hoa mới thấy hoa đầy cánh và mịn màng một thứ tơ nhung. Với tất cả những loài hoa dại không biết tên, Huyền Trân đặt chung cho một cái tên là hoa rừng, nếu hao hao giống cẩm chướng thì gọi là cẩm chướng dại, rồi mẫu đơn dại...

Hồi ở Thăng Long có những mùa đông, sống giữa hoàng cung ấm áp trên chăn nhồi lông chim, dưới rải đệm gấm có lòng ấp lạnh lắm hồi, mà Huyền Trân vẫn cảm thấy rét.

Dạo ấy, công chúa còn trẻ. Có những hôm đi lễ chùa về, dạo phố, từ trên kiệu ngó qua tấm rèm lụa, thấy đám chúng dân quần áo nâu sồng qua lại các phường, co ro trong manh áo kép vá chằng vá đụp, Huyền Trân cũng xót xa thương cảm dám lê dân, ghét cay ghét đắng cái mùa đông giá lạnh xem ra còn độc ác hơn mụ đi ghẻ phù thủy trong các chuyện cổ. Rồi từ ngày vào sống ở Quốc đô Chiêm Thành, dường như lệnh bà quên mất cái rét ở kinh sư, những đợt gió lùa hun hút, lạnh đến run người.

Ấy vậy mà năm nay chưa bao giờ Huyền Trân lại mong ngóng chờ đợi cho sớm đến cái ngày giá lạnh

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

ở kinh thành để gió mùa sớm nổi lên thổi căng những cánh buồm đưa thuyền về phương Nam

Thật lòng Huyền Trân không sợ chết.

Với lệnh bà: bát thuốc độc, dải lụa vàng, thanh kiếm hay bước lên dàn thiêu chỉ là một. Một khi dã lụa bên mạn thuyền rồng hưởng ơn mưa móc của Quốc vương Chiêm Thành thì giờ đây có theo Quốc vương lên cõi Nát bàn cũng chỉ là lẽ thường tình.

Trước đây Vương phi Chiêm Quốc My E khi bị Lý Thái Tông bắt ở quốc độ Đồ Bàn đòi sang chầu bên thuyền ngự khi xa giá về gần sông Lý Nhân, nàng đã quấn chăn gieo mình xuống dòng nước mà tuẫn tiết sau khi than rằng: « Vợ mọi quê mùa, thân sánh những bậc Cơ Khương. Nước tan chồng chết, chỉ còn một thác mà thôi, không biết người chồng thứ hai ».

Đền thờ nàng nay còn đó: phủ Lý Nhân.

Chẳng phải Huyền Trân không nghĩ đến chuyện này và cả tước phong vua Lý ban: « Hiệp chánh hộ thiện phu nhân ». Nhưng còn thế tử Đa Đa dù sao cũng là giọt máu của Chiêm vương, của dòng họ hoàng tộc.

Dù sao thì... chỉ có thể lý giải là nợ đời ta trả chưa xong.

Lệnh bà không muốn hoàng nhi phải cô quạnh ở đô thành này khi mình đã là người thiên cổ.

Chỉ cần gặp mặt được sứ bộ Đại Việt trao lại hoàng nhi, lệnh bà có thể yên lòng nhắm mắt xuôi tay.

Ở Chiêm quốc xa xôi, xem chừng chỉ có Mạc Hà là thấu hiểu nỗi lòng của Chiêm hậu Huyền Trân.

Được diễm phúc hầu hạ lệnh bà từ hồi còn ở cung Quan triều, rồi theo kiệu từ kinh sư vào đây, từng mỗi

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

bước đi, từng nỗi nhớ, Mạc Hà như dồng cảm với nữ hoàng của mình.

Vì cùng chốn quê hương Đại Việt, Mạc Hà cũng để lại một nỗi nhớ da diết

...

Nếu tính từ ngày Quốc vương Chế Mân băng hà thì nay đã được tám tháng. Trong lúc tất cả các hoàng hậu bước lên dàn thiêu theo Chiêm vương về cõi Nát Bàn thì liệu lệnh bà Huyền Trân có được phép chờ cho đến khi sứ bộ Đại Việt sang dự tang muộn không? Hay ngay sau khi có sứ bộ sang, lệnh bà Huyền Trân phải kịp lên dàn thiêu ngay?

Việc lệnh bà Huyền Trân chưa lên dàn thiêu phải chăng là thiện ý của Quốc vương Chế Chí muốn đợi sứ bộ Đại Việt sang đón về để tỏ lòng cố kết giữa hai nước lân bang?

Bấy nhiêu câu hỏi cần phải được giải đáp ngay càng sớm càng tốt.

Trong lúc quan an phủ sứ còn sửa soạn hương hoa trên thuyền đậu ngoài khơi thì một chiếc thuyền nhỏ chở Khắc Chung, Vũ Đệ cùng Ngô Tấn rời quan thuyền Thăng Long, bơi miết vào bờ.

Nhẹ nhàng len lách giữa đám đông thuyền bè đậu ở cửa biển này, chiếc thuyền nhỏ ghé vào một bụi cây vắng vẻ, cách xa bến chính chừng nửa dặm.

Sau khi đổ ba khách buôn lên bờ, chiếc thuyền lại vụt biến mất.

Khắc Chung đóng vai thương nhân Đại Lý lần đầu tới thành Bồ Bàn đi tìm nguồn hàng, do đó hàng mang

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

heo sẽ không nhiều, ngoài một sở găm, thống, bát hén sứ Giang Tây...

Theo Khắc Chung thì ở bất cứ nước nào, tửu quán vẫn thường là nơi có nhiều nguồn tin nhất.

Vì thế ba thầy trò bước vào một cái quán thuộc loại đông khách. Không rõ rượu ở Chiêm quốc thế nào chứ mùi khói thịt nai nướng thì xem chừng ở đây hoặc Thăng Long cũng giống nhau cả.

Cả ba chọn một cái bàn khuất nẻo tận phía trong để khách từ ngoài nhìn vào khó thấy ba thầy trò nhưng ngược lại, ba vị khách buôn này lại có thể từ đây nhìn ra ngoài thấy rõ được tất cả, nhất là phía cửa ra vào.

Vũ Đệ ngồi bên phải án ngữ mặt ngoài, Khắc Chung ngồi phía trong cạnh một ô cửa tròn có dắp viền hoa giây leo ăn thông ra khu vườn rộng đằng sau.

Ngô Tấn ngồi án ngữ phía trái cho tiện quan sát, lại dễ dàng giao tiếp với chủ quán và sẵn sàng trả lời tất cả các câu hỏi của Khắc Chung.

Ba thầy trò chưa cạn hết nậm rượu thì từ cửa quán bước vào hai thương nhân Tây Vực khá trẻ.

Khắc chung nhìu lông mày lại: ai nhu...

Hình như hai người này đang vội việc gì nên chỉ thoáng một cái, uống xong mỗi người một chén rượu họ ra ngay.

Cũng kể từ đó Khắc Chung ăn không thấy ngon.

Ngô Tấn cũng không hiểu sao từ lúc có khách buôn Tây Vực bước vào quán, vị tướng quân của mình ít nói hẳn đi. Trước đó, Ngô Tấn đã phải thăm thì trả lời biết bao nhiêu câu hỏi.

www.songhuong.vn

Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Rời tửu quán, Vũ Dệ cùng Ngô Tấn đi về hướng hoàng cung, còn Khắc Chung lại đi theo một hướng khác.

Mãi giờ Khắc Chung mới có dịp xem xét thành Đồ Bàn này.

Theo tiếng Chiêm Thành, dân quen gọi à Vi-giay-a, thành này nằm trên gò đá ong, mọc giữa một cánh đồng phì nhiêu, hình con thoi dệt vải, trừ một phía Đông giáp biển còn ba phía kia đều có núi án ngữ.

Nếu có cách gì đứng trên cao đỉnh Tháp Cánh Tiên chắc có thể nhìn khắp được toàn thành. Đường như đi chỗ nào cũng gặp đền tháp, xây gạch, chứa nhiều vàng ngọc châu báu, có chỗ dựng tượng, chỗ khắc bia. Hình như mỗi đền tháp đều mang tên một vua chúa hoặc bậc công thần nào đó của Chiêm quốc.

Trong thành đi đến đâu cũng gặp tháp, chỉ tính sơ sơ cũng ước độ trên ba chục tòa, ấy là không kể đến tượng voi đá, ngựa đá. Ngoài chợ dân bày bán đủ cả trầm hương, tê giác, đồi mồi, sáp ong... dân đi ngựa tới chợ đem theo hồ tiêu, đường, mật, dầu, sơn... thóc gạo thì đầy rẫy, gỗ bán toàn những loại tốt.

Nghe đồn có đầm nước nóng, trâu, dê sầy chân rơi xuống coi như bị luộc chín, Khắc Chung cố mò đến thăm bằng được.

Phải nhận ở đây đúng là cảnh lạ đất trời: đầm nước nóng suốt ngày bốc hơi nghi ngút, nước trong suốt tận đáy nom rõ cả cá, tôm sống được, loàn một loại sắc đỏ. Từ xa nhìn cái đầm nước tròn bốc hơi, ít ai dám đến gần vì sợ nóng rát mặt.

Khắc Chung nghe nói hôm nay trời lạnh khói tỏa mờ mờ còn nom rõ mặt hồ, những hôm trời mưa đầm, khói càng bốc lên nghi ngút hơn.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Dân trong vùng tin là « nước thần », nống vào khỏi nhiều thứ bệnh, nên có lắm người từ xa cũng mày mò tới lấy nước uống.

Giá chỉ là một du khách đến thăm xứ này thì hẳn thú vị biết dường nào.

Tiếc thay với cái vỏ thương nhân Đại Lý, Khắc Chung trà trộn trong đám đông bệnh hoạn đến xin nước thần, đôi tai vẫn nghe ngóng động tĩnh.

Nếu có ai để ý đến một thương nhân vẫn ngày ngày ung dung đi ngắm cảnh ngoạn mục xứ sở này, chắc không thể biết được Khắc Chung vẫn phải thu thập từng mẩu tin nhỏ.

Những cái tháp oai nghiêm, sừng sững, dựng lên từ gạch đá rêu phong, kèm theo tiếng nước rơi tí tách như đang cuốn hút du khách vào cõi trầm luân. Rõ ràng Khắc Chung đang ngước mắt nhìn lên trần thập tưởng chừng như tăng ngắm những phiến đá màu xanh mình láng dài để lời non một trượng, nhưng thật ra lòng Khắc Chung lúc nào cũng quẩn quanh với việc chính của mình.

Đá xanh, gạch đỏ... những viên gạch lúc mới ra lò hẳn còn tươi màu đỏ máu nhưng ở nơi đây, thời gian và rêu phong cổ kính như đang cố xóa nhòa cái tương phản về màu sắc đó.

Hết thắng cảnh trên bờ, Khắc Chung lại đi thuyền nhỏ ra thăm đảo. Hết Cù Lao Xanh lại Hòn Nâm, Hòn Mũi với loại cá ngừ, cá thu nổi tiếng.

Khắc Chung để ý mỗi lần đi qua gần hoàng cung đều được nghe đàm cung nữ Chiêm Thành hát độc một câu buồn buồn, hỏi Ngô Tân mới rõ họ hát :

« Đàn kêu tích tịch tinh tang
Ai đem công chúa lên thang mà ngồi ».

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

— Trình tướng quân, « thang » tức là hỏa dàn ạ!

Nghe Ngô Tấn nói vậy, Khắc Chung chỉ lặng yên không đáp. «Phải chăng đám cung nữ tốt bụng này muốn nói cho ta biết trước sự việc bi thảm của Chiêm hậu để liệu bề tính toán?»

Khắc Chung thầm cảm ơn đám người tốt bụng nhưng điều xảy ra đầu là: liệu y phục đóng giả thương nhân Đại Lý có điều gì sơ suất để ngay các cung nữ Chiêm Thành cũng nhận ra mình là sứ Đại Việt.

Hoặc nữa, mưu cứu lệnh bà đã bị lộ chăng?

Gặp Đặng Văn, Khắc Chung kể lại hết tất cả những điều tai nghe mắt thấy từ việc chạm trán với hai thương nhân trẻ Tây Vực ở tửu quán.

Khắc Chung nói với Đặng Văn:

— Cái lý của ta có thể dựa vào tờ cố mệnh (1) của Chiêm Vương, trong đó không hề ghi việc hoàng hậu Huyền Trân phải bước lên dàn thiêu.

Đặng Văn hỏi lại:

— Việc đó có xác thực không, tướng quân?

Khắc Chung gật đầu đáp:

— Thì chính tôi đã đọc được tin đó từ miệng một bô điền Chiêm Thành tức như quan tể tướng bên ta, người được Chiêm vương ra lệnh thảo tờ cố mệnh.

Đặng Văn nói:

— Thưa tướng quân, tôi cảm thấy việc thương thuyết là khó đấy. Không khéo đều phải dùng kế để liệu cứu lệnh bà thoát khỏi dàn thiêu.

Khắc Chung thủng thỉnh đáp:

---

(1) Mệnh dặn lại lúc sắp chết

Download Sách Hay | Đọc Sách Online
www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

— Thế mà hỏi ở kinh sư, quan an phủ sứ ngỡ mọi việc sẽ suôn sẻ. Mà cho dù có cứu được lệnh bà thoát khỏi dàn thiêu thì đó mới chỉ là cái thắng ban đầu. Rồi sau đó nếu như không rước được lệnh bà trót lọt về Thăng Long thì cũng chẳng ích gì.

Đặng Văn giương mắt hỏi:

— Thưa tướng quân tôi tưởng nếu đưa được lệnh bà ra khỏi đây thì công việc coi như đã xong được quá nửa...

Khắc Chung cười:

— Chắc quan an phủ chưa lường hết những bất trắc có thể xảy ra, nhưng thôi dù sao tôi cũng phải vào thành ..

Đặng Văn phải nhận là mấy người lính trạo nhi quê ở lộ Diễn Châu đó tướng quân Khắc Chung chọn để chở thuyền con cho mình là những tay thạo nghề sông nước.

Rõ ràng nước triều dâng, sóng xô ầm ầm tung bọt ngầu trắng xóa mà chiếc thuyền nhỏ chở tướng quân cùng Vũ Đệ và Ngô Tấn vẫn lướt nhẹ tưởng chừng như bay trên ngọn sóng.

Tối nay hết canh hai mà thuyền Khắc Chung vẫn chưa quay về.

Đặng Văn nằm trằn trọc mãi cũng không ngủ được.

Quan an phủ đã dùng tất cả sự khéo léo trong ứng xử bang giao với Chiêm Vương nhưng xem chừng vẫn vô vọng.

Gần hết canh ba, chiếc thuyền nhẹ mới quay về nhưng chỉ chở độc một mình Khắc Chung. Thuyền rẽ

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

sóng lao băng băng ngay trong đêm vắng cũng không nghe thấy tiếng mái chèo.

Khi chiếc mũi thuyền đang dà chồm lên tưởng chừng sắp lao vào mạc quan thuyền Thăng Long thì bỗng quay ngang, một người lính đã chống tay cho hai thuyền, gần như áp sát vào nhau. Từ mép quan thuyền một người lính khác đã chờ sẵn thả thang dây xuống. Khắc Chung chỉ việc bước lên, phía dưới đã có người giữ cho thang khỏi lắc lư.

Khắc Chung bước vội về buồng mình, chú linh hầu vội nhấc ấm nước đặt lên bếp hỏa lò còn đỏ than hồng. Chú chỉ cần quạt nhẹ vài cái, lửa than kêu lép bép, rực đỏ, loáng một cái ấm nước đã sôi.

Chú lính trẻ vừa bỏ chè vào ấm chiêu, Khắc Chung đã hỏi:

— Đêm nay chú cho ta uống trà gì?

Người linh lễ phép đáp:

— Trình tướng quân, chè Đại Tân ạ, nếu tướng quân không thích thì con đổi sang chè Hảo Oa hoặc Tây Vực.

Khắc Chung hơi cau mặt lại:

— Đúng thứ chè nhạt phèo, chẳng có hương vị gì cả mà lại đắt. Sao không cho ta uống chè Đại Việt có phải rẻ hơn không?

Chú linh thật thà nói:

— Trình tướng quân, ở đây chè Đại Việt lại là chè «ngoài cõi» còn đắt hơn cả chè Tống mà khó mua.

— Thế thà pha cho ta chè Tống, thật đặc vào rồi để dấy cho ta.

Thấy người lính đổ xong nước sôi vào ấm chuyên rồi đặt siêu nước lên bếp lò, đứng lùi lại khoanh tay như chờ lệnh, Khắc Chung bảo:

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

– Từ tối mai, sửa soạn chè và ấm cho ta xong, chú cứ đi ngủ không phải thức vì biết ta lúc vào về mà chờ.

Chú lính ngoan ngoãn chắp tay lui ra.

Ở buồng bên, Đặng Văn đã rõ tất cả: Quan an phủ sứ hiểu rõ Khắc Chung đang gặp những trắc trở gì đó khá lớn nên đêm nay mới về muộn, tướng quân sai pha chè đặc là cố ý thức đến sáng để tìm mưu kế gì đây.

Không thấy tiếng Vũ Đệ và Ngô Tấn. Đặng Văn đoán đêm nay họ có việc phải ở lại trong thành.

Đặng Văn đã mấy lần định nhổm dậy sang hỏi thăm Khắc Chung nhưng rồi nghĩ thế nào lại thôi. Tướng quân đang chìm đắm trong suy tư, ta cũng chẳng nên xáo trộn sự yên tĩnh làm gì.

Mà quả thật lúc này, đầu óc Khắc Chung khá căng thẳng nói cho đúng hơn là căng thẳng ngay từ lúc gặp một lái buôn trẻ Tây Vực trong tửu quán ở Đồ Bàn.

Khắc Chung vẫn cho rằng: trời đã phú cho mình một trí nhớ khá tốt, cho nên ngay từ khi người lái buôn bước vào quán, dù quấn khăn to trên đầu, mặc quần áo Tây Vực, Khắc Chung cũng nhận ra ngay người này đóng vai gia nhân và sau đó đã thập thò sau tấm mành trúc trên chiếc thuyền buôn đậu ở xế bến Đông Bộ Đầu mà chủ nhân đã mời Khắc Chung xuống thuyền đánh chén bữa thịt nai với rượu Mao Đài.

Đúng người này, khi Khắc Chung rời khỏi bến, trước khi người đó buông rèm xuống, Khắc Chung còn nhận ra một nốt ruồi đỏ ở phía sau tai trái.

Hình như người kia ngay khi bước vào tửu quán cũng đã sớm nhận ra Khắc Chung nên kiếm một cái bàn khuất quay lưng lại vị tướng Đại Việt – lúc này

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

cũng sừng sinh trong bộ quần áo thương nhân. Chú lái Tây Vực xem chừng chỉ ăn uống qua loa rồi vội đứng dậy, quay ra.

Nếu đúng là người của chủ thuyền đeo vòng bạc ở cánh tay thì rõ ràng là mình đang bị giám sát chặt chẽ, lão chủ thuyền mất một mi đã nắm chắc được chuyến đi này của mình.

Kế sách liệu có bị lộ không?

Nếu hắn có dã tâm hại ta thì sao lại cho ta cả hải đồ lẫn la bàn, là sinh vật báu đối với dân đi biển.

Tung hỏa mù xuất hành theo « ngày lành tháng tốt », hắn cố tình muốn hải đoàn Đại Việt này tới thành Đồ Bàn mượn là định nhằm chủ đích gì?

Nếu hắn đã lộ mật kế chia với Quốc vương Chiêm Thành và chủ tâng định âm hại ta thì chuyện đó cũng không phải khó ở giữa kinh thành Đồ Bàn.

Việc này không tìm ra nhẽ, kế sách dễ bị hỏng.

Mấy hôm nay, Vũ Đệ vẫn chưa tìm cách gặp được Mạc Hà, nếu chưa có sự giao tiếp của lệnh bà với sứ bộ Đại Việt thì không thể nào hoàn tất được diệu kế.

Như vậy là chưa xong việc nọ đã dính vào việc kia, mà sự việc không có trong dự kiến giờ lại phải được xem xét trước.

Biết bao câu hỏi đặt ra trong đầu Khắc Chung.

Vị chè chát ngọt đọng ở cổ có làm cho đầu óc tương quàn như sáng ra, mắt nhìn như rõ hơn, nhưng tiếc thay xung quanh lúc này chỉ toàn sương mù bàng bạc.

Đoàn thuyền như chìm đắm trong một biển sương mù. Xem chừng sắp hết canh tư, có lẽ cũng phải ngả lưng chợp mắt một lát mới được. Vũ Đệ, Ngô Tấn vẫn chưa về.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Khắc Chung định tắt đèn chợt nhớ ra công việc hôm sau cần phải làm kịp: có thể nói thành Lỗ Bàn. Khắc Chung đã nắm vững trong tay, sáng mai chỉ việc họa lại và giao cho thủ nhi sao chép thành mấy bản nữa.

Khắc Chung sẽ lấy một ngũ linh ở Châu Thuận Hóa thạo tiếng Chiêm làm thành một mũi nhọn giám sát hai chú lái buôn Tây Vực. Công việc của Vũ Đệ, có thể lấy thêm người dưới thuyền Thuận Hóa cũng phải thạo tiếng Chiêm lên giúp sức. Cử thư nhi họa gấp cho xong tấm đồ bản hoàng cung Chiêm Thành và trước đó Vũ Đệ phải gặp bằng được Mạc Hà để giao tiếp với lệnh bà Huyền Trân.

Nếu như trong triều thần Đại Việt hầu hết các tướng lĩnh và quan lại không đồng tình với việc thượng hoàng gả công chúa Huyền Trân cho Quốc vương Chế Mân thì trong triều thần Chiêm Thành sự việc cũng diễn ra tương tự như vậy. Lý này phải kể tới bố đề Bảo Môn Tông. Tuy chẳng dám trái lệnh Chiêm Vương nhưng quả thật trong lòng viên tể tướng này không bằng lòng việc cắt đất của tổ tiên để làm quà cưới dâng quan gia Đại Việt.

Vì vậy không ngày nào vào bệ kiến vị Quốc vương trẻ mà Bảo Môn Tông không thúc việc đưa Chiêm hậu Huyền Trân sớm lên đàn thiêu vì thâm tâm vẫn cho rằng: thượng hoàng băng hà, Chiêm hậu Huyền Trân chết theo, đất nước Chiêm Thành này chẳng còn gì ràng buộc với Đại Việt nữa, thì thu hồi lại đất đai là việc đương nhiên.

Sơn nay cũng vậy, nghe quan tể tướng nhắc lại việc dàn thiêu, Chế Chi không nói gì mà đôi mắt chỉ đăm

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

chiêu nhìn vào chiếc đôn cũ Giang Tây để ở phía tay phải trên có chậu hoa.

Từ ngày Chế Chi còn nhỏ đã nghe thấy các nữ tỳ ở hoàng cung nói về những thương nhân Tây Vực vào Đồ Bàn buôn bán, trong số này phải kể đến mấy lái buôn họ Lâm, từ ba đời nay mỗi khi tới Chiêm Quốc đều đem vật quý vào tận hoàng cung để bán cho Quốc vương.

Sau khi lên ngôi báu, Chế Chí vẫn có ý mong chờ mấy người lái buôn này vì ngay từ khi Quốc phụ chưa băng hà, người đã nhờ họ mua cho một đôi thống Giang Tây, cùng một số bát chén quý và gương đồng để trang trí trong nội cung.

Vì vậy vừa nghe tin đoàn thương nhân họ Lâm tới, Chế Chí vội cho với vào ngay đúng sau lúc bố đề Bảo Môn Tông bệ kiến.

Bái yết xong Quốc vương, chủ lái trẻ tự xưng là Lâm Tử sai gia nhân đưa vào cung đúng những mặt hàng đã đặt từ năm trước.

Chế Chí tự tay xem từng chiếc chén nhỏ, sờ vào lớp men láng bóng rồi thở dài:

— Chỉ tiếc Quốc phụ là không còn mà thưởng thức thứ chè trầm mã đựng trong loại chén quý này.

Lâm Tử rầu rĩ nói:

— Tâu Quốc vương, thần ở bản quốc xa xôi hay tin đau xót trong lòng mà tiếc không được chắp cánh như chim để kịp sang đây chịu tang.

Nói xong Lâm Tử cúi rạp đầu xuống như tạ lỗi.

Chế Chí nói:

— Đường xa muôn dặm, làm sao mà trách móc lôn ông được.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Lâm Từ vội hỏi:

— Tâu Quốc vương, hôm đó hẳn sứ bộ các nước lân bang đều sang dự lễ tang đông đủ?

Chế Chí đáp:

— Cũng có nước như Đại Việt nghe nói bây giờ mới tới.

Lâm Từ ngạc nhiên hỏi:

— Tâu Quốc vương, thần cứ ngỡ hoàng thượng băng hà từ tháng năm đạo ấy còn là mùa hạ.

— Đúng vậy. — Chế Chí đáp.

— Thế mà Giao Chỉ bây giờ mới sang điếu tang những năm, sáu tháng sau.

Chiêm vương nói:

— Đó là do chuyện mẫu hậu Huyền Trân vốn là công chúa Đại Việt còn chần chừ chờ sứ bộ bên đó tới.

Lâm Từ lại tỏ vẻ ngạc nhiên hơn:

— Tâu Quốc Vương, thần cứ ngỡ theo phong tục Chiêm Quốc thì tất cả các mẫu hậu đã theo hầu hoàng thượng từ lâu trên cõi Nát Bàn rồi!

Chế Chí khẽ thở dài:

— Đáng ra là như vậy, nhưng...

— Nhưng sao ạ? Tâu Quốc vương, thần cứ ngỡ đã gọi là tục lệ, nhất là lệ vua thì ai dám trái?

— Chuyện thì dài, tôn ông mới sang hẳn chưa rõ. Trước đây nhân một lần qua thăm nước ta, thượng hoàng Đại Việt hứa gả công chúa Huyền Trân cho Phụ vương ta. Tháng hai Phụ vương ta sai Chế Bồ Đài đem vàng bạc, hương quý vật lạ đàng thượng hoàng Đại Việt làm lễ vật cầu hôn, cùng hai châu Ô, Lý.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Tháng sáu, mùa hạ, công chúa Đại Việt được rước về Chiêm Thành. Giờ chẳng may phận bạc, Phụ vương ta băng hà...

— Tâu Quốc vương, hẳn đây là dịp tốt để Quốc vương thu hồi lại hai châu Ô, Lý... Thần nghe nói dân ở đó không chịu theo Giao Chỉ trại chủ ở đấy đã dùng mọi cách mong vỗ yên trấm họ nhưng xem ra lòng người vẫn hướng về cố quốc.

Thần thật tiếc: trước đây Giao Chỉ đã từng chiếm dần biết bao đất đai của Chiêm Quốc. Thần chỉ lo biên thùy Chiêm Thành cứ lùi mãi về phương Nam, e rằng một ngày nào đó...

Lâm Tử cúi đầu khẽ đưa mắt dẫn do, lo sợ... Hắn thừa biết biên viễn phương Nam Đại Việt vốn là vùng bất an từ xa xưa trải qua những cuộc chinh phạt liên miên.

Việc cắt đất vừa rồi đâu phải chuyện êm thấm.

Lòng dân ở hai châu Ô, Lý còn đang ly tán chính là cái nền rơm ẩm ỉ chỉ chờ một cơn gió thoảng sẽ thổi bùng lên thành đám cháy lớn.

Gây được nỗi bất hòa giữa Đại Việt và Chiêm Thành nào có khác gì thọc được lưỡi dao vào Đại Việt làm suy kiệt binh lực, gặp thời cơ thì việc bắt ép Đại Việt trở về «quận Giao Chỉ nội thuộc» hẳn sẽ chẳng khó khăn gì.

Ngoài chủ trích đó ra, Lâm Tử cất công đi chuyến này còn nhằm vào một việc khác, không kém phần hệ trọng mà Lâm Tử cho rằng trừ hắn ra, chắc không một ai nắm được.

Lâm Tử ngồi yên một lát, chừng như không muốn khuấy động nỗi niềm suy tư của Quốc vương, lát sau mới cất lời.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Mãi lúc này bố đề Bảo Môn Tông mới cúi đầu tâu:

— Tâu Quốc Vương, không phải từ miệng thần nói ra mà ngay đến một chú thương nhân Tây Vực còn nói được những lời như vậy.

Chế Chí không nói gì mà chỉ khẽ vẫy tay ra hiệu cho quan hầu bưng nước vào.

Hai ngày đã trôi qua, Võ Đệ vẫn chưa có cách nào gặp được Mạc Hà, giờ chỉ còn biết trông mong vào tài nghe ngóng của Ngô Tấn.

La cà khắp nơi, Ngô Tấn mới rõ trong chúng dân Chiêm Thành cũng đã có người loáng thoáng bàn về chuyện đoàn thương nhân Đại Lý.

Có người cho rằng đó là đoàn hải thuyền của một đại thương mã thường chuyên đi buôn ngọc trai và phương vật quý ở những miền xa lạ.

Vì trên thuyền có chở phương vật quý nên phải có một đoàn dũng thủ đi kèm để phòng hải tặc và thủy khấu.

Tới những miền xa lạ sẵn thú hiếm như tê giác, voi trắng, các dũng thủ trên đoàn hải thuyền sẽ dừng lại săn bắt, trống như dựng cờ mở cõi, nhưng thật ra kiếm đủ sừng tê, ngà voi... đoàn hải thuyền sẽ ra khơi.

Lại có người cho rằng: đây là một đức vua thất sủng đóng giả thương nhân phải đưa hoàng tộc đi lánh nạn ở một nước láng giềng chờ ngày đem binh về phục quốc.

Cũng có người cho đây là đoàn thuyền đưa các sứ giả tới một nước «thiên triều» đem theo đủ cả ngự y thầy tướng số, báu vật coi như cống phẩm.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Xem ra thì chưa một ai đoán trúng được trọng trách của đoàn hải thuyền lạ này.

Có thể do thuyền đậu ở ngoài khơi, quân sĩ lên bờ thì vì ngôn ngữ bất đồng nên tướng quân Khắc Chung cũng không hay biết gì về những huyền thoại xoay quanh đoàn hải thuyền của mình nhưng đến hôm nay Ngô Tấu đã lần ra được một đầu mối cho Vũ Đệ: giếng Ngọc.

Đứng từ bến nước, theo lời kể của một người lính Chiêm, từ buổi sáng, Ngô Tấn lúc này khẽ đưa mắt nhìn về hướng đông bắc, trước mặt chàng lúc này là một con đường nhỏ, quanh co, lên xuống gập ghềnh, đôi bờ mọc những bụi cây dại xen lẫn loại sim rừng, nhắc chàng nhớ tới những bông hoa tím, những quả chín mọng ở quê hương.

Phải chăng đã đến nơi?

Trước mặt chàng lúc này là một tảng đá lớn, giữa lòng trũng xuống một hố sâu đầy nước trong vắt. Ngô Tấn lại gần bờ giếng ngắm làn nước trong vắt, dù chưa vục tay xuống uống đã thấy biến mất cơn khát dữ dội.

Xem ra nước ở đây lúc nào cũng đầy. Phải chăng mạch nước ngầm đã nằm ngay trong lòng khối đá đó.

Nhìn những vết chân nhỏ nhắn trên đường, Ngô Tấn tin là người lính Chiêm Thành đã nói thật: các thị nữ thường ra đây múc nước đem về cung.

Như vậy, Vũ Đệ theo lời khuyên của Ngô Tấn — chỉ còn cách nấp sẵn ở đây để chờ Mạc Hà mà thôi.

∴

Download Sách Hay | Đọc Sách Online
downloadsachmienphi.com
www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Ngay sau khi Chiêm Vương băng hà. Huyền Trân thấy một số gương mặt mới trong đám nữ tì. Qua Mạc Hà, lệnh bà đã hiểu ra bàn tay độc ác của bọ dê Bảo Môn Tông cài người vào để giám sát lệnh bà và mấy thị nữ Đại Việt.

Huyền Trân nghĩ thầm trong bụng: « Lúc này giá có sứ bộ Đại Việt sang, chưa chắc đã dễ dàng giao tiếp được ».

Sáng nay đúng lúc lệnh bà đang tỉa hoa ngoài vườn thì bỗng Mạc Hà bước ra, tay xách chiếc bình không. Dù nữ tì cố làm ra vẻ ung dung thanh thản vẫn không dấu nổi con mắt Huyền Trân.

Mạc Hà lại gần lệnh bà, cúi đầu chắp tay tâu:

— Tâu lệnh bà, người của ta đã tới.

— Em nói sao? Kể lại mau cho ta nghe... — Huyền Trân dùng tay nắm lấy bả vai Mạc Hà khẽ giục — Kia nói đi chứ!

Mạc Hà bèn thầm thì kể lại chuyện mình ra giếng Ngọc lấy nước bỗng thấy dưới chân có một hòn sỏi của ai vừa ném ra. Nhìn vào bụi cây thì suýt nữa Mạc Hà ngất đi, hai tay ôm lấy ngực may mà bình nước rơi xuống không việc gì: Vũ Bệ.

Chờ cho Mạc Hà qua cơn xúc động, Chiêm Hậu khẽ hỏi:

— Đứng đầu sứ bộ của ta là ai, em thử nhớ kỹ xem!

Mạc Hà đáp:

— Tâu lệnh bà: là quan an phủ sứ Đặng Văn và nhập nội hành khiển thượng thư tả bộc xạ Trần Khắc Chung.

— Trần Khắc Chung á? — Chiêm hậu khẽ lẩm bẩm nhắc:

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Đúng cái ngày Vũ Đệ gặp được Mạc Hà ở giếng Ngọ thì ngay hôm sau Khắc Chung cũng nắm được lòng dạ kẻ đóng vai « thương nhân Tây Vực ».

Ngoài kế ly gián thâm độc giữa Chiêm Thành và Đại Việt ra, hắn còn nhằm một việc khác khá hệ trọng trong chuyến đi này : tìm một kho báu cất dấu từ xưa.

Kho báu đó nằm ở đâu, Khắc Chung vẫn chưa sao lần ra được.

Đêm nay sẽ có lần từ hoàng cung đưa ra.

Với Vũ Đệ dẫn đường, Khắc Chung chỉ đem theo Ngô Tấn. Ba thầy trò vào thành từ chập tối nhưng gần hết canh hai mới lên đường, lần theo một lối tắt lên núi.

Dưới ánh trăng mờ, ngôi tháp rêu phong như muốn dấu mình sau lùm cây lim tùm.

Biết còn sớm, có thể lát nữa Mạc Hà mới tới, Khắc Chung khẽ đưa mắt cho Vũ Đệ và Ngô Tấn ra ý bảo : hãy ngồi nghỉ tạm dưới tảng đá lớn này. Ba người vừa ngồi yên chỗ bỗng nghe thấy tiếng kiếm chạm nhau chan chát tóe lửa sau ngôi tháp làm cả ba cùng giật mình, rút kiếm ra thủ thế, lui vào dưới bóng cây.

Ba thầy trò thấy rõ hai bóng người đang đọ kiếm, cạnh một bàn rượu còn la liệt be, bát.

Khắc Chung đoán chừng đây là hai khách rượu đang ngồi nhấm nhắp dưới trăng suông thì xảy ra bất đồng và cuối cùng nói chuyện với nhau bằng kiếm.

Khắc Chung đã lờ mờ nhận ra bóng dáng hai thương nhân Tây Vực gặp ở quán rượu.

Và giờ định thần lại Khắc Chung mới nhớ ra : đúng tên này là gia nhân của chủ thuyền mất một mi đeo vòng bạc gặp ở kinh sư đã biếu minh la bàn và tấm

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

hải đỗ, trước lúc xuất phát vào Chiêm Thành. Tên thật của hắn là Lâm Tử Kiên.

Khắc Chung đưa mắt ra hiệu cho Vũ Đệ và Ngô Tấn cất kiếm đi.

Đúng lúc đó một trong hai đầu thủ bất ngờ bị thương ôm lấy bả vai, buộc phải bỏ chạy. Chính kẻ chiến thắng là Lâm Tử Kiên cũng bị đánh văng mất kiếm.

Chợt nhận thấy có người lạ đang rình, Lâm Tử Kiên vội lao tới dồn sức đâm thẳng thật mạnh vào giữa mặt Khắc Chung. Khắc Chung né tránh rồi bất ngờ dùng chân đá thốc vào bụng Tử Kiên, Kiên xoay người tránh được rồi lao vào tử chiến.

Khắc Chung không ngờ lại vớ phải một đối thủ có những đường quyền kín đáo, biến ảo khôn lường.

Vũ Đệ, Ngô Tấn đứng ngoài cứ ngày ra nhìn hai bóng người đang quyện thảo, chỉ nghe thấy bên tai tiếng gió thổi ào ào và thật kỳ lạ, be rượu và mấy cái bát vẫn nằm yên trên tảng đá lớn, tịnh không bị xô lệch, xục xạch thành tiếng.

Bỗng Lâm Tử Kiên thét lên một tiếng để tránh một đòn độc hiểm của đối thủ, nhưng thật ra Khắc Chung chỉ đánh dứ, khi Lâm Tử Kiên né mình, lỡ chân sắp ngã thì Khắc Chung đã nhẹ nhàng bước tới đỡ lên.

Lúc này, Lâm Tử Kiên chỉ còn cách cúi lạy Khắc Chung và nhờ đó Khắc Chung đã nhận rõ nốt ruồi đỏ ở sau tai trái của gia nhân này.

Khắc Chung đỡ chú lái trẻ dậy rồi không nói không rằng lấy ở trong tay áo ra một gói nhỏ đặt lên tảng đá lớn. Vừa nom thấy khách đã lái mặt đi lúng túng. Không nói không rằng, Khắc Chung xốc áo đứng dậy

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

đi ra, Lâm Tử Kiên vội chạy theo níu áo vái lấy vái đề :

— Xin quý nhân đại xá cho. Ở chốn này nếu không cẩn mật, một sơ suất nhỏ sẽ nguy hại đến tính mệnh như chơi.

Thấy Khắc Chung dừng lại, khách khẩn khoản nói tiếp :

— Vừa rồi ân nhân đã tha chết cho tôi, ơn này xin ghi lòng tạc dạ suốt đời.

Khắc Chung nói :

— Ông chớ tưởng kho vàng ở giếng Ngọc chỉ riêng ông biết. Nếu ông không khai thật với ta, cơ mưu của ông sẽ bại lộ, khó mà thoát khỏi chốn này.

Thấy khách ngồi yên, trán lấm tấm mồ hôi, Khắc Chung lại nói tiếp:

Ông là Lâm Tử Kiên, cháu của thiên hộ Lâm Tử Toàn. Cách đây ngoài năm Lâm Tử Toàn đã có mặt ở đất nước này bên cạnh Toa Đô.

Làm Tử Kiên đoán chừng một người đã nắm được «dã bồng» một thứ thuốc ngăn chướng độc của hoàng đế Đại Nguyên triều Hốt Tất Liệt ban cho Toa Đô cùng các tướng lĩnh đi bình Chiêm từ ngày Tân Dậu tháng bảy năm Tân Tỵ (13-8-1281) thì hẳn không một điều gì có thể dấu được «lão tướng» này.

— Lấy lại kho vàng vào lúc này là cao kiến nhưng... — Khắc Chung nhìn thẳng vào mặt Lâm Tử Kiên rồi gật gù nói — Có lẽ nên gọi là kho bạc mới đúng vì ta tin rằng, trong số món lễ vật của Chiêm vương cử Bảo Thoát Thốc Hoa cùng với đoàn tùy tùng ba chục người đem đến một ngọn giáo chín đóng làm bằng vàng lá để tỏ lòng thành thì chắc chắn Toa Đô đã dấu biến

Download Sách Hay | Đọc Sách Online
www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

«tấm lòng thành» đi, rồi hai trăm tấm vải tạp bề theo như ghi chép trong Nguyên sử Chiêm Thành truyện, coi như không đáng kể, kho này nếu nguyên vẹn sẽ cất dấu đủ ba đỉnh bạc lớn, năm mươi bảy đỉnh bạc nhỏ và một vò bạc vụn.

Lâm Tử Kiên chỉ ngồi cúi đầu nghe, mồ hôi đầm đìa toát ra như tắm, mãi sau mới nói nên lời:

— Trình quý nhân, tội dúng là Lâm Tử Kiên vừa ở Đại Đô sang.

— Ta biết rõ điều đó! — Khắc Chung chỉ vào ngực mình — Lúc này đối với bọn ta, vàng bạc không phải thứ ta màng đến.

Lâm Tử Kiên thở phào nhẹ nhõm.

— Dù biết tường tận như vậy nhưng bọn ta sẽ đứng ngoài việc này. Để đổi lấy việc đó ta chỉ cần ông trả lời một số câu hỏi trong tấm mắt của ông.

downloadsachmienphi.com

Download Sách Hay | Đọc Sách Online

— Thưa quý nhân, ơn cứu mạng chưa có dịp báo đáp, giờ quý nhân có dạy gì, tôi xin nhất nhất tuân theo.

Thấy Lâm Tử Kiên chân tình nói vậy, Khắc Chung vội an ủi:

— Cũng đơn giản thôi! Đừng vội cho là cơ mật. Vì thật ra ta đã biết rồi, ta muốn lắng nghe một tiếng chuông hồi âm từ phía bên kia.

Hãy nghe đây! Hoàng đế Nguyên triều hiện có còn nuôi ý định thôn tính Đại Việt ta không?

Lâm Tử Kiên cúi đầu đáp:

— Điều này tôi có thể đem đầu ra đoan chắc với quý nhân được: sau khi hoàng đế Đại Nguyên triều Hốt Tất Liệt băng hà, Tê-mua (Tamur) lên ngôi, lấy

www.songhuong.vn

Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

hiệu là Nguyên Thành Tông đã hạ lệnh bãi binh đánh Đại Việt.

Với Khắc Chung, chỉ một cái tin nhỏ này rồi đây ở Đại Việt sẽ có hàng ngàn quân sĩ trở về với làng quê, sớm chiều dắt trâu ra đồng vui thú điền viên, lúa chất đầy kho.

Đó đây thêm rộn vang tiếng sáo mục đồng...

∴

Đặng Văn rời hoàng cung Chiêm quốc chưa kịp ra bến lên thuyền thì đã thấy Vũ Đệ thập thò đứng chờ ở tửu quán.

Quan an phủ sứ đi qua, quay vào khẽ lắc đầu một cái, từ phía trong tửu quán Khắc Chung biết ngay: việc «uốn ba tấc lưỡi» của sứ bộ Đại Việt coi như hoàn toàn thất bại.

Ngay hôm sau, Khắc Chung [illegible] kiến Chế Chi trong bộ sắc khục võ tướng có hai «phó tướng» Vũ Đệ và Ngô Tấn đi cùng.

Đoán chừng đây là võ tướng phó quan sứ bộ Đại Việt, Chế Chi đáp lễ xong phán luôn:

— Tướng quân sang đây tuy ít hôm nhưng hẳn đã rõ tục nước Chiêm chúng tôi vua mất thì cung phi phải vào hỏa dàn để tuẫn táng. Tục này đã có từ xa xưa. Cũng như bên quý quốc: đã gọi là lệ vua thì ai dám trái lệnh.

Khắc Chung chỉ ngồi yên và biết rõ lúc này có nói gì cũng không lay chuyển nổi Chiêm vương.

Chờ Chế Chi nói xong, Khắc Chung mới từ tốn nói:

— Tâu quốc Vương, bản triều sở dĩ kết hiếu với Vương quốc vì vua trước là Hoàng vương, người ở

www.songhuong.vn
Download Ebook Tại: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Tượng Lâm, thành Điển Xung là đất Việt Thường: hai bên cõi đất liền nhau thì nên yên phận, để cùng hưởng hạnh phúc thái bình, cho nên gả công chúa cho Quốc vương.

Gả như thế là vì thương dân, chứ không phải mượn má phấn để giữ trường thành đâu!

Nay hai nước đã kết hiếu thì nên tập lấy phong tục tốt. Quốc vương đây mất, nếu đem công chúa tuẫn táng ngay thì việc tu trai không người chủ trương. Chi bằng theo lễ tục bản quốc trước hãy ra bãi bể chiêu hồn ở bên Trời, đón linh hồn cùng về, rồi mới vào hỏa dàn sau.

Nghe tới đây, Chế Chí nghĩ thầm trong bụng: «Cuối cùng thì sứ Đại Việt cũng phải nhìn để hoàng hậu Huyền Trân bước lên hỏa dàn. Còn như chuyện chiêu hồn ở bên Trời, đón linh hồn cùng về là chuyện nhỏ, nếu ta không nhận e để bị chê trách là chưa thật lòng kết hiếu giữa hai nước».

Chế Chí phán:

— Nếu tướng quân thấy việc chiêu hồn ở bãi biển là hợp với lễ tục Đại Việt, xin cứ tiến hành sao cho việc kết hiếu giữa hai nước được bền chặt.

Trên đường rời hoàng cung ra Chiêm Thành càng đề bước lên thuyền, Khắc Chung được dịp rà soát lại kỹ kế sách của mình.

Tối hôm nay nếu có chiếc thuyền buôn nào từ bán đảo Lôi Châu đi về hướng Trảo Oa hay Tây Vực sẽ thấy một đoàn thuyền lạ gồm ba chiếc nằm trên hải đạo này quây vào nhau, duy có chiếc Long Hưng thì

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

tách rời cách xa chừng non nửa dặm, xung quanh lúc nào cũng có một đoàn thuyền nhỏ, mỗi thuyền chở chừng một ngũ linh đi tuần sát khá nghiêm ngặt.

Thuyền buôn hải ngoại qua lại vùng này không hề hay biết trên chiếc Long Hưng đang có một cuộc mật bàn giữa tướng quân Khắc Chung, an phủ sứ Đặng Văn và các thủy quân đô tướng đốc suất quân sĩ ở các thuyền.

Chiếc Long Hưng như nằm cho vơ giữa biển, ngay cả một số rất ít lính trạo nhi giữ tay chèo ở khoang đáy cũng không được phép ngó lên vì phía trên đã cài chặt chốt.

Trên sàn thuyền lúc này đã trải rộng tấm hải đồ Chiêm Thành cảng. Giọng Khắc Chung cất lên không to chỉ đủ cho mọi người nghe rõ:

— Nắm chắc tất cả các thuyền lạ vào ra Chiêm Thành cảng là công việc đo tất thảy đoàn thuyền nhỏ của ta trà trộn sẵn từ trước. Lần này sẽ xuất một vài thủy quân đô tướng xuống tận các thuyền nhỏ có trọng trách đánh chặn hải đoàn Chiêm Thành.

Ngay khi pháp tăng châm lửa trên dàn thiêu, đợi khi khói tỏa mù mịt, lệnh bà sẽ được thả thang dây xuống thuyền nhỏ thì đây...

Khắc Chung lấy một cái vỏ ốc đặt lên hải đồ:

— Chiếc thuyền này sẽ chặn đứng quân Chiêm từ đất liền đổ ra, hai chiếc khác hỗ trợ từ hai mặt.

Đoàn thuyền trong cảng sẽ rạt ra hai bên thành một hành lang hẹp che chở cho thuyền của lệnh bà áp vào thuyền Long Hưng.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Khi có pháo hiệu bắn lên báo tin lệnh bà đã ngự trên thuyền trót lọt thì tất cả các thuyền đều có bổn phận cản phá, chặn đánh tất cả các thuyền lạ lại gần.

Thấy các đô tướng chăm chú nghe, Khắc Chung lại nói tiếp:

— Ta dặn trước: chớ có ham đánh, trừ phi thấy mình bị uy hiếp buộc phải giao chiến. Vì cái đích chính của chuyến đi này là rước được lệnh bà về Đại Việt.

Nào giờ các đô tướng có ai hỏi gì không?

Đô tướng Trần Viễn đốc suất thuyền Thiên Trường xin nói:

— Trình tướng quân, theo kế sách của tướng quân thì tất cả đoàn thuyền dù to nhỏ đều có bổn phận xả thân chặn bằng được thuyền Chiêm để lệnh bà rút?

Khắc chung gật đầu đáp:

— Quả đúng vậy! Trong số quân sĩ xả thân này phải kể cả ta.

Đô tướng Trần Viễn hỏi tiếp:

— Trình tướng quân, nếu mọi việc trót lọt, đoàn thuyền chúng ta sẽ chạy theo hướng nào?

Khắc Chung vội chữa lại câu nói:

— Ta sẽ rút quân chứ không phải chạy. Chưa thể nói trước được điều đó, chỉ biết tất cả sẽ hướng theo cờ hiệu trên quan thuyền của ta lúc đó là Hải Đông chứ không phải quan thuyền Thăng Long

Quay sang phía đô tướng Kim Long đốc suất thuyền Thuận Hóa, Khắc Chung nói:

— Chắc đô tướng còn nhớ nơi rước thế tử và cho thuyền tới đón chứ?

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Đô tướng Kim Long đáp:

– Trình tướng quân, có ạ!

Quay sang phía Đặng Văn, Khắc Chung nói:

– Mong quan an phủ hiểu cho, nếu hải đoàn Chiêm đuổi quá gấp, chúng ta buộc phải đốt quan thuyền Thăng Long để chặn giặc.

Đặng Văn nói:

– Xin tướng quân cứ theo đúng kế sách mà làm. Việc quân cơ tôi không dám luận bàn.

Nghe nói đến việc đốt quan thuyền Thăng Long, các đô tướng xem ra ai cũng tiếc.

Trong cả hải đoàn Đại Việt, quan thuyền Thăng Long là chiếc to nhất, đẹp nhất, nơi Khắc Chung và Đặng Văn rời kinh sư từ ngày đầu xuất phát.

Nếu việc dàn xếp bang giao trót lọt, Thăng Long sẽ là thuyền ngự của lệnh bà, Khắc Chung và Đặng Văn sẽ rút sang thuyền khác. Hải thuyền Thăng Long khá đẹp nhưng không thuộc loại chiến thuyền bền chắc, nếu chạm trán với thuyền giặc rất dễ bị đốt cháy vì thuyền chạy chậm tuy không chứa chất nhiều binh khí. Trong lúc tất cả các chiếc thuyền khác đều chất đầy binh khí và dọc hai bên mạn thuyền có những ô cửa tròn che kín khi giao chiến mới mở ra để quân sĩ bắn tên lửa vào thuyền giặc.

Có thể nói từ mấy hôm nay tất cả thuyền ra vào Chiêm Thành cảng đều không thoát khỏi con mắt của Khắc Chung.

Ba chiếc thuyền buôn Diệp Điều ghé vào bán xong dừa khô, mua chất đầy vải bố thì rút luôn. Một lái buôn Thiện chở cánh kiến đến bán ngay ở trên thuyền không vào cảng. Chỉ có hai chiếc thuyền Đại Tần đến

downloadsachmienphi.com
Download Sách Hay | Đọc Sách Online
www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

bán binh khí và áo giáp thì ghé vào đã hai ngày chưa rút.

Số hải thuyền Chiêm Thành kéo về có đông hơn mọi ngày.

Phải chăng kế sách của Khắc Chung đã bị lộ?

Không hiểu sao trong chúng dân thành Đồ Bàn mấy hôm nay lại bay ra tin đồn — dễ thường bắt nguồn từ biên ải phía Nam Chiêm Thành lan truyền đi khắp nơi — đuới Chân Lạp đã có lệnh động binh, đoàn chiến thuyền đang rùng rùng từ hải đạo phía Nam kéo vào. Nghe đâu là Quốc Vương Chân Lạp vốn phật lòng từ lâu về chuyện ranh giới giữa hai nước không rành mạch nên nhân dịp Chế Mân băng hà đã đưa cả hải đoàn Chân Lạp sang đòi xét lại cột mốc biên thùy.

Ngay sáng hôm đó, số chiến thuyền Chiêm Thành thường ra vào tuần sát ở cửa biển này được lệnh cấp tốc kéo về hướng Nam để phòng bất trắc.

Download Sách Hay | Đọc Sách Online

Chiều nay, đích thân Khắc Chung duyệt lại trận đánh lần cuối.

Vũ Đệ ngồi ở đầu thuyền mũi thuyền, bịt sắt nhọn, ghếch cao dưới thuyền đứng cầm lái là Ngô Tấn, giữa thuyền những trạo nhi khỏe nhất được chọn đứng chèo. Giữa khoang thuyền, nơi trước đây có bốn cọc nạng sơn son, phía trên bắc ngang một cây mỡ gỗ được thay bằng một chiếc chõng nhỏ lót chiếu, trải đệm gấm. Đáng ra người lính gõ mõ bắt nhịp cho đám quan chèo thì giờ thay dùng cờ hiệu: cờ vẫy qua tả là qua tả, bát qua hữu là qua hữu. Toán trạo nhi này nhờ được luyện trước nên chỉ ngậm tăm mà không hò ơ ra

www.songhuong.vn

Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

miệng, chân khẽ dậm ván đều răm rắp theo nhịp cờ hiệu.

Trên thuyền có bốn dũng thủ, tay che mộc chặn tên, tay cầm gươm lăm lăm sẵn sàng phạt đứt những tên giặc định bám vào mạn thuyền. Dưới chân bốn dũng thủ này là một đôi phao luồng sơn đỏ.

Đích thân thủy quân đô tướng Kim Long đứng ra đốc suất chiếc thuyền nhỏ này.

Nhìn chiếc thuyền dài, hẹp như hình long chu, mũi ghếch cao, hòa mình lẫn màu sóng nước đang lao đi vun vút như nhẹ lướt bay trên mặt biển, lúc quay ngang, lúc rẽ ngoặt, có lúc như cắm sào giữa biển, bất động, Khắc Chung gật gù vững tin vào chiến công của quân sĩ mình.

Quay về quan thuyền, Khắc Chung rất hài lòng về vị «pháp lăng» do đích thân quan an phủ sứ Đặng Văn chọn hộ tử [illegible]

Trong số các dũng thủ trẻ mặng ở đây thì Lưu Kỷ là người cao tuổi, thêm vào đó là bộ mặt già trước tuổi. Đặng Văn chọn Lưu Kỷ một phần vì dáng người khắc khổ, nhưng chủ yếu là vì một trong những «con cá kình» này đã từng lặn xuống đục thủng thuyền quận Thát ở gần Bạch Đằng Giang những năm xưa là thân phụ chú lính trẻ.

Chiêm Thành cảng vẫn tấp nập thuyền bè vào ra như mọi hôm. Thương nhân vẫn đủ loại: nhìn những bộ quần áo lụa của vải, nhất là dép hài sảo sỗ vào chân có thể dễ dàng nhận ra cánh lái buôn Lôi Châu, thương nhân Nhật Bản thì người thấp lùn mắt một mí,

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

có lẽ dễ nhận nhất là cánh lái buồn Hồi Hột bởi cái đầu quấn khăn to đùng. Có khác chăng là lần này họ đều đi một loại thuyền nhỏ nhẹ, chắc chỉ đến cất hàng rồi đi luôn.

Dân chài dễ dàng nhận ra loại thuyền đinh to tướng giăng buồm mảnh lre của cánh lái buôn Lôi Châu» loại thuyền Nhật Bản thì mũi nhọn nghếch lên cao bạc phếch cánh buồm sương gió trải qua những chặng đường dài trên biển.

Không hiểu sao hôm nay những chiếc thuyền này lại đỗ ngổn ngang chứ không hẳn là cập bến.

Phải chăng vì hay tin có lễ hỏa thiêu Chiêm hậu cho là chuyện lạ hiếm có ở nước họ nên xem chứng khách buôn cũng muốn dự xem, chẳng ai hối hả trao đổi buôn bán như mọi khi.

Phía ngoài xa, dowmloadsachmienphi.com một chiến thuyền Chiêm Thành đi tuần trong lãnh hải.

Download Sách Hay | Đọc Sách Online

. . .

Công việc của Mỵ La hôm nay thật đơn giản: không được phép để thế tử Đa Da nằm ngủ ban ngày như mọi khi. Cho nên cứ mỗi lần thế tử lim dim mắt, Mỵ La lại cầm bông hoa tết bằng gấm đỏ khẽ dứ dứ trước mặt. Nàng vén tấm rèm lụa lên buộc lại cho ánh nắng lùa vào, rải nhẹ lên tấm nệm gấm nhồi lông chim.

Từ trước đến nay, hễ hoàng hậu Đại Việt dạy gì, Mỵ La chỉ có cúi đầu làm theo. Thân phận các nữ tỳ trong hoàng cung vốn là như vậy! Tuy không dám hỏi nhưng Mỵ La cũng đoán thầm: có thể hôm nay thế tử phải

www.songhuong.vn

Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

thức giấc để sẵn sàng ra mắt quốc vương hoặc một quan đại thần hoặc sứ thần ngoại bang nào đó.

Hay là... đêm nay thế tử cần ngủ say để mẫu nậu thanh thản bước lên dàn thiêu. Hay là... My La không dám nghĩ thêm nữa. Nàng đứng dậy thu dọn quần áo. Vừa mở chiếc rương lớn ra, My La không khỏi ngạc nhiên khi thấy như trước đó đã có một bàn tay nào lục tung, chọn toàn loại quần áo ấm, quý như áo lông điêu thử, chiếc mũ lót da rái cá vừa mềm vừa nhẹ, lại cả một đôi hài thêu xinh xắn lót lông ở trong...

Ngoài hoàng hậu ra, còn có ai lọt được vào chốn cung cấm này nhỉ? À, Mạc Hà... Phải rồi, chỉ có thể là Mạc Hà, chọn quần áo cho thế tử theo lệnh hoàng hậu. Nghĩ đến đây My La lạm thấy yên lòng.

Trời đã xế chiều. Có tiếng chân bước nhẹ.

Hoàng hậu mặc áo tang bước vào, dáng điệu thoáng buồn theo sau là Mạc Hà.

— Thế tử vẫn thức chứ?

Nghe hoàng hậu hỏi, My La khoanh tay cúi đầu đáp.

— Tâu lệnh bà, thế tử vẫn nô đùa như mọi ngày.

Huyền Trân ôm thế tử vào lòng, áp má mình vào trán Ba Da rồi quay sang bảo My La:

— Nhớ không được cho thế tử ra khỏi đây, từ giờ đến sáng mai.

— Xin tuân lệnh bà!

My La đáp xong đã thấy Mạc Hà bưng đến một chiếc hộp khảm đặt trước mặt hoàng hậu:

— Xin lệnh bà hãy gìn giữ dung nhan...

Rồi không đợi hoàng hậu truyền lệnh, Mạc Hà mở chiếc hộp để lộ chiếc gương đồng gắn trong nắp nộp.

www.songhuong.vn

Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

nàng lấy phấn thơm rắc lên một mảnh tơ mềm xoa nhẹ lên má Huyền Trân, nhất là phía cuối đuôi mắt, nơi đôi bà giọt lệ rơi xuống đã xóa sạch lớp phấn mỏng dùng lúc ban mai.

Khi hoàng hậu cùng Mạc Hà lên kiệu rời khỏi hoàng cung thì My La cũng bắt đầu cho thế tử ăn. Có lẽ vì ban ngày quá mải chơi nên Đa Da vừa ăn xong thì lăn ra ngủ.

Chờ cho tiếng ngáy đều đặn vang lên, My La mới khẽ hạ tấm rèm xuống.

Màn đêm buông xuống tự lúc nào.

Hoàng cung yên ắng lạ thường nhưng ở một góc kinh thành phía gần bờ biển lại náo nhiệt. Tất cả các quan trong triều đều được lệnh ra Chiêm Thành cả dự lễ hỏa thiêu của hoàng hậu Huyền Trân. Chúng dân lũ lượt kéo nhau như đi xem hội, đông vô kể. Người thì đoán là hoàng hậu mặc tang phục màu đen: từ xiêm áo, hài thêu hạt cườm, khăn choàng mặt đến đôi vòng ngọc đeo tay cũng đen nhánh. Lại có kẻ cho là ngược lại: bên Đại Việt, màu trắng mới được coi là sắc tang nên xa giá đưa hoàng hậu rời cung lên dàn hỏa cũng phải sơn trắng, rồi xiêm áo, khăn, hài... tất cả đều trắng hết. Cũng có người cho rằng: «Nhập gia tùy tục», công chúa Đại Việt những tưởng «kết tóc trăm năm» với Chiêm Vương, nào ngờ «nửa đường đứt gánh», lệnh bà một khi đã bước lên dàn thiêu thì đương nhiên phải mặc tang phục theo các hoàng hậu Chiêm Thành. Mấy cuộc luận đàm đang sôi nổi thì từ phía hoàng cung đã râm ran nổi lên tiếng chuông trống tù và. Đám đông vội rẽ ra cho xa giá đi tới... Toán lính Chiêm đi đầu rúc tù và ầm ỹ, họ mặc giáp bạc, mỗi lần giơ

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

giáo lên, đám chúng dân dự lễ lại lùi lại nhưng chỉ một lát sau, đâu lại vào đó.

Trên kiệu, mấy bên rèm đều phủ xuống nhưng chúng dân đứng dưới ngó lên vẫn có thể thấy lờ mờ một bóng người tóc xõa ngồi ủ rũ như không buồn nhúc nhích.

Theo sau kiệu là hai chục thị nữ Chiêm Thành mặc tang phục nối đuôi nhau nhẹ bước, cố nín lòng nhưng vẫn có người bật thành tiếng khóc. Trong đám chúng dân đứng hai bên đường, cũng có người động lòng không cầm nổi nước mắt.

Xem chừng trên mấy bành voi che lọng trắng chỉ có Quốc vương Chế Chí và các quan triều thần vẫn giữ được nét mặt bình thản, thoáng chút rầu rĩ.

downloadsachmienphi.com
Download Sách Hay | Đọc Sách Online

Tại hoàng cung, My La cứ nghiêng cổ lắng nghe tiếng chiêng trống để đoán chừng xem đám rước liễn đưa lệnh bà đã tiến đến đâu: chỗ này là hoàng hậu vừa ngồi lên kiệu, chỗ này là xa giá sắp vượt cổng thành chỗ này là...

Một làn gió nhẹ hây hây... My La bỗng thiu thiu ngủ. Có lẽ vì tiếng chiêng trống rầu rĩ đơn điệu xa xăm đã đẩy nàng vào một giấc mộng hãi hùng. Nàng chợt thấy sau cột đá thấp thoáng hai bóng đen rón rén bước lại gần. Nàng ú ớ chưa kịp hỏi thì đã thấy một tấm chăn choàng đen trùm kín đầu, bên tai nàng thầm thì một giọng nói quen quen:

— Chớ kêu! Ta đến cứu nàng...

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Mỵ La cảm thấy như mình bị nhấc bổng đặt lên mình ngựa. Sau đó, bên tai chỉ còn nghe thấy tiếng vó câu và hơi thở dồn dập của kỵ sĩ.

Đúng lúc Mỵ La còn ú ớ bàng hoàng thì một bóng đen khác lại gần tấm đệm gấm vén rèm và màn rủ, bọc thế tử vào tấm da hổ, ẩm lên mình ngựa, sau khi đã kéo màn và rèm xuống như cũ.

Trong đêm tối, hai bóng đen phi như bay, theo sau là bốn kỵ sĩ khác đã chờ sẵn sau lùm cây, tay kiếm sẵn sàng.

Một điều bất ngờ xảy ra : có lẽ vì tiếng vó ngựa dù đã bọc vãi kỹ phía dưới đã làm thế tử bừng tỉnh và òa khóc. Mọi người lo lắng chưa biết xử trí ra sao thì một kỵ sĩ đã lấy ở thắt lưng ra một viên sáp bẻ đôi nhét một viên thuốc màu hồng nhạt vào miệng thế tử. Từ đó không còn ai nghe thấy tiếng hoàng nhi khóc nữa. Thế tử đã lăn ra ngủ mê mệt.

downloadsachmienphi.com
Download Sách Hay | Đọc Sách Online

Đứng trên bờ nhìn ra biển, chúng dân đã nhìn thấy dàn thiêu dựng từ hai hôm trước. Giữa đám củi khô chất sẵn còn có cả trầm hương, nhựa thơm.

Vị pháp tăng Đại Việt đầu xõa tóc rũ rượi, mặc tang phục trắng xóa tay cầm cờ lệnh cũng là mấy vuông lụa trắng viết chữ đen nhánh.

Từ trên bờ, Chiêm vương Chế Chí và bố đề Bảo Môn Tòng cùng các quan đại thần cúi lạy hoàng hậu Huyền Trân đang ủ rũ chào mọi người rồi bước xuống chiếc thuyền rồng, rủ toàn cờ tang. Ba trăm nữ tì cùng kẻ hầu người hạ xiêm áo trắng toát đã xếp hàng chờ sẵn lệnh bà.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Khi chiếc thuyền rồng rẽ sóng từ từ sắp áp vào chân dàn thiêu thi từ trên cao, pháp tăng châm đuốc giơ lên, chắp lạy bốn phương trời mười phương đất.

Có lẽ tiếng sóng biển đã át mất lời cầu nguyện của pháp sư trong lễ chiêu hồn này.

Từ dàn thiêu vang lên một hồi chuông.

Theo đúng nghi lễ quy định trước thì sau khi lễ chiêu hồn vừa dứt, hoàng hậu Huyền Trân sẽ bước lên dàn thiêu, lạy tế Trời phật đón linh hồn Chiêm Vương xong, sẽ ngồi xếp bằng tròn vào giữa dàn thiêu. Đích thân pháp tăng sẽ châm đuốc cho ngọn lửa bùng lên cao cho sáng rực cả một góc trời.

Pháp tăng giơ cao bó đuốc đỏ rực huơ huơ đúng ba vòng, miệng lầm bầm niệm thần chú.

Chiếc thuyền rồng Chiêm Thành đưa lệnh bà Huyền Trân — lúc này đang vấn lại chiếc khăn tang, ủ rũ tay cầm bó hương vừa đặt chân lên thang sửa soạn bước lên dàn thiêu thì được lệnh từ từ quay vào bờ.

Ngoài khơi chỉ có một vài thuyền nhỏ chợt đi qua thấy cảnh lạ thì đứng lại.

Chiêm hậu chậm rãi bước lên thang dàn thiêu. Khi đã đứng trước pháp tăng, Chiêm hậu cúi đầu xuống lầm rầm khấn như chịu lễ.

Pháp tăng một tay huơ đuốc tay kia rắc những hạt gạo hay đậu gì đó.

Chỉ biết khi pháp tăng giơ bó đuốc vào chân dàn thiêu thì ngọn lửa bốc ngút trời đỏ rực, khói tỏa mù mịt.

Từ phía chúng dân ra dự lễ có tiếng rú không rõ là hốt hoảng sợ sệt hay xót thương cho nữ hoàng bạc phận!

.00

www.songhuong.vn

Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Lửa bốc mỗi lúc một cao, từng đụn khói đen là là bay xuống mặt biển.

Chợt có tiếng nhốn nháo kêu thét ở kinh thành.

Thì ra đúng lúc Huyền Trân rời khỏi thuyền rồng bỗng từ phía sau hoàng cung bốc lên một đám cháy lớn, sáng chói cả kinh thành. Trong đám đông bỗng có tin nội phản của lũ tượng binh đã mở cổng thành phía nam cho quân Chân Lạp kéo vào.

Tin thất thiệt lan đi rất nhanh, ngọn lửa cháy mỗi lúc một to. Rõ ràng có tiếng vó ngựa, tiếng chân voi rậm rịch. Hoàng cung lúc này ngoài một số ít quân canh thì tất cả từ Quốc vương Chế Chi cho đến các quan triều thần đều kéo nhau cả ra Chiêm Thành cảng phía giáp biển để đưa lễ hỏa táng.

Chiêm vương biến sắc mặt, nhất là quan tể tướng Bảo Môn Tông cứ lúng túng như người vừa chết hụt.

Có lệnh của Chiêm vương đưa xa giá quay gấp về hoàng cung, nhưng mấy con voi ậm ạch cất bước thật khó khăn vì đám đông chúng dân đang tới lui dẫm đạp lên nhau mà chạy toán loạn.

Phía bờ biển lúc này không rõ pháp tăng dùng phép màu gì mà ngọn lửa mỗi lúc một cháy to hơn, bốc cao hơn. Nhưng rồi một lát sau, khói đen tỏa mù mịt, mùi nhựa thông, nhựa trám bay ra khắp nơi, từ xa nhìn ra chỉ thấy toàn khói.

Đúng lúc này cả pháp tăng lẫn hoàng hậu Huyền Trân đều bước xuống một chiếc thuyền nhẹ, đám dũng sĩ đã chờ sẵn, đang ra sức chèo đưa thuyền áp vào một chiếc thuyền lớn đang rong sẵn buồm để tiến ra khơi.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Đám thuyền buôn cũng có cái nhốn nháo nhổ sào. Chiếc chiến thuyền Chiêm Thành độc nhất đậu ở gần cửa biển cứ lúng túng mãi không sao rẽ nước được.

Ngoài khơi, hải thuyền Long Hưng đã chờ sẵn, dưới đáy thuyền đoàn trạo nhi đã nắm vững tay chèo, trên mạn thuyền, những cánh buồm chỉ đợi lệnh kéo lên đón gió rẽ sóng lao về phía khơi xa, các cung thủ đã đứng vững ở thế buông dây phóng những mũi tên tẩm nhựa thông xé gió cắm vào thuyền giặc.

Khắc Chung từ trên vọng lâu chiếc Hải Đông dang dõi theo từng cử chỉ nhỏ nhặt của pháp lãng cho nên ngay từ lúc pháp lãng giơ cao bó đuốc, hươ hươ ba vòng, đúng lúc bùng ra đám cháy ở tít hoàng cung thì ngay ở hải thuyền Long Hưng, sáu người lính được lệnh thả sẵn thang dây.

Thấy cánh buồm hai chiếc thuyền buôn của Trảo Oa đỗ gần dấy vừa được kéo lên, Khắc Chung ra lệnh cho toán cung thủ đứng canh sẵn sàng bắn đứt dây buồm, nếu thấy thuyền lạ hướng mũi về phía thuyền Long Hưng.

Giữa đám thuyền nhốn nháo phía cửa biển, Khắc Chung đã nom thấy một chấm nhỏ đang lao đi như tên bắn hướng về phía biển khơi, Khắc Chung đã nhận ra mũi thuyền nhọn hoắt bịt sắt. Không cần phải có mặt dưới thuyền lúc đó, Khắc Chung cũng đã biết rõ cảnh tượng hối hả, cấp bách này. Vũ Đệ vẫn đứng ở mũi thuyền nhỏ, thủy quân đô tướng Kim Long đang đưa mắt nhìn bao quát từ phía. Đám trạo nhi vẫn gò lưng chèo.

Từ phía hải thuyền Thiên Trường, sáu chiếc thuyền nhỏ được lệnh lao ra đón thuyền chở hoàng hậu Huyền Trân. Đội tinh binh cung kiếm tuyệt luôn này được

downloadsachmienphi.com
Download Sách Hay | Đọc Sách Online
www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

lệnh đánh đắm **bất cứ chiến** thuyền nào định cản mũi thuyền chở hoàng hậu.

Cũng may giây phút nhốn nháo vừa rồi chẳng qua là đoàn thuyền đậu ở bến bị va phải mũi thuyền hình đầu rồng có bịt sắt nên hốt hoảng rẽ ra, neo lại...

Hầu như không có một bóng thuyền nào dám đuổi theo.

Phải chăng vì việc cướp hoàng hậu Huyền Trân quá bất ngờ với quân Chiêm? Chẳng lẽ mưu kế lại được giữ kín đến lúc chót hay biết đâu cũng có thể. Lẽ tướng Bảo Môn Tông đã đồng tình với quốc vương Chế Chí cho rước hoàng hậu về Đại Việt trót lọt.

Dù sao thì thuyền nhẹ đã áp sát vào mạn Long Hưng. Vũ Đệ đứng ở mũi thuyền đã giữ chặt lấy thang dây cho hai thị nữ và Mạc Hà đỡ hoàng hậu lần bước lên từng nấc một. Dưới nước, chiếc thuyền nhỏ hơi trồng trành cho tới khi người thứ cuối cùng nắm lấy thang dây leo lên thuyền Long Hưng thì thuyền nhỏ cũng được kéo theo.

Đoàn hải thuyền được lệnh nhổ neo, rong buồm rẽ sóng. Tiếng gió quất vào cánh buồm phần phật. Trên mạn thuyền các cung thủ vẫn ở thế túc trực, sẵn sàng.

Đi được chừng một canh thì thuyền Thuận Hóa được lệnh tụt lại sau, rẽ về phía tay phải, hướng dần vào bờ.

Từ trên cao Khắc Chung đã nom rõ ánh đèn lấp ló phía đất liền. Thuyền Thuận Hóa cũng có người trao đèn đáp lại. Chỉ lát sau, một chiếc thuyền nhẹ lao vút ra. Trên thuyền Thuận Hóa cũng ròng sẵn thang dây để đón Mỵ La, thế tử Đa Da và một tốp kỵ sĩ đã bỏ lại ngựa, lên thuyền.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Một hồi chuông khẽ rung lên. Từ phía thuyền Thuận Hóa cũng có tiếng chuông đáp lại. Rong buồm hơi miết chừng hai chục dặm thì thuyền Thuận Hóa nhập bọn cùng đoàn thuyền lướt sóng.

Theo lệnh Chắc Chung, các cung thủ vẫn thay phiên nhau ở thế túc trực.

Thuyền Thăng Long dẫn đầu bỗng quay ngang và gần như đảo tit. Nhìn gió xoáy đánh vào cánh buồm như muốn xoắn đứt sợi dây neo, mọi người đoán chừng trời chuyển gió, không rõ là sắp bão hay giông? Thấy mọi người lộ rõ lo lắng trên nét mặt, Khắc Chung mới thở dài nhẹ nhỏm bảo:

— Có gì mà lo. Giờ chắc hẳn quân Chiêm không dám đuổi theo ta nữa.

Các cung thủ được lệnh tản ra, vào khoang thuyền.

Trên chiếc Long Hưng, hoàng hậu Huyền Trân sung sướng ôm thế tử Đa Da vào lòng, ấu chúa vẫn im lìm trong giấc ngủ, không hay biết chuyện gì đã xảy ra. Thì ra nhờ «thần dược» của Khắc Chung — tức là viên thuốc chế từ quả lạc tiên mà ấu chúa vẫn ngáy đều ngay cả khi nằm trên yên ngựa, len lỏi giữa núi rừng.

Đặt chân lên thuyền Long Hưng, Huyền Trân coi như đã đặt chân lên mảnh đất Đại Việt, thê mà lệnh bà vẫn chưa hoàn hồn. Tất cả mọi việc vừa qua, thật đúng như cơn ác mộng rời thành Đồ Bàn, thoát khỏi dàn thiêu, Huyền Trân coi như từ đây là kiếp sống phù du. Cho dù có trôi dạt lên hoang đảo, lênh đênh giữa biển khơi hoặc gửi thân nương nhờ nơi cửa Phật cũng không có gì là hệ trọng.

Nỗi khiếp sợ ban đầu lúc này tưởng như tan biến, con người Huyền Trân tưởng như đang sừng sững thách thức tất cả nhưng sự thật lại không phải thế.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Chính Mạc Hà cũng không hiểu sao tính tình lệnh bà giờ hầu như đã khác xưa, không còn âm thầm chịu đựng, nén ép một bề lễ nghi như mọi khi nữa mà như ngôi nhà chống liếp sẵn sàng đón gió bốn phương thổi tới.

Ngoài trời lúc này lại lặng gió.

Chẳng qua là một cơn lốc bất ngờ đã ập đến xoay tít quan thuyền Thăng Long như muốn thử thách chiếc hải thuyền lộng lẫy này vậy.

Dự đoán trước hải đoàn Chiêm Thành có thể sẽ chặn đường đoàn thuyền Đại Việt rút về hướng Bắc nên Khắc Chung đã mật lệnh cho các thủy quân đô tướng các thuyền cùng quân sĩ, sau khi cướp được lệnh bà sẽ bất ngờ rút chạy về phía Chân Lạp, cốt sao thoát khỏi lãnh hải của Chiêm Thành rồi sau đó rẽ ngay về hướng hải đạo từ Trảo Oa lên Lôi Châu.

downloadsachmienphi.com
Download Sách Hay | Đọc Sách Online

Cũng may gặp được gió mùa Đông Bắc thổi mạnh, từng đợt hải đoàn Đại Việt lướt khá nhanh về phía Nam.

Dẫn đầu lúc này là chiếc quan thuyền Thăng Long bổ sung quân được lệnh sẵn sàng bắn tên lửa về phía bất cứ chiếc thuyền Chiêm Thành nào dám lao ra cản đường.

Rõ ràng thuyền trôi nhanh về phương Nam, xa dần thành Đồ Bàn đang hướng về phía hải phận Chân Lạp và chếch dần vào hải đạo từ Trảo Oa lên bán đảo Lôi Châu, nhưng liệu đã ra khỏi hải phận Chiêm Thành chưa, Khắc Chung không nắm được. Mà cho dù cách xa vùng đó chưa hẳn đã thoát khỏi hiểm nguy, nếu như hải đoàn Chiêm Thành vẫn rình mò quanh quẩn đâu đây.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Vì vậy lệnh trực chiến vẫn chưa bãi, các cung thủ vẫn dàn quân trên khoang thuyền dưới trời nắng chang chang.

Khắc Chung dự tính nếu sau mười tuần không thấy va chạm gì thì số cung thủ trực chiến sẽ rút dần xuống một nữa, một phần ba... rồi sẽ thay phiên nhau tuần sát trên khoang. Trong khi đó « con mắt » chiến thuyền — tức lính tế tác ngồi trên vọng lâu vẫn phải xem xét mặt biển và hướng vào quan thuyền Thăng Long.

Khắc Chung lệnh cho các đô tướng ở mỗi thuyền hàng ngày phải chú ý xem xét lại binh khí và lương thảo. Đi biển khác với đóng quân trên đất liền, giáo mác kiếm dễ bị han rỉ vì nước mặn, tên tẩm thuốc độc dễ bở ra vì hơi ẩm, và tên lửa khó bắt cháy.

Riêng về lương thảo, cứ mười ngày một lần, các đô tướng phải làm tờ trình khai rõ về phẩm chất từng thứ, tự tay xem xét có bị mất mát, hao hụt, chuột bọ gì không.

Việc giữ vững quân số phải hết sức chú trọng, hàng ngày, ai ốm phải kịp thời thuốc men, nấu cháo gạo mới cho người ốm.

Gió Đông Bắc thổi ào ào từng đợt mạnh. Hải đoàn xuôi Nam căng buồm rẽ sóng băng băng như đang lướt trên mặt nước. Quân sĩ Đại Việt tưởng chừng như Trời Phật đang phù hộ độ trì cho họ.

Đoàn thuyền trôi miết, trôi miết.

Theo dự đoán của Khắc Chung thì ngay sau khi nghe quân Đại Việt cứu được lệnh bà Huyền Trân, Khắc Chung lệnh cho quan thuyền của mình hướng cả đoàn xuôi về phương Nam.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Cũng cần phòng bị hải đoàn Chiêm ấn thành ngồi ở cửa biển, ngay sau khi hay tin có thủy binh Chân Lạp tiến đánh, cũng rút xuôi Nam, nếu biết bị lừa sẽ tức tốc quay lại thì trận huyết chiến giữa hai bên chắc chắn không tránh khỏi.

Vì thế Khắc Chung lệnh cho hải đoàn mình: một mặt vẫn căng buồm xuôi về Nam nhưng chếch dần về phía Đông hướng ra hải đạo rồi hạ cờ xuống trà trộn trong đoàn thuyền các nước rong ruổi từ Nhật Bản bán đảo Lôi Châu, xuôi về Trảo Oa hoặc đi Tây Vực.

Quan thuyền cùng cả đoàn vẫn băng băng lướt sóng.

Mặt biển bao la, chỉ thỉnh thoảng mới thấp thoáng dăm cánh buồm ngoài hải đạo.

Chưa gặp hải đoàn Chiêm Thành quay về.

Lúc này không gì tốt bằng cho đoàn thuyền đâm thẳng ra hải đạo rồi từ đó lợi gió mà đi.

Lệnh Khắc Chung vừa truyền xong, đi được chừng nửa trống canh bỗng nghe thấy tiếng kêu thất thanh.

— Thuyền lạ!

Mới chỉ hai tiếng đó từ vọng lâu trên cao vang xuống cũng đủ làm cho mọi người ngừng tay nhìn ra, quân sĩ cầm lấy binh khí chạy vội về chỗ mình. Đúng thật! Từ phía đất liền lao ra một chiếc thuyền đang căng buồm no gió. Chấm đen mỗi lúc một to dần, rõ ràng mũi thuyền lạ hướng về phía đoàn hải thuyền Đại Việt.

Trên khắp các mạn thuyền, những toán cung thủ tức trực sẵn đã dàn hàng ngang lắp tên buộc bùi nhùi thơm hắc mùi nhựa thông.

Khắc Chung cùng Đặng Văn lúc này đã có mặt trên vọng lâu

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Loại lườn thon, mũi nhọn: đúng thuyền Chiến Thành; điều này ai cũng biết nhưng liệu chỉ một chiếc đó có dám lao ra nghênh chiến với hải đoàn Đại Việt không?

Thật ra chẳng cần mấy người lính tuần sát mặt biển ngồi trên cao cấp báo có thuyền lạ lại gần mà Khắc Chung đã để ý từ lúc nãy tới một chiếc thuyền nhỏ khác chở hai người từ phía bờ lao ra rất nhanh.

Phải nhận rằng đây là hai tay chài dày dạn sóng nước. Cứ nhìn mái chèo thì rõ. Chiếc thuyền nhỏ xíu tưởng chừng chỉ một đợt sóng cũng đủ xô ra xa lật nhào nhưng không, thuyền khéo lựa bề chồm nhẹ đủ để cưỡi trên ngọn sóng trườn đi vun vút. Thuyền không mang binh khí, trừ một cái móc sắt giống như đầu câu liềm buộc vào một cuộn chão nằm thu lu giữa lòng thuyền.

Thấy đoàn thuyền Đại Việt, chiếc thuyền nhỏ lượn quanh một vòng, người ở mũi thuyền đứng thẳng lên xem xét rồi không hiểu người đó nói gì, phút chốc chiếc thuyền lại lao vào bờ, vun vút...

Khắc Chung truyền lệnh cho lính thông hiệu dùng đèn cấp báo cho các thủy quân đô tướng lệnh chỉnh bị nghênh chiến. Tiếng í ới gọi nhau, tiếng chân chạy rầm rập trên mặt thuyền, những ô cửa ở hai bên mạn thuyền được mở ra, các cung thủ đã sẵn sàng. Trong khoang thuyền lúc này các dũng thủ cũng tay cầm kiếm, tay che mộc, đang chờ lệnh.

Từ trên vọng lâu nhìn những chiếc mộc ken dày vào nhau Khắc Chung tưởng chừng lúc này giá có hẳn một rừng tên bắn vào cũng sẽ rụng xuống như mưa, nếu là tên lửa cũng dễ dàng bị hất xuống biển tắt ngấm.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Mọi người không phải chờ lâu, từ phía bờ biển nhô dần ra một chiếc thuyền khác đang lừ lừ tiến.

— Thuyền Chiêm Thành.

Từ trên vọng lâu, người lính tuần sát vừa kêu lên như vậy thì năm chiếc thuyền khác cũng lừng lững lao ra. Ai nấy dễ dàng nhận ra loại thuyền Chiêm Thành bởi dáng thon dài lướt nhanh trên mặt nước.

Khắc Chung giơ tay nói gắn như quát:

— Chưa có lệnh của ta, chưa được phép nghênh chiến.

Rõ ràng Khắc Chung vừa nom thấy mấy cung thủ lắp tên giương cung nhằm sẵn vào những sợi dây buộm thuyền lạ.

Đoàn thuyền Chiêm Thành lao ra băng băng như nước xô vào giữa đám thuyền Đại Việt nhưng Khắc Chung từ trên cao nhìn sang khắp sáu khoang thuyền đều không thấy bóng quân sĩ cùng binh khí mà chỉ thấy mấy cô gái đang vẫy khăn.

Có chuyện gì vậy? Đoàn thuyền Chiêm Thành muốn nhờ một sự giúp đỡ gì chăng? Khắc Chung cho gọi Ngô Tấn lên.

Hay một tể tướng Chiêm Thành nào đó muốn gặp lại quan an phủ sứ Đại Việt để bàn về một việc cơ mật bức thiết giữa hai nước?

Hay là...

Chỉ có tốp cung thủ, tay giương cung, hai chân choãi vững vàng ở cái thế sẵn sàng phóng lửa nhưng vẫn khẽ đưa mắt về phía Khắc Chung như chờ lệnh.

Bỗng có tiếng kêu như thét lên:

— Dừng lại!

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Khắc Chung đã nhận ra ngay giọng nói quen thuộc của lệnh bà Huyền Trân. Thì ra lệnh bà đã thấp thoáng nhìn thấy trong đám đông một số gương mặt thị nữ quen thuộc.

Ngoài tiếng gọi nhau í ới, quân sĩ Đại Việt còn nghe thấy tiếng khóc lóc dưới thuyền lạ.

Toán cung thủ được lệnh rút vào khoang thuyền.

Khắc Chung vẫn đứng ngây ra vì quả thật từ lúc này chỉ nhìn mấy sợi dây buồm trên cao khéo lựa theo chiều gió đưa thuyền lướt nhanh, Khắc Chung cũng đủ rõ trong đám đông này có những con cá kình quen vẫy vùng trên biển chưa dễ đã kiếm được.

Có tiếng nói vọng lên từ phía thuyền lạ.

Hình như nhìn sang thuyền Đại Việt thấy quân sĩ gươm giáo tua tủa, mặt sát khí đằng đằng thì đoàn thuyền lạ sững lại, chỉ có chiếc thuyền nhỏ là vẫn bơi nhẹ về phía thuyền Khắc Chung, người đứng ở mũi thuyền ra hiệu như muốn được lên thuyền, giơ tay chỉ ra khắp người như ý bảo là không mang theo binh khí.

Khách lạ được ròng dây kéo lên thuyền.

Qua Ngô Tấn, Khắc Chung mới rõ đây là đám thị nữ và một số người Chiêm Thành vốn theo hầu Chiêm hậu Huyền Trân ở hoàng cung gồm tới ba trăm người muốn được theo lệnh bà về Đại Việt.

Qua con mắt sành sỏi của Khắc Chung, tướng quân dễ dàng nhận ra trong đám trai tráng Chiêm Thành có người là tượng nô, cận xa nhi, sai sử hoành, những nô tỳ chăn voi, khiêng cáng hay kiệu hoặc dùng để sai vặt. Xem ra không có ai là chiến binh cả.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Còn đám đàn bà con gái, hễ bắt gặp số trẻ là cung tần mỹ nữ, linh nhi giỏi múa hát, số ít đứng tuổi có lẽ là tang thất phụ là đàn bà có tội, chuyên việc lắm tang cho quan gia.

Điều Huyền Trân sung sướng có lẽ là vì thấy trong đám cung nữ Chiêm Thành có người đem theo cả nhạc cụ đầy đủ. Nào đàn xi-ta, rồi cây đàn năm giây tứa tựa như đàn cò, nào trống, tù và. Ấy là không kể cây nhị ku-ni ka-ra hoặc ống sáo bảy lỗ: cây địch sa-na-rai.

Thật là chuyện quá bất ngờ.

Công việc của Khắc Chung và an phủ sứ Đặng Văn chỉ là đón hoàng hậu Huyền Trân cùng thế tử về nước, nhưng...

Đặng Văn gật gù nói với Khắc Chung:

— Trình tướng quân, chẳng lẽ ơn mưa móc của lệnh bà lại thấm nhuần đủ cả ba trăm thị nữ gia nhân này?

Khắc Chung đáp:

— Chưa hẳn đã như vậy. Nhưng... nếu theo đúng tục lệ Chiêm Thành, một khi hoàng hậu theo Chiêm Vương về chín suối thì ba trăm người này cũng phải theo hầu hoàng hậu. Hoàng hậu thoát nạn, các thị nữ gia nhân này không dám quay về hoàng cung Chiêm Thành sợ sẽ phải lên dàn hỏa.

Đặng Văn cười như hiểu ra:

— Vì vậy họ sẵn sàng dấn thân vào một chuyến đi bồng bềnh dầy gian nguy trên biển xa còn hơn là chọn lấy cái chết. Theo tướng quân, ta phải tính sao bây giờ?

Khắc Chung chưa nói gì thì Đặng Văn đã xòe cả bàn tay ra tính toán:

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Trước hết là lo cái ăn cho ba trăm con người rồi lo chỗ ở. Hầu hết là đám « liễu yếu đào tơ » giữa, cảnh sóng nước mênh mông này ta không có voi cũng chẳng có kiệu lại không nuôi tằm. Đoàn thuyền ta vẫn chưa thoát khỏi hải phận của Chiêm Vương, quân sĩ giặc vẫn có quyền đuổi theo dòi cướp lấy đám thị nữ, gia nhân này.

Khắc Chung cười:

— Còn một điều hệ trọng nữa mà quan an phủ chưa muốn nhắc tới: liệu đám thị nữ này có gây rối cho tinh binh ta giữa cảnh trời nước mênh mông không?

Đặng Văn bàn:

— Có lẽ tốt nhất nên để họ lại. Ta chỉ việc đưa xuống cho họ ít gạo, mắm, nước ngọt khuyên họ quay về đất liền là quý rồi.

— Không được! Chẳng nên phụ lòng họ nếu họ một mực theo ta. Về đến Thăng Long sau này, ta vẫn có cách đưa được họ về nước bình an hơn. Vả lại...

Khắc Chung chưa buông hết câu thì Đặng Văn đã hỏi:

— Thế còn việc gây rối như tể tướng nói lúc nãy?

Khắc Chung cười:

— Đó là nói cho vui thế thôi, chứ quân sĩ ta quen sống có kỷ cương rồi, trừ phi các đô tướng buông lỏng quản kỷ.

Thấy Đặng Văn khẽ lẩm bẩm « Ta phụ người còn hơn để người phụ ta », Khắc Chung nói:

— Ai nỡ lòng nào để lại giữa biển bồng bềnh ba trăm con người, thưa đại quan!

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Đặng Văn nói:

— Tôi vẫn chỉ e tướng quân chưa lường hết những điều bất trắc sẽ xảy ra sau này.

Khắc Chung gặng hỏi:

— Mong quan an phủ nói rõ hơn cho tôi biết được không?

Đặng Văn nhìn thẳng vào Khắc Chung nói:

— Có bao giờ tướng quân nghĩ rằng: Chiêm Vương và tể tướng Bảo Môn Tông đã cài được quân gián của họ vào đoàn hải thuyền của ta để kịp thời thông báo tin tức?

— Chỉ nghe tiếng khóc nức nở, nhìn những giọt nước mắt chân thật của đám thị nữ này cũng có thể biết rõ họ không có lòng phản trắc. Vả lại giờ đây lên thuyền rồi họ sống trong tay ta. Chỉ có người yếu bóng vía mới sợ tiếng lá rụng, sóng xô, gió thoảng...

Câu nói cuối cùng của Khắc Chung có làm cho Đặng Văn thoáng biến sắc mặt, Khắc Chung vội mỉm cười lựa lời trấn an luôn:

— Thưa đại quan, còn một điều nữa chúng ta phải lưu tâm: đó là Chiêm hậu lệnh bà sẽ sung sướng xiết bao sau khi đón được thế tử, lại còn được sống giữa đám thị nữ quen thuộc, ít nhất cũng tạo ra được một nếp sống quen thuộc giữa hoàng cung Chiêm Thành chứ phải không là kiếp đời lênh đênh ba chìm bảy nổi giữa đám quân quan này.

Xem ra quan an phủ sứ vẫn băn khoăn một điều.

— Trong số ba trăm người Chiêm này biết đâu chẳng có tay chân của Chiêm Vương chờ thời để cướp lại lệnh bà đưa về Đồ Bàn?

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

— Đại quan cần thận là phải nhưng cũng đừng quá cẩn thận tới chỗ nghi ngờ thiện chí của số người này mà hỏng việc lớn. Quân sĩ của ta nắm chắc họ trong tay, việc cướp người không phải chuyện dễ dàng. Vả lại ta cần hỏi lại kỹ: Nếu quả thật sau khi biết rõ ta cướp được lệnh bà đem ra khơi, Chiêm Vương mới cử theo số này thì đó là biểu hiện thiện chí của họ. Trước việc đó, ta không thể khước từ được....

— Việc lo ăn uống cho ba trăm con người trên biển. Biết bao nhiêu điều phiền phức.

— Trong họ biết đâu chẳng có người thạo sông nước, chiêm tinh, biết nghề thuốc... giúp ta sau này chẳng may gặp hoạn nạn.

Đón nhận một con người đừng vội quá lo về những điều phiền phức.

Thật ra thì trong lòng Khắc Chung cũng trăm mối ngổn ngang.

Để lo cái ăn cho ba trăm người Chiêm Thành, ngoài đám quân sĩ Đại Việt ra phải có một đoàn thuyền chở lương thảo đi theo.

Để một đoàn thuyền lênh đênh trên biển chưa biết ngày nào sẽ cập bến, liệu có cách nào...

Khắc Chung hội các đô tướng lại trên quan thuyền Thăng Long.

Sau đó ba trăm người Chiêm trên sáu chiếc thuyền theo lệnh Khắc Chung chia được nhỏ ra thành từng toán, ghép vào đoàn thuyền Đại Việt. Các thị nữ Chiêm Thành sẽ sống chung quây quần quanh lệnh bà trên thuyền Long Hưng. Số nô tỳ chăn voi hay khiêng cáng khỏe mạnh được sung vào đám trạo nhi.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Từ nay sáu chiến thuyền Chiêm Thành được mang sáu cái tên mới gợi lên tên sáu lộ của Đại Việt là: Hoàng Giang, Diễn Châu, Trường Yên, Kiến Xương, Thiên Đức, Ứng Thiên.

Các thủy quân phó đô tướng được cử sang đốc suất sáu thuyền mới.

Nhìn đoàn thuyền kéo dài trên mặt nước, Khắc Chung mỉm cười bảo quan an phủ sứ:

— Lúc này chúng ta có khác gì một đoàn chiến thuyền hùng mạnh đang tuần sát mặt biển.

Đặng Văn chỉ gật gù không nói gì. Thật ra trong đầu quan an phủ sứ lúc này vẫn thấy còn nhiều băn khoăn: không rõ với cái kiểu « dung dăng dung dẻ » trên biển thế này thì liệu bao giờ mới về tới cửa biển Thần Phù.

Mấy hôm nay Lị say sóng, lại trải qua bao lúc hiểm nguy, quan an phủ không ăn được mấy mà chỉ nằm mê mết trong khoang thuyền, nên trong người vốn khó ở.

Nhìn Đặng Văn nằm mê mệt trên chiếc giường nhỏ cạnh ngọn đèn leo lét, miệng kề vào chiếc ống nhổ, Khắc Chung nghĩ thầm trong bụng: « Quan an phủ sứ không quen sông với sóng gió có lẽ khi tiến vào lãnh hải Đại Việt ta phải ghé vào bờ để đưa quan về kinh theo đường bộ vậy ».

* * *

Đêm qua đoàn thuyền vẫn rong buồm ngược gió, chỉ riêng có chiếc Thuận Hóa được lệnh dậu lại thả một thuyền nhỏ đến một hoang đảo để đón toán dũng thủ đã hoàn tất việc đốt mấy đống rơm gây một đám lửa lớn sau hoàng cung Chiêm Thành và tung tin đốt cháy kinh thành Đồ Bàn.

Download Sách Hay | Đọc Sách Online
www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Sớm nay trời hơi tạnh. Chén chè đã cạn. Khắc Chung kéo tấm áo choàng lên cho ấm và bỏ thêm trầm vào chiếc lư nhỏ. Hình như có bóng ai thập thò ngoài cửa khoang. Khắc Chung khẽ gọi :

— Ai như Vũ Đệ. Có chuyện gì thế ?

Đúng Vũ Đệ thật. Chàng bước vào chắp tay vái rồi ấp úng đỏ mặt không nói nên lời.

— Có chuyện gì cứ nói ra. Hẳn lại chuyện Mạc Hà ?

Mặt Vũ Đệ càng đỏ dữ hơn. Trời ! Sao lúc này tướng quân lại đoán trúng cái bụng mình như vậy.

— Xin tướng quân tha tội, con mới dám nói.

Khắc Chung gật đầu :

— Được, cứ nói !

— Từ ngày con theo hầu tướng quân đến nay, trải qua bao đêm ngày...

Khắc Chung ngắt lời luôn:

— Chú mày muốn gặp Mạc Hà chứ gì ?

— Con đã nói trước: xin tướng quân tha tội, quả đúng thế ạ !

Khắc Chung gật gù nói :

— Ở đây trộm vía không có ai nghe cả ta mới nói thật: trong chuyến đi này của chú mày, trên hết là lệnh của quan gia, sau nữa là vì Mạc Hà, sao ta lại không biết chuyện này ?

— Trình tướng quân, quả đúng thế ạ !

— Ta vốn sống phóng túng, không ngặt nghèo gì về chuyện đó. Nhưng quả thật lúc này một sơ suất nhỏ sẽ đưa tới một hậu quả khó mà lường trước được.

Quân sĩ sống lênh đênh xa nhà, trên thuyền lại có cả thị nữ Chiêm Thành. Nếu kỷ cương không nghiêm, ta e sẽ rối lòng quân.

downloadsachmienphi.com
Download Sách Hay | Đọc Sách Online
www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Nhìn thẳng vào mặt Vũ Đệ, Khắc Chung nói lấp lửng:

— Chiếu theo hải đồ thì đoàn thuyền sắp ghé qua một đảo hoang, chú mày có dám đưa Mạc Hà lên sinh cơ lập nghiệp ở đó không?

Vũ Đệ hốt hoảng nói:

— Trình tướng quân, con đâu dám thế.

Khắc Chung cười:

— Thế là chú mày vẫn chưa son sắt một lòng dù đã vượt qua «tam tứ núi».

Mà đó là ta thử lòng chú thế thôi, ta đã có cách rồi. Lát nữa, chú sẽ đi hầu ta sang thăm lệnh bà. Trong lúc ta hầu chuyện lệnh bà, thì chú mày có thể hàn huyên với Mạc Hà được.

Mãi hôm nay hai vợ chồng Khắc Chung mới tới diện kiến được lệnh bà.

Download Sách Hay | Đọc Sách Online

Nhìn chiếc bàn thờ nhỏ, bài thật đơn giản ngoài mấy bát hương, nậm rượu và bài vị đề hai chữ Chiêm vương, Khắc Chung đoán chừng lệnh bà vẫn chưa nguôi được nỗi nhớ Chế Mân.

Hồi ở kinh sư, Khắc Chung nào có biết mặt công chúa. Giờ được diện kiến, tướng quân mới rõ lệnh bà có những nét đẹp kỳ lạ nhưng u uất.

Hình như những ngày tang tóc vừa qua chỉ có thể làm cho lệnh bà đẹp hơn lên mà thôi.

Ngược lại với lệnh bà thì ngay từ lúc đầu, trong lòng Huyền Trân đã thoáng một chút nghi ngờ: nhập nội hành khiển thượng thư tả bộc xạ Trần Khắc Chung này với Khắc Chung khác chỉ hậu cục thư tay không ra

www.songhuong.vn

Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

vào trại giặc mấy chục năm trước với tài đối đáp khu loát, giữ đúng dũng khí sứ giả, bảo toàn chính nghĩa cộng thêm tài xuất quỷ nhập thần liệu có phải là một không? Hay chẳng qua là do người đời khéo thêu dệt nên thiên huyền thoại nọ.

Vì thật ra Khắc Chung này hoàn toàn khác hẳn với hình bóng Khắc Chung trong trí tưởng tượng của lệnh bà.

Theo như Huyền Trân thì Khắc Chung chỉ ít cũng phải có chút gì đáng dáp võ sinh của tráng sĩ biên viễn mà lệnh bà đã gặp «một bóng dáng» hồi về thăm vương phủ Vạn Kiếp.

Đằng này nom Khắc Chung đã có vẻ già, khắc khổ, thân hình nhỏ nhắn, nước da nâu bóng, trên mặt còn vương mấy giọt nước biển.

Còn Khắc Chung, định thần lại, tướng quân cũng đoán chừng lệnh bà Huyền Trân dường như đã mất đi dáng vẻ kim chi ngọc diệp ở chốn hoàng cung có lẽ vì trải qua chuỗi ngày đau thương, biến động, khắc khổ chờ đợi. Chỉ nhìn mấy sợi tóc xòa xuống má với nước da trắng xanh thì đủ rõ.

— Tâu lệnh bà, kẻ hạ thần này đến diện kiến muộn — dù là do bận việc quân cư — nhưng để lệnh bà phải chờ đợi, thật là có tội. Mong lệnh bà lượng thứ cho.

Huyền Trân khẽ đáp:

— Chắc tướng quân cũng không muốn vậy, ta thấu hiểu và cảm ơn tướng quân đã kịp đến cứu mẹ con ta. Về kinh, ta sẽ tâu lên quan gia xin thưởng công cho tướng quân cùng quân sĩ.

— Xin đội ơn lệnh bà!

Sau đó Khắc Chung thăm hỏi sơ qua về sức khỏe, ăn uống rồi trình rõ lý lẽ việc đón lệnh bà sang thuyền

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Long Hưng mà không phải quan thuyền Thăng Long. Nghe xong, Huyền Trân nói :

— Quan gia thì ở xa, ở ngoài cõi này, trăm sự ta cậy nhờ cả ở tướng quân.

Mãi hó... nay, sang tới thuyền Long Hưng, Khắc Chung thật không ngờ lệnh mình : buộc các thị nữ Chiêm Thành phải thay xiêm áo mặc sắc phục trạo nhi giống như Mạc Hà mà lại gây nên nỗi buồn thê thảm trong đám gia nhân này.

Có thị nữ vừa trút bỏ xiêm áo Chiêm Thành vừa than thở với bè bạn :

— Đã là quân Đại Việt thì mong sao còn có ngày quay lại thành Đồ Bàn.

Có thị nữ rầu rĩ nói :

— Dọc đường về Đại Việt còn thế này, tới kinh thành Thăng Long rồi dừng hòng quay về quê hương nữa.

Giờ Khắc Chung mới thấu hiểu tiếng khóc ấm ức đêm qua từ chiếc thuyền này, thoạt đầu cứ ngỡ là có chuyện gì sàm sỡ. Vì vậy khi nghe thấy Mạc Hà kể lại, Khắc Chung đã cho gọi đám thị nữ Chiêm Thành lại bảo :

— Đáng ra, các ngươi không còn sống đến ngày hôm nay.

Nhìn nét mặt ngơ ngác của Mỵ La và mấy thị nữ ngồi cạnh đấy, Khắc Chung nói :

— Đúng ra lệnh bà đã bước lên dàn thiêu để về với Chiêm Vương nơi suối vàng, và các ngươi — theo lệnh tân Quốc vương Chế Chí — cũng theo hầu lệnh bà về nơi chín suối. Điều đó có đúng không?

Đám thị nữ sợ rúm người lại, Khắc Chung vội hỏi tiếp :

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

— Chẳng lẽ không ai đáp lời ta ?

My La và ba thị nữ Chiêm Thánh ngồi trước mặt Khắc Chung đáp :

— Trình tướng quân đúng ạ !

Khắc Chung cười nhạt nói :

— Từng này người vẫn chưa đủ.

Gần như tất cả đám đông cùng đáp :

— Trình tướng quân, đúng ạ !

— Nếu như ta có bụng hại các ngươi, thì thật quá dễ dàng. Chỉ cần bỏ các ngươi trên hoang đảo là xong.

Nghe Khắc Chung nói đến đây có thị nữ Chiêm Thành rú sợ, giơ hai tay ôm lấy mặt.

— Không ! Trăm lần không ! Ngàn lần không ! Ta muốn nếu chuyến đi này thuận buồm xuôi gió, lệnh bà về được quê hương, ta hứa sẽ để các ngươi trở về quê cũ.

Không thấy đám thị nữ nói gì, Khắc Chung bảo :

— Ở Đại Việt ta có câu : « Lời nói như dao chém đá ». Một tướng quân như ta đâu có sai lời hứa.

My La vội e dè hỏi :

— Trình tướng quân, sao tự dưng lại có lệnh chúng con phải thay bỏ xiêm áo Chiêm Thành ?

— Sơ suất này là tại ta — Khắc Chung gật gù bảo — Ta không nói chắc các ngươi cũng rõ, mặt biển bao la đâu có thiếu bọn hải tặc, thủy khấu. Nếu biết rõ trên hải thuyền của ta có các cung tần mĩ nữ Chiêm Thành, chúng sẽ sẵn sàng cướp đi, bán cho các thương nhân ngoại cõi, vua chúa ngoại viễn sứ. Lúc đó, ta e rằng cuộc đời các ngươi còn đắm chìm trong trầm luân bể khổ nhiều hơn.

downloadsachmienphi.com
Download Sách Hay | Đọc Sách Online
www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Đàm thị nữ hiểu ra không nói gì nữa.

Việc hai thầy trò sang thăm thuyền Long Hưng cũng ngắn gọn. Ngay sau đó, Khắc Chung lui về quan thuyền Thăng Long cuốn hút vào việc quân.

Riêng chỉ còn lệnh bà ở lại là vẫn đắm chìm trong suy tư. Liệu bao giờ thì về tới Thăng Long? Chuỗi ngày lênh đênh trên biển rồi sẽ sống ra sao? Biết bao nhiêu câu hỏi nảy ra, vương viu vào nhau như mớ chỉ rối.

Hải đoàn Đại Việt trên đường lướt sóng, quân sĩ ăn uống qua loa cho xong bữa. Trên chiếc Long Hưng có lẽ do thuyền bị xô lắc mạnh, các thúng gio đỏ ngổn ngang, Mạc Hà cùng My La bới mãi cũng không tìm thấy đó đậu xanh định đem ngâm nước ngay để sớm có món dưa giá ăn nhưng dù tìm thấy đậu thì tính ra chỉ ít cũng phải chờ một, hai ngày.

Không hiểu sao mấy hôm nay mới xa đất liền chưa được bao lâu mà ai nấy đều cảm thấy thèm rau. Chỉ cần một nhánh rau sam rau má để nhâm nhấp là đủ. Đúng như các cụ già đã dạy: «Cơm thiếu rau đánh nhau có gậy». Nhìn nét mặt lệnh bà có vẻ rầu rĩ, Mạc Hà khẽ hỏi:

— Chẳng hay hôm nay lệnh bà có điều gì phiền muộn trong lòng?

— Phiền muộn? Lòng ta có phút nào vơi nhưng hôm nay... ta thấy sốt ruột quá.

An ủi đôi câu rồi Mạc Hà lui ra, quay về buồng mình tháo chỉ ở một chiếc gối ra.

Bữa cơm trưa hôm đó ngoài tôm cá thường ngày còn có thêm món nộm chua chua, Huyền Trân ăn rất ngon miệng.

Gặp tới đũa thứ hai, lệnh bà mới hỏi thị nữ:

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Rồi Ngô Tấn gõ vào mạn thuyền hát:

« Tháng giêng, tháng bảy phân minh
Mùng năm, mười chín dân sinh, tỵ hồi.
Tháng hai, tháng tám bằng đôi...

Thì ra mực thủy triều lên xuống và cữ thủy triều đều thay đổi qua các tháng, các mùa vì phụ thuộc vào các tuần trăng và nhiều cái khác.

Khắc Chung càng ngày càng thấy quý Ngô Tấn. Tướng quân định bụng sau này sẽ xin cho Ngô Tấn đổi về đóng ở kinh sư.

Vừa lúc đó, chợt có tiếng kêu từ vọng lâu một hải thuyền nào đo:

— Thuyền lạ!

Khi có tin cấp báo có đoàn hải thuyền Chiêm Thành đang đuổi phía sau, Khắc Chung vội leo lên vọng lâu. Chỉ cần nhìn bóng dáng thuyền là biết ngay dù chưa nom rõ cờ hiệu Chiêm Thành. Đoàn thuyền khá đông, dễ đến gấp đôi số thuyền của hải đoàn Đại Việt.

Liệu đây có phải là đoàn chiến thuyền được lệnh Chiêm Vương rong buồm đuổi bắt đoàn thuyền Đại Việt không? Hay chỉ là hải đoàn thường đi tuần sát vùng Duyên Hải phía Nam?

Khắc Chung nhìn lại: hình như đoàn thuyền đang rong buồm đi có vẻ hối hả.

Lệnh sẵn sàng nghênh chiến được ban xuống khắp hải đoàn qua tín hiệu cờ từ vọng lâu quan thuyền Thăng Long.

Sau đó Khắc Chung lệnh tiếp cho hải đoàn Đại Việt đi chếch dần hướng về phía hải đạo Lôi Châu — Trảo Oa.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Hình như từ xa đoàn chiến thuyền Chiêm Thành cũng rong buồm hướng theo phía đó.

Chẳng lẽ hải đoàn Đại Việt vẫn bị giám sát chặt chẽ trên biển ngay từ khi rời khỏi Chiêm Thành cảng? Liệu có sợi dây giao tiếp bí mật nào giữa hải đoàn hai nước?

Chỉ cần một quả dừa thả nổi trong chứa mật thư lưng thửng trôi trên biển là phía sau, cứ việc dò theo luồng nước vớt lên, nắm vững được binh tình.

Khắc Chung nhớ tới câu nói của Đặng Văn: biết đâu chẳng có gián nằm trong số ba trăm người kia?

Khắc Chung không tin vào điều đó nhưng thấy bây giờ cũng nên cử người xem xét lại.

Ngay từ khi rời khỏi kinh sư, Khắc Chung đã tâm niệm rõ «Tránh mọi cuộc giao tranh trên biển» vì cái đích chính là rước được lệnh bà về Thăng Long trót lọt.

Khắc Chung nhìn trên hải đồ, lệnh cho đoàn thuyền rẽ chếch sang phía đông, đi lệch hẳn đường hải đạo đã dự kiến sẵn.

Thuyền được lệnh lựa gió lướt nhanh, càng nhanh càng tốt.

Thuyền chồm trên sóng dữ. Gió thổi phần phật. Cánh buồm no gió căng phồng... Chưa đầy một khắc sau đoàn hải thuyền Chiêm Thành đã mất tăm.

Theo Khắc Chung, rất có thể đây là hải đoàn Chiêm Thành thường kỳ tuần sát vùng lãnh hải này.

Dù sao cũng là dịp cho quận sĩ tập dượt để sẵn sàng ứng chiến khi gặp biến.

***

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Trời rất nóng ngay từ khi mặt trời đỏ lừ còn lấp ló trên đường thẳng chân trời.

Thuyền xuôi về Nam, ai nấy dễ cảm thấy như đang hướng chạy về phía lò lửa rực cháy. Khắp thuyền sờ tay vào chỗ nào cũng thấy nóng. Thế mà cánh cung thủ vẫn phải đứng trên khoang nắng như thiêu như đốt. Cánh trạo nhi chèo thuyền được cái ở đáy thuyền không bị nắng thiêu nhưng mồ hôi cũng chảy ròng ròng như tắm.

Ngay sau khi lệnh trực chiến bãi miễn, không khí trên thuyền rộn rã hẳn lên, quân sĩ thả gầu xuống múc nước dưới biển lên dội i uồm ngay ở trên mặt thuyền. Tắm như vậy vừa làm mát thuyền vừa tránh khỏi chạm phải cá mập dưới biển.

Chính cái lúc đang vui vẻ đó thì bỗng góc trời thấy bay đến — không biết tự bao giờ — một loại mây lạ nom thật chẳng khác gì những sợi lơ tằm không vàng óng mà lại trắng muốt, xếp vào nhau thành hàng song song.

Download Sách Hay | Đọc Sách Online

— Mây móc câu!

Không rõ có tiếng ai nói vậy, mọi người vội nhìn ra: đúng thật, những đầu sợi mây này đều như uốn cong theo hình móc câu dàn trải thành một màng mỏng che khắp bầu trời, trước đó là loại mây sợi to bay về phía đoàn thuyền.

Khi Khắc Chung đứng dậy bước ta ngoài thì đã thấy tán, đúng lúc màn mây che mặt trời.

Khắc Chung đang định cho gọi Ngô Tấn đến thì bỗng nghe thấy tiếng nói phía trước:

— Trình tướng quân, sắp có mưa kéo dài vài ba ngày là ít.

www.songhuong.vn

Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Khắc Chung triu mến nhìn chàng lính trẻ thông tỏ thời tiết đang khoanh tay cúi đầu nói như vậy. Khắc Chung vội hỏi luôn:

— Chú mày dám chắc mưa kéo dài chứ?

Ngô Tấn đáp giọng quả quyết:

— Trình tướng quân, nếu sai con xin chịu tội theo nghiêm lệnh. Trời sắp tối sầm lại ạ!

Trên cao đám mây đã hạ thấp dần xuống, dày hơn và quả thật lúc này Khắc Chung nhìn qua màn mây chỉ thấy lờ mờ mặt trời. Mây mỗi lúc một dày kéo tới từng lớp, từng lớp che kín khắp, phía dưới lớp mây này là những mảnh mây diềm rách tơi tả bay rất nhanh.

— Xin mời tướng quân đi vào khoang cho, kẻo gió máy.

Ngô Tấn vừa dứt lời thì tiếng mưa lộp bộp rơi xuống nặng hạt như khúc dạo đàn.

Vào trong khoang, kéo rèm cửa xuống, Khắc Chung tự nhủ: «Ta chưa thông thiên văn, địa lý chưa xứng là tướng giỏi được».

Thấy Ngô Tấn đang chạy lăng xăng gọi anh em í ới, Khắc Chung tự nhủ: giá quan gia cho phép ta được phong tước cho người khác thì ngoài Vũ Đệ ra, người thứ hai phải là Ngô Tấn.

Một điều dường như đã thành thói quen: dù đói no, sáng nào Ngô Tấn cũng phải đứng ra ngắm trời biển một lát để dự báo cho mọi người biết chuyện mưa gió ngày hôm đó.

Trong khoang thuyền, bên chiếc lư trầm, quan an phủ sứ đang ngồi đọc sách.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

— Sao hôm hay mây trắng ở trên cao lại trong suốt như sợi tơ nhỉ?

Từ lúc nãy, chợt nghe thấy phía ngoài có tiếng ai nói vậy, Đặng Văn vội bỏ sách bước ra: đúng vậy, nhưng lúc này, sau lượt mây đó đến màn mây khác, trắng mượt không chút bóng mờ đang dày thêm lên.

Nhìn những vảy tê tê trên bầu trời, một chú lính nào đó bỗt hoảng kêu lên:

— Sắp có bão:

Theo lệnh Khắc Chung, tin bão được loan báo ra khắp nơi, đèn hiệu từ các vọng lâu trên từng thuyền loang loáng cấp báo cho nhau.

Trên trời lúc này che kín một màn mây màu xám tro.

Nhìn những làn sóng tò nhấp nhô nối tiếp nhau đang tràn ập vào bờ đã có tiếng thầm thì sợ hãi: « Bão! Sắp có bão! ».

Rõ ràng thuyền đang lướt nhanh giữa biển khơi mênh mông, tưởng như ào ào gió lộng nhưng thật ra ai cũng cảm thấy oi bức lạ thường. Cánh trạo nhi trần trùng trục, mồ hôi đầm đìa đang nhịp nhàng rạp mình trước những mái chèo. Người dưới thuyền ngước mắt lên trời lúc này đã thấy xuất hiện những đám mây cao bay nhanh như bóng lông. Chừng một canh sau, vẫn bầu trời ấy đã phủ một lớp mây mỏng, dần dà trắng nhợt ra như bao phủ lấy mặt trời có quầng xung quanh. Rồi những lớp mây thấp hình vầy cá xuất hiện. Cao tít là một lớp mây đen, phải chăng chính lớp mây này đã làm u ám bầu trời tối sầm lại... Một vài giọt mưa khác lại bắt đầu rơi lộp bộp xuống mái thuyền. Gió rít ào ào.

Lớp mây trên cao đang gần như đổ sập xuống, lướt bay ào theo từng cơn gió mạnh.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Không còn nghi ngờ gì nữa : bão sắp ập đến rồi.

Một người lính quê ở phủ Thanh Hóa quen một lái buôn Trảo Oa, thông thạo vùng này cho biết : ở đây thường có bão xảy ra từ tháng sáu đến tháng tám, mùa khô trên mấy hòn đảo xa thường kéo dài từ tháng giêng đến tháng năm, nhưng bất thường bão cũng có thể xảy ra từ tháng chín đến tháng giêng.

Đáng ra quãng này mọi năm thường ít khi gặp bão, nếu họa hoằn có cũng chỉ là bão nhỏ. Thế mà năm nay thật trớ trêu.

Theo My La, qua các nữ tì Chiêm Thành thì đây chẳng qua là thần biển nổi giận muốn trừng phạt mọi người.

Trong màn sương dăng dặng mà chắc chắn tiếng phát từ loa không sao át nổi sóng nước, linh thông hiệu dầm mình dưới mưa, đứng vững trên vọng lâu dùng đèn loan báo tiếp lệnh hỏa tốc của tướng quân:

« — Nếu lát nữa xảy ra bão lớn, ta sẽ cho thuyền chạy thẳng ra biển ».

Khắc Chung đã nắm được bí quyết của những dân chài ra khơi, mỗi khi gặp bão, nếu không kịp núp vào nơi kín gió thì chỉ còn độc một cách phải cố rời xa bờ để tránh khỏi bão quẳng lên đất liền hoặc xô vào bờ lan tành.

Vừa nhận được lệnh, tất cả đoàn thuyền đều hướng mũi ra khơi, cố lao đi... xé gió

Rõ ràng Khắc Chung thống lĩnh quân sĩ hải đoàn trong tay, mà đôi lúc Đặng Văn nói đùa là « Phục ba tướng quân », hoặc « lâu thuyền tướng quân » nhưng Khắc Chung vẫn thấy được còn một người có uy quyền với mình trong chuyến đi này, đó là lệnh bà.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Suy cho cùng, việc chính của chuyến xuất quân này chẳng qua là rước được lệnh bà Huyền Trân về kinh sư an toàn,

Vì vậy ngay khi có tin cấp báo: lệnh bà cho triệu Khắc Chung sang thuyền Long Hưng lúc này, Khắc Chung thấy rất khó xử. Sắp lúc bão tố, liệu có thể rời quan thuyền Thăng Long được không, trong lúc quân sĩ trông cả vào đây.

Lệnh bà đã gọi lúc này hẳn có việc khẩn cấp và không thể cưỡng lệnh được. Nếu chẳng may để xảy ra chuyện gì mình sẽ mắc trọng tội.

Tại sao không nghĩ tới việc lệnh bà có thể, trong một lúc quẫn chí sẽ gieo mình xuống nước tuẫn tiết. Lúc ấy, quay về kinh sư sẽ tâu trình lên quan gia ra sao?

Qua màn mưa nhìn đoàn thuyền đang cố vượt sóng ra khơi, Khắc Chung cho mời quan an phủ sứ đến nói:

— Lát nữa nếu bão nổi to hơn, mong đại quan hãy lệnh cho hạ buồm xuống. Tôi phải sang thuyền lệnh bà có việc gấp.

Đứng ngoài Vũ Đệ cùng toán lính hầu cận lo lắng không hiểu tướng quân sẽ tìm cách nào để sang được thuyền Long Hưng bây giờ.

Theo Vũ Đệ thì chỉ còn cách cho hai thuyền ghé sát vào gần nhau rồi quăng dây từ quan thuyền Thăng Long sang thuyền Long Hưng. Nếu định lần theo sợi dây mà sang, thì chắc lúc này không có thứ dây nào chịu nổi giữa sự giằng xé của hai chiếc thuyền đang bị lắc mạnh.

Khắc Chung như thấu hiểu cõi lòng Vũ Đệ. Tướng quân quay sang bảo Vũ Đệ:

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

— Lệnh cho quân sĩ ròng dây thả thuyền con xuống nước! Ngô Tấn và Vũ Đệ theo ta.

Ba người buộc dây ngang mình được ròng xuống trong lúc hai thuyền lớn cố ghé gần vào nhau.

Chiếc thuyền con từ trên quan thuyền thả xuống lúc này thật như chiếc lá tre đu đưa theo sóng nước. Ngô Tấn lựa thế nhảy xuống thuyền con nắm chặt dây ròng từ thuyền Thăng Long xuống để giữ, cho thuyền con thăng bằng.

Khắc Chung chỉ chờ sóng vậy nhẹ nhàng thả mình xuống, Vũ Đệ cũng bám theo sau. Ba người bơi miết, chờ cho thuyền con ghé sát vào thuyền Long Hưng, Ngô Tấn bám chắc vào thành thuyền để hai người lính từ trên cao ròng kéo tướng quân leo lên được mạn thuyền, mãi lúc đó Khắc Chung mới cởi nhanh sợi dây buộc quanh mình. Rồi đến lượt Vũ Đệ cũng làm như vậy.

downloadsachmienphi.com
Download Sách Hay | Đọc Sách Online

Loáng một cái ba người đã lên được thuyền Long Hưng. Chiếc thuyền con cũng được kéo lên.

Không hiểu sao vừa đặt chân lên dây chính Khắc Chung cũng có cảm giác sờ sợ thế nào ấy. Trong khoang toàn các thị nữ yếu ớt.

Đã có lệnh từ trước: quân trạo nhì ở dưới khoang đáy và tốp quân sĩ rong buồm ở trên khoang không được phép vào nơi ở của thị nữ và lệnh bà.

Riêng Vũ Đệ và Ngô Tấn lại băn khoăn về một việc khác: «Liệu có cách nào để lát nữa quay về quan thuyền trong lúc bão mỗi lúc một to dần?».

Nhìn vào trong thuyền lúc này chính Khắc Chung cũng thấy sờ sợ. Trên bàn thờ, chiếc bát hương chỉ còn

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

sốt độc một que hương cháy dở dang nghiêng ngả sắp sơi xuống sàn thuyền.

Dưới ánh đèn lồng rách toác chập chờn như đang muốn tắt, Khắc Chung thấy Huyền Trân đang ủ rũ ôm thế tử Đa Da vào lòng, tóc xõa xuống má đầm đìa nước mắt. Hoàng nhi khiếp sợ không dám khóc, chỉ thỉnh thoảng lại lim dim mắt rồi nhắm nghiền lại. Hai thị nữ ngồi cạnh, đang quỳ, hai tay chắp trước ngực nửa như chờ lệnh hoàng hậu, nửa như khẩn bái cầu mong Trời Phật phù hộ. Mãi lúc này Khắc Chung mới nhận ra Mạc Hà và Mỵ La.

Vừa nom thấy Khắc Chung, Huyền Trân đã dân dấn nước mắt cố nén khỏi khóc thành tiếng:

— Tướng quân định bỏ chết mẹ con ta sao?

Khắc chung vội vàng đáp:

— Tâu lệnh bà, đâu có vậy.

Huyền Trân nói gần như khóc nức nở:

— Ở đây ngoài đám thị nữ ra, chẳng còn ai nữa.

Lệnh bà Huyền Trân không hề biết rằng: nếu khoang thuyền này, nơi lệnh bà đang ngự là cung cấm thì ngay đến hoạn quan — cũng có lệnh của quan gia, cấm không được tự tiện vào nơi cung cấm, ai vi phạm cấm thì bị trị tội chết; kẻ nào canh giữ không cẩn, để cho người khác vào cung cũng bị tội như vậy. Không dám nói ra điều đó nhưng Khắc Chung hiểu rõ tâm trạng Chiêm hậu: những lúc phong ba bão táp này, một người đàn bà — dù là lệnh bà đi nữa — vẫn cần một nơi nương tựa.

Thật ra lúc này chính Huyền Trân cũng canh cánh bên lòng một nỗi: chỉ cần vắng bóng Khắc Chung, tất cả quân sĩ trên hải đoàn sẽ trông chờ vào ai?

downloadsachmienphi.com
Download Sách Hay | Đọc Sách Online
www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Một làn gió mạnh thổi tắt ngọn đèn.

Dưới ánh chớp sáng lòe, Khắc Chung nhìn rõ cánh cửa ở mạn thuyền đang dập bần bật, ba thị nữ xúm vào không sao đóng nổi, Vũ Đệ cùng Ngô Tấn chạy ùa đến.

Khắc Chung vội vén tay áo lên dùng hết sức đẩy mạnh, hai thị nữ chỉ việc đóng ập vào rồi cài then chặt.

Trong khoang thuyền hoàn toàn tối om.

Mãi lúc này Khắc Chung mới nhận ra: có lẽ bát hương đã rơi xuống sàn tự lúc nào nhưng lắm chấm đó đây, mấy thị nữ đã đặt bát hương khác ở góc khoang thuyền.

Không hiểu sao, tiếng hò ngoài khơi lúc này nghe như đang ở sát bên tai.

Thật đáng sợ nếu như mình cũng sống ở đây vắng quân sĩ, ngoài mấy chấm hương đó, không thể trông cậy vào những cánh tay yếu đuối của đám thị nữ được.

Hình như thế tử quá khiếp sợ, nép vào lòng mẫu hậu đến không dám thở nữa.

— Thắp đèn lên! Đèn lồng đâu?

Có tiếng Mạc Hà run sợ đáp:

— Trình tướng quân, đèn lồng rơi vỡ từ lúc này.

— Cứ đem ra đây cho ta.

Sờ tay vào một bên đèn lồng bị rách, Khắc Chung thấy còn có thể chữa được, Vũ Đệ và Ngô Tấn vội bước ra.

Nếu như cánh tay dẻo của các vũ nữ Chiêm Thành cũng chữa được đèn lồng thì Khắc Chung cùng hai dũng thủ lúc này hẳn không phải là những người dem

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

ánh sáng ấm áp gieo vào lòng Chiêm hậu và đám cung tần.

Thuyền vẫn trôi tránh, ai nấy cứ phải nắm chắc vào vách gỗ mạn thuyền.

— Hãy tắt hết hương đi!

Khắc Chung xốc lại áo nói với Huyền Trân.

— Tâu lệnh bà, thần sẽ để lại Vũ Đệ và cử một ngũ linh sang đây để tùy lệnh bà sai bảo, trước mắt là giữ cho ngọn đèn tỏa sáng.

— Nghĩa là tướng quân không thể ở lại đây được?

Nghe Huyền Trân nói, Khắc Chung chỉ khẽ đáp:

— Còn quân sĩ...

Huyền Trân không dấu nổi bực bội:

— Tướng quân đừng đổi ta. Lúc này làm sao còn truyền lệnh được.

Khắc Chung nói:

— Tâu lệnh bà, vẫn có đèn hiệu để truyền lệnh.

Huyền Trân nói giọng lo lắng:

— Bão táp thế này tướng quân làm sao quay về quan thuyền Thăng Long được?

Khắc Chung cười:

— Lệnh bà cứ yên lòng, lúc này hạ thần đã sang được đây thì cũng có cách quay về.

Huyền Trân bực mình hỏi:

— Sao tướng quân không ra lệnh cho linh thông hiệu sang đây?

Khắc Chung dành nói thật:

— Lá cờ lệnh thống lĩnh hải đoàn Đại Việt đã cắm bên quan thuyền Thăng Long rồi, quân sĩ trông cả

downloadsachmienphi.com
Download Sách Hay | Đọc Sách Online
www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

vào đó. Xin lệnh bà cứ yên tâm: ngay sau khi về tới quan thuyền, thần sẽ ra lệnh cho ngũ dũng thủ sang đây hầu hạ lệnh bà, toàn những con cá kình ngoại khơi cả.

Huyền Trân không nói gì chỉ cúi xuống ôm chặt thế tử vào lòng, khóc nấc lên, lát sau mới nói:

— Chẳng lẽ khoang thuyền này lại là cung cấm. Mà nếu đúng là cung cấm thì người xưa đã có câu: «Tướng ở ngoài, mệnh vua có khi không cần phải theo».

Khắc Chung chỉ biết cúi đầu không nói gì. Bên ngoài gió rít ào ào, tất cả chung quanh như đang quay cuồng. Nhìn nét mặt đám thị nữ Chiêm Thành hốt hoảng. Khắc Chung rất lo, có người nằm rạp xuống ôm lấy mạn thuyền đang lắc lư mạnh.

Khắc Chung nhìn ra từ trên đám mây, một con rồng đang hạ thấp vòi xuống. Rồi rồng Khắc Chung nom thấy một chiếc thuyền lạ bị bốc lên cao xoay tít y như cái xác ve khô bị một bàn tay khổng lồ thò xuống khoắng mạnh tóm lên cao rồi quẳng ra xa.

Không hiểu sao lúc này Khắc Chung lại chợt nhớ đến câu nói của dân chài:

Rồng đen lấy nước thì nắng
Rồng trắng lấy nước thì mưa.

Bão mỗi lúc một to, mưa rơi không kịp vuốt mặt mà quả thật lúc này bầu trời xám xịt dần, đen kịt lại không nom thấy gì.

Biết không thể trở về quan thuyền Thăng Long được, Khắc Chung dành cùng Vũ Đệ quay vào khoang thuyền.

Có lẽ người đáng thương nhất trong chuyến đi vãt vả này chính là thế tử Đa Da. Đúng ra Hoàng nhi phải

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

được ngủ yên dù Quốc vương Chiêm Thành băng hà hoặc đang trị vì trên ngai vàng. Lúc nay không một ai có thể nằm ngủ được vì sóng xô thuyền nghiêng ngả lăn bên nọ, quật vào bên kia.

Rõ ràng thế tử — lúc thì được mẫu hậu, lúc thì các thị nữ thay nhau bế ẵm — nhưng vẫn bị xô lắc ngả nghiêng.

Thật ra thì không phải hôm nay, mà ngay từ mấy hôm đầu xuống thuyền, Khắc Chung đã nghĩ đến chuyện đem võng, chỉ tiếc là không thể bởi tìm được võng trong đống đó bị.

Khắc Chung chợt nghĩ tới những tấm lưới đánh cá. Có thể sau này sẽ chọn một chiếc cắt thành võng mắc lên thuyền cho hoàng tỉ nằm thay cho nôi ấm ở hoàng cung nếu không tìm thấy võng.

Trước khi có bão, đoàn hải thuyền rong buồm sắp xếp theo đội hình như sau: đầu là quan thuyền Thăng Long chở lễ lượng quân Khắc Chung và quan phủ sứ.

Tiếp đến thuyền Long Hưng chở lệnh bà và thế tử, hai bên có hai chiến thuyền Thiên Trường và Hải Đông đi kèm. Nối theo sau là sáu chiếc thuyền vốn của Chiêm Thành.

Chặn hậu phía sau vẫn là chiếc thuyền Thuận Hóa.

Nhưng một khi đã rời khỏi hải phận Chiêm Thành thì tùy theo gió và sóng nước, đội hình hải thuyền có thể xé lẻ từng chiếc đi cách xa nhau vài dặm, duy có hai quan thuyền Thăng Long và Long Hưng phải luôn bám sát nhau.

Khi hải thuyền đi thành đoàn lệnh của Khắc Chung ban ra được dễ dàng nhưng cũng phòng xa, dọc đường

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

trắc trở nhỡ lạc nhau, mỗi hải thuyền phải cử hai người túc trực ngay trên khoang quan thuyền Thăng Long để khi cần, có thể dùng thuyền nhẹ đưa lệnh của tướng quân Khắc Chung về hải thuyền mình.

Binh thường chỉ dùng chiêng, trống.

Lệnh chuông dùng trên từng hải thuyền.

Nhưng ngay lúc đầu trận bão đã xóa nhòa cả cái đội hình đó rồi, việc giao tiếp với nhau gần như bị cắt đứt. Tiếng chuông trống bị sấm sét, sóng gió át hẳn.

Trong màn mưa mù mịt, thỉnh thoảng qua ánh chớp Khắc Chung mới nhìn thấy lờ mờ mấy khối đen si vật vờ, chao đảo loang loáng ánh lửa.

Buồm rách, dây buồm đứt sạch.

Thuyền chao đảo xô lắc mạnh.

Tất cả các đèn lồng lúc này đều bị va đập vỡ.

Trong khoang thuyền có lúc cả đám thị nữ cùng Vũ Đệ, Ngô Tấn bị xô vào một xó, hết dồn về bên này lại dầy sang bên kia.

Có lúc Khắc Chung cảm thấy như chiếc Long Hưng đang quay tít như chong chóng.

Hình như đám trạo nhi dưới khoang đáy cũng buông mái chèo, mặc cho sóng nước cuốn thuyền đi.

Khắc Chung ra lệnh cho Vũ Đệ và Ngô Tấn:

— Các chú hãy lấy dây buộc từng người một vào mạn thuyền, buộc ngang lưng cho khỏi quăng quật.

Riêng Khắc Chung vẫn cố ngồi dậy nhưng rồi không rõ từ lúc nào Khắc Chung nằm gục dưới ván thuyền, choáng váng nôn hết cả mật xanh mật vàng. Có cái gì vướng dưới bụng, Khắc Chung thò tay định giật

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

giật và chợt lờ mờ nhớ ra: hình như lúc nãy có một bóng đen lại gần, lấy dây buộc mình vào cột buồm, chắc để sóng khỏi xô xuống biển. Nhưng Khắc Chung sờ vào thắt lưng lúc này sợi dây đã đứt.

Bỗng một con sóng ập đến.

Khắc Chung chưa kịp vuốt mặt thì một đợt sóng khác lớn hơn lại ập đến rồi cứ thế, cứ thế. Cho tới khi qua ánh chớp từ xa nhìn thấy một quả núi đen sì trước mắt thì tướng quân đã ngất lịm không biết gì...

.:.

Nghe tiếng chim riu rít bên tai, Khắc Chung hé mở mắt tỉnh dậy, nhìn ra đã thấy mình nằm trên một bãi cát. Cách đấy không xa một chiếc thuyền buôn nào đó cũng nằm gọn trên bờ, thỉnh thoảng lại lượn bọc sắt bẹp vỡ, ván gỗ phía trong bị thủng một hốc to để lộ những bị, do chất đầy không rõ là thứ gì, bánh lái phía sau đã gãy nát.

Khắc Chung sờ vào quần ướt đẫm rồi nhổm dậy dẫm chân trên cát sũng nước, nhìn lên trời vẫn dày mây u ám. Xung quanh Khắc Chung không biết cơ man nào là chim, dễ đến hàng vạn con, đủ loại.

Có lẽ chiếc Lông Hưng của mình bị ném lên hoang đảo này. Thấy vướng ở bụng, Khắc Chung cởi một đoạn dây thừng sũng nước quẳng đi.

Khắc Chung khẽ quờ tay ra, dễ dàng tóm được một con chim non tứa tựa như vịt trời, mỏ bẹt, ngực nở.. Ở đây chắc không lo đói. Không biết sau cơn bão, đoàn thuyền sẽ ra sao? Lệnh bà, thế tử và quan an phủ sứ liệu đang lênh đênh ở chỗ nào? Rồi Vũ Đệ,

Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Ngô Tấn, quân sĩ, Mạc Hà, My La cùng ba trăm người Chiêm Thành không hiểu số phận thế nào ?

Khắc Chung ngước mắt lên cao. Bầu trời mất hẳn cái vẻ xa thẳm thường ngày mà những lớp mây dày đặc vần vụ tưởng như lại sắp ập xuống trút nước ào ào

Phải tạm kiếm một nơi trú mưa. Khắc Chung đi về hướng chiếc hải thuyền nằm sâu trên cát. A, quan thuyền Thăng Long đây rồi ! Cả quan an phủ sứ cùng với quân sĩ như vẫn đang thiếp đi trong giấc ngủ say. Có lẽ họ quá mệt và đói. Đã hai ngày hai đêm rồi còn gì !

Rõ ràng số người còn nằm lại được trên khoang là nhờ ở những sợi dây buộc vào mạn thuyền. Cầu Trời cho chiếc Long Hưng cũng gặp vận may như quan thuyền này. Có lẽ riêng Khắc Chung bị quẳng lên bờ là do sợi dây thừng bị ải đứt.

Riêng tốp trạo nhì ngồi ở khoang đáy, ai nấy gần như nằm gục xuống lay chèo, dù không có dây buộc nhưng chẳng một ai bị văng ra ngoài cả.

— Dậy thôi ! Dậy thôi !

Khắc Chung nói xong rồi tự tay đi lay từng người một. Sờ vào ai cũng thấy lạnh toát, Khắc Chung vội đi ôm củi về đóm lửa. Rõ ràng hơi lửa ấm làm cho mọi người thấy dễ chịu hẳn và dần tỉnh.

Riêng còn một người lính vẫn nằm gục đấy, thiêm thiếp. Vực dậy thì thấy máu ở trán đã đóng vảy, khô cứng. Người này chắc bị cột buồm gãy va phải. Sau khi dịt xong thuốc dấu, người bị hạn được khiêng tới gần đống lửa sưởi.

Họ tạm quần áo cho khô, mọi người ai cũng cảm thấy đói. Sục sạo khắp hải thuyền mới rõ tất cả các

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

chum nước ngọt đều bị vỡ, chỉ còn sót lại chút ít nước mưa đọng ở một vài mảnh vỏ chum. Túi gạo rang thì ẩm mốc như sắp mục, những chiếc bánh dày phơi khô làm lương thảo dự trữ giờ cũng nhão nhoét, từng bao cá khô ướt sũng như sắp mủn ra.

Đám quân sĩ vây quanh đống lửa suởi, họ chọn loại bánh dày ướt đem hong vào lửa, chỗ nhão nhoét bỏ vào các mảnh vỏ, chum nấu cháo húp sì sụp cho lại sức.

Khắc Chung nói:

Chúng ta đã rơi vào một hoang đảo chưa rõ thế nào. Vì vậy, ngoài quân canh và một số ốm yếu ở lại lo thu dọn sắp xếp lương thảo, các đội tế tác sẽ đi sâu vào đảo dò tìm cho đủ số anh em minh quân nào về đó ấy. Hết sức lưu ý đến lệnh bà và thế tử.

Sau đó, ai vào việc nấy, riêng quan an phủ sứ vẫn còn mệt nên vẫn nghỉ lại.

Khắc Chung chọn một dũng thủ tên là Đại, Lương Đại vốn là lính hỏa đầu ở quan thuyền đi cùng.

Đi được một đoạn, chú lính trẻ ấp úng hỏi:

— Trình tướng quân, liệu đây có phải là đảo Độc Tru Sơn hay Ngoại La Sơn của Trung Quốc không ạ?

Nghe hỏi vậy Khắc Chung chỉ cười, lát sau mới nói:

— Làm gì mà cơn hão đã kéo được hải thuyền ngược lên phía bắc nhanh như vậy.

Chú lính trẻ suốt ngày chúi đầu chúi mũi trong bếp vì vậy tiếng là ở trên quan thuyền nhưng mãi tới hôm nay mới may mắn được hầu chuyện tướng quân nên chú ta cười nói rất tự nhiên.

Khắc Chung khẽ bảo:

— Này chú mày, chưa rõ hoang đảo có người hay không, ta phải cẩn thận ngậm tăm, chớ có khinh suất.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Chú lính trẻ ý lệnh, tuốt kiếm rảo bước nhẹ, cốt để không gây tiếng động.

Đi được một đoạn, bỗng Lương Đại cúi xuống nhặt lên một chiếc khăn thổ cẩm đã cũ đưa trình Khắc Chung:

— Trình tướng quân, khăn này là của Chiêm Thành, con chỉ e trên hoang đảo đã có quân Chiêm Thành đóng sẵn ở đây rồi.

«Nếu đúng đảo này thuộc vùng lãnh hải Chiêm quốc có sẵn quân sĩ trấn trên đảo thì coi như ta sa vào hang cọp».

Khắc Chung cầm lấy khăn xem kỹ rồi nói:

— Sao ta không nghĩ tấm khăn này có thể là của đám thị nữ Chiêm Thành theo hầu lệnh bà trên thuyền Long Hưng bị sóng đưa lên đảo?

Cả hai người đưa mắt ra xung quanh và chợt nhận thấy những lối chân nhỏ nhắn đúng của đàn bà, con gái. Chú lính trẻ nói gần như reo lên:

— Trình tướng quân, đúng vết chân thị nữ thật. Thế là Trời Phật rui rủi may ra lệnh bà vẫn còn sống giữa đám thị nữ.

Lần theo dấu chân, hai bóng người rảo bước nhanh hơn. Tới một lùm cây thì dấu chân biến mất. Chẳng lẽ người đánh rơi chiếc khăn này tới đây thì chui vào bụi?

Đi một đoạn nữa, chú lính trẻ lại tìm thấy dấu chân cũ và ở gần một phiến đá, có ba bốn vết chân khác — đúng loại gót chân con gái — đi ngược lại vết vừa rồi. Điều này chứng tỏ: mấy thị nữ này không rõ có việc gì đã đi về hướng bờ đảo phía Tây, sau đó ba, bốn người khác ra đón họ về.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Cứ như vậy, Khắc Chung và chú linh trẻ lần theo dấu vết tới một cửa hang và thật kỳ lạ, Khắc Chung và Lương Đại nghe rõ có tiếng khóc thút thít, mỗi lúc một to dần.

Leo lên vách đá, từ trên cao nhìn xuống, Lương Đại đã nom rõ một đống lửa đang bốc cháy, quây quanh đó là một đám thị nữ vừa đang hong hóc, vừa hơ quần áo.

Theo vết tay chỉ của chú linh trẻ, Khắc Chung nhìn vào hang đã nhận ra lệnh bà Huyền Trân đang ngồi hơ tay sưởi ấm, mặc cho hai nữ đứng quanh đang gỡ tóc ra hong. Cạnh đó, thế tử Đa Da, quấn trong một tấm áo gấm cũ đang thiêm thiếp ngủ trên một cái đệm lót bằng cỏ khô và rong biển.

Chợt nghe thấy tiếng ho của người lạ, đám thị nữ Chiêm Thành hốt hoảng vội khoác áo lên vai, đứng dậy. Nhưng khi kịp nhận ra tướng quân Khắc Chung và một quân sĩ Đại Việt, họ mới òa lên khóc.

Thì ra cũng như quan thuyền Thăng Long, chiếc hải thuyền chở hoàng hậu cùng đám thị nữ này bị sóng biển cùng gió mạnh xô lên hoang đảo nhưng may mắn đáy thuyền chỉ lướt nhẹ trên bãi cát mọc dầy rong nên khi nằm lại trên bờ, mạn thuyền chỉ hơi xô về bên phải, rạn vỡ mấy tấm ván phía dưới.

Trong đêm tối giữa màn mưa dày đặc, các thị nữ vẫn nép người ru rú trong khoang, dồn cả về một phía. Nhưng rồi qua ánh chớp, thấy những đợt sóng lớn dâng lên xô mạnh vào bờ, sợ hải thuyền có cơ bị nhấc bổng kéo tuột ra khơi, các thị nữ vội đưa lệnh bà và thế tử chạy ào lên đảo. May mà tìm thấy hang này. Mọi người đều kéo vào, quên cả neo thuyền lại.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Theo hướng tay của Mạc Hà, Khắc Chung cùng chú lính trẻ rảo bước hướng về phía đó. Chẳng mấy chốc họ đã nom rõ chiếc Long Hưng nằm nghiêng ở trên bờ. Có lẽ may mắn nhờ mấy phiến đá vô tình chèn dưới mà thuyền không bị sóng rút ra biển.

Trên thuyền, các rèm cửa đều rách tung, dưới sàn la liệt đầy mảnh chum vại vỡ, mấy tấm đệm sũng nước nằm vắt ngang ở mạn thuyền bên phải. Đi về phía mũi thuyền, Khắc Chung còn nhặt được mấy con chỉ màu.

May mà vỏ thuyền không hư hỏng nặng, sống thuyền vẫn còn vững, có thể là do không chở nặng và sóng xô đúng phía bãi cát phẳng lì trên hoang đảo nên Khắc Chung hiểu ngay: chỉ cần sửa chữa nhỏ, chiếc Long Hưng lại có thể rong buồm ra khơi được.

Vừa nom được thấy Khắc Chung, Huyền Trân đã oà lên khóc rất lâu, tưởng chừng như trận bão vừa qua là do Khắc Chung gây ra thật vậy.

Chờ cho Huyền Trân lấy khăn thấm khô nước mắt, Khắc Chung mới nói:

— Tâu lệnh bà, hạ thần biết rõ lệnh bà vừa trải qua một cơn bão tố trong lòng tiếp đến là bão tố trên biển.

Những câu nói lạc lõng của hạ thần lúc này có thể là không hợp với lòng người nhưng những cơn ác mộng, thần dám đoán chắc như vậy, mong lệnh bà bỏ qua và coi như đây là một chuyến đi lý thú, sống trên thuyền ngự, suốt ngày ngắm phong cảnh lạ thì...

Nghe Khắc Chung nói vậy, Huyền Trân ngước nhìn, ngạc nhiên rồi nhắc lại, cố nhấn mạnh vào câu nói:

— Chuyến đi lý thú... sống trên thuyền ngự... suốt ngày ngắm phong cảnh...

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

— Tâu lệnh bà đúng như vậy. Nếu lệnh bà chỉ quen sống trong cung, thì có bao giờ lệnh bà được nom thấy cảnh mặt trời mọc trên biển, rồi cầu vồng, mống cụt... Phong cảnh biến hóa... ngày hôm nay khác với ngày hôm qua rồi ngày mai làm sao đã lường trước được những điều gì sẽ xảy ra. Cảnh cá voi bất ngờ rồi biết đâu cả lợn biển nữa.

Huyền Trân cười:

— Tướng quân khéo nói thật. Hẳn sau này về kinh biết đâu quan gia chẳng cử tướng quân có tài uốn ba tấc lưỡi đi sứ sang Nguyên. Ngay ở đây mà tướng quân chỉ kể đến những ngày sóng yên biển lặng, còn phong ba bão táp là cảnh nhỡn tiền thì không nhắc tới, nào ăn đói mặc rét, màn trời chiếu đất thất cơ lỡ vận.

— Để lệnh bà cùng hoàng tử phải long đong vất vả, tội kẻ hạ thần này thật đáng chém, điều đó xin để về kinh hậu xét. Nhưng nếu lệnh bà rộng lòng soi xét hẳn rồi cũng thấy kẻ hạ thần cùng quân sĩ đâu có sung sướng hơn.

Không thấy lệnh bà nói gì, Khắc Chung lại như dấn thêm một bước:

— Thần trộm đoán đã nhiều đêm trường, lệnh bà sa lệ đẫm gối gấm, nhưng suy ngẫm kỹ thì thấy những giọt nước mắt bi lụy xem ra cũng chẳng giúp được gì mà lại còn làm bận lòng quân sĩ, thị nữ, những người vất vả nhất, khó nhọc nhất trong chuyến đi này.

Hôm nay thần mạo muội tâu bày tỷ lượng lệnh bà rộng xét vì chặng đường còn dài, bất trắc hiểm nguy dãy rẫy, nếu không có một tấm lòng sắt đá, e khó mà chống chọi nổi với những trận bão tố cuồng phong sắp tới.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Huyền Trân cười:

— Như vậy hẳn tướng quân muốn đày mẹ con ta ở nơi khỏ ải?

— Trời ơi, đâu có vậy.

Khắc Chung vội lảu:

— Trăm lần ngàn lần thần không bao giờ mong muốn lệnh bà cùng thế tử phải long dong vất vả nhưng nhược bằng :ó phải nằm trên chõng tre, ổ rơm có khỏ, lệnh bà nên coi đó là «sập ngự» thì trong lòng mới thanh thoát được.

Huyền Trân cười:

— Điều đó thì tướng quân đừng lo. Đáng ra lúc này ta đã là người thiên cổ. Giờ được hồi sinh, đối với ta cảnh nằm gai nếm mật không phải điều quan ngại lắm.

Nhìn Khắc Chung cúi đầu đứng yên, Huyền Trân cũng chìm đắm trong suy tư: phải nhận là tướng quân cũng cỏi nhưng sáng suốt.

Quả thật nhiều đêm trường đã qua, Huyền Trân vật vã khóc than nước mắt tuôn trào nhưng xem ra chỉ tổ làm cho lòng thêm héo hắt.

Vừa lúc đó, Mạc Hà bưng cháo cá nấu bằng bánh dày và cá khô. Khắc Chung gạt đi bảo:

— Hôm nay để lệnh bà nếm một món ăn dân dã.

Sau đó, theo lệnh Khắc Chung, Lương Đại chạy đi bắt cá, gọi là nhặt cá thì đúng hơn, vì cá bị sóng bão hất lên đảo, không kịp rút theo nước, hiện đang nằm lơ trong các hốc đá.

Mạc Hà đã chất thêm củi vào đống lửa giữa hang.

Cá bắt được để cả con không đánh vảy. Lương Đại chỉ việc phết một lớp bùn ướt ở ngoài rồi vùi vào lửa

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Khi ngửi thấy mùi thơm, biết cá chín, chú hỏa đầu lấy ra bóc vỏ bùn ra để trơ thịt cá béo bùi, sạch sẽ. Thì ra nhờ lớp vỏ bùn kia mà cá nướng không bị cháy, bùn hút hết cả mùi tanh hôi và giữ chặt cả lớp vảy cá.

Khắc Chung đỡ lấy cá từ tay Lương Đại, nhặt một cái vảy còn sót lại vứt đi rồi đưa cho lệnh bà:

— Mời lệnh bà nếm thử!

Huyền Trân hỏi lại:

— Thế tướng quân không ăn à?

Khắc Chung đáp:

— Thưa lệnh bà, hạ thần đã mạn phép thưởng thức món này từ hồi về thăm lộ Khoái năm xưa nên mới dám tiến lệnh bà một món ăn dân dã đó.

Huyền Trân thật không ngờ món cá nướng bọc bùn mà ăn lại ngon thơm đến thế.

Thấy lệnh bà vừa ăn vừa xuýt xoa khen ngon, Khắc Chung vui vẻ nói:

— Tâu lệnh bà, có người còn ăn cả cá sống rất ngon lành.

Thấy Huyền Trân giương đôi mắt tròn xoe ra nhìn, Khắc Chung vội nói:

— Tâu lệnh bà thì cũng coi như món cá gỏi thường ăn ở kinh sư, có khác chăng là ở đây không có thứ gia vị nào đi kèm như khế chua, lá sung...

Vừa lúc đó, Ngô Tấn, Vũ Đệ bước ra. Mãi bây giờ họ mới tỉnh hẳn. Nhìn thấy tướng quân, cả hai đều có vẻ ngượng ngùng.

Khắc Chung kéo Vũ Đệ lại dặn:

— Chú mày tạm ở lại đây, cử quân canh cẩn mật. Nếu lệnh bà cần gì, qua Mạc Hà truyền lại, nhà ngươi

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

cứ thế mà lo liệu lấy, từ việc nhỏ như dựng chướng cho lệnh bà tắm, đừng bắt ta phải để tâm vào những việc nhỏ nhặt để ta còn bụng dạ lo việc quân chứ!

Sau đó Khắc Chung kéo Ngô Tấn đi sâu vào đảo.

Cuộc sống lộng gió trên hoang đảo rõ ràng gây cho lệnh bà nỗi kinh hoàng ban đầu nhưng rồi sau đó, Huyền Trân cũng thấy là lạ quen quen. Mãi cho đến bây giờ, hoàng hậu Huyền Trân mới nhận thấy ngoài những nơi gọi là hoàng cung lầu son gác tía ra, còn có một cuộc đời bên ngoài đầy chua cay bão tố, nhưng có lẽ đó mới thực sự là cuộc đời

Hồi nhỏ Huyền Trân cứ tự hỏi: một điếu thuốc, một chén rượu, tại sao không phải ngọt ngào, chỉ toàn những thứ cay đắng mà người ta lại nghiện ngập, gỡ mãi không ra.

Cho đến nay, Huyền Trân mới dần dần hiểu ra: rồi đây cuộc sống trên hoang đảo nơi không có lọng vàng núp bóng, lầu son gác tía che chở, nếu ví đời người như bóng cây xanh thì chỉ có hai cách sống: một là cứng cáp vươn lên, hai là héo quắt lụi tàn.

Trải qua biết bao sóng gió bão tố vừa qua, xem ra lúc này chỉ có một mình Da Da là vẫn sống trong yên tĩnh. Sau một giấc ngủ ngon bừng dậy, thế tử đã thấy mình nằm trong hang ấm cúng luôn lắc lư trên võng có mẫu hậu ngồi bên cùng với Mạc Hà, Mị La như mọi ngày sống trong hoàng cung thành Đồ Bàn.

Thay cho tiếng chim hót líu lo chỉ là tiếng gió vi vu thổi suốt ngày đêm.

Mặc cho ngoài trời tối xầm, trong hang núi đống lửa vẫn rực cháy. Ấu chúa không hề nhận ra nét mặt

www.songhuong.vn

Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

lo âu cùng những giọt nước mắt đã từng đọng khô trên đó.

Theo lệnh Vũ Đệ, các thị nữ giúp quân sĩ khuân lương thảo trên thuyền vào hang núi: thứ nào phải dùng ngay, thứ nào hong khô cất đi. tất cả đều phải sắp xếp cho ngăn nắp.

Ngoài hang cắt cử quân canh.

Theo lệnh Khắc Chung, đám trạo nhi đóng quân ngay cạnh chiếc thang vừa để canh giữ thuyền, vừa trấn ngoài cửa hang nơi lệnh bà ngự bên các thị nữ.

Sau một vòng cùng Ngô Tân đi sâu vào đảo, Khắc Chung đã gặp mặt gần như đầy đủ quân sĩ và đô tướng, trừ chiếc thuyền Thiên Trường của Thủy quân đô tướng Trần Viên.

Như vậy có thể đoán là: một dòng nước ngầm vốn thường chảy từ ngoài khơi vào đảo hoặc trong trận bão vừa qua đã xuất hiện luồng gió thổi mạnh một hướng từ ngoài khơi vào đảo.

Tất cả các thuyền do gãy cột buồm, hỏng bánh lái, không còn sức chèo chống — những con thuyền buông xuôi theo sóng gió — đều trôi vào hoang đảo.

Nếu may mắn gặp được bờ cát thoai thoải, lại chở không nặng như chiếc Long Hưng thì thuyền được đưa nhẹ lên bờ, tuy ván thuyền vẫn hỏng nhưng chỗ hỏng hầu như không đáng kể.

Nếu không may thuyền lao vào bờ đá san hô, lại chở nặng nhiều hàng thì thuyền sẽ hỏng nặng hoặc tan vỡ.

downloadsachmienphi.com
Download Sách Hay | Đọc Sách Online
www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Sáu chiếc thuyền Chiêm cũ do nhỏ nhẹ nên bị quăng lên đảo gần như nguyên vẹn nhưng nằm rải rác cách xa nhau vài chục trượng.

Trừ chiếc Long Hưng hư nhẹ còn hai chiếc Thăng Long, Thuận Hóa bị hư hỏng nặng, riêng chiếc Hải Đông bị gãy sống thuyền, mũi thuyền bị vỡ, mạn bên phải rập nát, gần như phải làm lại trừ cái khung còn một nửa mạn trái nguyên vẹn.

Vì chưa có cách nào gom được cả mười chiếc thuyền vào một nơi nên Khắc Chung lệnh cho các thủy quân đô tướng cắt cử một số quân thay nhau canh giữ thuyền mình, còn tất cả đều kéo về đóng ở gần hang nơi lệnh bà ngự — thị nữ quen gọi là hang Tránh Bão — quân sĩ được lệnh dựng lán trại, lấy cây trên rừng về ghép thành hàng rào che chở phía ngoài.

Trải qua một trận cuồng phong, cho đến hôm nay quan an phủ sứ vẫn nằm mê mệt, hầu như không ăn uống được gì, chỉ cần ngửi thấy mùi cháo bánh dầy là Đặng Văn đã nôn thốc tháo.

Công việc đường như chỉ một mình Khắc Chung cùng các đô tướng lo liệu.

Ngay sau khi lên đảo, Khắc Chung đã thoáng nghĩ: có lẽ nên đóng vai một thương nhân Đại Việt là thuận nhất. Nhưng rồi nghĩ kỹ lại thấy nếu là thuyền buôn thì hàng hóa đâu, cho dù hàng bán rồi thì trong thuyền hẳn phải chứa vàng bạc châu báu, đó chính sẽ là hiểm họa lâu dài suốt chặng đường biển sau này. Có thể vin cớ bão tố đã nhấn chìm châu báu thì với hàng trăm tinh binh làm việc náo nhiệt cũng khó mà che dấu được đoàn chiến thuyền đóng giả thuyền buôn.

Nhưng rồi suy ngẫm lại, Khắc Chung thấy mình đóng vai đại thương nhân vẫn là thuận nhất.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Từ mấy hôm nay việc thiêu chiếc thuyền Thiên Trường làm cho Khắc Chung băn khoăn suy nghĩ. Trong lúc cả đoàn hải thuyền bị sóng dữ dồn lên đảo thì sao lại chỉ riêng một mình Thiên Trường lại bị trôi dạt ra khơi ? Hay là... Khắc Chung không dám nghĩ thêm nữa.

Biết đâu hải thuyền này còn đang lênh đênh trên biển đi tìm cả đoàn.

Khắc Chung cho gọi Vũ Đệ lên bảo :

— Hãy kéo cờ Đại Việt lên! Chọn mỏm núi cao nhất hướng-ra biển.

Vũ Đệ cứ đứng ngây ra nhìn, mãi cho tới khi nghe Khắc Chung nhắc lại một lần nữa : « Hãy kéo cờ Đại Việt lên! », chàng mới hối hả vào đáy khoang quan thuyền Thăng Long lục tìm một chiếc hòm sơn son thiếp vàng kê trên một cái giá gỗ.

Chàng lần mãi ở chiếc túi nhỏ đeo trước ngực, tìm thấy chiếc chìa khóa đồng, tra mãi vào ổ mới mở ra được, có lẽ vì khóa bị rỉ, rít, đồng hoen xanh lè.

Tiếng nắp hòm mở khẽ rít lên.

Mùi bạc hà lan tỏa ra xung quanh khiến lòng chàng thấy nhẹ nhẹ lâng lâng... Chính lá cờ đại này vốn treo trên cột buồm quan thuyền Thăng Long khi tới đất nước Chiêm Thành. Trước hôm lệnh bà bước lên dàn thiêu, Vũ Đệ được biết tướng quân Khắc Chung đã lưởng trước, gặp phút lâm nguy trước một đoàn chiến thuyền hùng hậu của Chiêm Thành, quan thuyền Thăng Long có thể phải tự phóng hỏa đốt cháy, do đó lá cờ được hạ xuống trong đêm gấp bỏ vào chiếc hòm đặt ở khoang đáy thuyền.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Vũ Đệ biết rõ ý đồ của tướng quân, sau khi rút khỏi Chiêm Thành đoàn chiến thuyền sẽ đóng vai thuyền buôn viễn hải, lá cờ sẽ cất kỹ. Nay trương cờ lên thì khác gì thách thức với hải thuyền Chiêm Thành. Việc binh lửa thật khó bề tránh khỏi.

Thật ra tất cả những điều này Khắc Chung đã tính đến. Nhưng rồi suy đi tính lại, Khắc Chung cho rằng: đảo hoang này có lẽ không phải thuộc Chiêm Thành. Vì nếu có quân Chiêm trấn sẵn ở đây thì ngay khi có thuyền lạ vào đảo, trấn quân phải cấp đưa quân đến. Hai nữa vùng này không còn nằm trong lãnh hải của Chiêm Thành, việc trương cờ Đại Việt là cấp thiết để khẳng định sự có mặt của chiến thuyền Đại Việt trên hoang đảo sau cơn bão, tránh binh hỏa với chiến thuyền ngoại bang.

Và hơn nữa; Khắc Chung vẫn nuôi hy vọng dù đang lênh đênh ngoài khơi, cảnh trạo nhi dưới thuyền Thiên Trường chỉ cần nhìn thấy cờ Đại Việt trên đảo sẽ biết hướng mũi thuyền vào đó để lần lìm ra nhau.

Ngay đêm hôm đó, Khắc Chung lệnh cho đốt mấy đóng lửa to rải rác, một phần để xua muỗi và cái rét cho quân sĩ, nhưng chủ yếu là để làm hiệu cho chiếc Thiên Trường.

Nhưng sáng hôm sau, đúng lúc Khắc Chung còn đang mơ màng trong giấc ngủ thì nghe thấy tiếng chân rầm rập chạy ngoài.

Lát sau một người lính tế tác chạy vào đệ trình một đoạn thừng, hai mảnh ván thuyền và một đoạn cột buồm nhặt được trên bãi cát ven đảo, cùng một mảng buồm rách.

Nhìn mảnh thuyền vỡ với vết gỗ dẽo, và nhất là mảng buồm rách, Khắc Chung đã nhận ra đúng thuyền

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Thiên Trường. Chắc thuyền bị đắm. Trước mắt Khắc Chung, tự nhiên những khuôn mặt từng người trên thuyền lại hiện ra rõ nét. Trong một đời người có những bóng dáng lướt qua, lần lượt, thanh thoát rồi bỗng vì một lý do nào đó, con người đáng nhẽ lướt nhanh mờ ảo thì lại hiện ra sâu đậm, ân tình.

Đầu óc Khắc Chung lúc này đúng là như vậy.

Trước hết là gương mặt kiên nghị, dáng người quắc thước của thủy quân đô tướng Trần Viễn.

Khắc Chung xót xa nhớ lại Thiên Trường : đó là một trong số lâu thuyền lớn chở hết một trăm quân sĩ vừa đóng xong, nằm trong thủy đạo biển Đông, đang đi tuần sát gần trang Vân Đồn.

Sau khi nhận được mật lệnh của quan gia, phiêu kỵ tướng quân Trần Khánh Dư vội điều Thiên Trường về hướng Vạn Kiếp.

Cho tới khi đưa thuyền vào xưởng thuyền ở trong Bát Đụn, phủ Long Hưng, chính thủy quân đô tướng thống lĩnh Trần Viễn cũng không sao hiểu được thuyền mới đóng xong lại phải đưa vào xưởng sửa lại theo một bản họa mới, rút số quân xuống còn một nửa, đáy khoang được sửa lại vừa để chất hàng, vừa chứa binh khí. Thuyền được lệnh đem theo cả lưới đánh cá.

Viên tướng « hải hồ » khét tiếng suốt một vùng duyên hải từ cửa bể Thần Phù đến cửa Eo chỉ biết y lệnh làm theo.

Bọn thủy khấu chỉ cần nghe thấy tiếng « hải hồ » Đại Việt là đã vội quay mũi lên thuyền bỏ chạy.

Khắc Chung chỉ tiếc chưa được biết tài Thủy chiến của Trần Viễn thì viên thủy quân đô tướng này đã đắm chìm dưới sóng biền cùng với quân sĩ.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Thật ra thì lúc hải đoàn Đại Việt thu nhận ba trăm người Chiêm Thành. Trần Viễn được lệnh nhận thêm hai chục người Chiêm hầu hết là tượng nô, sau khi đã điều thủy quân phó đô tướng Lê Lộ sang thống lĩnh thuyền mới mang lên Hoàng Giang đem theo hai mươi quân sĩ Đại Việt. Khắc Chung nhớ như in từng người trong nhóm tâm huyết của mình. Dù cùng sống trên thuyền nhưng hầu như họ không biết nhau, hễ có tin mật báo là đích thân lên trình tướng quân Khắc Chung.

Trước hết trên thuyền phải kể đến Tư Sẹo. Vì bị xã quan vu cho tội trộm trâu. Tư Sẹo đã đánh chết xã quan rồi trói mình lên trình quan tự thú. Sau khi được xét vô tội. Tư Sẹo xin sung vào trạo nhi đóng ở trang Vân Đồn. Tư Sẹo thạo sông nước như cá kình trên biển.

Rồi đến Hai Lãm, dù chỉ nắm trong tay một ngũ linh nhưng tài bơi lặn thật khó ai bì, Hai Lãm chỉ có độc một tật: thích rượu nằm ngồi một giáp(1) ở quán trạo nhi. Thủy quân đô tướng Trần Viễn khi lấy lên chiến thuyền Thiên Trường cũng không nghĩ đến việc cất nhắc Lãm.

Rồ, chú mình hỏa đầu Trương Biền, thứ nhì Lâm Hải Tử... toàn những người tâm huyết...

Sớm nay Huyền Trân đòi đi thăm đảo, có Khắc Chung cùng Vũ Đệ Tháp Tùng. Mùi cá nướng theo gió thổi tạt lại như lôi cuốn Huyền Trân rảo bước đi về hướng đó. Một số linh hỏa đầu đang nấu ăn. Vẫn

(1) Mười hai năm

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

món cháo cá quen thuộc : chín phần cá, một phần bánh dầy...

Nhìn thấy mấy tảng đá kê thay ba ông đầu rau, trên đó đang đặt nồi cháo, Huyền Trân chỉ vào hỏi Khắc Chung:

— Chắc đây là « bếp ngự » ?

Thấy Khắc Chung đỏ mặt lúng túng, Huyền Trân lại hỏi tiếp:

— Thế còn thuyền ngự đâu, tướng quân ?

Khắc Chung thật thà chỉ ra nơi quân sĩ đang sửa thuyền đáp :

— Tâu lệnh bà thuyền Long Hưng và quan thuyền Thăng Long đang chữa.

Huyền Trân chỉ vào một cái hang có quân canh bảo :

— Ta muốn vào thăm nơi này, tướng quân tính sao ?

Khắc Chung đáp:

— Tâu lệnh bà, nơi đó không có gì đáng để lệnh bà thăm cả.

Huyền Trân nói giọng thách thức :

— Nhưng nếu ta muốn thăm thì sao, hay tướng quân lo ta để lộ chuyện quân cơ cho ngoại bang sao ?

Khắc Chung dành nói thật :

— Tâu lệnh bà, đó là nơi cất binh khí.

Huyền Trân cười :

— À ta hiểu ra rồi! Đó là kho binh khí của quân phụng quốc đó, ngay cả địa đầu hành lang cũng có lệnh cấm không cho ai được qua lại chứ gì? Ai can phạm sẽ phải phạt tám mươi trượng và bắt tội đó. Kẻ nào lỡ chân lọt vào đó cũng bị xử trảm.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Khắc Chung đáp:

Tâu lệnh bà, luật của quan gia quả đúng như vậy. Ngay như quân sĩ giữ việc phòng vệ ở nơi đó, nếu không có chiếu chỉ mà tự tiện cầm binh khí qua địa đầu hành lang thì cũng đáng tội.

Trong lòng Huyền Trân không khỏi phục việc Khắc Chung xếp vào quân kỷ một cuộc sống phóng khoáng, hoang đại nhưng vẫn có một chút gì đấy vướng mắc, canh cánh một bên.

— Như vậy phải có cung cấm?

Nghe Huyền Trân hỏi, Khắc Chung nói:

— Tâu lệnh bà, nơi lệnh bà ở, ngoài đám thị nữ hầu hạ ra, trừ quân sĩ giữ việc canh phòng, cấm không ai được lai vãng.

— Ta hiểu, vì vậy ta mới ngon giấc đêm hôm. Có công của tướng quân... nhưng ở đây, có phải là kinh sư là cung hệ Thiên, cũng Quan Triều dâu nhỉ mà lúc nào cũng canh phòng nghiêm ngặt. Để tướng quân định tìm người bổ dụng ở đây làm án phủ sứ, rồi quan kiểm pháp và cho lưu hành bộ hình thư do Trương Hán Siêu và Nguyễn Trung Ngạn biên định chắc?

— Tâu lệnh bà, đây là đoàn thuyền chiến, nêu cao quân kỷ là việc hệ trọng phải làm trước bão tố và chết chóc, lòng người biến động khôn lường..

Huyền Trân cười, tiếng cười nghe như ngây dại.

Khắc Chung hốt hoảng tự nhủ «lệnh bà bất an...»

∴

Phải nói rằng: mài hôm nay, Ngô Tân lại cùng một toán thợ mộc mang cưa đục vào chữa chiếc Hải Đông,

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

anh em mới rõ hải thuyền này được đóng hai đáy sâu, phía dưới cất kín cả một kho binh khi, xếp lẫn với những túi gạo rang khô vừa để chống ẩm vừa là lương thảo dự trữ.

Ngay ở trong vách khoang thuyền nơi các thủy quân đô tướng ở cũng dấu sẵn những binh khi nhẹ, trong số này phải kể tới loại đoản đao, những thanh kiếm sáng loáng, chuôi bạc, lưỡi kiếm mỏng, sắc như nước, phòng khi động dụng các đô tướng có thể dễ dàng với tay lấy được ở bất cứ chỗ nào.

Sáng nay Khắc Chung và Vũ Đệ đi thăm mấy nơi chữa thuyền. Nhìn ngoài khơi thấy cá nhảy tung tăng, Vũ Đệ cứ luôn miệng nói:

— Trình tướng quân, ở đây thì không lo đói.

Nghe Vũ Đệ nhắc đi nhắc lại mãi câu nói đó tới vài ba lần, Khắc Chung nghĩ thầm trong đầu: « Cuộc sống con người đâu chỉ có độc một việc lo cho cái bụng ». Khắc Chung mỉm cười nói:

— Thế chú mày định ở lại đây suốt đời hả?

Vũ Đệ vội đáp:

— Trình tướng quân, con đâu dám nghĩ thế ạ!

Khắc Chung gật đầu:

— Thế thì được. Cái lo của ta là đóng cho xong thuyền để chờ gió sớm vượt biển về kinh sư.

Vừa lúc đó, Vũ Đệ hốt hoảng chỉ ra xa lắp bắp nói:

— Trình tướng quân, có người lạ trên đảo.

Theo hướng tay Vũ Đệ chỉ, Khắc Chung nom rõ một người mặc áo dài đen, đội mũ đen, tay cầm quạt đang lững thững đi như nhìn về phía lá cờ đại tung bay trong gió.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

« Đó là ai vậy ? »

— Ta quay về quân doanh thôi !

Lệnh cho Vũ Đệ xong, Khắc Chung tự nhủ thầm « Phải cho quân sĩ canh phòng cẩn mật hơn »

Thật ra từ hôm tới đây quân tế tác vẫn chưa đi thăm hết đảo, do đó, cũng chưa rõ trên đảo có những gì.

Hai thầy trò vừa đi được một đoạn bỗng giật mình nhận ra, cạnh một lùm cây um tùm một người khách lạ nom già xọp đang ngồi trên một tảng đá có ro khoác một mảnh vải buồm cũ. Nom thấy hai thầy trò Khắc Chung, người đó lại gần Khắc Chung, cúi đầu chào :

— Chắc tướng quân không nhận ra tôi ?

Khắc Chung chắp tay đáp lễ, liếc nhìn khách lạ mà không sao nhận ra.

— Quả thật tôi sơ suất...

— Không sao ! — Khách bảo — Tôi là một thương nhân Tây Vực đã được tướng quân cứu thoát dạo nào ở thành Đô Bản.

— Mong tướng quân thứ lỗi cho... — người lạ chỉ vào lối ăn mặc kỳ quặc của mình nói tiếp — Âu cũng là trời run rủi cho cuộc hội ngộ ngẫu nhiên trên hoang đảo.

Sau đó khách lạ xin phép vào bụi cây thay quần áo. Thì ra bộ quần áo hong trên bụi cây giờ đã se khô.

Sau khi khoác bộ quần áo vào, nom người khách buôn như trẻ ra đến chục tuổi. Thấy khách hối hả đi nhặt củi khô gom lại để đun nước vào một cái siêu đồng rồi lần giở trong bọc ra một bộ ấm chén, Vũ Đệ giúp người lạ nhóm lửa. Chỉ loáng một lát, siêu nước đã reo, dù lửa bạt gió. Thấy vị khách trẻ nhặt từng cái

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

vụn chè trong chiếc khăn tay, Khắc Chung đã thấy mê ông bạn trà trên hoang đảo

Sau chén chè thứ nhất, khách buôn nói luôn:

— Tôi lên đảo đã mấy ngày nay, thuyền chữa xong, chỉ chờ chiều nay, thủy triều dâng là rời đảo. Tôi đoán tướng quân còn ở lại đây ít nhất cũng dăm bữa nửa tháng. Sau này thế nào cũng có dịp hội ngộ, lúc đó sẽ hiểu nhau hơn.

Lâu lắm Khắc Chung mới được uống một chén chè ngon như vậy.

Khắc Chung có thú uống trà ngay từ hồi trẻ, chàng đã nhận ra đó là một thói xấu. Phàm con người ta đã rơi vào cảnh nghiện ngập — dù bất cứ thứ gì — cũng dễ bị sa ngã, dễ hỏng việc lớn.

Nhưng cho tới nay — ở cái tuổi đã « lập thân » xong — có lẽ uống trà cũng là một cái thú thanh tao nho nhã — và suy cho cùng thì trên đời, ngoài ấm trà ra cũng chẳng còn thú nào hơn vào quãng đời này.

Khắc Chung không sao hiểu nổi có những vị vương hầu, đại quan mê mải gà chọi đến nỗi bỏ cả lễ tết, vợ con.

Cũng phải nhận rằng hồi nhỏ lần đầu nhấp chén chè, Khắc Chung không sao uống nổi, tưởng chừng suốt đời sẽ không thèm đụng đến thứ này, nhưng từ ngày mơ ước trở thành một hình quan kiểu Bao Công thì chàng buộc phải uống chè, nhấp chén rượu để nhập cuộc với bọn gian phi lọt vào hang ổ chúng.

Thế rồi, lâu ngày đâm quen.

Bảo hoàn vốn biết tính phu quân, nên trước lúc Khắc Chung xuống thuyền rong buồm ra đi, Bảo Hoàn đã tự tay cất bộ ấm chén vào một vuông lụa điều đã

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

cũ cẩn thận gói một bọc chè vào lá sen, còn rượu cũng chỉ đưa xuống thuyền một vò, đúng loại rượu Vị Hoàng.

Trước lúc sai gia nhân kín đáo vần vò rượu xuống thuyền, Bảo Hoàn cũng đã dằn do suy nghĩ. Từ xưa đến nay đã có biết bao nhiêu người hỏng việc đại sự chỉ vì thần lưu linh.

Rõ ràng Khắc Chung vào Chiêm Thành chuyến này là vì đại sự — dương nhiên các bà vợ nào lại mong cho chồng hỏng việc — nhưng vì sợ ở nơi đất khách quê người, phu quân mình nâng chén rượu ngoại bang, biết đâu chẳng có loại được tửu làm mê mẩn lòng người, nhẹ lòng cố quốc, quên mất việc quốc sự. Chi bằng cứ đưa đi một vò rượu Vị Hoàng đủ dùng suốt chuỗi ngày hành trình trên biển.

Và quả thật Khắc Chung cũng không phải loại người dễ sa ngã về những thứ lạ. Khắp các tửu quán ở thành Đồ Bàn, Khắc Chung đã nhấp cạn đủ thứ rượu trên đời: nào rượu Hồi Hột, rượu Chân Lạp, rồi cả rượu Tu Ma Xich (1) nữa nhưng đã có thứ nào làm hỏng việc của Khắc Chung đâu.

Chiều hôm đó, trước lúc rời đảo, người đóng vai khách buôn sai gia nhân khiêng đến một chiếc rương gỗ sơn đen, mạ vàng trên có khắc hình mặt trời đang tỏa sáng và bảo:

— Gọi là món quà nhỏ biếu tướng quân, chưa dám nói là đền ơn cứu mạng. Xin để khi nào thuyền rời đảo, hãy cho mở.

Khách lạ bước lên thuyền rồi mà còn nói vọng xuống tới hai, ba lần:

---

(1) Xanh-ga-po ngày nay.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

— Hẹn có dịp hội ngộ.

Trời chưa nhá nhem tối, Khắc Chung và Vũ Đệ không thấy gió nổi lên nhưng rõ ràng nước triều dâng có giúp cho các tay chèo đưa thuyền khách buôn Tây Vực ra khơi.

Khắc Chung nhìn theo cánh buồm, cho tới khi chỉ còn thấy một chấm nhỏ, tướng quân mới cho mở chiếc rương ra.

Rương khá nặng, phải bốn người khiêng mới nổi.

Vừa mở nắp rương, Khắc Chung đã xuýt reo lên khi thấy một cái túi thổ cẩm của nước Tam phật tề, trong có dựng chiếc máy đánh lửa của Thát Đát kèm theo cả mớ bùi nhùi, cạnh đó là một cái ống nhỏ tựa tựa như ống quyển, mở ra là một bức hải đồ họa trên một tấm da dê rất mỏng vẽ đủ cảnh bờ biển lồi ra lõm vào cùng với những hải đảo dọc suốt từ trên xuống dưới.

Phía đáy rương cất đầy lưỡi cuốc, dao rựa, dao phát, cưa, đục...

« Thật là trời giúp ta ! » Khắc Chung thử cố nhớ lại xem là ai ? Lúc đầu gặp ở tửu quán, Khắc Chung đoán chừng đó là một thương nhân buôn ngọc trai lặn lội khắp bốn phương trời đổ lũng ngọc quý bán cho các vua chúa, nhưng giờ nghĩ lại thấy không phải.

À, Khắc Chung nhớ ra rồi : vết sẹo ở cánh tay khách là lúc cởi bỏ tấm buồm cũ đã làm cho Khắc Chung nhận ra tay kiếm sĩ đối thủ của Lâm Tử Kiên ở gần giếng Ngọc trên núi.

Khắc Chung vừa mừng lại vừa lo. Mừng là được vật báu, còn lo quân tế tác vẫn chưa dò tìm ra hết số người lạ trú trên đảo, kể cả thuyền đậu ngoài bến.

∴

downloadsachmienphi.com
Download Sách Hay | Đọc Sách Online
www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Sáng nay đang ở quân doanh chưa bước chân ra ngoài, Khắc Chung lệnh cho các đô tướng:

— Mỗi đô cử một quân sĩ đi một vòng khắp mười trại sửa thuyền xem động tĩnh thế nào?

Khắc Chung chưa kịp uống xong chén nước thì có quân canh vào trình:

— Trình tướng quân, có người đến xin diện kiến ạ!

Nghe nói vậy, Khắc Chung hơi nhíu lông mày suy ngẫm «Ai vậy? Sao lại đến gặp ta ở chốn này? Trước hết không phải quân lính của Chế Chí. Hai nữa không phải người trên đảo. Vì nếu là trấn quan ở đây, thì người đến bái yết phải là mình. Vậy chỉ có thể là một người nào đó không may cũng dạt vào đảo như ta».

— Hãy bảo họ chờ một khắc nữa!

Khắc Chung bảo quân canh xong khoác vội áo vào, sai quân sĩ dựng trướng lên. Hồi ở kinh sư, Khắc Chung vốn là người sống phóng khoáng, không muốn gò bó vào lễ nghi tập tục. Cuộc sống ngoài biển trên trời, dưới nước, rồi ở ngay cả đảo hoang chắc sẽ chẳng có gì ràng buộc, nhưng giờ nghĩ lại Khắc Chung thấy phải đưa tinh binh vào quân kỷ, quần áo rách rưới sẽ phải thay dần không thể buộc túm như dân man rí được.

Khoác chiếc bào lên mình, Khắc Chung dự kiến phải tiếp một người ngoài cõi mà ở đảo này chắc không thiếu.

Tấm trướng vốn ngâm nước biển ngả sang màu thẫm, hôm quân sĩ đem phơi, Khắc Chung đã tính quẳng đi sau nghĩ thế nào lại thôi, giờ không ngờ lại dùng được việc.

Lát sau, khách khúm núm bước vào, tay chắp trước ngực.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Khắc Chung dễ dàng nhận ra bóng người mặc áo dài đội mũ đen hôm nọ.

Khách vừa vái vừa cúi gập người xuống như lạy tạ, miệng lầm bầm:

— Tâu Quốc vương, thần vô cùng sung sướng được trời run rủi cho được bệ kiến Quốc vương cùng hoàng hậu ở nơi hoang đảo này.

Khắc Chung vội đỡ khách dậy nói:

— Chắc đại nhân lầm tôi với một quốc vương nào đó...

Khách vẫn cung kính nói:

— Thần đã đi nhiều nơi, lăn lộn khắp các chân trời góc biển, đôi mắt thần chưa hề lầm lẫn một lần nào.

Khắc Chung cười:

— Thế thì lần này đại nhân lầm thật rồi! Tôi cũng là thương nhân chuyên buôn đồ gốm và ngọc quý.

Theo con mắt của Thôi Hoàng — lên người khách lạ — thì đây là một tôn thất nhà Lý bị tiếm ngôi ở Giao Chỉ, nay đưa hoàng gia tạm lánh xuống Chiêm Thành hoặc Chân Lạp để chờ thời đưa quân về giành lấy ngôi báu. Dọc đường, hải đoàn bị bão phải tạm lánh lên hoang đảo.

— Tâu quốc vương, nếu quốc vương chưa tin vào kẻ hạ thần này thì...

Khắc Chung cười:

— Chẳng lẽ đại nhân không tin vào lời tôi nói hay sao? Điều đó thật đáng tiếc. Nhưng xin hỏi thật đại nhân sang thăm tôi hẳn có việc gì?

— Tâu đại vương...

— Đại nhân lại quên rồi.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

— Trình tướng quân...

— Thôi được rồi, nếu đại nhân thấy tiện thì cứ tạm xưng hô như vậy cũng được.

Thôi Hoàng nói:

— Trình tướng quân... nếu không thật tin nhau thì quả là khó đàm đạo. Tướng quân đem theo cả một đạo quân. Đã gọi là quân sĩ thì không thể dấu được, dù họ có mặc áo cà sa của lã tăng...

Khắc Chung cười

— Tôi buôn toàn vật quý, nên bao giờ cũng phải đưa theo gia nhân hộ tống. Chỉ tiếc là bây giờ ngọc quý không còn mà phải lo sửa thuyền tích lương cho cả một đám đông gia nhân

— Điều ấy thì xin tướng quân đừng e ngại. Tôi đến đây chính là vì việc này. Do phải đi dài ngày trên biển nên đoàn thuyền của tôi lúc nào cũng sẵn lương ăn. Vừa rồi trời đạt vào đây mà vẫn còn một nửa thuyền lương.

Khắc Chung mừng reo lên:

— Thế thì còn gì quý hóa bằng. Chỉ tiếc là chúng tôi không biết lấy gì để đáp lại lòng tốt của đại nhân.

— Tướng quân đừng quan tâm nhiều về việc này. Giúp nhau trong cơn hoạn nạn là lẽ thường tình của khách giang hồ trên biển. Nhưng nói vậy thôi...

Thôi Hoàng nói đến đây thì ngừng lời, đứng dẫn đo suy nghĩ.

Chẳng hay đại nhân có điều gì băn khoăn?

Thôi Hoàng nói:

— Trình tướng quân, tôi vốn đi lại nhiều ở hải phận quen thuộc đây nhưng chưa năm nào lại gặp bão vào lúc này. Hoang đảo này đối với tôi cũng không xa lạ.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Khắc Chung vội hỏi:

— Thưa đại nhân đảo này thuộc về nước nào? Chiêm Thành hay Chân Lạp?

— Đảo hoang ở hải đạo từ Trảo Oa sang bán đảo Lôi Châu vốn không có cư dân, chẳng nằm trong hải đồ của nước nào. Chỉ có bão tố, ngư dân thuyền buôn qua lại mới ghé vào trú.

Khắc Chung thở dài nhẹ nhõm.

— Nhưng đây lại là nơi bọn hải tặc thường qua lại. Cướp được hàng hóa chúng cũng đưa lên đảo chia nhau. Chờ có thuyền lạ gặp nạn thì chúng cũng từ sào huyệt trên các đảo nhỏ quanh đây ập đến cướp phá...

Chỉ hơi tiếc một điều... giả tướng quân là một Quốc vương đem theo một đội quân tinh nhuệ, tôi thật có hồng phúc được nương nhờ dưới trướng thì thật không gì may mắn bằng.

Khắc Chung nói:

— Đại nhân đừng lo, dù tôi không phải là Quốc vương nhưng chừng nào tôi còn ở lại đây thì gia nhân của tôi sẽ dốc sức chặn được lũ hải tặc không được quấy nhiễu trên đảo.

Thôi Hoàng cung kính cúi đầu đáp:

— Nếu được vậy thì quả là đại hồng phúc. Xin đa tạ tướng quân.

Chợt đôi mắt Thôi Hoàng như ánh lên sung sướng khi nom thấy hai bộ sách quý đang hong trên một chiếc hòm sơn son thiếp vàng kê cao cho nước trong hang khỏi ngấm vào: đó là cuốn kinh Đại Tạng và cuốn Phật giáo pháp sự đạo tràng công văn cách thức.

Khách có hỏi: kinh Đại Tạng lấy ở đâu, hẳn đã có người sang Tây Vực?

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Khắc Chung ra hiệu chỉ tay về phương Bắc, từ tốn đáp:

— Đây là bản khắc gỗ của một nhà sư, quan gia nước chúng tôi đã cho in hai bộ sách này để ban bố toàn cõi.

Khách nghe thấy vậy thì tỏ vẻ mến phục, mãi lúc này mới chỉ tay vào ngực nói thật:

— Trình tướng quân, tôi vốn là thương nhân Tống. Thật là hồng phúc cho bỉ nhân đây nếu như được tướng quân quá bộ đến chơi tệ xá.

Khắc Chung ngẫm nghĩ một lát rồi nói:

— Sáng mai liệu có được không đại nhân?

Thôi Hoàng nói:

— Trình tướng quân, giá được chiều nay thì tốt. Thời khắc ở đây còn quý hơn vàng ạ!

Khắc Chung đáp:

— Đại nhân cứ yên tâm, tôi sẽ thu xếp công việc để sớm sang thăm đại nhân.

Thôi Hoàng vừa đi khỏi, Khắc Chung bảo Vũ Đệ cùng Ngô Tấn sửa soạn lên đường.

Khắc Chung cũng đóng vai thương nhân Đại Việt, có hai gia nhân đi kèm, nhìn ngoài thì họ rõ ràng ung dung tay không, nhưng cả Ngô Tấn lẫn Vũ Đệ đều có giắt kín đoản đao trong người.

* * *

Thật ra đoàn thuyền của Thôi Hoàng đậu không xa quán doanh của Khắc Chung là bao nhưng cái khéo của thương nhân này là biết dấu thuyền vào một lạch

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

nước ăn sâu vào hang, kín đáo tới mức có đi sát gần đến nơi mới thấy.

Trách nào quân tề tác Đại Việt không sao nhìn thấy, nhất là màu sẫm ở mui thuyền lại hòa với sắc núi.

Hình như chiếc thuyền lớn bị hỏng nặng nên dù đậu dưới nước nhưng phía lái vẫn có kê gỗ cao dưới đuôi thuyền.

Vừa nom thấy bóng khách từ xa, Thôi Hoàng đã lên bờ đón Khắc Chung cùng gia nhân, tự tay dắt Khắc Chung bước lên thuyền.

Ngay từ lúc đầu, Khắc Chung phải nhận Thôi Hoàng là đại thương nhân giàu có và khôn ngoan. Chỉ cần đưa mắt nhìn hàng xếp trong khoang thuyền thì đủ rõ. Nào vải, lụa, gấm, đồ sứ... không biết bao nhiêu mà kể. Khắc Chung nghĩ thầm trong bụng: « Được một tướng quân che chở, giá Thôi Hoàng có để lại tặng cho quân sĩ Đại Việt cả một thuyền hàng chắc cũng không sợ thiệt. Vì chỉ cần trước đó, nếu không may gặp hải tặc, hàng hóa bị cướp là cái chắc mà tính mạng cũng khó mà bảo toàn được...

Nhìn thấp thoáng thấy bóng mấy tú nữ, Khắc Chung cho rằng hiếm có thương nhân đem theo tì thiếp để xoa bóp, nhưng vào trong thuyền Thôi Hoàng, Khắc Chung mới đếm sơ qua đã thấy năm người. Chỉ riêng một điều đó cũng tỏ ra Thôi Hoàng là loại đại thương nhân chuyên buôn những chuyến hàng xa có khi đi hàng năm mới về.

Ấy vậy mà khi cả ba thầy trò ngồi xuống ba chiếc đôn sứ rồi, Thôi Hoàng vén tấm rèm lụa lên, một người khác trịnh trọng bước ra, qua mấy câu nói của Thôi Hoàng, Khắc Chung mới vỡ lẽ chính đây mới là chủ

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

thuyền, đại thương nhân, và Thổi Hoàng có lẽ chỉ thuộc loại thủ nhi.

Mới thoáng nhìn, Khắc Chung thấy chủ thuyền mang dáng dấp một sứ thần nhưng lại khoác áo thương nhân, người nhỏ, nhắm mắt một mí, lúc nào cũng lim dim như luôn chìm đắm trong suy tư, tay ôm một con chó lạ, dúng loại « quý khuyển ».

Thú thật Khắc Chung và Vũ Đệ cùng Ngô Tân cũng đã từng bôn ba nhiều nơi và ngay cả những tay vốn là « hải tặc thủy khấu » tung hoành bốn cõi nhưng cũng có thể đây là lần đầu họ nhìn thấy con chó chỉ nhỏ bằng con mèo trắng như bông điểm hai vệt vàng ở gần cổ, lông phủ dài che kín mắt, độc đáo nhất là ở phía trán có hai chấm đen, nên thoáng nhìn cứ tưởng chó bốn mắt.

Khắc Chung nhìn chủ lần đầu, chẳng cần là « Tả Ao tái thế » Khắc Chung cũng đoán biết là khách có quý tướng : miệng rộng có thể cho vừa lọt cả nắm tay, đôi tay dài quá gối như tay vượn uyển chuyển, năm ngón tay to như quả chuối mắn đeo một chiếc nhẫn bằng đá lạ lóng lánh ngũ sắc.

Một thị nữ mặt dài và trắng như sứ, búi tóc ngược, mặc áo dài có nẹp bước vào khẽ cúi đầu chào khách rồi dùng chiếc quạt lông sặc sỡ chắp toàn bằng lông cánh chim lạ, khẽ phe phẩy cho chủ thuyền, đôi mắt một mí luôn cúi xuống.

Trên chiếc án thư nhỏ cạnh đấy đã để sẵn một chiếc điếu ống chạm trổ tinh vi, đặt kề bên là một hộp thuốc mang dúng hình một quả dừa khô, đánh quang dầu bóng lộn, dễ thường độc đáo là ở ba cái lá trên nắp hộp không phải lá dừa – chỉ một điều này cũng đủ

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

chứng tỏ: hộp thuốc làm theo dáng quả dừa, chứ nó vốn không phải là dừa thật.

Thứ nữ thứ hai từ phía trong đi ra, Trước đó đã có bàn tay nõn nà của một người khác khẽ vén tấm rèm lụa ở cửa ngăn khoang thuyền, đủ cho thị nữ này cúi đầu nhẹ nhàng bước ra, tay bưng khay chè.

Dù chỉ có bốn người, chủ và khách, nhưng gia nhân vẫn bưng ra một cái bát to rồi mở nắp, dùng một đôi đũa ngà gắp ra đủ bốn cái đĩa, bốn cái chén và chiếc ấm chè chỉ nhỏ bằng quả quýt. Vỏ ấm gờ nổi lên hình một con rồng bay cuộn tròn lấy ấm, đầu vươn ra đúng vòi ấm.

Thị nữ mở một quả quýt khô – thật ra là một cái hộp mang hình quả quýt vỏ vàng nâu nhạt — lấy đúng một viên chè đen đen bỏ vào ấm rồi rót nước sôi vào, khoanh tay cúi đầu chào chủ khách đủ hai cái rồi giật lùi quay ra.

— Đêm qua chẳng hay tướng quân có ngon giấc không?

Thấy chủ thuyền hỏi vậy, Khắc Chung vội giơ tay như ngăn lại:

— Tôi chưa hề làm tướng, xin đại nhân đừng xưng hô như vậy.

Chủ thuyền cười:

— Nếu tướng quân... à xin đại xá, nếu quý nhân không cho phép xưng hô như vậy, tôi xin tuân theo, nhưng quả thật đôi mắt tôi có thể nhìn thấu suốt được màn sương, dù đó là mặt biển bao la để biết rõ lòng người như nhìn vào lòng bàn tay mình vậy.

Chủ nhân khẽ xòe nắm tay ra, mãi lúc này Khắc Chung mới nhận ra mặt nhẫn quý xoay vào trong: một viên kim cương lấp lánh to hơn hạt ngô đang tỏa sáng.

downloadsachmienphi.com
Download Sách Hay | Đọc Sách Online
www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Xem chừng nước đã ngấm, chủ nhân ghé miệng vòi ấm vào mấy chiếc chén lần lượt rót đến đâu đầy vung đến đó.

Đồ nước sôi pha tiếp, cho tới khi bốn chén gần đầy, hương chè thoang thoảng bay ra, chủ nhân mới trịnh trọng đặt chén đầu tiên xuống mặt Khắc Chung nói:

— Xin mời quý khách dùng chè.

— Đa tạ.

Với Vũ Đệ và Ngô Tấn, chủ nhân chỉ chìa tay về phía chén chè mời thân mật.

Khắc Chung vừa mở nắp chén chè ra, nhìn qua làn nước sóng sánh rất ngạc nhiên khi nhìn thấy một con cá chép, vảy lấp lánh khẽ đưa quậy như đang bơi lấy đà để cố tung mình vượt qua vũ môn vậy.

Phải nhận lử ngày lên đảo đây là lần thứ hai Khắc Chung được thưởng thức một chén chè ngon như vậy. Rõ ràng đặt chén chè xuống, trò chuyện hồi lâu mà vị chát ngọt còn lắng đọng mãi để rồi tan dần không rõ vào lúc nào.

Cứ như cung cách uống che này thì dễ xếp chủ nhân vào loại khách Lão Qua chứ không phải người Tống, chỉ có người nước đó mới có lối uống chè kiểu cách giống như trong sách dạy trà đạo cho người sống ở xứ lạnh. Thêm vào đó cách hầu trà và nhất là bộ ấm chén, càng có vẻ hợp với người Lão Qua

Nhưng duy có thứ trà ngon này, dẻ gợi cho khách thưởng thức nghĩ rằng mình đang dùng một loại «thần trà» vì chỉ cần một viên nhỏ như hạt đỗ đen bỏ vào ấm nhỏ, chuyên nước đủ ba lần mà lại dùng đủ một tuần trà cho bốn người.

www.songhuong.vn

Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Theo con mắt của Khắc Chung thì đây chẳng qua là một chiếc lá chè to, hoặc một hai búp chè ngon có tẩm sẵn vào đó một loại cao chè, khi đổ nước sôi vào, cao chè sẽ tan ra... chứ chỉ độc một lá chè thì làm sao mà pha nổi đến một ấm.

Đôi tay chủ thuyền ngoài lúc pha, uống chè chi khư khư ôm vào lòng con chó trắng.

Có lẽ vì thấy Khắc Chung thỉnh thoảng lại đưa mắt nhìn vào con chó, chủ thuyền nói:

— Nếu đại nhân thích vật lạ bỉ nhân xin biếu quý khuyển này.

Khắc Chung vội giơ tay từ chối luôn:

— Xin đa tạ đại nhân, chuyến đi của tôi còn dài, e loại quý khuyển này không chịu nổi sóng gió, chẳng may dọc đường chết đi thì thật uổng.

— Thưa đại nhân, nếu chỉ có vậy thì chẳng đáng ngại!

Dưới thuyền người còn chịu đựng được thì nói chi đến vật. Một chú khuyển, cho dù là quý khuyển đi nữa, sánh sao được mạng người. Xin đại nhân cứ nhận, tôi tin là quý khuyển sẽ đem lại niềm vui cho đại phu nhân.

Khắc Chung đỏ mặt giơ tay như định thanh minh, sau nghĩ thế nào lại thôi.

Chừng như đoán khách đã xiêu lòng, chủ thuyền nói:

— Thưa đại nhân, loại khuyển này chỉ toàn ăn sữa bò. Khắc Chung phải ngạc nhiên kêu lên:

— Thế là dưới thuyền này có nuôi bò?

Chủ thuyền gật đầu chỉ lên bờ:

downloadsachmienphi.com
Download Sách Hay | Đọc Sách Online
www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

— Lúc này bò được dắt lên đảo cho gặm cỏ tươi. Bao giờ ra khơi bò được nhốt dưới khoang đáy chứa sẵn cỏ khô, khoai, bắp...

Thấy Khắc Chung vẫn ngồi yên, chủ thuyền nói:

— Thưa đại nhân, nếu không nhầm thì đêm qua tôi nghe thấy tiếng khóc của hoàng nhi.

Khắc Chung khẽ hỏi lại:

— Hoàng nhi nào nhỉ, thưa đại nhân.

— Hà tất ta phải dấu nhau làm gì nữa. Cho dù không phải thế tử thì đó cũng là tiếng khóc của một ấu nhi khát sữa.

Khắc Chung thấy lạnh cả sống lưng, mắt bên trái tự nhiên hơi giật giật. Quả thật thế tử Đa Da mấy hôm nay có hâm hấp sốt.

Khắc Chung đành nói thật:

— Hẳn đại nhân có mang theo thuốc quý gia truyền xin được mua lại.

downloadsachmienphi.com

Thấy quý khách đã có vẻ chịu mình, chủ nhân lấy trong tráp ra một gói bột nhỏ trắng như mai mực bảo:

Download Sách Hay | Đọc Sách Online

— Người đi biển lâu ngày bao giờ cũng phải trữ sẵn thuốc. Gói này đại nhân xẻ đôi cho hoàng nhi uống làm hai lần với nước nóng sau bữa ăn là khỏi. Và đây...

Chủ nhân khẽ vỗ tay hai cái: chiếc mành mành cuốn lên. Khắc Chung nhìn thấy một con bò rất lạ khác hẳn với giống bò ở Đại Việt: vẫn giống bò vàng nhưng lang trắng từng mảng to bằng chiếc quạt mo cau, yếm xệ xuống. Nhìn bò béo núc bụng xệ, Khắc Chung biết ngay là giống bò quý cho nhiều sữa.

— Tôi xin biếu đại nhân con bò này và quý khuyển làm chút quà mọn trong lần hội kiến giữa biển khơi này.

www.songhuong.vn

Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Khắc Chung rất mừng nhưng lúng túng.

Thấu hiểu lòng khách, chủ nhân càng ép nhận quà, miệng lẩm bẩm :

— Mới là buổi sơ kiến mong đại nhân vui lòng nhận cho, sau này còn nhiều việc phải cậy trông vào tay đại nhân.

Khắc Chung đành cảm tạ ra về.

Chủ thuyền còn sai gia nhân ôm chó và dắt bò đến tận quân doanh cho Khắc Chung rồi mới cáo lui.

•

« Nhàn cư vi bất thiện », câu nói đó của cổ nhân — theo Khắc Chung ở đâu và bất cứ lúc nào cũng đúng.

Đối với một đội quân ở xa biên thùy đất nước, điều đó lại càng đúng hơn.

Chính vì vậy mà Khắc Chung có sắp xếp sao cho quân sĩ được nghỉ ngơi — để bù vào lúc vất vả — nhưng không được phép nhàn rỗi để buông lơi quân kỷ.

Ngoài số linh cắt cử để tuần sát, canh phòng, quân sĩ được chia ra để làm ba việc trên đảo : sửa thuyền, làm nhà và kiếm lương thảo.

Non một nửa quân sĩ được lệnh lên rừng đẵn cây về làm cột buồm, xẻ ván, dựng nhà.

Khó khăn lớn là thiếu đồ mộc.

Dù trước lúc rời Đại Việt, đoàn thuyền có đem theo một số cưa, rìu nhưng lúc này thật quá ít, quân sĩ buộc phải dùng dao mà vẫn thiếu.

downloadsachmienphi.com
Download Sách Hay Đọc Sách Online
www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Việc sửa thuyền — có chiếc như Hải Đông gần như phải đóng mới, — Khắc Chung tính sơ sơ cũng phải mất hai tháng là ít.

Vì vậy việc dựng lán, nhà cho quân sĩ ở là thiết yếu không thể để hàng trăm con người sống vật vờ trên hoang đảo được.

Nếu bị mất thuyền, đoàn người coi như phải sống lâu dài trên đảo, cho nên việc đưa đủ số thuyền hỏng vào trong quân doanh gần hang Tránh Bão là cấp thiết phải làm ngay vừa tiện canh phòng cần mật vừa tiện sửa chữa.

Công việc của linh hỏa đầu chuyền hẳn sang cho thị nữ Đại Việt và Chiêm Thành đảm đương.

Quân sĩ giữ việc tích lương thì chủ yếu là tìm cách thả lưới đánh bắt cá.

Chim chóc thấy biến sạch. Thì ra mấy hôm trước đàn chim khá đông chẳng qua là từ xa tránh bão đạt vào chứ không phải là « dân » trên đảo.

downloadsachmienphi.com
Download Sách Hay | Đọc Sách Online

* * *

Trời hửng sáng, Khắc Chung ngồi trong trướng phía ngoài, một đô tướng đang lo sắp xếp cho quân sĩ cử người lấy tre, nứa đan sọt để chứa cá phơi khô thì bỗng nghe thấy tiếng ới gọi nhau, tiếng chân chạy rầm rập.

Quân canh hỏi hả vào báo:

— Trình tướng quân, có một toán người lạ vừa lên đảo.

Khắc Chung nhìn ra đã thấy lố nhố từ xa một số người đầu cạo trọc, mình trần trùng trục, râu ria xồm xoàm, tay lăm lăm mã tấu, tướng quân biết ngay là lũ hải tặc.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Khắc Chung ra lệnh cho linh thông hiệu :

– Hãy lệnh cho quân sĩ chuẩn bị nghênh chiến.

Có lẽ lũ hải tặc coi mình vốn là chúa tể vùng hải đạo, nhất là đảo hoang này nên thuyền vừa cập đảo lũ ô hợp đã hò hét quát tháo, chửi bới ầm ĩ, cũng có, thể là một cách uy hiếp dàn phiêu bạt. Chúng lùng sục, tìm kiếm, hướng về phía có thuyền đậu nhưng ngay khi nom thấy lá cờ đại khá lớn, quân sĩ, gươm giáo tua lủa đi đi lại lại sau hàng rào gỗ không rõ nhiều hay ít, chúng dàm khựng lại, im lặng lúc đầu rồi lại làu nhàu chửi bới nhau.

Cuối cùng chúng rút sạch ra biển.

Sau đó qua giao tiếp với nhiều người, tướng quân mới rõ hầu như trú dân trên đảo đều cho Khắc Chung là đại thương nhân Đại Việt chuyên buôn ngọc trai hàng năm thường ghé qua hải đạo này, nương theo mùa gió rồi quay về trang Vân Đồn.

Nhưng cũng có người đoán chừng đây là một hoàng thân thất thế đang trên đường lánh nạn nên mới có đám đông quân sĩ đi hộ tống. Lại có kẻ quả quyết đây là sứ bộ của một nước «thiên triều» sang Tây Vực lấy kinh.

Nhưng dù suy đoán theo cách nào thì trú dân trên đảo đều biết chắc «đại thương nhân» này có hàng trăm quân sĩ trong tay, cuộc sống tất thảy mọi người trên hoang đảo là tùy thuộc vào uy quyền của «đại thương nhân» này.

Khắc Chung nắm vững được chuyện này nên việc nhắc nhở quân sĩ giữ gìn quân kỷ là việc thường ngày phải làm...

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Chiều nay đúng lúc Khắc Chung đang quệt bút vào nghiên đậy nắp định đặt vào ống thì Vũ Đệ tươi cười bước vào, tay bưng một chiếc vò da lươn láng bóng Khắc Chung thầm đoán hẳn anh chàng này đã kiếm chác được ở đâu ra rượu, nhưng không phải.

Vũ Đệ đặt vò lên án thư, nói :

— Trình tướng quân, một ngũ linh vốn là dân hỏa đầu vừa làm được một thứ hàng quý xin đệ trình tướng quân.

Khắc Chung hỏi ra mới rõ đất sét trên đảo rất sẵn, lại có bàn tay những thị nữ Chiêm Thành quen với nghề nung chum vò nên khi mấy chú linh hỏa đầu đắp lò, lấy củi về đốt thì chẳng bao lâu mẻ chum, vò đầu tiên đã bày đặt ngay trên bãi cát.

Nhìn chiếc vò mịn màng đẹp mắt, Khắc Chung mới chợt nhớ ra : dân Chiêm Thành đã từng nung cả một cái tháp hoặc đền thờ. Tướng quân mới quan an phủ sứ ra xem. Thấy Đặng Văn ngắm nghía mãi một chiếc vò, Khắc Chung bảo :

— Nếu ta không nhận số người Chiêm này thì hôm nay làm sao có được một « kho vàng lớn », phải không quan an phủ ?

Đặng Văn đặt cái vò xuống hỏi :

— Tướng quân vừa nói đến « kho vàng lớn » chẳng hay cái nghĩa của nó là thế nào ? Chẳng lẽ ta lại bảo họ đi làm tì thiếp cho đám hải tặc ?

Khắc Chung hơi đỏ mặt vì câu nói quá bất ngờ của Đặng Văn.

— Đâu phải vậy, thưa đại quan. Thú thật chưa bao giờ tôi có ý nghĩ đó. Thôi có lẽ thế này... Tôi chưa trả lời vội và rồi đại quan cũng sẽ hiểu.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Sau đó, Khắc Chung vui vẻ nói:

— Những vỏ chum này thật bền vì dày dặn nhưng ta đi biển, sức chở của thuyền có hạn nên làm sao cho thành chum mỏng bớt đi, chứa nước sẽ được nhiều hơn.

Mấy hôm sau, hàng dãy chum phơi trên cát, sẵn sàng hứng nước mưa đổ xuống không ngờ lại gây một tiếng vang trong dám trú dân trên đảo, vì sau cơn bão cũng như đoàn hải thuyền Đại Việt, hầu hết chum vò bát dĩa của họ đều vỡ. Rời đảo sau này, thuyền nào mà chẳng cần đến chum vại để đựng nước ngọt.

Thế là từng tốp người trên đảo đến gặp « đại thương nhân » Đại Việt xin được đổi hàng hóa lấy chum vại.

Khách hàng rất ưa loại chum vỏ mỏng, thành chum bền mà nhẹ, chứa được nhiều nước. Có khách lại đến thửa hàng những loại chum, vại riêng để đặt hợp với từng chỗ trong khoang thuyền

Họ đem hàng đến đổi: thường là lụa, vải, có cả bạc.

Có điều rất lạ là họ trả rất cao: có khi chỉ hai cái chum và đôi vò mà đổi hẳn cả một tấm lụa dệt hoa mờ khá đẹp.

Hai ngày sau, thấy Đặng Văn nhìn hàng dãy những tấm vải lụa xếp chồng nhau ở trong hang, Khắc Chung mới vui vẻ nói:

— Đấy chính là « kho vàng lớn » tôi nói với đại quan hôm nọ.

À ra thế, từ những cái chum, vò... — Quan an phủ sứ khẽ gật gù — Không ngờ, tôi thật không ngờ, tuồng quản ạ!

Khắc Chung vui vẻ nói:

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

— Rồi quan an phủ sứ sẽ còn gặp nhiều điều bất ngờ nữa cho mà xem. Thế là ho... nuôi ta chứ không lo ta nuôi họ...

Đặng Văn chỉ đỏ mặt không nói gì rồi quay ra.

Thật tâm trong lòng Khắc Chung lúc này rất vui vì có thể thâu tóm được một điều : lương dân ở bất cứ nước nào cũng vốn chăm chỉ.

Cứ nhìn các thị nữ Chiêm Thành dệt chiếu bằng lá dừa thì đủ rõ. Họ chọn lá, tước á thoăn thoắt, đứng ngoài nhìn đôi lúc hoa cả mắt. Có người lại ngồi bện dây chão.

Lúc nào cũng thấy họ luôn tay.

Hình như họ chẳng thể ngồi không được.

Quả thật Khắc Chung đã sớm nhìn ra một kho báu ẩn đầy trong mỗi con người lam lũ này.

downloadsachmienphi.com
Download Sách Hay | Đọc Sách Online

Thế là bữa ăn hôm nay Khắc Chung thấy mất ngon. Cái tin có kẻ gian mò vào kho binh khí do lính tuần sát đêm qua báo lại chẳng những làm cho các đô tướng mà cả dám quân sĩ cũng xôn xao lo sợ.

Trên đảo hoang, lũ gian tế nào đến đây với thâm mưu gì ?

Nếu không tìm cho ra, dễ gây nỗi lo cho mọi người vì ai cũng có thể đoán theo cách nhìn của mình: có người cho là kẻ gian định mò đến cướp binh khí với dụng tâm sát hại trú dân trên đảo, chiếm thuyền và hàng hóa đem đi, có người lại bảo: đây chính là « nội ứng » của quân Chiêm nằm ngay trong hải đoàn Đại

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Việt, nếu lấy hết binh khí, quân sĩ sẽ sa vào tay quân Chiêm Thành hẳn không còn cách chống lại.

Vì vậy Khắc Chung vội theo một ngũ lính tế tác, có Vũ Đệ và Ngô Tân đi kèm lại gần hang dấu binh khí.

Mọi người dễ dàng nhận ra dấu chân người lạ mò mẫm quanh hang.

Khắc Chung đi dạo một vòng, chỉ cho tốp quân theo mình thấy rõ:

— Người này đêm hôm mò đến đây, thấy có động thì lùi dần ở chỗ này.

Khắc Chung chỉ vào mấy vết hõm xuống:

— Chỗ này hắn đi rón rén cho khỏi gây tiếng động, sau đó ù té bỏ chạy.

Khắc Chung bảo Vũ Đệ:

— Chú lấy dao xắn lấy mảnh đất này cất đi. Nội trong ba hôm ta sẽ tìm ra người đó.

Ai nấy cứ đứng ngây ra như có ý hỏi: «Làm sao mà tướng quân tìm được người này?»

Khắc Chung nói:

— Chỉ cần nhìn vào vết chân có thể biết đó là một người gầy vốn không phải quân sĩ, cao chừng gần bốn thước (1), yếu đuối tưởng gió thổi bay.

Cứ nhìn vết chân chạy thục mạng khi hắn chợt ngó thấy quân canh của ta thì đủ rõ.

Quả nhiên chiều hôm đó, Vũ Đệ đi vác gỗ về thấy một người lạ, chìa một chiếc khăn đang đội trên đầu rồi chỉ vào mồm ra hiệu như muốn đổi lấy thứ gì ăn được.

---

(1) Thước ta

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Khắc Chung cho mời người đó lại hỏi chuyện, qua Ngô Tấn mới rõ anh ta người nước Tam Phật Tề, vốn là gia nhân một lái buôn Tây Vực bị đắm thuyền, giờ chỉ còn sống sót một mình, muốn xin đổi khăn lấy gạo, đỗ... bất cứ thứ gì ăn được.

Khắc Chung sai Vũ Đệ mang ra cho người đó một miếng bánh dày khô, người đó cảm tạ rối rít tay đỡ lấy bánh cứ lưỡng cuống lùi ra dần.

Chờ người đó đi khỏi, Khắc Chung gọi Vũ Đệ lại bảo:

— Chú mang miếng đất có in dấu chân tối qua ra thử đối chiếu xem.

Vũ Đệ bưng tảng đất ra và giương mắt tròn xoe ra nhìn:

— Đúng vết chân người đó.

Khắc Chung cười:

— Thế chẳng qua là trộm đói mò nhầm phải kho binh khí chứ không phải là giám đinh cướp kho ta.

Trưa nay Khắc Chung dành cả buổi để tiếp Thôi Hoàng, thay mặt cho «đại thương nhân» Tống.

Trà đã pha sẵn. Thôi Hoàng không uống ngay mà nói luôn:

— Nếu đại nhân cho phép tôi xin nói, nhược bằng nếu có điều gì không phải, xin đại nhân xá cho.

Khắc Chung bảo:

— Xin đại nhân cứ nói.

— Trình đại nhân, lúc xuất phát, đoàn thuyền chúng tôi gồm năm chiếc chất đầy hàng. Sau cơn bão, như đại nhân đã rõ, chúng tôi chỉ còn hai chiếc: một chiếc gần như hỏng hẳn, một chiếc phải sửa lại.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Như vậy còn thiếu chí ít cũng phải hai chiếc để mua hàng về.

Nếu như đại nhân rộng lượng cho đóng giúp tôi hai chiếc thuyền nữa thì thật là quý hóa... Nhưng e chờ thuyền đóng xong sẽ hỏng việc.

Khắc Chung hỏi lại:

— Chắc ý đại nhân muốn tôi nhượng lại cho hai hải thuyền?

Thôi Hoàng xua tay gật đầu:

— Trinh đại nhân, quả đúng vậy ạ.

Thật ra thì ngay từ lúc nhập đám người Chiêm vào hải đoàn Đại Việt, Khắc Chung đã có ý rút gọn số thuyền lại để đi cho dễ, giờ đúng là lúc làm việc đó.

Không thấy Khắc Chung trả lời. Thôi Hoàng lo lắng nói:

— Nếu quả thật đại nhân chỉ là thương nhân, không vì quân luật khắt khe, kính mong đại nhân hạ cố cho. Chúng tôi sẽ không để thiệt cho đại nhân.

Khắc Chung làm ra vẻ trù trừ:

— Đại nhân cho phép tôi tính toán lại xem vì...

Trước lúc cáo lui, Thôi Hoàng còn khẩn khoản nói thêm:

— Chúng tôi không thể dừng lại lâu trên đảo được, đoàn thuyền phải sớm ra khơi, kính mong đại nhân hạ cố cho.

...

Không hiểu sao mấy hôm nay Khắc Chung thấy nhạt miệng như muốn ôm và cảm thấy thèm rượu.

Khắc Chung nói với Vũ Đệ:

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

— Chà! Giờ giá được một chén rượu nhỉ! Hừ, giá dạo chú mày vào Thuận Hóa cùng đô tướng Kim Long tuyển tinh binh, ngoài tài đóng thuyền ra còn thạo cả cất rượu nữa thì tốt quá!

— Có đấy ạ, trình tướng quân... Chính là Ngô Tăn ạ! Chú ta có thể theo hầu tướng quân sang tận Lão Qua hoặc Tu Ma Xích, suốt đời lênh đênh trên biển Ngay như ở trên rừng chú ta có thể cất ra được rượu báng.

— Rượu báng? — Khắc Chung ngạc nhiên hỏi lại — Có phải là thứ bột báng chúng dân quấy ăn lúc đói chạy giặc vào rừng?

— Trình tướng quan, đúng vậy!

Khắc Chung ngồi yên một lát rồi gật gù nói:

— Rượu ngon sẽ không thiếu. Ta sẽ ban cho lũ ngươi mỗi người không phải một chén hạt mít mà là một bát rượu đầy.

— Trình tướng quân... — Vũ Đệ rụt rè nói — Con tính ở giữa đảo này thì lấy đâu ra rượu?

— Có hết! Ta nói có là có. — Khắc Chung giơ cả hai bàn tay lên — Tất cả đây này, rồi các ngươi xem. Ta sẽ cho các chú uống vào một đêm trăng đẹp. Khi có một đoàn thuyền rời đảo. Cứ tin vào ta.

Thật ra trước lúc xuất phát ở Thăng Long, Khắc Chung có nghĩ đến rượu.

Suy ngẫm kỹ thì thấy hàng hóa chất lên thuyền có thể dấu kín nhưng duy có những vò rượu thì không sao lọt khỏi mắt quân sĩ.

Ấy vậy mà Bảo Hoàn đã làm nổi việc đó: nàng đã khéo xếp mấy vò rượu lẫn với vò mắm, quân sĩ cất

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

dưới thuyền mà không biết. Nhưng trong cơn bão, cả rượu lẫn mắm đều mất tăm.

Nếu như sống binh thường trên quê hương đất tổ vào những dịp hội hè, ai nấy đều có thể nhấm nháp được chén rượu, nhưng ở đây thì...

Khắc Chung rất nhớ rượu, dù không nghiện.

Vì rượu mà «rối loạn tinh thần, mê man tâm linh. Hai thân chẳng đoái, năm trái chuyên làm. Khinh trời mắng đất, báng Phật, rủa tăng».

Ở đây sống xa mặt trời mà lại gần cái chết, những đêm giông tố gió rét phải chèo chống cái lạnh thấu xương, quân sĩ nếu có chén rượu ấm lòng chỉ có thể tăng thêm sĩ khí.

Nhưng bắt gặp người say rượu, Khắc Chung lệnh nghiêm trị.

Đêm nay trên hoang đảo, trước lúc Thôi Hoàng rong buồm ra khơi đem theo hai chiếc Diễn Châu và Trường Yên vốn là hải thuyền Chiêm Thành, Khắc Chung cho phép quân sĩ khiêng mấy chục vò rượu từ thuyền Thôi Hoàng sang.

Một đống lửa lớn được đốt ngay trước hang Tránh Bão, lệnh bà được mời ra dự.

Ngoài Thôi Hoàng và gia nhân trên thuyền, trú dân trên đảo kéo đến rất đông.

Khách ngoại bang hết lời khen tài diễn võ của đám gia nhân «đại thương nhân» Đại Việt.

Chính mấy thương nhân Tống cũng mới lần đầu được nhìn thấy những đường quyền biến ảo độc đáo khác hẳn phái Thiếu Lâm tự ở nước họ.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Riêng với quan an phủ sứ có thể nói chưa bao giờ Đặng Văn được xem những điệu múa Chiêm Thành đẹp và quyến rũ như đêm nay.

Điệu múa của mấy vũ nữ uyển chuyển nhịp theo ba chiếc trống đơn giản: một trống cái, một trống nhỏ và chiếc trống có lục lạc mà sao đã nói hết được nỗi lòng thầm kín.

Tiếng hát bã buồn của vũ nữ như luyến một thời xa xăm.

Tiếng sáo chưa dứt, thấy Đặng Văn cứ ngồi ngây ra nhìn, Khắc Chung khẽ ghé vào tai nói nhỏ:

— Nếu ta bỏ lại đám thị nữ này giữa biển thì làm gì có cuộc vui đêm nay, phải không quan an phủ?

Đặng Văn chỉ khẽ mỉm cười, gật gù.

Đêm đó, Khắc Chung uống rượu tới khuya.

Trước lúc cạn bát rượu cuối cùng, Khắc Chung vẫn phải nhận rằng: Trên đời này không có thứ rượu nào ngon bằng rượu Vị Hoàng hoặc mơ cốt ở kinh sư.

Trà cũng vậy! Khắc Chung cũng đã cất công nếm thử đủ loại chè. Chè Mã Bát Nhi (1) do một vị cao tăng đem biếu, chè nước Câu Lam (2) do một lái buôn Tống mua hộ, có thứ được nước nhưng lại mất hương, có thứ hương thơm nhưng vị lại quá chát thành đắng như cánh chè khô sao quá lửa.

. . .

Sáng nay trời se lạnh, Khắc Chung lục tìm đống áo cũ chợt nhặt được gói chè. Khắc Chung lụ tay nhặt

---

(1) Nước Maban, ở bờ biển Đông nam bán đảo Ấn Độ.
(2) Nước Kylam, ở bờ biển Tây nam bán đảo Ấn Độ.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

nốt mấy cánh chè còn sót lại trong chiếc lá sen đã khô dòn, nghĩ thầm trong bụng: có lẽ sau ấm trà cuối cùng này, ta sẽ thả bộ ấm chén xuống biển cho trọn nghĩa vẹn tình. Nghĩa là từ mai Khắc Chung sẽ bỏ hẳn cái thú uống trà.

Đặt tay vào nắp ấm, biết trà đã ngấm, Khắc Chung rót ra chén, nâng lên dang định uống, chợt đặt xuống cho gọi Vũ Đệ lên hỏi:

— Chẳng hay đêm qua có chuyện gì mà lúc sắp sang canh ba, ta nghe thấy tiếng ồi ồi?

Vũ Đệ vòng tay cung kính đáp:

— Trình tướng quân, một việc nhỏ chẳng đáng để tướng quân quan tâm.

Khắc Chung gặng hỏi:

— Việc nhỏ là việc gì mà sao cứ ấp úng thế?

Vũ Đệ bèn kể lại việc một người lính vốn quê ở kinh sư đang đi tuần thì thấy một thị nữ Chiêm Thành đêm hôm ra giếng gặt, người lính nọ nắm tay định sàm sỡ nhưng chưa làm được gì thì thị nữ đã hô hoán lên, quân lính đổ ra... Trình tướng quân chỉ có vậy thôi ạ!

Nghe thấy Vũ Đệ kể lại, Khắc Chung cau mày nói:

— Chuyện thế sao cho là nhỏ được. Đang là quân canh mà lại bỏ việc đấy, định tình chuyện sàm sỡ... quân kỷ không nghiêm ắt sẽ hỏng việc lớn.

Khắc Chung nhớ lại hồi ở kinh sư, Thượng hoàng Trần Thái Tông đã dạy: «Phàm lưng eo tóc mượt hay xui tính hoặc lòng mê, mày liễu mặt hoa thường khiến hồn tiêu tinh sút»(1)

---

(1) Khoái hủ lạc

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Sở dĩ giới sắc vì «yêu sắc thì nghĩa dứt, thân xa, tham sắc thì đạo tan đức nát. Trên thì giáo hóa chim đắm; dưới thì cửa nhà hỏng hư... không ham thì năm thần thông được cả; phạm phải thì mọi giới hạnh hết trơn (1)

Ngay sáng hôm đó, người lính canh tối qua bị lôi ra đánh hai chục trượng trước ba quân mặc cho thị nữ nọ khóc lóc thê thảm xin tha tội.

Sở dĩ Khắc Chung phải đề cao quân kỷ vì trong chuyến đi dài ngày này, khá nhiều bất trắc khôn lường đói khát bệnh tật, cướp biển, lại có cả nam nữ đồng hành nếu buông lỏng cương thường e sẽ khó trấn an được lòng người.

Thăng Long rộn rã vào hè đã hơn tháng nay.

Rặng cây phượng vĩ đỏ rực hoa một màu chói chang vẫn thản nhiên soi bóng bên hồ Đầm Đàm.

Mới hôm nào từ trại vải ở Nghĩ Tàm còn vọng về tiếng tu hú vào hè, thế mà... Nghĩ tới đây, quan gia chợt buông tiếng thở dài rồi cúi xuống lần giở lịch ra tính thử: đã sáu tháng trôi qua. Theo dự đoán của quan gia và một số triều thần thì nếu đưa thoát được Chiêm hậu rời khỏi Đồ Bàn ra biển mà «thuận buồm xuôi gió» thì chậm lắm đến đợt gió mùa sau Chiêm hậu cùng thế tử Đa Đa đã phải có mặt ở kinh sư, thế mà cho đến giờ vẫn tuyệt vô âm tín.

Từ trang Vân Đồn cửa biển Trần Phủ, khắp một vùng duyên hải Đại Việt và ở ngay cả hai châu Thuận

(1) Khoái hủ lạc.

www.songhuong.vn

Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Hóa các trạm thông hiệu đều không có tin tức gì về đoàn thuyền của Khắc Chung.

Mỗi lần trạnh lòng nhớ tới quốc muội, quan gia lại cho triệu quan an phủ sứ Đặng Văn vào châu.

Chỉ riêng cái việc Huyền Trân được cứu xuống thuyền thoát khỏi dàn thiêu cũng đủ làm quan gia không cầm nổi nước mắt xót xa cho tấm thân liễu yếu của quốc muội đã không may sa phải kiếp long đong vất vả.

Cứ như lời tâu trình của quan an phủ sứ thì sau khi đoàn thuyền Đại Việt tiếp nhận thêm sáu chiếc thuyền chở người Chiêm rong buồm đi thêm một nửa ngày đường thì chiếc Hoàng Giang bỗng nhiên bị hỏng, nghiêng về một bên, nước tràn vào, cho người lặn xuống mới rõ: đáy thuyền bên phải bị rò, binh khí và quân sĩ phải chuyền gấp sang mấy thuyền khác rồi cả hải đoàn buộc lòng ghé vào một đảo nhỏ để sửa lại.

Lên đường chưa được bao lâu thì gặp bão, thuyền đắm may mà dạt vào một hoang đảo. Biết quan gia đang nóng lòng chờ tin quốc muội, Đặng Văn đã nhờ được một chủ thuyền Tống cho đi nhờ để ghé vào cửa Eo(1) vì sợ phải đợi lâu nếu chờ cả đoàn thuyền chữa xong.

Trước lúc Đặng Văn bước sang thuyền buôn Tống, Khắc Chung còn nhờ quan an phủ sứ tâu lên quan gia : «Chừng nào Khắc Chung này còn, thì lệnh bà cùng thế tử sẽ hồi kinh bằng yên».

Nghe tới đây quan gia hỏi lại:

— Khanh xem chừng bụng dạ Khắc Chung lúc đó muốn khanh sớm về kinh trước là nhằm chủ đích gì?

(1) Tức cửa Thuận An.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

— Tâu quan gia theo thần thì... — Đặng Văn đáp lửng — Có thể là tướng quân Khắc Chung sợ quan gia nóng ruột, nhưng cũng có thể là...

— Là sao... kia, khanh nói đi!

Thấy quan gia sốt ruột hỏi, Đặng Văn càng lúng túng hơn.

— Có gì khanh cứ nói thật. Hay Khắc Chung muốn được tiếng công đầu?

— Tâu quan gia, không hẳn thế nhưng lòng dạ con người nông sâu biết đâu mà lường được.

Quan gia lại hỏi:

— Thế trước khi đi khanh có biết gì về vết rò ở thuyền Hoàng Giang không?

— Tâu quan gia, thần có được nhìn thấy tận mắt vết rò ở mạn thuyền không lớn lắm, chỉ nhét giẻ trám sơn chờ khô là xong nhưng phải đưa thuyền ghếch lên bờ trong lúc đó hải đoàn Chiêm Thành săn lùng riết.

Sau cơn bão cả đoàn thuyền cũng phải sửa như vậy.

Vua Trần hỏi cau mày lại:

— Thế mà sao lâu mãi chưa thấy về?

Đặng Văn vội tâu:

— Tâu quan gia, thế ra quan trấn thủ đạo Vân Đồn chưa dâng sớ của thần lên quan gia. Sớ viết lúc bão vừa dứt, thần nhờ một chủ thuyền buôn Tây Vực chuyển gấp về trang Vân Đồn.

Qua lời tâu của Đặng Văn, vua Trần cũng thật không ngờ trận bão bất ngờ ngoài viễn hải lúc đó lại lớn đến thế.

Đức vua vội hỏi:

Download Sách Hay | Đọc Sách Online
www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

— Thế lúc bão, Khắc Chung làm cách nào mà đốc suất được cả đoàn hải thuyền?

Đặng Văn tâu:

— Tâu quan gia, ngay trước lúc sắp bão, tướng quân đã sang thuyền của lệnh bà...

— Sang thuyền lệnh bà? — Vua Trần nhắc lại rồi nhìn nét mặt đăm chiêu của quan an phủ, quan gia gặng hỏi: — Khanh hãy nói thật! Lúc này không còn gì phải dấu giếm nữa.

Ngừng một lát, vua Trần cau mặt lại phán:

— Khanh thử xem liệu Khắc Chung có... ý tứ gì với lệnh bà không?

Đặng Văn cúi đầu như đang cố suy gẫm rồi mới tâu:

— Tâu quan gia, quả thật.. thần cứ dấu đo mãi,.. Nhưng xin quan gia xá tội cho, thần mới dám tâu .. vì thần cũng chưa thật rõ ngọn ngành sâu xa.

— Ta cho phép, khanh cứ nói! — Vua Trần nóng lòng giục.

Đặng Văn vội tâu:

— Tâu quan gia quả thật đúng hôm bão Khắc Chung có sang thuyền lệnh bà... suốt đêm hôm đó không thấy về. Chính thần phải đứng ra lệnh cho đoàn thuyền hạ các buồm xuống để tránh gió giật.

— A ra thế! — Vua Trần gật gù nói — Như vậy là ngay từ lúc đầu Khắc Chung đã rời bỏ quan thuyền Thăng Long của mình để sang với Chiêm hậu... Thôi được rồi!

Khanh hãy giữ kín chuyện này chớ hở cho một ai biết.

Đặng Văn lui rồi mà quan gia vẫn còn bàng hoàng suy ngẫm.

Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Thảo nào! Đoàn thuyền cứ quần quanh mãi ở biển mà chưa chừng...

Vua Trần chợt nhớ lại cách đây đúng một kỷ rưỡi. Phải rồi. Kỷ Sửu năm thứ năm (1289) vào mùa hạ, tháng tư, Thượng hoàng bàn xét công dẹp giặc Nguyên, Khắc Chung được dự và được phong hàm đại hành khiển. Trước đó đã được họ thành Trần Khắc Chung.

Năm trước, mùa đông tháng mười, Khắc Chung tiến em là Thiên Hứ sang sứ nước Nguyên, quan gia cũng y theo.

Sang Mậu Tuất năm thứ sáu (1298) ngự sử đại phu Trần Khắc Chung lại được phong hàm đại an phủ kinh sư.

Lại đến Quý Mão năm thứ 11 (1303) vào dịp cuối năm Trần Khắc Chung được quan gia cho làm nhập nội đại hành khiển.

Tới Đinh Mùi năm thứ 15 (1307), mùa đông tháng mười, Trần Khắc Chung đã là nhập nội hành khiển thượng thư tả bộc xạ.

Xem như vậy thì đủ rõ quan gia đối với Khắc Chung là hậu đãi.

Chỉ có năm Canh Thìn thứ ba (1280) vào mùa đông tháng mười : em Đỗ Khắc Chung là Đỗ Thiên Thư kiện nhau với một người, tình lý đều trái, người kia đã đón xa giá để kêu. Quan gia lệnh cho quan xử kiện đến hỏi thì được biết : án xử đã xong, nhưng hình quan lại thoái thác, không chuẩn định. « Chắc là sợ Khắc Chung đấy ! » Quan gia nghĩ vậy và ngay trên đường, sai chánh trưởng nội thư hỏa là Trần Hùng Thạo kiêm chức kiểm pháp quan để chuẩn định lại thì Thiên Thư quả là trái.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Chắc Khắc Chung cũng không để bụng việc nhỏ này.

Vua Trần nhớ lại một buổi Khắc Chung vào chầu trước hôm hải đoàn rời kinh sư, Khắc Chung có tâu rành rọt:

— Được quan gia tín cẩn giao cho trọng trách, hạ thần xin vâng mệnh. Nhưng thần chỉ xin tâu lại: đội quân sĩ quan gia đã trao vào tay thần, xin được toàn quyền sai phái cất cử.

Quan gia khẽ hỏi:

— Ý khanh muốn được quyền phong tước cho quân sĩ dưới trướng?

Khắc Chung vội tâu bày:

— Tâu quan gia, để hoàn thành trọng trách, có lúc thần dùng vũ uy, có lúc phải dùng mưu. Thần có thể phải đóng vai quân hầu đi theo quan an phủ sứ và ngược lại cũng có quân sĩ đóng vai võ tướng.

— Ta hiểu ý khanh — Quan gia cười ha hả — Dùng kế trá hình như nghề đóng trong binh pháp có nói. Cứ coi như đóng trò. Khanh mặc sức điều binh, khiển tướng, miễn sao rước được lệnh bà vẹn toàn về kinh sư.

Nghĩ đến đây quan gia khẽ lẩm bẩm:

«Không rõ ở nơi hải viễn liệu Khắc Chung có lộng quyền, làm điều gì xằng bậy không?»

Tiếp theo đó là lệnh của quan gia gửi trấn quan các cửa biển Trần Phù trang Vân Đồn cửa biển Ba Lạt, Nam Triệu và tất cả các cửa biển dọc theo duyên hải Đại Việt... nếu gặp được hải đoàn của nhập nội hành khiển thượng thư tả bộc xạ Trần Khắc Chung thì cấp báo hỏa tốc về kinh sư.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Vì đảo hoang quá rộng, quân tế tác chưa dò xét được hết nên trong lòng Khắc Chung lúc nào cũng canh cánh một nỗi lo: có thể bị tiến công bất ngờ, vì vậy tất cả những đám quân lên rừng lấy gỗ, làm nhà sửa thuyền đều nhất thiết phải cử quân canh và cánh lính thông hiệu phải đảm bảo đường trạm từ khắp nơi về quân doanh đóng trước hang Tránh Bão.

Trên đảo, trừ đoàn thuyền buôn Thổi Hoàng ra khơi thỉnh thoảng vẫn thấp thoáng xuất hiện những bóng người lạ, chỉ một điều đó cũng đủ chứng tỏ Khắc Chung cùng quân sĩ Đại Việt vẫn chưa nắm hết được trú dân trên đảo.

Vì vậy, ngay cả những lúc bắt cá, các đô tướng cũng phải cử quân canh.

Có ở đây lâu mới thấy cá, tôm, ốc... không phải của sẵn trời cho, mấy hôm đầu lên đảo chỉ là tình cờ gặp may nhờ có bão, sóng nước dồn cá lên bờ chứ chẳng phải bất cứ lúc nào muốn ăn cá, chỉ việc ra bắt là được.

Sự thật thì việc bắt cá dễ dàng chỉ có bảy ngày trong tháng theo tuần trăng: từ đầu tháng — đúng ra là phải tính từ mồng một đến mồng bốn và từ rằm tới mười tám, ứng vào lúc nước ròng thật sát — tức là lúc nước thủy triều xuống thấp nhất trong tháng — nước rút để lộ phần san hô ra, bao nhiêu cá tôm từ biển trước đây tràn vào các hang, hốc trong đảo để kiếm mồi, không kịp rút theo thủy triều — đành nằm trơ lại mắc cạn. Quân sĩ ra sức bắt cá, tôm, ốc... Ai nấy hò reo vui vẻ dậy từ sớm, lúc nước bắt đầu rút nhưng phải chờ một trống canh sau, nước ròng mới thật sát.

Khắc Chung nhận thấy ở bờ phía nam đảo, nước biển rút ra cách chân bờ biển cát vàng tới chừng vài chục trượng.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Ở phía bắc đảo, vùng có san hô bao quát, nước biển rút ra còn xa hơn nhiều, lại chạy vòng cả về phía đông bắc nữa.

Chờ khi nước ròng thật sát vòng đai san hô bao quanh hoang đảo nối với các mỏm san hô mới nhô lên ở phía đông bắc đảo.

Ở phía bia san hô này có một mỏm cao nếu đặt đài quan sát thì có thể dễ dàng nhìn bao quát được mặt biển, chỉ tiếc một điều là mỗi lần muốn ra đó phải can trường, chạy thật nhanh để tránh nước thủy triều dâng lên.

Một số quân sĩ canh ở mé sóng đông bắc đảo có người đã nhặt được những chiếc hộp gỗ trong có cả tiền vàng đúc nổi hình đầu vua — Chắc là của Tây Dương.

Những ngày nước ròng thật sát một góc đảo hoang, náo động hẳn lên. Trừ một số quân sĩ sửa thuyền đứng canh và thị nữ lo việc bếp núc ở lại, còn tất cả đều kéo nhau đi bắt cá rất đông.

Trước đây đã có lệnh của Khắc Chung: quân sĩ không được phép đi bắt cá cạn một mình, để phòng thụt xuống hố sâu dưới bãi san hô, không có ai kéo lên nhưng thật ra đến ngày đó, không một ai muốn ở lại trong trại quân. Ngay từ hôm đầu, chân dẫm phải san hô và vỏ sò ốc dính bết cứng lại chảy máu, cánh « dân chài » này đã biết dùng bẹ tre, dừa hoặc vải cũ buộc vào chân thay giầy. Có chú còn cẩn thận buộc giẻ vào tay để khỏi bị cá đánh ngạnh vào đứt tay. Có chú sắm sẵn những mũi lao tre đẽo nhọn hoắt thay cho đinh ba sắt dài chừng hơn sải tay. Cá ở đây rất bạo, thấy người không chạy. Nhìn những con cá nằm trong hang hốc, biết là ăn chắc vì cá không thoát được.

Download Sách Hay | Đọc Sách Online
www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

anh em tạm để đấy, dùng lao phóng theo những con cá to đang định rút theo dòng nước ra biển.

Thấy quân sĩ Đại Việt hò reo bắt cá đông vui, trú dân trên đảo – nhất là đám «tóc vàng mắt xanh» – cũng kéo ra xem. Có người cũng xắn quần lội xuống bắt nhưng họ tỏ ra lóng ngóng và phải thán phục tài phóng lao của đám tinh binh Đại Việt. Hễ lao đã phóng đi là đầu mũi lao thế nào cũng rẽ đành dạch một con cá mú hoặc cá bò, cá mó hoặc cá hồng, có khi là mực. Có hôm bắt được cả loại cá to như tấm thảm rải kín ân thu.

Ngoài ra còn có tôm hùm thật to, chỉ riêng cái càng đã đặc thịt to bằng ngón tay út.

Riêng có món quà «nữ trang» mà thị nữ nào cũng thích: đó là những con ốc kỳ lạ, vỏ ống ánh đủ màu sắc, những con nhỏ xâu thành chuỗi như vòng đeo tay hoặc quàng vào cổ. Mảnh bẹ tó ống ánh gắn vào ân thư, thành thuyền nom rất đẹp. Họ hàng với ốc còn có sò, có loại nhỏ vỏ dày có thể nung vôi được, có loại to, cho tay vào rất khó rút ra. Muốn sò không lỗ mở miệng, quân sĩ đã biết hơ sò vào lửa, gân loại sò này ăn rất ngon.

Việc bắt cá dù vui mấy vẫn phải cử người canh, ngó thấy mặt trời lên tầm nửa con sào thì thúc trống ngũ liên, báo hiệu rút quân thật nhanh kẻo thủy triều dâng lên khó mà chạy thoát được.

Chẳng lẽ chỉ chờ vào mấy ngày nước ròng để bắt cá sao? Thường ngày Khắc Chung vẫn cử người đi câu cá thu, mò bắt cá rúc vào chân đảo kiếm mồi.

Gần quanh đảo không đánh được cá vì san hô của rạch lưới. Thuyền đánh cá thỉnh thoảng lại rời xa đảo

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

để quăng lưới đánh cá. Chỉnh ở những « bãi cá » cá đi hàng đàn, đen ngòm mặt nước, chỉ tiếc là hải thuyền của ta chưa có dịp gặp ngư dân các nước Chân Lạp, Trảo Oa, Lão Qua... cũng kéo đến đây đánh cá để hỏi han thăm thú lãnh hải vùng này.

Cá đánh về đem phơi khô đầy trên đảo để đóng vào bao dừa chất xuống khoang đáy làm lương ăn và hàng hóa trao đổi. Cá ướp muối làm mắm trong vò trát kín đất.

Dù không rời khỏi quân doanh nhưng lệnh bà Huyền Trân vẫn giữ một thói quen: thỉnh thoảng mỗi khi rời khỏi hang Tránh Bão, Huyền Trân đều phải ghé vào tấm gương đồng sửa lại mái tóc. Lệnh bà không muốn người khác nom thấy những sợi tóc dính nước mắt – dấu hiệu của lo âu sầu não – bết vào má hoặc thái dương.

Sáng nay cũng vậy, Huyền Trân vừa ghé vào gương thì phía ngoài thấy quân sĩ reo hò ầm ỹ. Nhìn vào gương thấy bóng tướng quân đang bơi lội ngụp lặn cùng quân sĩ: tấm thân cường tráng nâu bóng tung tăng dưới nước thật chẳng khác gì một con cá trắm lắn mình đang luyện vượt vũ môn.

Quê hương Thiên Trường, dòng họ Trần vốn là dân chài, nhưng giờ đây chưa hẳn tướng sĩ Trần nào cũng thạo sông nước như Khắc Chung.

Hình như càng sống xa kinh thành, trần trụi giữa thiên nhiên, con người mới lộ rõ bản chất năng động của mình.

Huyền Trân nhìn ở Khắc Chung như một hạt cây rơi vào bất cứ chỗ nào cũng có thể sống được.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Qua cặp mắt chan hòa ưu ái của đám quân sĩ, Huyền Trân cũng thấy rõ lòng quý trọng cảm mến của mọi người đối với vị tướng tài ba này.

Chợt có tiếng reo hò ầm ĩ:

— Đỉa! Đỉa!

— Ở đây làm gì có đỉa!

— Thì đỉa biển vậy!

Lệnh bà nghển cổ nhìn ra ngoài.

Nhìn con «đỉa» bò trên mặt cát, Ngô Tăn nói:

— Con đột đột! Còn gọi là hải sâm, Tỳ nữa phải đi bắt mới được.

— Ăn được à?

— Bổ vào nước dùng thì ngọt hơn nước xuýt thịt gà.

— Cứ thế bổ vào nồi à?

— Không! Bắt được thì lấy vôi xát qua, bỏ ruột đem phơi khô. Khi nào định ăn thì giã cua đồng, chắt nước mà ngâm, nấu chung với tôm, thịt lợn thì... — Ngô Tăn giả vờ nuốt nước bọt ừng ực rồi lấy tay vuốt ngực khiến anh em phải phì cười.

Cuộc sống náo nhiệt bên ngoài có sức hấp dẫn lạ thường. Xem ra với lệnh bà, cái gì cũng lạ cũng mới mẻ.

Thế mà tướng quân vẫn một mực can ngăn không muốn cho lệnh bà ra ngoài sợ sa mình rồng.

Chiều nay Khắc Chung thấy thị nữ bưng xuống mâm cơm gần như còn nguyên cả một con tôm hùm luộc, món chả mực, canh cá nấu chua.. Đoán chừng lệnh bà khó ở, tướng quân vội cùng Vũ Đệ tới diện kiến, vấn an tới mấy lần lệnh bà vẫn nín thinh, mãi sau mới giận dữ nói:

www.songhuong.vn

Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

— Ra tướng quân vẫn muốn giam lỏng mẹ con ta cùng đám thị nữ?

Khắc Chung khẽ đáp:

— Đâu có vậy, mong lệnh bà thấu cho, chẳng qua là hạ thần gìn giữ mình rồng, kẻo có chi sơ suất, hạ thần sẽ mang tội với quan gia.

Huyền Trân nói:

— Ta nghe nói trên đảo có miếu thờ nữ thần rất thiêng, tướng quân hãy để ta đi lễ.

Khắc Chung cúi đầu suy nghĩ, lát sau đành đáp:

— Y lệnh bà. Kẻ hạ thần xin khất việc này đến sáng mai ạ!

downloadsachmienphi.com

Sớm nay, sau cuộc hội các đô tướng, cắt cử công việc cho quân sĩ như thường lệ, đô tướng Lương Động ở lại trông quản doanh cùng Ngô Tấn.

Vũ Đệ được lệnh theo Khắc Chung đi cùng lệnh bà và Mạc Hà đi thăm Miếu

Trong dám trú dân trên đảo, giá lúc này có ai tò mò nhìn vào đoàn hành hương sẽ dễ dàng nhận ra bóng dáng «nữ hoàng vương giả», chẳng những ở bước đi kiệu sa của lệnh bà, mà còn những vòng nhẫn đeo ở tay, ấy là chưa kể chiếc mũ nhỏ bằng vàng lệnh bà chụp lên búi tóc của mình.

Mấy bó hương đen, Thôi Hoàng dâng hôm nào, thứ này lệnh bà vốn không thích mùi khói loại hương đó nhưng trên hoang đảo giờ chẳng kiếm đâu ra được thứ nào tốt hơn nữa.

www.songhuong.vn

Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Với Khắc Chung ngay từ chiều hôm đầu lên đảo, tuy quân đã nghe quân tế tác về báo có miếu thờ, nhưng quả thật cho tới hôm nay Khắc Chung mới có dịp đến thăm.

Đúng là một cái miếu nhỏ thấp ba mặt sừng sững mọc ba vách đá thiên nhiên, ở trên đặt một tảng đá dài, phía trước miếu lại một vách đá khác chắn ngang như tấm bình phong, dưới chân là một đám san hô sắp xếp như một mâm xôi.

Khắc Chung bước vào miếu đã giật mình nhận ra pho tượng một tố nữ trẻ đẹp nom tựa tựa như một công chúa, áo dài có nếp rủ xuống, cổ và tay đeo vòng, mấy ngón tay dài thon dẹp, lưng deo kiếm, tay phải chỉ ra khơi, tay trái sờ vào đốc kiếm. Dưới chân tượng là hình một con rồng đứ dang quẫy sóng nước.

Khắc Chung đoán chừng, pho tượng «nữ tướng» với đôi mắt phúc hậu, hiền từ, có một nơi khác đưa ra đảo. Có thể là của một thương nhân nào đó đám thuyền bão trôi ra đảo may mắn sống sót đã tạ ơn «nữ tướng» có công diệt được thủy lục đem lại cảnh sóng yên biển lặng nên cho dựng tượng này ở đảo hoang.

Hai bên tượng là hai dãy binh khí; không rõ là giáo, mác hay thương... vì trải qua mưa gió bao đời mũi giáo, mác đã han gỉ chỉ còn trơ chuôi gỗ lỗ chỗ mục và một thanh đại đao gỉ đồng xanh lè.

Bát hương chắc nguội lạnh từ lâu, nhưng lạ quá, hình như còn ba chân hương mới cắm.

Khắc Chung giật mình lại gần nhấc thử một cái chân hương ra: đúng chân hương mới cắm, như vậy chứng tỏ có người mới vào lễ ở miếu. Đó là ai vậy?

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Khắc Chung đưa mắt ra hiệu cho Vũ Đệ đảo ra sau miếu.

Khắc Chung nhìn ra xung quanh: đúng có vết chân, nói vết giày vải xinh xắn thì đúng hơn. Người này dáng vóc thư sinh, nhỏ nhắn chứ không thuộc loại võ biền. Nhìn mũi giày khẽ nhón trên mặt đất rêu xanh cũng có thể đoán ra, người này sùng đạo Phật, vào miếu đi rón rén cung kính.

Khắc Chung đi vòng ra sau pho tượng, mới rẽ về phía bên trái nhìn xuống thì thấy mấy đồng tiền lạ giống như tiền kẽm, có đục lỗ vuông ở giữa, chữ mờ không nom rõ, gỉ đồng xanh lè khẽ bóp đã vỡ vụn. Một chiếc đĩa – chắc là đèn dầu – nằm lăn lóc dưới đất, cạnh một bát nhang cũ. Điều này chứng tỏ bát nhang trước đây cũng đã được thay một lần, một cái đế gỗ bị đất vùi sắp mục, có lẽ là đế đặt mõ. Khắc Chung moi lên thì nhặt được một quả chuông thỉnh... Dễ thường một trận gió bão nào đó từ xa xưa đã xóa nhòa cái bàn thờ sơ sài trong miếu này.

Khắc Chung giờ mới nhớ lại... Phía góc chân đảo nơi có miếu là chỗ mà quân sĩ đã nhặt được mảnh ván, chão thuyền Thiên Trường.

Thì ra thuyền đắm ngoài khơi thường bị gió lùa vào đây đủ cả cột buồm, hòm, ván thuyền, gỗ tre, buồm rách và cả xác ngư dân. Khắc Chung nhớ lại mấy hòm trước, quân canh đi tuần sát phía này đã khiêng về một chiếc hòm lạ.

Mở ra, Khắc Chung suýt reo lên: gấm, toàn một loạt gấm Thục. Thứ này đúng của thương nhân Tống đem gấm Thục (Tứ Xuyên) sang các nước lân bang để đổi lấy trầm hương, vàng bạc, tiền đồng...

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Sờ tay vào mặt gấm thấy ẩm, Khắc Chung lo nếu để chậm e gấm sẽ mục.

Hai thị nữ được lệnh đem gấm giặt rồi phơi ra năng.

Nếu gấm còn bền dùng được... Khắc Chung nghĩ đến lệnh bà và đám thị nữ, không thể để lệnh bà phải ăn mặc nâu sồng như thứ dân được.

Đang thiếu vải buồm... Khắc Chung chợt mỉm cười nghĩ bụng: « Giờ cho chiếc thuyền nào căng buồm gấm Thục lên, chắc nó sẽ là mồi nhử lũ hải tặc trên biển. Những cảnh buồm gấm chắc chỉ có trong truyện thần thoại mà thôi ».

Rồi hôm sau, lại một chiếc hòm khác khá dài, mặt hòm hơi bị giập, có lẽ do sóng đánh va dập, mở ra thấy gươm, mộc, bốn cái giỏ bằng tre đan mắt cáo trong đựng những hộp hình ống bằng chì hoặc bạc, đồng, duy có chiếc hộp bằng vàng trong đựng chín miếng xương tròn chắc là của một ông vua đã chết.

Ngoài ra, nhờ một miếng vàng lá chạm thủng kiểu để phủ lên trên bia và mấy miếng vàng khác hình chữ nhật chạm trổ, mà một thị nữ Chiêm Thành nhận ra chiếc hòm này vốn là người cùng đất nước mình.

Xem ra bờ biển vùng này cao hơn các nơi khác, sóng biển đầy cát và san hô vào bờ thành từng đám cao. Nơi này nếu biển động hẳn sóng gió sẽ rất mạnh.

Trú dân trên đảo dễ tin vào « nữ thần » linh thiêng.

Lệnh bà thắp hương tự tay cắm vào bát nhang rồi qui sụp lễ. Sau đó Mạc Hà cũng bắt chước lễ theo.

Khắc Chung dinh: nếu còn trú lại lâu trên đảo sẽ cho quân sĩ sửa sang miếu làm nơi cho lệnh bà cùng thị nữ đến lễ tạ, chí ít cũng để tạ ơn « nữ thần » phù

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

hộ cho hàng trăm con người thoát khỏi trận bão đi đội vừa qua.

Sau khi đưa lệnh bà cùng Mạc Hà trở về quân doanh, Khắc Chung cùng Vũ Đệ lại quay về ngôi miếu.

Lúc nãy hai thầy trò đã nom thấy khuất phía sau miếu là một ngôi mộ cổ.

Giờ quay lại dấu vết vẫn còn nguyên.

Hai người dễ dàng nhận ra ngôi mộ cổ, bởi bộ xương và một số đồ dùng chôn theo như lưỡi cày, lưỡi hái và ba mũi tên đồng cùng một chiếc riu chiến.

Xem ra lưỡi cày, lưỡi hái đều không dùng được nhưng Khắc Chung thấy chiếc riu giờ đem dùng đốn cây, phát nương vẫn tốt.

Tại sao ngôi mộ lại nằm ở đây? Chắc không phải người chết là dân trên đảo.

Nếu mộ chôn ở nơi khác thì sao lại trôi dạt được đến hoang đảo này?

Khắc Chung dự đoán: chỉ có thể là người chết vốn ở vùng sông nước, hoặc chết vào thời mưa ngập, thân chủ buộc phải thả quan tài xuống nên mới trôi dạt đến đây.

Dù rất quý chiếc riu, Khắc Chung cũng bảo Vũ Đệ:

— Hãy đào đất sâu, chôn kỹ, bỏ tất cả riu, cuốc vào đó như cũ rồi thắp hương.

Thuyền chữa xong, lương thảo — ngoài một ít cá khô ra — tuy chưa có gì nhưng vẫn phải lên đường.

Sớm nay đoàn hải thuyền Đại Việt rời hoang đảo, quan sĩ tất thảy đều háo hức trên chặng đường về.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Trước lúc kéo buồm, đô tướng Lương Động đệ trình lên tướng quân ý muốn đốt cháy doanh trại để xóa sạch mọi dấu tích của quân sĩ Đại Việt trên đảo « Hồi sinh », nhưng ý Khắc Chung muốn cứ để nguyên như vậy, sau này có bão, trú dân nào dạt vào đây sẽ có sẵn nơi nương tựa, tránh mưa gió.

Đoàn thuyền rong buồm ra khơi lựa theo chiều gió hướng về phía Bắc.

Dẫn đầu vẫn là quan thuyền Thăng Long, nơi tướng quân đóng đại bản doanh. Tiếp đến hải thuyền Long Hưng của lệnh bà.

Theo sau là bốn thuyền Hoàng Giang, Kiến Xương, Thiên Đức, Ứng Thiên.

Che chở cho hai bên của đoàn thuyền là hai chiếc Hải Đông và Thuận Hóa.

Riêng chiếc Thuận Hóa, ngoài nhiệm vụ bọc sườn bên phải đoàn thuyền, thỉnh thoảng vẫn lùi lại bọc hậu để chốt phía sau.

Download Sách Hay | Đọc Sách Online

Đoàn hải thuyền ngược lên hướng Bắc, mùa này rõ ràng không thuận gió nhưng mấy người thạo sông nước đã khéo lựa buồm dựa theo hướng gió cho thuyền chạy vát, lúc chếch sang phải, lúc chếch sang trái.

Với cái đà này, ai nấy trong lòng đầy vui vẻ.

Chưa chi Khắc Chung đã tính đến chuyện bất ngờ: không về Thăng Long qua cửa biển Trần Phù như lần xuất phát năm ngoái mà sẽ qua cửa biển Ba Lạt hoặc Nam Triệu.

Mặt trời lừ lừ rời lớp sóng biển tự lúc nào, khối lửa đỏ giờ đã sừng sững ở trên cao, loáng thoáng vài đám mây trắng bồng bềnh trôi qua.

www.songhuong.vn

Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Ai cũng cho đoàn thuyền xuất hành vào một ngày đẹp trời, nhưng đến quãng đúng trưa thì mây bỗng kéo đến che kín hẳn trên đầu.

Cách xa đoàn thuyền chừng nửa dặm, sóng nước một vùng nổi lên như đang sôi ùng ục.

Quân sĩ kéo cả lên mặt thuyền. Từ trên vọng lâu báo xuống tin lành: Thì ra là lợn biển.

Nhìn đám lợn biển nô đùa, ai cũng thấy lạ. Nhưng có lẽ hai chữ «lợn biển» như gợi cho mọi người nghĩ đến chú ỉn ở quê nhà. Trời! Lúc này giá được miếng thịt lợn luộc thái rồi chấm muối, phải loại thịt ba chỉ, nước luộc nấu rau cải thì tuyệt.

Ăn mãi cá cũng xót ruột, ai nấy lại thấy thèm từ ngọn rau xanh. Giá như biết chắc đảo nào có rau xanh, rau muống chắc không có, nhưng rau ngót hay rau rền dại... thì dù sóng gió mấy, anh em cũng xin tướng quân cho ghé thuyền vào, ăn một bữa rau thật mát ruột rồi lại lên đường.

Đoàn thuyền rời đảo Tuy Tương Thảo gần như không có gì, nhưng lại chở khá nhiều hàng.

Khắc Chung định sẽ đổi vải vóc lấy gạo mỗi khi ghé vào cửa biển nào hoặc gặp thuyền buôn khác trên hải đảo.

Lúc này trời gần như tối sầm lại. Phía tay phải xa xa xuất hiện một dải dài đen sì như núi đá vừa chui lên khỏi mặt biển.

Nhìn vào «dãy núi» phía đó, một thi nữ Chiêm Thành khẽ kêu lên:

— Đảo Tiêm Bích La!

Ngô Tấn lúc này đang có mặt trên thuyền Thiên Đức. Chú ta ngồi vào một cái thúng nhờ bạn kéo dây

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

lên đỉnh cột buồm. Từ cái « ổ quạ » này Ngô Tấn nhìn về phía « dãy núi ». Cách đây mấy tháng khi đoàn thuyền có vượt qua một hòn đảo, đã có người bảo là Tiêm Bích La. Chỉ tiếc lúc đó Ngô Tấn không ngó vào mà chỉ mong sao cho đoàn thuyền sớm thoát khỏi cái củ lao Chiêm Thành này càng sớm càng tốt.

Giờ nếu vẫn là đảo Tiêm Bích La thì có nghĩa là thời gian qua đoàn thuyền đã bị lạc vẫn quần quanh ở một vùng biển gần lãnh hải Chiêm Thành.

Khắc Chung giở tấm hải đồ ra xem vẫn không thấy chấm đen nào họa đảo hoang « Hồi Sinh » có thể vì đảo quá nhỏ, nhưng xem xét một số đảo quanh đó thì biết chắc đảo Hồi Sinh này nằm lận phía Nam Chân Lạp gần sát với hải đạo từ Trảo Oa sang Nhật Bản.

Điều bất ngờ là kim la bàn dường như bất động, Khắc Chung lắc mạnh thì kim quay tít rồi dừng lại rung rung. Lắc lại lần thứ hai, kim vẫn chao đảo và không định hướng được. Nhìn kỹ cả mũi kim la bàn lẫn chân trục đều hoen gỉ, chắc nước biển đã ngấm vào từ lâu mà không biết.

Khắc Chung hơi tái mặt đi: la bàn bị hỏng, vì mũi kim chỉ không chuẩn xác nên có thể đoàn thuyền đã đi lệch hướng về phương Nam

Vừa lúc đó, chợt vang lên tiếng gà gáy. Tất cả mọi người dường như đều nghe thấy nhưng dường như không mọi ai nom thấy có thuyền nào qua lại.

Lúc này rõ ràng tiếng gà gáy giữa biển gây xúc động lớn đối với những kẻ xa quê hương.

Họ thắp hương quỳ vái.

Nhưng dù với bất cứ ai lúc nãy nhìn ra xung quanh chỉ thấy sóng nước mênh mông, dường như không biết đâu là bờ.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Khắc Chung lệnh cho hải đoàn dừng lại giữa biển để nghe ngóng động tĩnh.

Rất có thể vừa có một chiếc thuyền nhẹ lướt qua mà tối trời nên không ai nom thấy.

Đêm xuống dần. Hình như bầu trời xám xì đã che kín cả những vì sao xa xôi.

Nửa ngày và một đêm trôi qua trong hãi hùng.

Gần về sáng, lá cờ trên đỉnh cột buồm hải thuyền Hoàng Giang tự nhiên rơi xuống. Tuy không nói ra nhưng ai nấy vẫn cho là điềm xấu. Nhìn ra mặt nước trắng xóa mênh mông không thấy « rặng núi » nữa, mọi người đều hiểu đoàn thuyền đêm qua đã bị trôi xuống một vùng xa lạ.

Sáng nay cũng vậy, rõ ràng tất cả cánh buồm đều hạ xuống, ai nấy gác mái chèo, thế mà đoàn thuyền như có một bàn tay vô hình kéo trôi về phương trời lạ.

La bàn hỏng. Nếu như tấm hải đồ này do ai đó họa sai thì... tù trên vọng lâu, Khắc Chung không dám nghĩ thêm nữa.

Đoàn hải thuyền vẫn được lệnh « án binh bất động »

Suốt ngày hôm đó, mặt biển vẫn mênh mông không một bóng thuyền qua lại.

Đêm dần xuống.

Trong yên ắng hãi hùng, ai nấy khắc khoải, chờ đợi.

Nhìn lên bầu trời chẳng tìm ra ông Thần Nông hay Con Vịt đầu cả mà chỉ thấy những đám sao lạ, mọi người đoán chừng đoàn thuyền đã trôi dạt đi rất, xa xuống mãi tít phía Nam.

Nhìn lá cờ đuôi nheo trên cao, lúc này Ngô Tấn mới thấy là gió thổi theo hướng đông nam — tây bắc.

downloadsachmienphi.com
Download Sách Hay | Đọc Sách Online
www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Chàng nhớ lại ít tháng trước rõ ràng là gió thổi theo hướng đông bắc — tây nam. Khắc Chung và các thủy quân đô tướng đã thấy rằng: không thể sống mãi như thế này được.

Phải sớm cho đoàn thuyền rút khỏi vùng biển xa lạ nhưng trước hết phải ghé vào một cửa biển nào đó, hoặc chỉ ít một hòn đảo có người hay gặp một chiếc thuyền lạ lướt qua để thăm dò tin tức nhưng tất thảy đều biệt tăm.

Đúng lúc đó lệnh bà cho triệu Khắc Chung sang thuyền Long Hưng.

Cuộc diện kiến chẳng có gì là vui vẻ.

Từ vài hôm nay, lệnh bà đã khó ở và cáu gắt với Mạc Hà.

Sáng nay cũng vậy, thấy cho chiếc thau đồng đầy nước rửa mặt kèm theo quả chanh để chuốt móng tay, giờ Huyền Trân chỉ thấy Mạc Hà hai tay bưng đến chiếc khăn mặt vừa đặt trên cái dĩa, lệnh bà như muốn hất tung tất cả.

Lệnh bà cho rằng tại cung Quan Triều lúc này liệu quan gia có còn nghĩ đến quốc mẫu này không hay chìm đắm trong tiếng nhã nhạc từ điện Đại Minh hoặc say sưa trong những tiệc yến đầy sơn hào hải vị.

Vừa thấy Khắc Chung bước vào, Huyền Trân đã nói luôn:

— Hẳn tướng quân cho rằng đã có công cứu sống mẹ con ta thì có quyền giám lỏng ta, cách biệt với dám quân sĩ?

Khắc Chung chỉ cúi đầu đứng yên.

Trăm lần không, ngàn lần không, quả thật trong lòng chẳng bao giờ Khắc Chung dám nghĩ rằng đối

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

với mình, lệnh bà Huyền Trân phải luôn chịu một hàm ơn cứu sống, nhưng chi ít trong giao tiếp cũng phải ý nhị dịu dàng đôi chút, nhưng ngược lại không hiểu sao gần đây lệnh bà trở nên cáu gắt với đám thị nữ.

Qua Mạc Hà, Khắc Chung nghe Vũ Đệ kể lại thì chén nước thị nữ bưng đến hơi nguội một tí lệnh bà cũng không uống, đĩa xôi đâng lên hơi rắn cũng chẳng thèm đụng tới.

Chắc lệnh bà không hề biết là ngay cả Khắc Chung và quân sĩ mỗi ngày chỉ được chia cho một chén nước đục lờ lờ đã ngả màn vàng, bánh dày mỗi bữa một mẩu bằng đầu ngón tay, ai nấy bỏ vào miệng ngậm cầm hơi. Thật ra thì mẩu bánh rắn như gỗ, dù có đói cũng không nhá hết được ngay.

Duy chỉ có mấy người ốm nặng là mỗi ngày được chia cho nửa thanh chè lam và hai chén nước.

Khắc Chung muốn dấu kín không cho lệnh bà biết cảnh khổ của quân sĩ vì nghĩ rằng dù có biết lệnh bà cũng chẳng giúp gì thêm được mà lại còn phiền lòng.

Nhưng cũng không thể kéo dài mãi được sự chịu đựng ở mỗi con người. Có thể một lúc nào đó sẽ phải nói ra nếu như...

Khắc Chung biết rõ lắm chứ.

Mấy hôm nay hoàng nhi không có nước tắm. Thay vào bồn nước là một chiếc khăn thấm nước lau mình cho thế tử. May mà những mụn rôm nhỏ do đỏ đang lặn dần.

Bữa ăn sáng không có chuối khô, hoa quả, Mạc Hà đã phải đưa ra thứ mứt chà là để dành nhân hôm đổi hàng cho một lái buôn trên đảo Hồi Sinh.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Chính những lúc đói khát nhìn từng đống gấm, vóc, lụa là xếp trong khoang thuyền càng thấy gai mắt. Giá như lúc này thay vào đó chỉ độ vài đó gạo thôi, loại gạo quê giã vội còn dính cám, thổi lên dính nhựa thơm mùi cơm mới nhỉ...

Lát sau Khắc Chung mới nói:

— Hẳn lệnh lệnh bà quá nóng mới quở mắng thế thôi chứ tâu lệnh bà đâu có vậy. Nếu lệnh bà thấy muốn đi thăm bất cứ hải thuyền nào, chỉ cần lệnh bà lệnh cho thủy quân đô tướng thuyền đó sang rước về, chẳng cần báo cho kẻ hạ thần này biết nữa

Khắc Chung tin chắc: chẳng cần phải đi xa, nếu lệnh bà xuống ngay khoang đáy của thuyền Long Hưng xem cảnh quân sĩ chia nhau từng ngụm nước ngọt thì đủ rõ.

Nhưng cũng may sau đó không thấy lệnh bà phán gì hơn, Khắc Chung xin cáo lui.

Về đến quan thuyền Thăng Long thì trời sập tối.

Trời vừa tối hẳn Khắc Chung nghe thấy tiếng ới ới gọi nhau, bước chân chạy nhốn nháo hốt hoảng, nhìn ra ngoài thấy loang loáng ánh lóe chớp xanh lè. Khắc Chung vội lao ra, hầu như tất cả những ai có mặt trên khoang thuyền đều đang quỳ hoặc ngồi thụp xuống cúi đầu lầm rầm khấn. Thì ra ánh sáng lại phát từ đỉnh cột buồm: những đốm lửa to như cái dấu đang bay lơ lửng trên trời, có lúc phình to, có lúc co nhỏ lại. Chứng như thấy đám quân sĩ nhát gan, những « đốm ma » (1)vàng lóe đó lại như như càng chọc tức: hạ thấp xuống ngay trên đầu mấy chú lính hoặc lửng

(1) Hiện tượng sét hòn.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

lững bay vào giữa mấy cánh buồm làm cho đôi ba người yếu bóng vía tái xanh cả mặt mũi lại, chỉ biết nhắm mắt ngồi yên.

Khắc Chung vốn không tin vào chuyện ma quỷ. Chỉ tiếc lúc này không kể số quân sĩ phải đứng quan sát trên vọng lâu, còn hầu hết đều chui xuống dưới khoang đáy ngồi lầm rầm khấn.

Duy có Khắc Chung xốc lại bao kiếm vẫn điềm tĩnh đứng nhìn đám «ma trơi» xem nó dám giở những trò quỷ quái gì nữa.

Viên tướng gan dạ chẳng phải chờ lâu.

Một cái đốm lửa vàng to như hai chiếc thúng úp lại không rõ từ đâu lừ lừ bay đến rồi từ từ đậu đúng đỉnh cột buồm phía mũi của quan thuyền Thăng Long như một bó đuốc tỏa sáng ra khắp mặt thuyền, tưởng chừng như nắng vàng mùa hạ lan tỏa đó đây. Có tiếng rền rĩ, làm bi.n khan. Có người chui đầu vào xó tối không dám nhìn.

Download Sách Hay | Đọc Sách Online

Khắc Chung khẽ quờ tay chạm vào đốc kiếm: cho dù nó có biến hóa thành quỷ dữ, ta cũng chẳng sợ.

Trái với suy đoán của mọi người, cái thúng lửa cứ lửng lơ đấy, nhưng phải đến gần một canh sau, thúng lửa mới nổ vỡ tung thành những ngọn lửa sáng chói như pháo hoa rồi tắt ngấm.

Màn đêm lúc này đang trả lại cho bầu trời một vầng trăng lưỡi liềm cũng dường như bay lơ lửng cùng với những ngôi sao lạ.

* * *

Sáng nay từ trên vọng lâu có tiếng kêu:

— Có thuyền! Có thuyền!

www.songhuong.vn

Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Vừa nghe thấy vậy, ai nấy kéo cả lên khoang thuyền.

Có thuyền đang rong buồm đi về phương Nam thật

Xa xa đã thấp thoáng cánh buồm lạ.

Hải đoàn Đại Việt như bị kéo trôi.

Khắc Chung hạ lệnh hạ buồm.

Tất cả đoàn thuyền vẫn bị nước cuốn đi.

Rõ ràng có dòng nước chảy đang kéo trôi thuyền thật.

Phải chăng những luồng gió đã sinh ra những dòng nước này ?

Nếu nắm được luồng nước này thì có thể cho thuyền bơi khá nhanh nhưng ngược lại, những luồng nước đó có thể cản thuyền lại.

Phải chăng nhờ những luồng nước này mà Trảo Oa đã buôn bán rộng sang Chiêm Thành, Tây Vực, Lão Qua ?

Và biết đâu nhờ những luồng nước này mà thương nhân Tây Vực, Hồi Giáo mới tới được những cửa biển xa xôi buôn bán.

Lênh đênh giữa biển nước mênh mông, không nom thấy bến bờ thì con thuyền phải lệ vào chiều gió, sóng nước và bàn tay người cầm lái, rong buồm.

Ban ngày còn có hướng mặt trời !

Ban đêm lấp lánh ánh sao soi đường.

Nhưng những hôm âm u, mặt trời bị mây mù phủ kín, những đêm không trăng sao thì con thuyền như cánh bèo trôi.

— Vùng biển xa rồi !

Ngô Tấn lo lắng nói như vậy vì chàng có cái tài nghe gió thổi, ngửi mùi sóng biển mà đôi khi đoán ra được một giải đất hoặc hoang đảo nào đó.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Nhưng hôm nay, câu nói của chàng không lôi cuốn được sự chú ý của anh em như những ngày đầu vì một lẽ đơn giản: hải đoàn Đại Việt chỉ cần rời cửa biển sang lãnh hải Chiêm Thành thì cũng đã gọi là « viễn hải » rồi!

Điều lạ lúc này là thuyền qua lại phía trước khá đông, hầu hết là thuyền mành của thương nhân.

Đã đổi được gạo. Quân sĩ hôm nay có cơm ăn,

Mỗi người chỉ được lưng một sét nhưng rõ ràng có hạt cơm vào ai nấy ấm bụng, mắt sáng ra.

Dùng thuyền nhỏ ghé sát vào một thuyền lạ, Ngô Tấn trò chuyện được với chủ thuyền nhờ tài bút đàm. Biết Ngô Tấn hỏi đường, khách buôn mới vẽ nguệch ngoạc lên giấy một ông mặt trời và hai mũi tên, một mũi về phía Nam ý bảo đi xa mãi, xa mãi sẽ tới Trảo Oa, mũi kia chỉ về phía một pháp tăng ngồi trên tòa sen như có ý chỉ: sẽ đến bờ biển Tây Vực, có thể xin lấy kinh được.

downloadsachmienphi.com
Download Sách Hay | Đọc Sách Online

Ngô Tấn lãng người đi, quay về thuật lại với tướng quân.

Nghe thấy vậy, Khắc Chung rất đỗi lo lắng.

Trước chuyến đi, dù được biếu một hải đồ mới, Khắc Chung vẫn đem theo một tấm họa của Đại Việt. Trải qua bão táp, may mắn hải đồ đó vẫn còn, tuy đã nhợt nhạt mặt chữ, nhưng thật ra, tấm hải đồ đó cũng chỉ giúp cho đoàn thuyền khi đã vào hải phận Đại Việt, còn như đã lạc tới đây thì... như lạc vào mê hồn trận.

Trong số những thuyền từ Quảng Đông, Phước Kiến, Hải Nam, Lữ Tống đi qua, hình như có cả thuyền từ tỉnh Triết Giang chở sứ quán của Thiên Triều đến mua lương thảo.

www.songhuong.vn

Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Lại có cả thuyền của Tây Dương.

Theo lời thương nhân Tống này thì thuyền ông ta còn đi xa tới Tô Lộc Quốc (1) rồi cập bến Bọ Nê Quốc (2).

Mãi hôm nay Ngô Tấn cùng mọi người mới để ý thấy gió vùng này không còn thổi theo hướng Đông Bắc — Tây Nam nữa mà đã chuyển sang hướng Đông Nam — Tây Bắc không rõ từ hôm nào.

Dù sao vẫn phải hướng hải đoàn lên phía Bắc.

Thuyền đi chưa được bao lâu thì giữa mặt nước bao la bỗng có tiếng kêu từ thuyền Thuận Hóa.

— Đất liền! Đất liền!

Chưa bao giờ hai tiếng «đất liền» lại lôi cuốn mọi người trên thuyền đến thế! Ai nấy kéo nhau lên khoang thuyền, có người trèo cả lên cột buồm. Nhìn ra xung quanh vẫn chỉ thấy trắng xóa một màu.

Đám đông bực tức nhìn vào người vừa kêu — là một chú lính trẻ quê vùng Hải Đông — hỏi:

— Đâu! Đất liền đâu?

Chú lính binh tĩnh đáp:

— Cái màu phù sa kia kìa!

Mọi người vẫn không hiểu. Ngô Tấn nói:

— Nếu đúng là phù sa thì có thể là nước nguồn từ cửa sông trong đất liền chảy ra.

— Cho thuyền Ứng Thiên về hướng đó!

Lệnh của Khắc Chung vừa ban ra, Chiếc Ứng Thiên rong buồm lựa chiều gió hướng mũi về phía mặt nước nghi là có phù sa.

---

(1) Một hòn đảo ở Phi-lip-pin

(2) Thuộc In-đô-nê-xia

www.songhuong.vn

Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Chợt có tiếng một chú lính quê ở Thiên Trường nói:

— Cứ theo như cánh dân chài chúng tôi thì chỉ khi nào nhìn thấy chim bay, chuồn chuồn mới biết là sắp vào đất liền.

Người đứng cạnh bẻ lại:

— Nếu gặp vùng đó không có chim chóc thì sao?

Chú lính Thiên Trường đáp luôn:

— Thì có rác, lá cây từ trong bờ trôi ra.

Thế là hầu như tất cả những dấu hiệu báo tin sắp có đất liền, mọi người đều nắm biết được.

Chiếc Ứng Thiên vất vả mãi rồi cũng tới được tận nơi nghi là có «phù sa», nhưng khi thuyền quay về thủy quân đô tướng Tô Thái báo lại mới rõ:

— Không rõ là tôm hay mọi hoặc thứ cá gì kéo đi hàng vệt dài màu đỏ, chứ không phải phù sa.

Ngày hôm đó có tới ba đám «phù sa» như vậy. Gần về chiều lại cả «rác», «lá cây» nữa! Thật ra đó là xác cá chết hoặc một mớ rong trôi vật vờ trên mặt nước.

Theo lệnh Khắc Chung, mỗi khi tìm thấy dấu hiệu gì thì chỉ cần cử một thuyền nhỏ đi xem xét là đủ.

Nhưng chỉ riêng một ngày hôm nay cả đoàn thuyền đã đi chệch hướng không rõ từ lúc nào. Chỉ còn đành chờ đêm xuống xem sao định hướng nếu không có mây đen bao phủ bầu trời.

∴

— Đất liền! Đất liền!

Từ trên vọng lâu của quan thuyền Thăng Long, rõ ràng có tiếng Ngô Tăn nói xuống báo tin cho đám lính thông hiệu.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Công việc hàng ngày của Ngô Tấn là sáng sáng phải trèo lên vọng lâu nhìn trời mây sóng nước để dự báo thời tiết mưa nắng hôm đó.

Sáng nay cũng vậy, nhưng xem chừng toán linh đứng trên mặt thuyền vẫn đứng đưng vì suốt một tuần trăng vừa rồi, hôm nào cũng có tiếng reo « Đất liền! Đất liền! », nhưng kéo ra đến nơi thì lại không phải. Chẳng qua là ai nấy đều khát vọng mong ghé vào đất liền nên để « trông gà hóa quốc ».

Một lát sau, Ngô Tấn phải thét tướng lên :

— Dừa! Dừa! Nhiều dừa quá!

Lúc này mọi người trong thuyền mới đổ ra xem, nhìn về hướng tay Ngô Tấn chỉ: đúng một vệt xanh dài in sẫm trên mặt nước. Đúng, đất liền thật!

Đảo lạ, từ xa đã nom thấy những cây không rõ là cọ hay dừa, những rừng cây bạt ngàn, nhưng có lẽ hấp dẫn nhất với quân sĩ là những rừng tre dày đặc bao quanh phía ngoài như một hàng rào. Khắc Chung cũng tin là trên đảo sẽ có người.

Nghe tiếng tre kẽo kẹt ai cũng chạnh lòng nhớ tới quê hương và nuôi sẵn ước : dân trên đảo hẳn sẽ giống mình...

Theo lệnh Khắc Chung, đoàn thuyền tìm cách ghé vào bờ nhưng nhìn vào chỗ nào cũng thấy vách san hô dựng đứng. Men mãi theo đảo, Cuối cùng cũng tìm thấy một cửa sông.

« Không gì tiện bằng cho thuyền đi ngược dòng sông vào đảo ». Mọi người đều thấy như vậy nhưng khi chiếc Hải Đông được lệnh tiến vào, không hiểu sao thuyền cứ bị trôi ra... Mãi sau mới rõ tại cửa sông có song ngầm cản lại.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Thảo nào, cửa sông hoang vắng.

Ở đây mưa nhiều, tính ra thì cách một ngày lại mưa một ngày.

Chiếc Hải Đông được lệnh quay ra men theo bờ nước cố tìm đường ghé lên đảo. Cuối cùng thuyền cũng ghếch được vào một doi đất nâu sẫm kéo dài ra biển, phía trong thấp thoáng những bóng dừa sum sê. Tiếng chim riu rít, từng đàn bay ùa ra rợp trời.

Chắc là sống rồi! Ai nấy mừng thầm trong bụng.

Đoàn thuyền được lệnh nối đuôi Hải Đông đi men theo bờ, từ trên vọng lâu đã nhìn thấy lô nhô khá nhiều núi đá. Chưa biết hiện tình trong đảo ra sao. Khắc Chung lệnh cho quan thuyền Thăng Long cử một ngũ linh tế tác dò dẫm lên trước xem sao và dặn kỹ: không được đi xa và sớm quay về ngay, kẻo cả đoàn chờ đợi.

downloadsachmienphi.com
Download Sách Hay | Đọc Sách Online

Ngũ linh này do Ngô Tấn dẫn đầu, ngoài kiếm ngắn và cung tên ra, anh em đều đem theo mấy quả bầu khô để hứng nước ngọt.

Từ trên vọng lâu nhìn vào đảo, hễ thấy chim xào xạc vụt bay ở chỗ nào là biết ngay Ngô Tấn và ngũ linh tế tác đã đặt chân tới đó nhưng rồi chỉ một lát sau là mất tăm.

Thật ra lúc này Ngô Tấn cảm thấy đói và mệt, một phần vì ngót bụng nhưng chủ yếu là như thiếu một cái gì đấy, à thiếu rau, phải rồi. Lúc này giá chỉ cần vài ngọn rau muống luộc chấm tương ngọt lừ, cũng đủ mát lòng mát dạ, mắt sáng ra. Ngô Tấn dấn thêm vài bước nữa. Trời! Cái gì xanh xanh phía trước thế kia! Chẳng lẽ là cau? Nếu là cau hẳn có dân sống trên đảo. Không phải! Lá thế kia mà, thân lại to và thấp.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Dừa chăng? Nhưng sao lại có loại dừa thấp lè tè thế kia! Đúng, những quả dừa thật, mà cũng có thể là một loại cọ to hoặc dừa dại.

Ngô Tấn rảo bước nhanh hơn. Cứ cho là cọ hay dừa dại thì cái nõn trăng trắng ròn ròn kia, được nhấm nháp một tý cũng đỡ nhớ rau rồi.

— Thế nào, đã nom thấy gì chưa?

Theo tay Ngô Tấn, hai người lính đi theo cũng chợt reo lên;

— Dừa, đúng dừa thật!

Sáu người rảo bước đi nhanh, rừng dừa mỗi lúc một gần hơn. Ngô Tấn dẫn lên trước: đúng dừa thật, những quả dừa xanh to nhỉnh hơn quả bưởi. Ai nấy chỉ việc với tay lên khẽ xoay mấy cái, cuống dừa ứa nước chưa chịu rời ngay, anh em phải rút dao cứa mạnh, dừa mới chịu rơi xuống.

Bằng một nhát chém vát, một mảnh sọ dừa đã văng ra, Ngô Tấn ghé miệng uống thử rồi hạ xuống, một tay lau miệng, tay kia chìa quả dừa cho các bạn tươi cười nói:

Ngọt lắm! Đúng dừa thật!

Chỉ loáng một cái nước dừa đã uống cạn.

«Ở đây không lo nước!» Chính Khắc Chung từ lúc nom thấy xa xa sắc xanh của rừng cây. Tướng quân đã nhớ đến những chiếc lá nõn như tơ, đến mùa trổ lá mới từ mỗi khe ụ lên những tràng hoa nõn, bẹ non trắng ngà chỉ cần lấy dao thích nhẹ vào giữa sẽ phụt ra một thứ nước bềnh bệch uống đến đâu biết đến đó.

Gần một canh trôi qua, vẫn không thấy Ngô Tấn và ngũ lính quay về. Hay là đã xảy ra chuyện gì không may?

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Ai nấy đứng trên thuyền mà lòng nóng như lửa đốt.

Vũ Đệ lại gần Khắc Chung nói:

— Trình tướng quân, cho con dẫn một cơ linh lên đảo tìm Ngô Tấn ạ!

Khoan đã! Chờ thêm lát nữa.

Khắc Chung lên vọng lâu và cũng đã nhìn thấy một màu xanh lờ mờ sắc cọ.

Trên đảo thật ra lúc này Ngô Tấn và anh em đang mê mải tìm rau. Chỉ cần ôm về cho mỗi thuyền một mớ rau dền thôi là anh em đủ sướng rồi.

— Lá ngót! Đúng lá ngót dại.

Nghe tiếng ai nói vậy, mọi người vội nhìn xuống chân, mặt đất ken dày từng vạt lá xanh, nom như lá ngót nhưng to hơn. dày hơn và thẫm màu hơn.

— Lá ngót rừng!

Ngô Tấn ngắt lấy vài ngọn lá vò nát ra rồi đưa lên mũi ngửi. Đang thèm rau, nghe nói đến lá ngót ai cũng mừng.Ngô Tấn bảo:

— Hãy hái thử một nắm đem luộc kỹ xem sao!

Ngửi mùi lá ngót thì đúng rồi nhưng vẫn sợ nhỡ lá độc nên anh em đem luộc kỹ đồ nước đi, đủ sao cẩn thận vẫn hơn.

Ngô Tấn nếm thử dúm lá ngót luộc, gật đầu nói:

— Ăn được! Đúng rau ngót rừng.

Đoàn người sà xuống hái rau, gói vào lá cọ, đánh lửa đốt lên nướng. Chỉ một lát sau, họ gỡ ra từng tảng rau ngót luộc.

Quả thật từ ngày xa đất liền chưa bao giờ quân sĩ được ăn một bữa rau ngon đến thế: vừa ngọt, vừa

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

bùi tường chứng nuốt đến đâu, mắt sáng ra đến đây, bệnh đau răng dỡ hẳn.

Ăn xong rau, đứng dậy một người lính chợt nhận ra:

— Báng! Ở đây có báng.

Chú ta hớn hở nói với các bạn:

— Không lo đói nữa, lại có cả báng, thế là mùa đông không lo rét nữa.

Tội nghiệp những con người sống xa đất liền: chỉ lo đói và rét, còn cướp bóc, giông tố bão táp chúng ta không nói đến.

Ngô Tấn bảo người lính đang hể hả cười:

— Chú định trở thành người rừng sống mãi trên hoang đảo sao?

Nghe thấy vậy, người kia đảm hoảng, lắp bắp nói:

— Không! Đâu có vậy!

downloadsachmienphi.com
Download Sách Hay | Đọc Sách Online

Từ trên quan thuyền Thăng Long, chiếc thuyền con vừa thả xuống. Đúng lúc Vũ Đệ cùng tốp lính lần theo thang dây định bước vào thì từ phía đảo, ngũ linh của Ngô Tấn cũng đã quay ra, ai nấy xách từng túm dừa xanh, ngực áo người nào cũng ướt đẫm, họ bước đi lặc lè bồi những quả bầu khô giờ đã đầy nước.

Vì chưa nắm vững dân tình trên đảo nên Khắc Chung chưa cho kéo quân lên hạ trại.

Mỗi thuyền cử ra một ngũ quân canh để luăn sát con đường dẫn vào suối nước.

Tin «đất liền» đã gieo vào lòng lệnh bà cùng dám thị nữ lòng háo hức kỳ lạ.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Chờ mãi, chỉ nom thấy quân sĩ lên bờ rồi đưa rau và nước suối tới, Huyền Trân lại lệnh cho mời Khắc Chung tới.

– Ơn tướng quân cứu ta, ta sẽ ghi lòng nhưng trong chuyến đi này tướng quân không thể coi ta là kẻ bị giam được.

Nghe Chiêm hậu giận dữ nói, mãi sau Khắc Chung mới hiểu ra việc mình cấm các thị nữ không được lên bờ. Khắc Chung ôn tồn nói:

— Tâu lệnh bà, chẳng qua là thần muốn bảo vệ lệnh bà đi đến nơi về đến chốn theo lệnh quan gia...

– Suốt mấy tháng ròng mẹ con ta đã bị giam lỏng mãi trên đảo rồi dưới thuyền mãi là thế nào...

Khắc Chung cúi đầu đứng yên và chợt nhớ lại cái cảm giác vừa qua: được đặt chân lên đất liền mát rượi, sờ tay vơ từng vạt cỏ xanh đưa lên miệng nhấm nháp mấy cái nõn trắng.

Thần chỉ lo dân trên đảo. Biết bao điều bất trắc có thể bất thần ập tới.

— Chẳng lẽ tướng quân và đám quân sĩ không che chở nổi cho mẹ con ta và đám thị nữ sao?

Câu nói đó làm cho Khắc Chung suy ngẫm: «Nếu còn dừng lại ở đây lâu Khắc Chung sẽ cho quân đi thám sát rộng ra, nếu không thấy động tĩnh gì thì có thể cho thị nữ và lệnh bà cùng thế tử dạo chơi trên đảo một buổi nhưng việc về thuyền nghỉ đêm là điều phải giữ vững.

Ngày hôm đó thị nữ kéo nhau ra suối tắm giặt, rõ ràng có lệnh cấm làm huyên náo trên đảo nhưng thỉnh thoảng vẫn nghe thấy tiếng cười rúc rích.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Quân sĩ ở khúc suối trên tắm giặt xong, quần áo ướt chỉ vắt qua rồi cứ thế mặc vào người bước lên thuyền, họ thèm làn nước ngọt làm mát da thịt con người.

Ngủ một đêm trên thuyền, sáng hôm sau Khắc Chung lệnh cho các đô tướng cử linh tế tác lên đảo thám sát. Khi mặt trời lên bằng con sào, ai nấy quay về cho biết không gặp dân trên đảo, Khắc Chung bèn lệnh cho mọi người đổ lên bờ.

Trước đó tướng quân nói với quân sĩ:

– Như vậy là ta còn phải ở lại đây tích lương thảo đợi cho tới khi mùa gió lên.

– Rõ ràng hiện tình đã gắn bó số phận chúng ta lại làm một. Sống cùng sống, chết cùng chết. Ai có kế gì, cứ bày tỏ may ra có cơ cứu ta thoát khỏi hiểm nguy.

Trước mắt phải lên đảo...

Có điều Khắc Chung không muốn nói ra sợ làm nản lòng quân sĩ: đó là việc tìm mua la bàn và hải đồ vùng này mới về Đại Việt được.

Khắc Chung cũng đã sớm hiểu ra không thể để cho quân sĩ luôn rỗi chân tay được. Thói lười biếng là kẻ thù nguy hiểm luôn rình mò gặm nhấm con người, nhất là kẻ tha hương, dễ gây ra cảnh buồn nhớ rồi cãi cọ xích mích dẫn đến bất hòa làm hỏng đại sự.

Dựng nhà trên đảo, tính cóp lương thảo là việc làm cấp bách.

Vì phải phòng dân trên đảo, chưa rõ lòng dạ ra sao nên các trại đều cử quân canh. Binh khí được dấu vào kho kín đáo. Gỗ rừng sẵn đấy, quân sĩ ào ào bắt tay vào việc. Chỉ mấy ngày sau đã có nhà cửa cao ráo sạch sẽ.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Thức ăn không thiếu : cá, tôm, cua, dừa.

Thôi thì đủ các món : thịt nai nướng cũng bóp riềng, mật ong, lẩm ớt gừng, tê tê nấu giả cầy, thứ mẻ chua được thay bằng một loại rau rừng có vị chua giã vắt ra chất lấy nước.

Đám thị nữ và lệnh bà xem chừng vẫn thích món cá bọc đất nướng được nếm đôi lần trên đảo Hồi Sinh.

Sò huyết, cua biển nướng, tôm nướng loại tôm to càng xanh xiên từng xâu dài hơ trên bếp than hồng,

Lại có món độc đáo : gân nai hầm nước dừa.

Nhưng xem ra « sơn hào hải vị » bất cứ món gì ngon mấy thì ngon, không có hạt cơm vào bụng vẫn như thiếu một cái gì đấy.

Đánh cá dưới biển, săn thú trên rừng, dựng nhà để ở, chưa đầy một tuần trăng nom da dẻ ai nấy mất hẳn vẻ xanh xao ốm yếu.

Công việc xem chừng có vẻ trôi chảy.

Nhưng ở đây có lẽ sợ nhất là những vũng ao tù nước đọng xanh lè muỗng mục loại lá rừng lưu cửu chiều tối lại thấy vo ve một loại muỗi vằn khá to. Chưa đầy một tuần sau đã có người lăn ra ốm : lại ngã nước

Người bệnh điên loạn chạy lung tung gào thét rồi chết.

Biết cảnh « ma thiêng » này làm cho quân sĩ hoảng sợ nên sau cái chết của ba người lính ở thuyền Kiến Xương, Khắc Chung đã tính đến việc cho rời quân sĩ lên thuyền để chuyển sang một đảo khác. Trước đó, một mặt cử Vũ Đệ cùng một ngũ lính lấy thuyền nhỏ đi dò la, một mặt Khắc Chung cho chôn cất người lính xấu số chu tất. Lần này đóng đủ quan tài, mộ đắp cao, trên có bia gỗ khắc đủ tên họ quê quán.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Công việc ma chay vừa xong thì bỗng cái tin có ba thuyền lạ vào đảo chẳng mấy chốc mà lan đi rất nhanh gieo vào lòng tất cả quân sĩ ở đây một niềm vui vô hạn.

Có thuyền lạ có nghĩa là có một sợi dây nối đảo hoang với đất liền, có gạo, có chè, có rượu thịt... giống như cuộng rau đối với thai nhi trong lòng mẹ.

Có thuyền lạ có nghĩa là không lo đói rét, có tất cả.

Có thuyền lạ...

Khác với mọi người, Khắc Chung không có kỳ vọng ở mấy chiếc thuyền biển nhỏ nhẹ này.

Đoàn thuyền này là của ai? bị sóng trôi vào đảo sau một cơn bão xa nào đó hay ghé vào đảo với chủ đích gì?

— « Thuyền cướp ».

Không rõ tin ấy từ đâu đưa ra đã dập tắt tất cả ngọn lửa hy vọng của mọi người.

Với Khắc Chung, có lẽ vì trước đây không quá vỡ vập về đoàn thuyền lạ thì giờ cũng không hốt hoảng về chuyện này.

Liệu có đúng là hải tặc không?

Nếu đúng thì do bạt gió mà thuyền chúng trôi vào đây hay đã có chủ bụng tới đảo để cướp bóc. Hay tình cờ trong lúc trôi giạt tới đảo hoang thấy cảnh trú dân phiêu bạt, thời cơ thuận lợi để kiếm ăn.

Tất cả mấy câu hỏi đó, chỉ một lát sau đã được Vũ Đệ trình lại rành rọt.

Bọn cướp sát khí đằng đằng không rõ từ đâu tới đây cốt để cướp đám dân bị dạt vào dựng lán trại trên đảo.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Tin này được xác minh là đúng, sau khi Ngô Tấn hốt hoảng chạy tới gặp Khắc Chung mặt cắt không còn hột máu, miệng lắp bắp nói:

— Hải tặc! Đúng là hải tặc, tướng quân ạ!

Qua sắc phục kể lại, Khắc Chung dễ dàng nhận ra có quân O Man trong đám cướp đảo. Tại sao lúc này chúng lại có mặt ở đây?

Phải chăng đám tàn quân này vốn do tướng Thát Đát dựng nên chiêu tập đi binh các phiên thuộc hải ngoại từ những năm xa xưa, rồi thất bại, quân mất tướng phiêu bạt trở thành hải tặc.

Bọn này thông thạo việc đánh rừng, chúng đều là cung thủ thiện nghệ. Nếu chạm trán với bọn này ở vùng rừng rậm thì với loại mộc mây nhẹ và bền dùng lưỡi kiếm ngắn O Man hơi cong và mỏng nhẹ, sắc như nước, quân ta dễ sa vào thế bất lợi.

Hầu hết đám dũng thủ của Khắc Chung chưa hề đụng độ với đám quân Thát Đát, nên lần này thấp thoáng nom thấy từ xa bọn hải tặc cao lớn vạm vỡ đầu cạo trọc, có tên để râu ria xồm xoàm dữ tợn thì một số có vẻ chờn.

Khắc Chung nắm vững điều đo qua ánh mắt quân sĩ.

Sau lúc thị nữ được lệnh « cấm trại » thì Khắc Chung cho triệu tất cả các đô tướng lại bàn.

Quân sĩ được lệnh canh phòng cẩn mật và không được tự tiện rời trại lán.

Cuộc hội tướng đi đến nhận định: bọn hải tặc chỉ gồm năm chục tên, đụng phải hàng trăm quân sĩ Đại Việt trên đảo có thể là điều quá bất ngờ đối với chúng.

Quân sĩ được lệnh bất thần trống giông cờ mở để phô trương thanh thế rồi ngay đêm hôm đó, đốt từng đống

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

lửa to mặt rút xuống thuyền để phòng lũ hải tặc liền lĩnh đến cướp trại. Sau đó sẽ tìm cách lừa được lũ cướp Ô Man sa vào hải chiến chính là dồn chúng vào sở đoản vì bọn này vốn chỉ thạo đánh rừng.

Đoàn thuyền Đại Việt sẽ quây kín lấy ba thuyền hải tặc mà bắn tên lửa đốt cháy chiến thuyền của chúng.

Cũng may sáng hôm sau, trên đảo không còn bóng một tên hải tặc nào cả.

Lại thêm một người lính quê ở Diễn Châu lăn ra chết vì « ma thiêng nước độc » : sốt nóng như lửa, rét run cầm cập, mê sảng như « ma làm »

Trưa hôm đó, Ngô Tăn cùng một tốp lính vào rừng chặt cây đã đụng phải dân trên đảo. Theo Ngô Tăn kể lại : thì dân ở đây chỉ đóng độc một cái khố, da nâu bóng, địu cả con nhỏ trên lưng, đeo cung nỏ, giáo mác, kéo nhau từng đoàn đi làm thịt săn đi hết rừng này sang rừng khác.

Có lẽ họ không nom thấy khách lạ nên Ngô Tăn chờ lúc cả đoàn dân đảo sắp rút hết, chú đã tóm được một người giữ lại, kịp thời bịt miệng cho khỏi kêu.

Người này sợ hãi rồi rít nhưng sau thấy được cho ăn tử tế đã có dịp « thổ lộ » với Ngô Tăn.

Qua ám hiệu bằng tay, Ngô Tăn mới rõ: ở đây có chuyện cắt đầu người. Theo tục lệ cổ truyền: khi trong nhà có người chết thì họ phải đi tìm cái đầu ở nơi khác để thay thế cho người thân đã mất.

Chính Ngô Tăn kể đến đây cũng thấy rùng mình.

Nghe nói đâu ở đây còn có cả núi phun lửa phụt khói, tro bay mù mịt, chân núi chảy một thứ bùn nóng sôi sục.

Download Sách Hay | Đọc Sách Online
www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Khắc Chung giở tấm bản đồ « ngoài cõi » ra, hướng theo các ngôi sao trên trời và đoán chừng phải sớm rời khỏi đây vì dù đảo này là nước của vua Trảo Oa hay vùng đất nội thuộc Trảo Oa đều không phải loại đất lành cho thuyền cắm sào được.

Vì theo Khắc Chung, Trảo Oa vẫn là quê ngoại của Chế Chí rõ ràng giữa hai nước có sợi dây thân thích họ hàng.

Chỉ cần Chế Chí mật cấp báo sang đây, quân quan Trảo Oa có thể lấy cớ giữ đoàn thuyền lại, chắc khó mà lường trước những điều rắc rối có thể xảy ra.

Lều trại đốt xong, Khắc Chung lệnh cho đoàn thuyền rời đảo, men theo bờ hướng về phía tây.

Bỗng chiếc quan thuyền Thăng Long tự nhiên chững lại rồi nằm ỳ một chỗ.

Rong buồm không thấy chuyển. Hai người lính tuần sát lặn xuống mới rõ thuyền đụng phải bãi ngầm.

Có lẽ đây là một bãi ngầm nằm trên hải đạo từ Trảo Oa đi Lão Qua. Đoàn thuyền được lệnh dừng lại, chờ nước thủy triều lên sẽ rút khỏi đây.

Nước triều vừa dâng, quan thuyền Thăng Long cùng cả hải đoàn Đại Việt rời khỏi bãi ngầm.

Rong buồm đi một đoạn, từ vọng lâu nom thấy thuyền lạ ai cũng thấp thỏm mừng thầm nhưng chỉ một lát sau theo tin của Ngô Tấn từ vọng lâu đưa xuống thì quả là có ba thuyền lạ đang bám sát đoàn thuyền Đại Việt.

Nhìn ngoài thì đúng loại thuyền buôn nhưng kiểu đóng hơi lạ, mũi thuyền cao, nom kỹ mới thấy chạm trổ hình đầu người dữ tợn, quấn khăn trên đầu, mắt mở to, miệng rộng hoác như đang giận dữ quát tháo

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Người sống trên thuyền đi lại, ăn mặc cũng khác thường, ai nấy đều quấn khăn, mặc áo dài có nẹp như dính những mảnh giấy trang kim dát vàng bạc.

Chủ thuyền nom dáng bệ vệ, trên khăn cũng lấp lánh ánh trang kim. Hình như sự phân biệt đẳng cấp dưới thuyền là tùy thuộc vào những mảnh giấy trang kim: bạc hay vàng, nhiều hay ít.

Người thì đồn là thuyền của lái buôn Tây Vực, kẻ lại cãi là của Lão Qua. Người thì cho là thuyền Chà Bồ Chân Lạp, kẻ lại đoán là thuyền Xiêm La, La Hộc.

Theo lệnh của Khắc Chung, quân sĩ giám sát kỹ ba thuyền lạ. Mấy lần trời chuyển gió, những cánh buồm xanh căng phồng rẽ sóng băng băng, tưởng chừng sắp vượt qua đoàn thuyền Đại Việt lướt lên trước nhưng những lúc ấy, chủ thuyền lại liu riu ra lệnh cho thuyền họ hạ buồm xuống, bám theo đoàn thuyền Đại Việt chứng hơn trăm trượng, lệnh rằng cách này đường như là một ước lệ do chủ thuyền lệnh sẵn.

Download Sách Hay | Đọc Sách Online

Qua sắc cờ xanh đỏ phất phất trong tay chú lính thông hiệu trên vọng lâu quan thuyền Thăng Long, các thủy quân đô tướng đã nhận được mật lệnh của tướng quân Khắc Chung: xuống khoang lấy mỡ tung các ô cửa tròn, giương cung lắp tên chuẩn bị nghênh chiến, trong khi đó trên mặt thuyền, chỉ còn một ngũ lính tuần sát. Đoàn thuyền đang nối đuôi nhau rong ruổi, bỗng quan thuyền Thăng Long quay ngoắt lại lượn vòng, chiếc Thuận Hóa khóa đuôi cũng bẻ lái nghiêng buồm cùng với những chiếc thuyền phía trước tạo thành một vòng tròn khép kín quây chặt lấy ba thuyền lạ.

Chủ thuyền ngó ra thấy rõ cái thế bị bao vây của mình rồi vội bước ra khoanh tay như dựng chắn, một

www.songhuong.vn

Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

gia nhân bước về phía cột buồm kéo lên hạ xuống ba lần một lá cờ xanh đuôi nheo nhỏ như tỏ ý thân thiện.

Đoàn thuyền Đại Việt vẫn lượn vòng.

Chủ thuyền nói liu riu, rồi dùng tay ra hiệu như muốn trân trọng mời được nói chuyện với đoàn thuyền chiến này.

Ngô Tấn, Vũ Đệ với một ngũ lính đi kèm, được lệnh bơi thuyền nhỏ sang gặp, nhìn bề ngoài họ có vẻ là tay không nhưng sau áo ai nấy đều dắt đoản đao.

Một lát sau, không thấy Ngô Tấn cùng Vũ Đệ quay ra, Khắc Chung đang định lệnh cho đoàn thuyền Đại Việt xé lẻ đội hình ba chiếc thuyền buôn kia thì ngũ lính Đại Việt chợt quay lên mặt thuyền, theo sau là Vũ Đệ và Ngô Tấn.

Xem ra nét mặt hai « sứ quan » có vẻ ung dung, thư thái nhất là Ngô Tấn hơi mỉm cười, Khắc Chung thấy yên tâm.

Tốp người rời thuyền nhỏ quay về quan thuyền Thăng Long, Khắc Chung mới rõ ngọn nguồn.

Theo lời chủ thuyền thì đây là vùng nước xoáy « yết hầu lộ ». Thuyền trôi đến đây nếu gác chèo, hạ buồm xuống mặc cho cho con sóng cuốn đi, thuyền sẽ dạt vào đảo Én, ở đấy đã tụ tập sẵn một lũ hải tặc chờ cướp thuyền, vứt người xuống biển.

Nghe đồn đại thì bọn cướp biển này vốn là quân sĩ của một hoàng đế bị tiếm ngôi ở Xiêm La buộc phải sống lênh đênh trên đảo đang chiêu binh, tích lương.

Thuyền qua lại vùng này không dám đi đêm và thường phải họp nhau lại thành từng đoàn có chiến thuyền hộ tống mới dám vượt qua « yết hầu lộ » vì bọn cướp biển thường dùng thuyền nhẹ lẻn lên thuyền

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

buôn cắt cổ chủ thuyền cướp hàng rồi đục thuyền đắm hoặc phóng lửa phi tang.

Nhưng cũng ở vùng này có sóng nước nóng chảy ngầm, cá kéo về rất đông, có lúc làm đục cả một vùng biển.

Chủ thuyền đã nằm chờ ở đây hai ngày.

Khi thấy đoàn thuyền đánh cá lạ đã sinh nghi vì qua vùng nước đục đặc cá, trên thuyền không một ai quăng lưới.

Chủ thuyền đoán chừng: đây là đoàn buôn lạ chở hàng quý lần đầu đi qua vùng này hoặc là đoàn chiến thuyền lén qua đây chở một đoàn sứ bộ nào đó hướng về Lôi Châu. Nhưng dù là loại thuyền lạ nào lướt qua thì cũng có thể bám theo nương nhờ được.

« À ra thế ! » Khắc Chung khẽ mỉm cười nhẹ nhõm.

Từ trước đến nay tướng quân vẫn có thói quen đối với khách ngoại bang, không bao giờ hỏi xem là người nước nào, trước hết vì phép bang giao tối nhị, hai nữa – nếu cần nắm vững Khắc Chung đã có cách riêng dò ra sau này.

Ngô Tấn nói tiếp :

— Trình tướng quân, chủ thuyền khẩn thiết mong được tiếp tướng quân trên thuyền họ. Chắc là khẩn cầu được che chở nhập đoàn đi thoát khỏi vùng nước xoáy « yết hầu lộ ».

Khắc Chung thấy dù sao đây cũng là dịp tốt để dò mua la bàn và hải đồ vùng « ngoài cõi » này.

Tướng quân lệnh luôn cho Vũ Đệ và Ngô Tấn đi cùng. Ba thầy trò sửa soạn bước xuống thuyền nhỏ, đã thấy thuyền con phía bên kia ra đón, đi cạnh.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Chủ thuyền cung kính chờ sẵn mời khách vào một khoang rộng bày biện tửa tựa như thuyền buôn đậu ở mé dưới bến Đông Bộ Đầu trước lúc Khắc Chung rời Thăng Long

Vũ Đệ và Ngô Tấn khoanh tay đứng ngoài túc trực.

Trên án thư không thấy nước, nhưng Khắc Chung đã ngửi thấy mùi trầm. Nhìn kỹ thì ra sau chiếc lư đồng nhỏ lởn vởn khói bay có lẽ là rượu để trong một thứ nậm bằng sành sân sùi. Khắc Chung đoán là một loại gốm nung vụng về, nước men đậm nhạt dày mỏng loang lổ, đặc biệt ở thành nậm còn sót những lỗ đục sâu nhỏ, có chỗ cháy đen như tàn than.

Có lẽ ở những lò gốm thô sơ này, thứ nậm đất chất thẳng vào lò nung không có hộp bọc ngoài nên bụi tạp và tàn than đốt nóng lách tách đã nổ bắn vào nên mới để lộ nước men nguyên khai lệ thuộc vào độ nóng trong lò.

downloadsachmienphi.com
Download Sách Hay | Đọc Sách Online

Miệng nậm nút kín, ngoài tráng một lớp sơn đen như sơn ta, thành nậm dán một cái giấy nền triện đỏ, trên có chữ loằng ngoằng đen nhánh tửa tựa như chữ Phạn viết thảo vội vã.

Chủ thuyền lấy trong tay nải ra một cái bọc gấm mở ra đúng hai chiếc chén trắng như ngọc.

Trước khi mở nậm rượu, khách buôn còn thắp hương, mồm lẩm rẩm khấn rồi mới hơ miệng nậm vào bó hương cho nhựa chảy ra để mở nút.

Một mùi thơm nhè nhẹ lan tỏa khắp khoang thuyền, hơi rượu chỉ thoang thoảng.

Khách rót rượu ra chén, hai tay nâng kính cẩn dâng Khắc Chung:

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

— Kính mời tướng quân

— Đa tạ đại nhân.

Khắc Chung đỡ lấy chén rượu chưa uống ngay như còn suy ngẫm về thứ nước sanh sánh như mật ong, lại vàng óng như hổ phách.

Chừng như đoán được tâm tư của viên tướng vừa đỡ chén rượu, khách buôn nói:

— Trình tướng quân, rượu đây không cất từ gạo mà rút từ một loại nhựa cây ủ men trên một năm tròn mới đủ độ say.

— À ra thế...! — Khắc Chung nâng chén rượu lên rồi đặt xuống nhưng vẫn cầm trong tay.

Khách tự rót cho mình một chén rồi nâng lên ngang mặt như có ý mời khách cùng cạn, lúc đó Khắc Chung mới nhấp thử thứ rượu lạ.

Rượu không đắng nồng mà dịu dịu mùi hoa rừng. Chưa kịp đặt chén rượu xuống, Khắc Chung đã thấy toàn thân râm ran đúng cái cảm giác cách đây mấy chục năm, khi uống cạn một bát nước mắm cốt để lặn xuống dục thuyền giặc Mông Thát vào một ngày mùa đông gió rét, có khác chăng là không phải vị ngọt đậm ở cổ mà là cái ngọt dịu đang tan dần, làng làng nhẹ như bay trong mây.

— Chẳng hay thứ rượu nhạt này có vừa lòng tướng quân không?

Nghe chủ thuyền hỏi, Khắc Chung như choàng tỉnh nói vội:

— Ngon lắm, thưa đại nhân! Rượu lạ khẩu vị.

Đoán chừng khách khen thực bụng, chủ thuyền mới rụt rè nói:

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

— Trống khoang thuyền tôi còn đúng hai vò, nếu tướng quân hạ cố cho... xin dâng biếu tướng quân.

Khắc Chung khẽ hỏi:

— Chắc rượu quý, đại nhân đã dành dùng vào việc lớn. Xin cứ để tiên dụng, tôi cũng không phải đệ tử thần lưu linh.

— Tướng quân chưa thực lòng... — Khách buôn nói — Chỉ cần nhìn tướng quân cầm chén rượu nhấp thử, bỉ nhân này cũng đoán được đây là khách sành rượu.

Và sau đó; đúng như dự đoán của Ngô Tấn, khách buôn muốn được nhập vào đoàn thuyền Đại Việt để vượt qua «yết hầu lộ».

Thấy được chấp thuận, chủ thuyền rất mừng thét gia nhân bày tiệc.

Biết quân sĩ trên thuyền đang nóng lòng chờ đợi, Khắc Chung khước từ và ý nhị hỏi:

— Hẳn đại nhân có bản hải đồ vùng này?

Chủ thuyền vui vẻ nói:

— Tất tướng quân phải có đủ chứ!

Nhìn tấm hải đồ chi chít những chữ bao quanh lấy các chấm nhỏ. Khắc Chung thật không ngờ đoàn thuyền của mình lại lạc xuống một vùng biển lạ đến thế này.

Chủ thuyền say sưa nói về những hải đạo xa xôi rồi bỗng dưng dừng lại chỉ xuống phía dưới.

Nếu cứ đi mãi xuống phía Nam thì ở đó có mùa ngược lại với đây: nếu Đại Việt là mùa hè thì dưới đó là mùa đông. Và ngược lại: nếu Đại Việt đang mùa đông thì phía dưới đó lại là mùa hạ.

Nghe nói đến điều lạ này Khắc Chung rất lo nhưng cố dấu trong lòng.

downloadsachmienphi.com
Download Sách Hay | Đọc Sách Online
www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Với giọng hơi lơ lớ, chủ thuyền nói tiếng Giao Chỉ khá thạo, đủ để diễn giải hết tình cảm của mình.

Theo lời chủ thuyền kể thì đã từng bôn ba, đặt chân lên nhiều đảo lạ, chẳng hạn như nước Chim Chích.

Thì ra đó là chuyện có thật. Người nước này chỉ cao có hơn một thước, sống quây quần trên một hòn đảo đầy hoa trái bốn mùa với hươu nai từng đàn. Họ nói tiếng líu riu như chim, quanh năm sống bằng hoa quả và sữa hươu. Người lạ không sao lọt được vào đảo vì vách đá thẳng đứng, lưng chừng có một cửa hang nhỏ chỉ đủ một người nước đó chui lọt.

Mỗi năm chỉ có hai kỳ nước biển dâng lên ngang tầng cửa hang, người Chim Chích mới giao tiếp với khách buôn để mua bán, thường là đổi hoa quả lấy vải vóc.

Chủ thuyền đã tìm cách đưa được một cặp vợ chồng xuống thuyền nhưng chỉ một hôm sau, biết mình bị bắt đưa đi xa, họ đã nhịn ăn mà chết.

Chủ thuyền cho biết khi qua Tây Vực đã được gặp những vị cao tăng sống trên ba trăm tuổi, ngồi xếp bằng nổi trên mặt nước y như Đức Phật ngọa trên tòa sen, có tài thót bụng lại chỉ còn da dán vào xương sống, thu dồn cả ngũ tạng lên trên ngực.

Lại có người nằm ngửa nổi trên mặt nước.

Tất cả những câu chuyện hấp dẫn của chủ thuyền, Khắc Chung chỉ nghe một tai, thật quả lúc này đôi mắt tướng quân đang chăm chú nhìn vào tấm hải đồ trước mặt.

Ở đây mưa nắng thất thường, sóng gió biển đây bất trắc nhưng hẳn vẫn phải tuân theo một «thiên cơ» nào đó mà những tay thạo đi biển phải biết được.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Có lẽ vì vậy mà Khắc Chung tin rằng những thương nhân năm nào cũng thường đi lại, buôn bán trên biển, hẳn phải nắm được trong tay tấm bản đồ ghi rõ mọi luồng nước, hướng gió từng mùa trên hải đạo.

Vì rõ ràng ở giữa biển cả mênh mông, con thuyền chỉ còn trông chờ chủ yếu vào mùa gió và dòng nước.

Làm thế nào đây để kiếm được một tấm hải đồ như vậy?

Bỗng Khắc Chung cắt ngang câu chuyện:

— Chẳng hay trên thuyền đại nhân quen dùng thứ máy gì để đi biển khỏi lạc?

Chủ thuyền sốt sắng lấy la bàn và một chiếc ống đồng dài như cái điếu cày hoi thon một đầu bảo:

— Thứ thiên lý kính này tôi mua được của một thương nhân Diệp Điều khi dừng ngựa ghé thăm quốc đô nước đó.

Nghe nói thứ kính này chính của từ Đại Đô sang.

Khắc Chung cố nén xúc động nhớ lại hồi lọt vào trại giặc Ô Mã Nhi, Khắc Chung cũng nom thấy thứ ống này đặt trên một tấm đồ bản trải rộng bên án thư.

Khắc Chung đỡ kính xem thử: trời, rõ ràng chiếc Thuận Hóa nằm xa tít thế mà nhìn vào kính tưởng như ở gần trước mặt nom rõ cả bóng người qua lại, một người lính ngồi trên vọng lâu, lá cờ đuôi nheo đang phần phật tung bay trong gió.

Phải cố kiếm mấy thứ này mới có cơ quay về Đại Việt được.

Rồi thuyền buôn tuy không mua được thiên lý kính và la bàn nhưng Khắc Chung cũng nghe được một lời khuyên: muốn tích nhiều lương thảo, phải ghé

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

vào cửa biển để trao đổi hàng hóa chứ không thể trông chờ vào các thuyền qua lại được.

Hải đoàn Đại Việt lại được lệnh rong buồm.

Trước lúc vào vùng « yết hầu lộ », các thuyền được lệnh chỉnh bị nghênh chiến. Ba chiếc thuyền buôn được ghép vào giữa hải đoàn Đại Việt, chốt phía sau vẫn là chiếc Thuận Hóa của đô tướng Kim Long.

Thoát khỏi vùng biển hiểm nghèo, trước khi rong thuyền sang Tu Ma Xích, chủ thuyền không quên biếu Khắc Chung mấy túi thuốc lá và chiếc máy đánh lửa Tây Vực.

Chia tay với ba thuyền buôn, hải đoàn Đại Việt lại hướng về phía Đông với chủ dịch ghé vào một bạc dịch trường nào đó để mua sắm, tích lương thảo.

Đêm hôm đó, vẫn một đêm yên tĩnh.

Nhưng sáng hôm sau thì tin về hải thuyền Thiên Đức tự dưng biến mất gây một biến động lớn trong lòng quân sĩ vì tính từ ngày xuất phát đến giờ trải qua bao phong ba bão táp, thiếu thốn gian khổ nhưng chưa hề xảy ra chuyện này bao giờ.

Cứ theo như lính tuần sát trên quan thuyền Thăng Long thì vào cuối canh ba sang đầu canh tư, từ trên vọng lâu vẫn nom thấy ánh đèn hiệu trên mũi chiếc Thiên Đức. Lính tuần sát trên hai thuyền Thuận Hóa và Ứng Thiên xác nhận đúng như thế. Vậy chiếc Thiên Đức này chỉ có thể lợi dụng lúc sương mù bay thấp trên mặt biển từ giữa canh tư đến đầu canh năm để rong buồm bỏ trốn.

Khắc Chung lần giở trên hải đồ thấy ở vùng này mọc chi chít các đảo nhỏ với những cái tên đáng sợ: đảo Cá Mập, đảo Thuồng Luồng, đảo Cá Đuối... chỉ

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

những cái tên có ghi trên hải đồ cũng đủ tỏ ra những hòn đảo này chẳng hứa hẹn gì về sự trù phú, sầm uất.

Từ trên vọng lâu quan thuyền Thăng Long, tin hiệu đèn đỏ cấp báo cuộc hội tướng trong đại bản doanh.

Chờ các thủy quân đô tướng lề tựu đông đủ, Khắc Chung nói luôn :

— Hẳn các đô tướng đã biết tin thất thiệt về thuyền Thiên Đức? Cho đến giờ tôi vẫn không tin là đô tướng Hoàng Thiện có ý định đưa thuyền bỏ trốn.

Công xiệc cấp bách của chúng ta là phải tìm cho ra thuyền Thiên Đức.

Giở tấm hải đồ ra, Khắc Chung chỉ vào nơi đoàn thuyền đang đậu nói :

— Trừ quan thuyền Thăng Long và Long Hưng trụ lại trên biển, còn tất cả các thuyền khác sẽ tỏa ra bốn phía, chiếc Ứng Thiên đi về hướng đông, Kiến Xương rẽ sang phía Tây, phía Bắc có Hoàng Giang: phía Nam có Thuận Hóa, ngoài ra còn Hải Đông đi về hướng Đông Nam.

Chúng ta không có quyền bỏ rơi đồng ngũ ở ngoài cõi xa xăm này, nếu Thiên Đức gặp nạn, phải tìm đủ mọi cách đưa về.

Nếu có dấu hiệu gì khác thường như chống lệnh, có kẻ thay lòng đổi dạ, lúc đó sẽ quay về cấp báo tránh xảy ra hỗn chiến trên biển.

Sau khi các đô tướng xuống thuyền mình, rồng buồm tỏa đi tứ phía, Khắc Chung vẫn chưa hết bồn chồn lo lắng.

Thật lòng Khắc Chung không tin là Hoàng Thiện có lòng dạ nào nhưng việc mất tăm chiến thuyền vốn

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

của của Chiêm Thành này không khỏi làm cho tướng quân suy nghĩ.

Trước hết là Hoàng Thiện, quê ở Đông Ngàn, bố là Hoàng Luận vốn là thân quân ở kinh sư, mẹ là người Chiêm Thành ở thôn Bà Già.

Hoàng Thiện sung vào đội trạo nhi từ năm mười tám tuổi, trấn ngay ở trang Vân Đồn. Sau mấy lần lập công diệt trừ lũ thủy khấu ở mé dưới châu Ác Thủy, Hoàng Thiện được gọi về hầu dưới trướng của phiêu kỵ tướng quân Trần Khánh Dư.

Nghe nói đâu, tuy không được thụ giáo ở Giảng võ đường nhưng nhờ sự dạy bảo của các thủy quân đô tướng trợ giúp trong quân doanh phiêu kỵ tướng quân Trần Khánh Dư, Hoàng Thiện tỏ ra giỏi binh thư, thạo thủy chiến.

Trước khi xuất phát rời Đại Việt, Hoàng Thiện chỉ là phó của Thủy quân đô tướng Thạch Lỗi, Thống lĩnh thuyền Hải Đông. Nhưng từ khi đoàn thuyền Chiêm Thành xin sát nhập, Hoàng Thiện được cử sang làm đô tướng thuyền Thiên Đức, trong thuyền số người Chiêm chiếm quá nửa.

Ngay từ khi rời đảo Hội Sinh, Khắc Chung lệnh cho các thuyền phải san đều hàng hóa và binh khí, lương thảo để phòng bất trắc có lạc nhau vẫn sống được.

Gia đình vợ con đô tướng Hoàng Thiện vẫn an cư lạc nghiệp tại quê hương bản quán. Vậy việc Hoàng Thiện tự rong thuyền bỏ trốn là khó xảy ra. Hay có thể là quân Chiêm trên thuyền nổi dậy cướp thuyền rồi ghé vào một đảo nào đó.

Hay trong lúc lênh đênh trên biển, gian tiên thuyền đã mật giao tiếp được quân Chiêm và nhân lúc sương mù đã khởi sự cướp thuyền.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Khắc Chung xem kỹ lại tấm hải đồ thì thấy cách đây độ non nửa dặm có một dòng nước ngầm.

Nếu nước ngầm đủ mạnh cuốn Thiên Đức đi thì sao tại không cuốn các thuyền khác?

Chiều hôm đó lúc mặt trời sắp lặn, theo đúng lệnh Khắc Chuug, đoàn thuyền rong buồm kéo về, lại thiếu thêm chiếc Thuận Hóa. Theo đồ tướng các thuyền cáo lại thì dù rà soát kỹ trên hải đạo vẫn không thấy tăm hơi gì về thuyền Thiên Đức cả.

Khắc Chung vội lệnh gấp cho chọn hai trăm mốt dũng thủ đưa xuống ba thuyền Hải Đông, Hoàng Giang, Ứng Thiên đi về hướng Đông Nam.

Khắc Chung nói:

— Đêm nay có trăng, cô tìm cho ra anh em mình.

Đêm hôm đó, Khắc Chung thao thức không sao ngủ được...

May mà có ít thuốc lào hút tạm cho đỡ buồn và nhạt miệng.

Rít xong điếu thuốc ngồi nhả khói, Khắc Chung nhớ lại: cánh quân sĩ thèm thuốc từ mấy tháng nay, có người cuốn cả lá khô thành điếu thuốc sâu kèn mà hút.

Không phải đợi có làn khói thuốc, mà mới chỉ nghe thấy mặt nước lóc bóc, tưởng như đâu đây vọng lại tiếng điếu cày, thế là một số anh em đã ngáp ngắn ngáp dài.

Hôm gặp được đám thương nhân Hồi Hột trên hải đạo, Khắc Chung đã cử Ngô Tấn đứng ra đổi vải lấy thuốc. Thứ thuốc này màu vàng thơm, ngửi thoang thoảng mùi mật ong, hút rất nhẹ không đượm như sợi

downloadsachmienphi.com
Download Sách Hay | Đọc Sách Online
www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

thuốc lào quê hương nhưng dù sao quân sĩ có thuốc hút vẫn hơn.

Biết thuốc khan, chỉ cần vê một điếu tra vào nõ, chiếc điếu được anh em truyền tay nhau rít tới lúc tàn tro bị hút tụt vào nõ mới thôi.

Đã đã sang canh ba. Khắc Chung vừa chiêu xong một ngụm nước chép chép miệng chợt nom thấy có ánh đèn trên biển. Dưới bóng trăng lờ mờ, Khắc Chung đã nhận ra chiếc Hải Đông, đến Thuận Hóa bám theo sau rồng dây là chiếc Thiên Đức, kèm tiếp là Hoàng Giang rồi đến Ứng Thiên.

Khi thủy quân đô tướng Kim Long rời chiếc Thuận Hóa sang quan thuyền Thăng Long tường trình lại kỹ Khắc Chung mới rõ: gần về sáng, đúng lúc quân sĩ trên thuyền Ứng Thiên đang ngủ thì bánh lái nứt, chìm mất, thuyền bị luồng nước ngầm cuốn đi trôi chừng hai dặm mới vớt lắp lại được nhưng không sao cấp báo được cho đồng đội.

Cứ như vậy mặc cho dòng nước cuốn trôi.

Gặp một đảo nhỏ, đô tướng Hoàng Thiện đích thân rong buồm lựa gió đang loay hoay cố đưa thuyền vào bờ thì chiếc Thuận Hóa vừa đi tới.

Chữa chưa xong thì đoàn thuyền Đại Việt tới đưa về «thủy trại» trên biển.

Thảo nào! Trước sau Khắc Chung vẫn tin vào đô tướng và quân sĩ trên thuyền Ứng Thiên.

Sáng hôm sau, đoàn thuyền được lệnh dìu chiếc Ứng Thiên đưa vào một đảo nhỏ gần nhất để chữa lái.

Đảo hoang không một bóng người. Được cái cây rừng ven biển cũng sẵn nên chỉ sau hai ngày đoàn thuyền lại rời đảo.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Như mọi ngày, Ngô Tấn vẫn có thói quen ngắm trời mây để đoán thời tiết hôm đó ra sao.

Sáng nay, nếu ở đất liền vào độ mùa hè đang oi ả, sống giữa sóng nước có mát mẻ hơn, nhưng Ngô Tấn nhìn mây có dạng như múi bông gật gù nói:

— Xế chiều sẽ có giông.

Từ trên vọng lâu quan thuyền Thăng Long, một người lính tuần sát đã nhìn thấy một chấm đen đang hiện ra to dần, mới đầu cứ ngỡ là thuyền lớn đậu dềnh giữa sóng nước nhưng nhìn kỹ hóa ra là một đảo nhỏ có bờ hõm vào, thuyền bè dậu ghé vào nấp gió thật kín đáo, chẳng còn lo sóng bão.

Lúc này, Khắc Chung nhìn ra lúc đác thấy thuyền lạ.

Hình như những hải thuyền này cũng đang hối hả chạy giông nhưng xem ra thuyền chỉ lướt qua phía ngoài chứ tịnh không thấy một chiếc nào ghé vào đảo.

— Đây là đâu vậy? — Khắc Chung cho hỏi khắp lượt không ai rõ là đảo gì, lìm mãi trên hải đồ thì thấy một chấm nhỏ như chân ruồi ghi cạnh đó hai chữ «Ác hải».

Dù trời đã nổi gió, do đó mức nước không thấy sâu nhưng Khắc Chung cũng không dám cho đoàn thuyền vào đảo.

Mãi sau một thị nữ Chiêm Thành kể lại nàng có một ông chú làm linh trong hải đoàn Chiêm Thành trước đây đã từng đi qua một đảo lạ thấy sống toàn tiên nữ, tóc dài, ca hát nhảy múa theo sóng nước. Thuyền nào tới đó đều không thấy quay ra.

Nghe thấy vậy, Vũ Đệ thật thà nói với Khắc Chung:

— Trinh tướng quân, chẳng lẽ ở đảo ấy các tiên nữ lại ăn thịt đám trạo nhi?

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

— Họ ăn tươi nuốt sống cảnh nam nhi đấy! — Khắc Chung hóm hỉnh cười nhìn Vũ Đệ bảo — Trong sử xanh đã thấy kể biết bao nhiêu ông vua mất nước vì những Mỹ nhân nghiêng nước nghiêng thành...

Ngừng một lát Khắc Chung bảo:

— Nói cho vui thế thôi chứ ta tin chắc có một duyên cớ nào đó chứ không phải vì các tiên nữ trên đảo này.

Hình như trời chuyển gió. Phải chăng là trên đầu sấm nổ rầm rầm như đang từ chân trời lăn tới. Hình như chỉ là hoang tưởng mà giả dụ như có thật thì Khắc Chung nhớ trước đây đã được nghe nói đâu khi sấm sét đã xuất hiện thì có thể coi như cơn bão đã qua. Trong lòng Khắc Chung cũng thầm mong như vậy. Quay sang hỏi Vũ Đệ, quả thật không có tiếng sấm dậy, dù sao Khắc Chung cũng bình tĩnh cho đoàn thuyền rong buồm đi vòng quanh đảo, cách bờ một đoạn khá xa, nhưng vẫn đủ nhìn rõ người trên đảo từ trên vọng lâu.

— Vũ Đệ! — Khắc Chung gọi lớn — Lại đây, đúng tiên nữ.

Vũ Đệ giơ hai tay lên ngang tầm mắt để nhìn vào thì thấy từ đảo đi ra có một chiếc thuyền nhỏ căng buồm hình lưỡi rìu, đứng trên mũi thuyền là một người da nâu sẫm bóng nhẫy, tưởng như trần truồng, nhìn kỹ thì thấy người đó dùng những dây xâu vỏ ốc che kín phần nửa dưới, trên đầu đội một chiếc mũ rất đẹp cắm toàn lông chim sặc sỡ. Mỗi lần nói người đó lại nhe hàm răng to và trắng nhởn.

Tay phải họ chia ra một thứ giống như cái rổ lót rơm, không biết ở trong đựng món gì quý, tay kia họ

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

vẫy thuyền lạ ngoài khơi như có ý mời vào mua hay đổi chác...

Qua khỏi vùng này, phải hai hôm sau gặp một thuyền buôn trên biển, Khắc Chung mới rõ: đảo này rất nhiều tổ yến. Dân trên đảo biết yến xào là món ăn quý có thể đổi được nhiều mặt hàng lạ.

Nhưng thuyền lớn vào đó thường không mấy chiếc ra được. Duyên cớ là thế này: đảo đó có nhiều từ thạch. Phàm các loại thuyền lớn đi biển thường có đóng chốt sắt, đáy thuyền đồ gang nên bị từ thạch hút chặt không ra được.

Có lẽ cái tên « Ác hải » là từ đó mà ra.

Rời « Ác hải », đoàn thuyền lại rong buồm đi về hướng đông

Mong muốn của Khắc Chung lúc này vẫn là ghé vào một cửa biển sầm uất nào đó đổi hàng hóa vãi vóc chất đầy lương thảo lên thuyền, mua được la bàn, thiên lý kính và hải đồ sẽ quay lên hướng Bắc trở về Đại Việt.

Vì vậy khi nghe tin báo có một cửa biển nhỏ, Khắc Chung rất mừng nhưng xem kỹ thì có lẽ chỉ là một cái bến không sầm uất lắm.

Qua một chiếc thuyền đậu sẵn cạnh đấy, Ngô Tấn hỏi ra mới rõ thuyền muốn cập bến này trước hết phải làm việc với một người tùa tựa như thủ nhi ở Đại Việt nhưng thông hiểu tiếng ngoại bang để người đó xét hỏi kỹ lưỡng từng thuyền một.

Nếu quả đúng thật là thuyền ra vào buôn bán thì người thủ nhi đó mới dẫn chủ thuyền vào bến trình với một người tùa tựa như trấn quan để họ tra xét và dâng sớ về kinh sư. Được phép rồi, chủ thuyền

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

phải đợi có thuyền của trấn quan sở tại đưa vào cửa biển. Lúc đó việc xét giấy tờ mới phải làm kỹ, kẻ khai rõ số hàng hóa trên thuyền.

Phải có quà biếu trấn quan, bán hàng gì biếu hàng đó mỗi thứ một ít, coi như mẫu hàng định bán ở cửa biển này nhờ trấn quan giao dịch hộ, rồi vật báu dâng quan nước ấy, ngoài ra lại còn phải đóng nhiều thứ thuế khá nặng.

Còn những thuyền gặp nạn hỏi ra mới biết thêm: nếu đúng thuyền bị gió bão trôi giạt không có hàng hóa gì đáng chịu thuế thì chủ thuyền phải làm giấy khai trình đưa lên trấn quan xét rồi cử người giống như «tuần nha» cùng với người tựa như «đồn thủ» lên thuyền khám xét kỹ. Sau đó người trong thuyền được phép đi mua củi gạo và chỉ được phép lưu lại hai, ba ngày rồi rong buồm ra khơi.

Khắc Chung thấy nếu để bọn «tuần nha», «đồn thủ» nước này xuống khám xét đoàn thuyền mình để họ thấy lệnh bà, mũi tên hòn đạn thì dù nhất là một kho binh khí e để bị rắc rối mà việc mua gạo lúc này rất cần.

Bàn đi tính lại, cuối cùng đoàn thuyền đậu ngoài xa khơi, chỉ để một chiếc Thuận Hóa vào bến, trước đó đã chuyển hết binh khí ra thay vào đó là cá khô, lưới cùng một số hàng hóa khác để đổi gạo như lụa, vải vóc...

Mọi việc giao tiếp đã do thủy quân đô tướng Kim Long đóng làm chủ thuyền, Ngô Tấn là thủ nhi thông dịch.

Trước lúc Ngô Tấn rời thuyền, Vũ Đệ còn truyền lệnh của tướng quân Khắc Chung dặn mua mười thẻ hương, hai hộp phấn thơm và một chiếc gương đồng

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

dâng lệnh bà, một cái mũ ấm và đôi hài găm cho thê tử đề phòng sang mùa lạnh nếu chưa kịp về Đại Việt. Ay là chưa kể là yến thuốc lào cho quân sĩ hút tạm.

Xong xuôi mọi việc, hải đoàn lại lên đường.

Khắc Chung thấy lúc này nếu cứ đò đúng như hải đồ thì hôm nay đoàn thuyền Đại Việt phải tới một đảo lớn có tới hai cửa biển to hơn, sầm uất gấp đôi trang Vân Đồn, thuyền hải ngoại ra vào tấp nập như mắc cửi.

Nhưng đi gần hết một tuần trăng, chẳng thấy một dải đất nào cả. Thuyền bè cũng vắng tanh.

Số gạo ít ỏi đã hết sạch. Quân sĩ nhịn đói đã ba ngày. Lệnh bà và thị nữ mỗi bữa cũng chỉ một nắm cơm bằng quả cau.

Tuy linh thông hiệu và đám quân thường phải tuần sát trên biển mỗi bữa được lưng một bát cháo, Khắc Chung và các đô tướng cũng nhịn ăn như quân sĩ.

Biết chuyện này, lệnh bà cho triệu Khắc Chung đến bảo:

— Trừ những việc quân quốc trọng đại, tướng quân phải cho ta rõ hiện tình trên hải đoàn. Đừng dấu ta nữa. Tướng quân còn đợi gì mà không đem bò ra thịt cho quân sĩ ăn...

Khắc Chung chưa kịp nói thì lệnh bà đã rưng rưng nước mắt:

— Mạng người lúc này là trọng, chẳng còn thứ gì quý hơn.

Thật ra cách đây mấy hôm, Khắc Chung đã nghĩ đến việc này nhưng vì bò thiếu ăn, gày tọp, có ngã ra cũng chỉ toàn xương với da, hàng trăm người ăn

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

thì có bỏ bèn gì. Vả lại Khắc Chung vốn tin ngày một ngày hai, đoàn thuyền sẽ ghé vào đảo như dạo nào!

Nhưng giờ thì... đành phải tuân lệnh lệnh bà làm yên lòng quân sĩ.

Dưới đáy thuyền Long Hưng, chú lính đóng vai đồ tể khi dùng riu hạ sát con bò sữa, chú không sao cầm được nước mắt. Chú lẩm rẩm khấn trước khi vớ lấy riu

Con bò được xẻ ra làm tám mảng thịt đủ cả xương, da... rõ ràng đã cứu sống cả đoàn quân lênh đênh trên biển nhưng chỉ một, hai ngày sau cái đói lại xộc tới, dày vò.

Xung quanh vẫn là biển nước trắng xóa một màu...

Không thấy bóng một chiếc thuyền nào qua lại.

Điều Khắc Chung lo lắng nhất lúc này là nhỡ chẳng may gặp lũ hải tặc thì đúng là vận rủi.

Đang nằm nghĩ vẩn vơ, chợt Khắc Chung nghe thấy tiếng thị nữ kêu thét bên thuyền Long Hưng, Khắc Chung giật mình mở mắt: không rõ bên đó xảy ra chuyện gì. Quân sĩ trên thuyền nào thuyền nấy đều đói lả, trong lúc đói mờ mắt thế này chẳng lẽ lại xảy ra chuyện gì sàm sỡ?

Nhưng rõ ràng có tiếng kêu, Khắc Chung đưa mắt cho Vũ Đệ, Vũ Đệ khẽ gật đầu hiểu ra rồi từ từ đứng dậy định đi nhưng Khắc Chung đã giơ tay ngăn lại. Biết Vũ Đệ đã quá mệt, chỉ cần nhìn Vũ Đệ chống tay vào đầu gối đứng dậy run run là đủ rõ. Khắc Chung vuốt lại áo rồi bước ra. Gió ào thổi, vẫn luồng gió quen thuộc mà không hiểu sao hôm nay Khắc Chung thấy khá lạnh. Bên thuyền Long Hưng đã có linh thông hiệu chờ sẵn định thưa chuyện. Khắc Chung bước ra chưa kịp hỏi thì từ bên kia tiếng loa đã vọng sang:

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

– Trình tương quân, không có chuyện gì hệ trọng cả. Một thị nữ bị chuột cắn vào chân.

Khắc Chung gật gù mỉm cười rồi quay vào.

À, thì ra những con chuột bên thuyền đó còn may mắn sống sót đến bây giờ. Ở các thuyền khác từ mấy hôm nay, quân sĩ đã lùng bắt sạch, quẳng vào nồi nấu lên, húp suýt soạt. Chẳng là một đêm đói quá, nằm kể chuyện ăn, nghe đủ các món cao lương mỹ vị rồi, một chú lính ở lộ khoái mới kể ở quê chú có món chuột đồng luộc rắc mùi tàu, ăn thì tuyệt. Chú cứ đoán chắc một mực ai đã ăn một lần thì khó mà quên được vì chuột đồng béo núc, ăn toàn thóc chín ngoài ruộng nên rất sạch chứ không như cánh chuột chù gớm ghiếc lông lá tua tủa chui rúc trong đám cống rãnh các phường ở kinh sư.

Ngay sau đó, quân sĩ các thuyền đồng loạt cùng quờ quạng đi bắt chuột. Vì tất cả đều nhiệm thấy đúng câu chuyện của chú lính lộ khoái: thịt chuột quả là ngon như... thịt gà.

Khắc Chung ngả người tựa tay vào gối. Có sống lênh đênh trên biển chuyến này, Khắc Chung mới thấy được một điều mới lạ: cánh nữ nhi có tài chịu đựng – kể cả chịu đói rét hơn đám nam nhi.

Chỉ cần nghe tiếng kêu thất thanh của thị nữ bị chuột gặm vào chân là đủ rõ. Thì ra họ vẫn còn sức

Điều thứ hai là: khi người ta đói dù có cố ngủ để quên cũng không được.

Khắp các xó xỉnh trong thuyền thỉnh thoảng lại có người sì sụp vái. Họ không đủ sức lê chân đến bàn thờ nữa mà chỉ cần hướng về đó lầm nhầm khấn. Trên biển lúc này, ngoài Trời Phật ra không còn biết tin

www.songhuong.vn

Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

vào đầu cả. Đoàn thuyền tê liệt hoàn toàn trôi theo sóng nước và gió biển. Đảo hoang hay Tây Vực hoặc một nước Chim Chích nào đó, chỉ có Trời mới đoán được.

Khắc Chung biết rõ ở mấy thuyền bên như Ứng Thiên và Kiến Xương đang có chuyện xầm xì về mình. Có người bảo: đói là sắp chết là chỉ có dám quân sĩ thôi, còn lệnh bà và thế tử vẫn ăn no ba bữa: sáng vẫn có xôi đỗ nóng, mật ong, cơm thì ăn với thịt nai khô, dưa củ cải, riêng tướng quân Khắc Chung thì vẫn rượu đủ ba bữa, suốt ngày túy lúy.

Chuyện lệnh bà và thế tử chưa bị đói bữa nào là có thật; ngoài cơm vẫn chỉ món bánh dày khô, còn Khắc Chung thì... đến bữa tướng quân cũng ăn cùng mâm với đô tướng, cũng giống như quân sĩ, chỉ khác là được bày ra trên chiếc mâm gỗ sơn son, thế thôi.

Trên quan thuyền Thăng Long quân sĩ ai nấy đều rõ. Lòng mình có Trời Phật chứng giám, Khắc Chung thấy giận kẻ nào đã gieo cái tin xấu này nhưng giờ chưa phải lúc dẹp chuyện đó. Trước mắt là phải lo cái ăn cho quân sĩ.

Xem chừng đoàn hải thuyền không còn đủ sức rong buồm lướt đi được nữa. Khắc Chung thoáng nghĩ trong đầu: trước mắt phải dừng lại nghỉ ở một đảo nào đó để sửa thuyền, tích lương và chờ gió.

Theo lệnh của Khắc Chung, lính thông hiệu báo cho các đô tướng và những người theo đi biển mà ít lâu nay quân sĩ quen gọi đùa là «thủy khấu» sang quan thuyền Thăng Long để hội bàn.

Chờ mọi người kéo lên đông đủ, Khắc Chung nói luôn:

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

— Trước mắt việc cấp thiết đối với chúng ta là phải tìm một hòn đảo để ghé vào nghỉ, sữa chữa lại thuyền chờ gió... Theo những người thạo đi biển ở nước ta thì: từ tháng ba (1) tháng tư trở đi, gió sẽ chuyển hướng Tây hay Tây Nam, lúc này là có thể rong thuyền ngược lên phía Bắc được.

Gió Tây Nam thổi mạnh nhất vào tháng năm (2). tháng sáu, sau đó lại quay về Đông Nam.

Chúng ta phải đi trước mùa bão mà bão thường bắt đầu từ tháng tư (3). tháng năm ở ngoài khơi. Gió bão xoáy từ ngoài vào trong.

Nhưng ở vùng « ngoài cõi » này lại khác.

Khắc Chung hoa mắt, giơ tay ôm ngực, nghỉ một lát rồi nói tiếp:

— Ta cũng không thể kéo cả đoàn đi tìm đảo mà chỉ cần hai thuyền đi về hai phía Tây và Nam, gặp đảo quay về cấp báo ngay. Số còn lại sẽ tạm quây quần ở đây.

Bàn bạc mãi cuối cùng thấy tốt nhất là cử hai chiếc Thuận Hóa và Hải Đông vì cả hai thuyền đều bền chắc. Mỗi thuyền chỉ lấy ba mươi lính trạo nhi, kể cả người Chiêm Thành thạo đi biển, đem theo một ít gạo lấy từ thuyền Long Hưng.

Thấy đám lính dưới thuyền tần ngần nhìn mấy đó gạo tám ít ỏi của lệnh bà dự trữ vừa đưa xuống, Khắc Chung nói:

— Ta tin là các chú mỗi khi ăn đến hạt gạo xẻ đôi này sẽ nghĩ đến đồng ngũ và ta tin chắc các dũng thủ sẽ tìm ra được đảo mới sẵn lương thảo hơn.

---

(1).(2).(3). Theo âm lịch

Download Sách Hay | Đọc Sách Online
www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

— Và còn thứ này quý hơn vàng nữa...

Khắc Chung chỉ tay vào Ngô Tấn và Vũ Đệ, hai người được đặc cử xuống thuyền Thuận Hóa rồi dặn thêm :

— Cả hai thuyền, ngay khi gặp được đất liền sẽ cấp báo về ngay cho quân doanh biết.

Thuyền vừa quay mũi, đô tướng Kim Long đã nói với Ngô Tấn và Vũ Đệ, coi họ như tùy tướng thân cận.

— Ta biết hai chú mày là báu vật của tướng quân cử hai chú mày sang đây là quan hành khiển nhập nội vững tin và kỳ vọng ở hải thuyền này. Vậy chúng ta phải gắng sao cho xứng với lòng tin đó.

Hai « tùy tướng » còn đang sung sướng bồi hồi chưa biết nói gì thì đô tướng Kim Long lại bàn tiếp:

— Quân sĩ đói đã lâu, nhân vừa có gạo thơm cho anh em chén một bữa kẻo rồi họ quên mất mùi cơm.

Vũ Đệ cùng Ngô Tấn vui vẻ đáp:

— Đô tướng dạy chí phải.

Đô tướng Kim Long cao hứng nói

— Mai kia lên đảo rồi thiếu gì thứ chén được : chị ít cũng là thịt lợn rừng, rồi hươu nai...

Không có gạo ta nấu với củ mài, trong rừng thiếu gì.

Chưa đầy một khắc sau, hương thơm gạo tám đã tỏa khắp thuyền, bưng bát cơm lên, ai cũng rưng rưng nhớ đến bè bạn đồng ngũ của mình lúc này hẳn vẫn nằm đói lả chờ đợi.

Hai ngày sau, chiếc Thuận Hóa đã nom thấy đảo lạ. Một chiếc thuyền nhỏ được lệnh quay về cấp báo cho tướng quân Khắc Chung.

Ngay sau đó Vũ Đệ cùng một ngũ lính tế tác được lệnh lên đảo để tuần sát. Họ chỉ mang theo binh khí, máy đánh lửa, không đem theo gạo.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Nhận d ợ. l n của đô tướng Kim Long, Khắc Chung rất mừng vội lệnh cho chiếc Hoàng Giang đậu lại trên biển để chờ chiếc Hải Đông, còn Khắc Chung sẽ cùng đoàn thuyền đi theo về hướng chiếc Thuận Hóa.

Chưa chi Khắc Chung cùng quân sĩ đã tưởng tượng ca cái cảnh như dạo nào rời đảo Hồi Sinh đoàn thuyền ghé vào đất liền: dừa ăn thả cửa, nước suối róc rách chảy, thảm cỏ xanh mượt, cá kèo căng lưới bọc bùn nướng trên than lửa, mùi thơm của đất nung gợi lên cảnh đồng quê khói ra cơm chiều, tiếng chân trâu rậm rịch xóm làng. Phải rồi đúng cái cảnh gà sắp lên chuồng, tiếng trống tuần dinh ngoài điếm canh rỏng rã...

Từ trên vọng lâu, Khắc Chung nhìn vào thuyền Thuận Hóa, rõ ràng đô tướng Kim Long cùng quân sĩ đang chờ đón Khắc Chung cùng đoàn thuyền nhưng không khí trên đó yên tĩnh đến đáng sợ, mặt mũi ai nấy buồn thiu như vừa xảy ra chuyện gì đau thương tang tóc.

Download Sách Hay | Đọc Sách Online

Và quả nhiên, chiếc quan thuyền Thăng Long vừa đậu lại, đô tướng Kim Long đã dùng thuyền nhỏ sang gặp Khắc Chung khoanh tay cúi đầu nói:

— Trình quan hành khiển nhập nội, Vũ Đệ dẫn một ngũ linh lên đảo suốt từ giờ tí hôm kia hẹn thế nào đến ngọ sẽ quay về, thế mà đã gần hai hôm...

Khắc Chung ngạc nhiên hỏi lại và hiểu được mỗi khi có chuyện gì xảy ra quan trọng thì đô tướng này mới dùng đến tước «quan hành khiển nhập nội»:

— Đô tướng nói sao, đã hai hôm rồi mà Vũ Đệ chưa về?

Đô tướng Kim Long cúi đầu đáp:

www.songhuong.vn

Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

– Trinh tướng quân, đúng thế ạ!

Có người thì đoán là số anh em này có thể bị dân trên đảo giữ lại hoặc thú dữ bắt đi.

Có người cho là bị sa bẫy thú của phường săn dân man.

Có người cho là họ đói quá mờ mắt lạc trong rừng không tìm thấy lối ra.

Nhưng dù gặp bất trắc gì, nhất định họ sẽ báo hiệu hoặc thế nào cũng cử người chạy về báo tin chứ.

Theo lệnh Khắc Chung, tất cả đoàn thuyền đều rời xa bờ phòng dân đảo bất ngờ tiến công. Đoàn thuyền sẽ tuần sát dọc theo đảo.

Một ngày, rồi hai ngày nữa trôi qua.

Cả đoàn thuyền sống rất căng thẳng trong chờ đợi.

Các vọng lâu và ô quạ được lệnh quan sát suốt ngày đêm để tìm cho ra ánh lửa trên bờ. Vì trước lúc lên đường, Vũ Dẹ đã được dặn kỹ: nếu gặp hiểm nguy bất trắc hãy đốt to lửa làm hiệu.

Theo nhận định của Khắc Chung, nếu chẳng may bị sa vào tay dân đảo độc ác thì thế nào cánh dân man đó cũng phải mò ra đây để cướp thuyền và hàng hóa.

Mấy khu rừng bên bờ vẫn yên tĩnh lạ thường.

Khắc Chung lệnh cho các đô tướng chọn ở mỗi thuyền lấy mười người thạo đi rừng giao cho Ngô Tấn lên bờ đi tìm. Hai chiếc thuyền nhỏ vừa đổ quân sĩ lên bờ, Ngô Tấn ra hiệu cho anh em ngậm tăm đi dọc theo một đường dây, mỗi người cách nhau mười bước.

Họ lần theo dấu chân cũ mà đi. Vào sâu trong rừng thì không còn dấu vết gì nữa.

Chợt một người reo lên, chỉ vào một cành cây gãy phía tay phải, đám cỏ dưới chân cũng bị rạp xuống.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Cứ thế đoàn người lặng lẽ lần theo dấu vết xáo trộn khu rừng nguyên sinh đi mãi, đi mãi... phía dốc xuống một khe suối... Kia rồi! Ngô Tấn tái mặt đi. Xác mấy người nằm la liệt. Nhìn đám cỏ đồ rạp và đất cát xáo trộn bừa bãi, chứng tỏ đám quân sĩ đã giãy giụa dữ dội. Ngô Tấn lại gần Vũ Đệ đặt tay vào mũi thấy vẫn còn thoi thóp thở, gật gù nói :

— Còn sống,..

Mọi người sà vào đỡ anh em dậy. Thì ra họ bị lã đi. Cạnh đó là một đống lửa, và lá chuối đốt cháy vứt bừa bãi.., Ngô Tấn đã nhận ra mấy cái nấm nom tựa tựa như nấm rơm nhưng rất to.

Đám dũng thủ hối hả đi lấy cây rừng chất cao nồi tửa vừa để sưởi ấm cho số anh em ốm, vừa để cấp báo về cho tướng quân Khắc Chung biết tin đã tìm ra số người bị lạc để dưới thuyền khỏi sốt ruột.

Nhìn mấy vạt đất dính nấm nhai nát mới khô, Ngô Tấn đã phần nào đoán ra được sự việc.

Chặt cây buộc dây rừng làm cáng, Ngô Tấn cử một số quân sĩ khỏe nhất xúm vào thay nhau khiêng số người ốm này xuống thuyền.

Số còn lại nhìn thấy đám củ mài thì tiếc rẻ.

Ngô Tấn bằng lòng cho một số anh em nán lại đào củ mài đem nướng luôn vào lửa trước hết để ăn có sức mà đào bới tiếp. Dù thuyền có rời đảo thì ít ra cũng có một ít lương ăn.

Thấy Ngô Tấn đã tìm ra Vũ Đệ, đưa được số quân sĩ ốm nặng về, Khắc Chung cho cập thuyền vào đảo nán lại dăm ngày. Mọi người, trừ số quân canh ở lại trên thuyền, được lệnh lên bờ đi đào củ mài.

Download Sách Hay | Đọc Sách Online
downloadsachmienphi.com
www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Đối với đoàn người lênh đênh trên mặt biển thì đây là giây phút thú vị nhất, sung sướng nhất.

Suối nước vẫn là nơi tấp nập ồn ào, quân sĩ tắm táp vui đùa. Xế về phía dưới khuất giữa những lùm cây rậm rạp ven bờ, chiếc màn cũ được căng ra để lệnh bà và đám thị nữ « tẩy trần ».

Món ăn đầu tiên trên đảo là củ mài nướng.

Sau đó đám thị nữ tỏa vào rừng, trong lúc chờ quần áo hong khô trên lùm cây.

Xen lẫn với thảm cỏ mượt mà bạt ngàn là nấm, toàn những loại nấm lạ mũ xanh đỏ rất đẹp mắt, có cả loại nấm to như cái bát con mà cứng chứ không xốp, mịn mặt như các loài nấm khác.

Xem ra mọi người chỉ quen thuộc với loại nấm rơm và mộc nhĩ nên ai nấy xúm vào nhặt riêng hai thứ đó.

Nấm hái được bọc vào lá cọ. Biết rằng mộc nhĩ ăn không hết nên các thị nữ đã xúm vào lạt đem phơi để dành ăn dần thay rau trên thuyền.

Download Sách Hay | Đọc Sách Online

∴

Nằm trên thuyền, nhớ mà Vũ Đệ và anh em tế tác nôn được ra hết nên mọi người đã dần tỉnh hẳn, nhất là sau đó được húp một bát cháo củ mài nấu với cá tươi.

Theo lời quân sĩ kể, thì ra vỏ được thứ nấm lạ kỳ lồ mà Vũ Đệ đoán chừng do đất đai ở đây màu mỡ nên mới sản sinh ra loại nấm to này.

Nướng thử một cái vào bếp, mùi thơm « nước thịt gà luộc » làm cho ai nấy không sao cầm nổi nước miếng. Anh em ra sức hái bỏ vào tàu lá chuối gói lên

www.songhuong.vn

Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

nướng trên đống than hồng y như cảnh nướng là rau ngọt dao nào trên đảo vắng.

Lúc gỡ nấm chín ra ăn, ai cũng khen là chẳng khác gì thịt gà luộc.

Đang đói lại vớ được nấm ngon, ai nấy ra sức chén kỳ no kễnh bụng. Tới khi loạng choạng say mới biết là nấm độc. Người nào người nấy thò tay vào móc họng để cố nôn ra gần hết.

Cũng may mà kịp có người đến cứu.

.·.

Mới có hai ngày ghé vào đảo, chỉ có món củ mài với cá tươi mà mọi người xem ra đã phần nào lại sức.

Tới ngày thứ năm, đúng lúc quân sĩ sắp sửa đi đánh cá chợt nghe thấy tiếng rào rào trên biển.

Linh tuần sát và đám thông hiệu trên vọng lâu đã nhận ra cả một vùng biển đen si. Thì ra không rõ thuyền ở đâu mà nhiều như lá tre, đang lao đi như con thoi, cánh buồm sặc sỡ vàng, đen, xanh, trắng... Thì ra khi hay tin có đoàn thuyền lạ ghé vào đảo, hầu như tất cả thuyền vùng này đều kéo đến. Nhìn những chiếc thuyền hướng mũi lao nhanh như muốn chọc thủng mạn thuyền mình, cánh trạo nhi Đại Việt hốt hoảng nhảy cả lên mặt thuyền, lăm lăm binh khí trong tay sẵn sàng nghênh chiến. Khắc Chung vội ra hiệu cho quân sĩ bình tĩnh vì nhìn nét mặt những con người này không thấy tỏ vẻ gì là sát khi cả.

Và quả nhiên đúng như dự đoán của Khắc Chung, khi hai thuyền sắp chạm vào nhau thì thổ dân khẽ

Download Sách Hay | Đọc Sách Online
www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

lái mũi thuyền rất khéo chệch ra ngoài và cười ré lên, trước trò chơi đó.

Có nhìn những người này bơi thuyền mới biết: họ mới thật sự là những con cá kình quen sống trên sóng nước.

Mãi sau này hỏi kỹ, Khắc Chung mới rõ: quả thật những người dân này vốn sinh ra trên thuyền, lớn lên sinh cơ lập nghiệp cũng ở trên thuyền và sau này, chết đi, biển cả sẽ đón họ vào lòng: những chiếc bè mỏng chạm trổ hình những con cá ngựa sẽ đưa linh hồn họ tới nơi yên nghỉ cuối cùng: một vũng biển lặng gió, tràn đầy nắng dịu. Trách nào họ thạo sông nước là phải!

Nom người nào người nấy da nâu sậm như đồng hun do nắng biển thiêu đốt. Gò má người nào cũng cao, lúc đầu khó phân biệt ai là đàn ông, ai là đàn bà vì tất cả đều để tóc dài mượt mà một màu nâu sẫm

downloadsachmienphi.com

Phải nhận là dân biển đảo là những người chủ tốt bụng. Họ thương hại nhìn đám người gần như đói lả. Chỉ cần Ngô Tân chỉ vào một người cầm con cá là người đó tức khắc chia cả xâu ra cho luôn. Rồi dừa, chuối, lợn... Thuyền nằng lợp phên của thổ dân quây lấy đoàn thuyền đông như xóm nhà lá liền vách vậy. Đối với họ cái gì cũng lạ từ cái khăn, cái vòng... Họ ngạc nhiên nhìn đám thị nữ, thấy lệnh bà họ rú lên trước một sắc đẹp thiên thần mà họ cho là «người trên Trời» rơi xuống.

Đã có người mạnh bạo leo lên thuyền xem xét sờ mó khắp nơi, lôi cả từng tấm vải, lụa, gấm ra.

Khắc Chung lệnh gấp cho quân sĩ hết sức tránh va chạm với thổ dân.

www.songhuong.vn

Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Sau chuỗi ngày đói lả, giờ được ăn uống đầy đủ, ai cũng háo hức thêm khát. Dù được dặn kỹ, nhưng trong đám quân sĩ có người không giữ được mồm miệng nên đã đau bụng dữ dội.

Có thể nói đây lại thêm một ngày vui trọn vẹn nếu như một số quần áo phơi của anh em không bị mất.

Ngay đêm hôm đó, trước lúc mọi người sắp đi ngủ thì một thổ dân bơi thuyền nhỏ đến ra hiệu muốn gặp chủ thuyền. Một người lính tuần sát bước ra, bác thổ dân kia chìa ra một cái túi trong có hai viên ngọc màu hồng nhạt rồi chỉ vào cánh buồm như có ý muốn đổi.

Bác thổ dân được mời lên thuyền gặp Khắc Chung.

Qua Ngô Tấn, tướng quân hiểu ra: người này muốn đổi ngọc lấy vải để làm buồm.

Nom thấy gấm lạ, người đó reo lên gật gù chỉ chỉ về phía sau ra hiệu như còn muốn đổi nữa.

Ngay đêm hôm đó, chỉ một trăm tấm vừa vải, lụa vừa gấm, Ngô Tấn đã đổi được năm chục viên ngọc trai khác nhau: có hạt xanh, hạt vàng, có hạt trong suốt, hạt đỏ màu máu đào...

Đêm hôm sau, đúng đêm rằm, một thổ dân dễ thường là người đứng đầu đám dân này đi thuyền kết hoa tới mời «quốc vương» đi dự hội «trăng tròn».

Biết khó có thể từ chối được, Khắc Chung cùng các phó đô tướng có Vũ Đệ, Ngô Tấn cùng ba chục dũng thủ đi dự hội.

Các đô tướng ở lại thống lĩnh quân sĩ trên thuyền.

Lâu lắm «đoàn sứ bộ quốc vương» mới được một bữa rượu ngon đến thế. Thức ăn chỉ độc một món cá nướng, được cái rượu tùa tựa như rượu Chân Lạp rút từ nhựa một loại cây ủ men — cây có lá giống lá cọ.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Thỉnh thoảng Khắc Chung lại đưa mắt cho quân sĩ như có ý ngăn đừng uống rượu nhiều: tục ở đây rượu uống vào bát, đã nhấc lên là chủ và khách phải uống một hơi cạn sạch mới thôi.

Trên thuyền, thổ dân nam nữ súng sính trong bộ quần áo màu vàng và xanh, nắm tay nhau nhảy múa thâu đêm đến sáng theo nhịp chiêng hòa cùng sóng nước rạt rào.

Khắc Chung cảm thấy: dân đảo vốn sống hồn nhiên mến khách nhưng còn trấn quan trên đảo chưa rõ lòng dạ ra sao. Hơn nữa việc đổi ngọc như vậy liệu có thỏa đáng không?

Gần về sáng, trở lại đoàn thuyền Đại Việt hai phó đô tướng thuyền Kiến Xương và Ứng Thiên đã say khướt, quân sĩ phải dìu vào khoang.

Quân canh trên các thuyền vẫn chong đèn trên vọng lâu, thay nhau thức.

Khắc Chung tới bên hỏi thì giật bắn người khi lục tìm mãi không thấy tấm hải đồ và la bàn đâu cả.

Thế là ngay đêm hôm đó, Khắc Chung lệnh gấp cho cả đoàn thuyền phải tức tốc rời đảo mãn theo bờ đi về phía Tây.

∴

Đã sang tháng ba. Trời chuyển gió.

Khắc Chung hiểu rõ một khi có gió thổi theo hướng tây hoặc tây nam thì đoàn thuyền đã có thể dễ dàng bắt đầu cuộc hành trình ngược về phía Bắc được.

Rồi đây gió Tây Nam sẽ thổi mạnh nhất là vào tháng năm, tháng sáu rồi mới quay về đông nam, nhưng sang tháng tư ng Ai khơi bão tố có thể sẽ nổi lên.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Vì vậy phải sửa soạn lên đường sớm.

Khắc Chung đã biết chuyến đi sắp tới sẽ đầy bão tố, phải qua vùng biển chính là nơi phát sinh ra bão tố.

Nghe nói bão tố ngoài khơi có những cơn gió xoáy có thể nhấc bổng cả một đoàn thuyền quẳng ra xa, xác tan không còn một mảnh. Bão đổ vào đất liền có thể nhổ quật cây lớn, bốc hàng làng xóm kể cả trâu bò

Vì vậy tất cả các thuyền đều được xem xét lại từng mảnh ván, sợi dây kèo đến cả cành buồm dự trữ. lương thảo, nước ngọt sẽ được cất kin.

Chuyến về lần này, tuy không phải chạy trốn như lần trước phòng tránh quân Chiêm Thành, nhưng dày lại là bão tố. Kẻ thù này không biết sợ hãi là gì, gươm giáo không uy hiếp nổi.

Vì vậy Khắc Chung đã lệnh cho các đô tướng: ngày nào trời đẹp mặt biển yên tĩnh, được gió lúc nào căng buồm đốc sức đi tới đó, bất kể ngày đêm.

Biết bao nhiêu hòn đảo đẹp với những thổ dân hiếu khách, y phục, phong tục kỳ lạ... Biết vậy mà đoàn thuyền cũng chỉ len lỏi lướt qua phía ngoài nhìn vào rặng dừa..

Còn nhìn thấy đảo, còn cảm thấy gần gũi với con người với đất liền nhưng rồi chỉ mấy hôm sau xung quanh lại thấy nước mênh mông một màu trắng xóa. Nhìn lên chỉ thấy trời xanh. Lại thấy thèm từng tiếng chim hót, tiếng lũy tre cót két. Trời, giá lúc này được nghe thấy tiếng gà gáy nhỉ? Chỉ một hồi thôi cũng đủ gợi lên cảnh xóm làng, khói cơm chiều.

Khắc Chung chợt nhớ ra: giá trước khi rời đảo đem xuống thuyền mấy con gà thì thích biết chừng nào.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Chỉ có tiếng sóng nước, tiếng cánh buồm phần phật kêu trong gió, tiếng dây kẻo...

Một buổi, lệnh bà Huyền Trân cho mời Khắc Chung sang bảo:

— Tướng quân không lo quân sĩ buồn rầu à? Tại sao không đưa vũ nữ ra múa hát để mọi người nguôi nỗi nhớ nhà?

Khắc Chung mỉm cười sung sướng:

— Tâu lệnh bà, quả thật thần không nghĩ ra điều này.

Ngay sau đó, một toán vũ nữ Chiêm Thành được các thuyền trong hải đoàn lần lượt đón sang để múa hát.

Tiếng đàn, sáo, tiếng địch êm ra cùng chỉ làm quân sĩ khuây khỏa trong chốc lát chứ vẫn không át được cái yên lặng đến ghê người giữa trời nước mênh mông.

Giữa lúc đó một tin buồn lan ra làm mọi người càng ngao ngán. Thịt cất trong chum, vại bị hỏng hết. Thông thường bà con ở thôn quê Đại Việt muốn để dành thịt từ Tết đến ra giêng ăn, họ rán kỹ rồi dằm thịt dưới lớp nước mỡ đã sôi sùng sục, cần thận hơn còn rắc thêm muối.

Ngay hôm đầu mua được lợn của thổ dân trên đảo, các hỏa đầu quân đã làm đúng như vậy nhưng có lẽ vì chum, vại đậy kỹ và nhất là cái nắng như đổ lửa đã làm cho tất cả thịt rữa nát.

Không gì buồn bằng đang thiếu thịt ăn mà lại phải vất vả đổ từng chum, vại xuống biển.

Tuy vẫn còn có cơm nóng ăn với cá khô nhưng đã có lệnh mỗi người một bữa chỉ được hai sét bát vì chân trời xa thẳm chưa thấy hứa hẹn một dấu hiệu

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

gì về đất liền cả. Bệnh mờ mắt và đau răng lại trở lại.

Mọi người dường như chẳng muốn cất nhắc chân tay nữa.

«Lúc này mà gặp bão hoặc chạm trán với lũ hải tặc thì thật khó mà toàn vẹn được».

Khắc Chung chỉ còn độc một cách khích lệ quân sĩ:

— Như người họa trên hải đồ thì chúng ta đang đi về hướng đất liền. Thế nào cũng gặp đảo. Anh em cố tới đó, ta sẽ nghỉ ít ngày lấy lại sức, ghé vào cửa biển mua bán lương thực.

Quân sĩ tuy ai vào việc nấy nhưng trong lòng vẫn thấy lo sợ trước cảnh trời nước mịt mù.

Đảo chưa thấy đâu thì tai họa lại ập đến.

Một cơn lốc bất thần ào tới thổi gãy cột buồm trên đúng quan thuyền thuyền Thăng Long. Nhìn lá cờ rơi xuống sàn thuyền ai cũng sợ, coi là điềm gở. Chiếc thuyền đang no gió bỗng mất đà quay vòng nặng nề như chim trúng tên giẫy giụa sắp sa xuống đất. Đoàn thuyền được lệnh dừng lại để cứu chữa. Nhờ có cột buồm dự trữ đem theo, nhưng cũng phải nửa ngày sau quan thuyền mới cùng cả đoàn lên đường được.

Không gì đáng sợ bằng lòng người vọng!

Khắc Chung đang lo lắng về việc này thì đô tướng các thuyền đều cấp báo: gạo hết, quân sĩ bắt đầu phải ăn gạo rang. Nạn thiếu nước ngọt là điều cấp bách trước mắt.

Mặt trời vẫn như đổ lửa. Cái khát lại càng nung nấu lòng người. Lúc này giá được một trận mưa đổ xuống thì thật là trời phù hộ.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Nếu có mưa, quân sĩ sẽ được dịp tắm táp, uống nước thỏa thuê. Chum vại hứng đầy may ra sẽ có nguồn dược dự trữ. Rất tiếc trời vẫn trong xanh một màu xa thẳm.

Tự nhiên Khắc Chung lại chợt nhớ đến trận bão năm ngoái sau đó dạt vào đảo Hồi Sinh.

Mọi người đều nhớ rõ : hôm đó đúng đêm trăng, trăng đẹp đến mức dường như không một ai có thể ngủ được.

Trong trại cung nữ bỗng vang lên tiếng sáo trầm bổng. Mọi người đều nhận ra tiếng sáo của My La.

Nghe tiếng sáo Khắc Chung tự nhủ : nếu để cho cung nữ múa hát thêm một buổi nữa trên đảo chắc sẽ làm khuây khỏa được lệnh bà khỏi nỗi buồn tha hương cùng nỗi đau cô phụ, nhưng chưa rõ trên đảo hiện có còn bóng người lạ nữa không? Trăng còn sáng những vài đêm nữa, để tối mai vẫn chưa muộn.

Vừa lúc đó có tiếng cười đùa, tiếng chân chạy huỳnh huỵch.

— Rùa! Rùa...

Mọi người lúc này đã nhìn thấy những con giống như rùa đang bò lên dụn cát.

— Vích! Vích! Không phải rùa. Thịt vích ăn ngon như thịt bò, trứng lại bổ.

Thì ra một đám quân sĩ đang đi bắt vích. Giờ có lẽ đang mùa vích đẻ. Mấy chú vốn là dân chài ven biển ngồi yên lặng chờ những con rùa biển đang bơi từ dưới nước lên bờ cát để đào lỗ đẻ trứng vào rồi lấp đi. Chúng không quên đánh dấu vào những cái « ổ » này. Ngồi mãi đến khuya. Gió biển lại mát dịu. Có chú lim dim chợp mắt đi một tí, tỉnh dậy vẫn chẳng thấy gì. Phải lần lần những « ổ » rồi theo vết chân vích mà đuổi theo.

Download Sách Hay | Đọc Sách Online
www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Giống vích to bằng cái án thư, bơi dưới biển thật nhẹ nhàng, nhưng đi trên mặt cát thì chậm chạp nặng nề. Đuổi kịp một con vích đang chạy lịch bịch, hai người lính «dân chài» — vốn thạo tay vội lật ngược con rùa biển lên, thế là con vật nặng nề chỉ còn biết quờ quạng bốn chân trên không rồi nằm ì đấy.

Trước đó ai nấy nghe nói thịt vích ngon như thịt bò. Sáng hôm sau Khắc Chung nếm thử quả đúng như vậy. Thế là đã có thịt tươi cho quân sĩ ăn.

Khi mổ thịt vích, mấy tay hỏa dầu không quên gỡ móng ra phơi khô, nghe nói đâu như để dùng làm vị thuốc chữa bệnh sài đẹn cho trẻ con.

Nhưng họ bây giờ thì... đói và rét.

Mãi lúc này quân sĩ mới thấm thía hai chữ cơ hàn: đói thường đi với rét.

Hôm nay tiết trời thật ra hơi mát, nhưng ai nấy đều cảm thấy gai gai rét. Mới lần có làn gió nhẹ thổi, mọi người rét run thật sự. Cho nên thiếu nhất vẫn là kiếm lấy một chỗ nào kín gió có quần áo mà trùng đó.

«Ruồi đậu mép không buồn đuổi». Cũng may giữa biển không có bóng một con ruồi nào cả.

Lênh đênh giữa mặt nước mênh mông hàng chục ngày rồng rã, bất chợt nom thấy một chiếc thuyền ta — bất kể là thuyền nước nào — cả đội lên gần như nín lại nhau. Vì như bị lạc trong rừng vớ được người đồng loạt thật mừng hết chỗ nói.

Việc giao tiếp chẳng dễ dàng gì, những ngọn lửa hy vọng — tưởng như leo lắt lụi tàn — thì giờ đã bùng cháy trong lòng các thuyền viên trong hải đoàn Đại Việt.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Cứ hướng theo đoàn thuyền trên biển hối hả đi về một phía, Khắc Chung và các đô tướng đều đoán chắc: đó là một cửa biển sầm uất ở nước này.

Từ ngoài khơi nhìn vào càng thấy rõ hơn: thôi thì đủ các loại thuyền biển: loại hai buồm cỏ, ba buồm cỏ, rồi loại buồm vải, buồm mành, buồm vải thì có thứ màu xanh, màu nâu, có loại trên vẽ hình mặt trăng, mặt trời lòe loẹt...

Mọi người có thể dễ dàng đoán được đây là một bậc dịch trường lớn. Đủ các loại thuyền Nhật Bản, Tống, Trảo Oa, thương nhân cùng đủ loại người: Hồi Hột, Tây Vực, Thiên Trúc.., nghe tiếng nói là lạ, Ngô Tấn đoán rằng có cả người Đại Tần.

Chưa cần vào cửa biển, việc buôn bán cá, vải, trầm hương quế, sừng tê... đã mở ra ngay giữa các thuyền trên hải đạo. Chắc số người này muốn trốn thuế, ra vào cửa biển rắc rối giấy tờ thủ tục.

Biết chắc sẽ phải ở lại đây lâu dài để chỉnh bị hải đoàn, Khắc Chung cử đô tướng Kim Long cùng Vũ Đệ và Ngô Tấn lên gặp trấn quan cửa biển để làm thủ tục giấy tờ xin vào buôn bán.

Cũng quà biếu cho đủ lễ bộ, trấn quan cửa biển cũng «tuần nha», «đồn thủ» mới quá bộ xuống các thuyền xem hàng. May mà binh khí dấu kỹ trong vách thuyền và khoang đáy, nên trong lúc trấn quan ngồi uống rượu với Khắc Chung và các đô tướng, đám «tuần nha» «đồn thủ» chỉ xem xét qua loa thấy quả là thuyền nào cũng chất đầy vải vóc.

Đúng là thương nhân thật!

Theo con mắt của trấn quan thì đây phải là một «đại thương nhân» giàu có mới làm chủ được cả một

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

đoản thuyền đông như vậy, lại có « phu nhân » đẹp như « nữ hoàng Vương quốc », cũng hàng trăm gia nhân, có cả tú nữ.

Sau khi nhận thêm hai tấm gấm hoa cùng một cân trầm hương, một yến quế thơm, trấn quan cấp cho Khắc Chung một tờ giấy cho phép trú lại đây một vài tháng, đi lại khắp nơi và có quyền thuê người ở đây giúp đỡ trong công việc buôn bán.

Dưới thuyền, các đô tướng vẫn cắt cử quân canh nghiêm ngặt.

Hôm đầu Khắc Chung định thuê một cửa hiệu buôn lớn, trương biển « Phong Châu thương điếm » để mượn tiếng làm nơi giao tiếp với trấn quan và đám thương nhân ngoài cõi.

Nhưng với con mắt am tường, Khắc Chung đã sớm nhận ra ở đây cũng chẳng thiếu lũ hải tặc, thủy khấu cùng quân gian tế trà trộn trong đám thương nhân giang hồ tứ xứ. Đóng vai « đại thương nhân » giàu có— vô tình đã thải mồi cho quân gian tế dòm ngó.

Sau lần vào gặp trấn quan ở đây, Khắc Chung mới nói thác ra việc mình đi lấy kinh Phật về, sửa sang lại đền ở Luy Lân, hàng hóa đem theo để phòng cơ nhỡ dùng đến dọc đường như đổi lấy lương ăn, áo mặc.

Khắc Chung mượn một ngôi chùa vắng ở cuối bến nước ven biển để nghỉ lại.

Thỉnh thoảng đám thị nữ lại theo lệnh bà đem vàng hương lên lễ chùa.

Hàng chục quân sĩ đóng vai gia nhân lên bờ theo các nữ tì mua gạo, cá, thịt. Buồm, lưới, dây rợ mua về cũng chất ở chùa, xem xét kỹ trước khi đưa xuống thuyền.

Tơ vải, lụa, gấm và nhất là ngọc, Khắc Chung thấy có thể đổi lấy nhiều mặt hàng quý như: la bàn, thiên

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

ly kinh, binh khí thì lưỡi kiếm Da-mát mỏng, sắc, chém sắt như chém bùn; áo giáp Nhã Điển vừa nhẹ vừa chống được giáo mác bởi những vảy đồng đúc ghép lại mà thành, những lá mộc bằng đồng, có cái hình tròn có cái hình chiếc lá tuy hơi nặng một chút nhưng rõ ràng bền và tốt hơn loại mộc ken bằng mây hoặc làm bằng da trâu, rồi mũ sắt, kỵ sĩ đội lên đầu chỉ còn để hở hai con mắt.

Khắc Chung nghe nói đâu còn có những bộ quần áo giáp sắt dát tiền che kín từ đầu đến chân, gươm chém tứ bề người ở trong cũng chẳng xây xát đến làn da.

Khắc Chung không quên ban cho toàn thể quân sĩ mỗi người một chiếc vòng bạc khá to, đeo ở cánh tay.

Đám thị nữ cũng được quà trang sức: những chiếc trâm cài đầu, cùng lược, vòng... đều đánh bằng bạc.

Trong khi hải đoàn dừng lại ở cửa biển này, tất thảy các thuyền viên đều được may sắm quần áo để đóng vai gia nhân, nữ tì...

Hàng ngày hàng hóa vẫn đưa về mấy ngôi chùa đề rồi sau đó kín đáo chuyển xuống thuyền.

Nhưng Khắc Chung vẫn không rời công việc chính của mình.

Rõ ràng thuyền kéo nhau đi thành đoàn dựa dẫm vào nhau tạo thành sức mạnh làm cho bọn hải tặc và cả thổ quân ngoài cõi không dám dụng đến. Nhưng với cái kiểu bầu đoàn thê tử dắt dây này thì không biết bao giờ mới về tới Thăng Long.

Sớm nay Khắc Chung mới nảy ra một kế sách mới.

Gọi là mới cũng không đúng hẳn, thật ra thì ngay từ trước lúc rời Chiêm Thành cảng, Khắc Chung đã phác sẵn trong đầu kế sách này.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Cũng có thể một lúc nào đó, đoàn thuyền bắt buộc không đi cùng nhau được nếu bất thần gặp phải một hải đoàn đông hơn, mạnh hơn thì lúc đó sẽ tính sao?

Khắc Chung biết chiếc quan thuyền Thăng Long sẽ là thuyền đầu tiên hứng tên bay, lao phóng...

Việc đề lệnh bà sang ngự thuyền Long Hưng đã tính toán sẵn: thuyền chắc, bền, quân sĩ chọn toàn những dũng thủ can trường, luôn tuân theo quân kỷ, sẵn sàng xả thân vì lệnh bà.

Khi nào biết chắc đã vào tới lãnh hải Đại Việt, dọc đường gặp trở ngại, đoàn thuyền sẽ tách làm ba, quan thuyền Thăng Long sẽ ở lại nghênh chiến cùng thuyền Hải Đông và Hoàng Giang của thủy quân đô tướng Thạch Lỗi và Vũ Ưng.

Đoàn thuyền thứ hai do Thuận Hóa dẫn đầu chiếc Long Hưng sẽ hướng vào bờ, nhược bằng còn trắc trở, Ngô Tăn cùng Mạc Hà sẽ đưa lệnh bà cùng thế tử có Mỵ La đi kèm lên thuyền nhỏ cập bờ rồi từ đó sẽ lấy kiệu theo đường bộ về Thăng Long.

Đoàn thuyền thứ ba gồm ba chiếc còn lại sẽ do thủy quân đô tướng Tô Thái đốc suất có nhiệm vụ hỗ trợ cho Thuận Hóa đưa được Long Hưng vào bờ rồi quay ra ứng cứu đoàn thuyền Thăng Long...

Muốn làm theo kế sách đó thì trước hết phải chỉnh bị thật chu tất mọi việc và mỗi thủy quân đô tướng phải có trong tay đủ cả hải đồ và la bàn cùng thiên lý kính.

Việc tìm mua được báu vật này cũng không phải chuyện dễ vì la bàn tốt chỉ thương nhân Tống bán mới đảm bảo, khá nhiều thuyền dám vì dùng la bàn hỏng. Hải đồ cũng vậy. Bọn hải tặc đã biết mưu họa hải đồ

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

bán bừa bãi lên lút với mưu mô hướng các thương thuyền ngoài cõi rơi vào ổ mai phục trên biển của bọn chúng.

Đêm qua, cuối canh hai, Khắc Chung cố tình pha một ấm nước chè Đại Tân thật đặc để thức làm việc nhưng rồi chỉ một lát sau, không khí tĩnh mịch trong chùa kèm theo tiếng sóng biển rì rào đơn điệu đã kéo tướng quân vào một giấc ngủ say

Sau hỏi ra mới rõ thứ chè này vốn không phải của Đại Tân mà là mua của thương nhân Nam Tống rồi đưa về Đại Tân tẩy hết chất chát đi, thành thử chè pha nước đỏ chẳng còn vị ngon nữa.

Rượu của họ không cất từ gạo mà lại cất từ quả, nghe nói là những quả cây nhỏ hơn quả mơ nhưng mọng ngọt, rượu cánh thơm nhưng nhẹ hơn rượu cất bằng gạo nhiều.

Quanh đi quẩn lại thì rượu và chè Đại Việt vẫn là hợp với tạng mình nhất.

∴

Gần một tháng trời qua xem chừng ai nấy đã lấy lại sức, có quân sĩ béo hú, có thị nữ đang muốn tìm cách cho gầy người đi

Sáng nay, Khắc Chung xuống thăm thuyền và trò chuyện với các thuyền viên trong hải đoàn.

— Các anh em! Dù sao chúng ta cũng sắp hoàn tất một chuyến đi gian khổ.

Như mọi người đã biết: ta không muốn anh em về kinh sư với tấm thân tàn, quần áo rách rưới, phải dựa lưng vào nhau mới đứng nổi trên sàn thuyền.

downloadsachmienphi.com
Download Sách Hay | Đọc Sách Online
www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Sau khi dừng lại ở đây ít ngày, chúng ta sắp lên đường...

Ai mà không nóng lòng sốt ruột muốn sớm quay về quê hương nhưng xem ra sự thể đâu có dễ dàng, phải chờ đợi, chỉnh bị thật chu tất.

Bây giờ thật ra chẳng riêng gì quan hành khiển nhập nội Khắc Chung hoặc các thủy quân đô tướng mà tất cả các thuyền viên đều biết rõ: chưa bao giờ hải đoàn Đại Việt lại mạnh như lúc này — dù có đem so sánh cả hồi mới xuất phát.

Và quả đúng như vậy.

Tất cả các thuyền đều được đưa lên bờ sửa chữa lại, các vọng lâu đều có mui che mưa nắng và che chắn phía ngoài để dù có tên bay phóng hỏa cũng không việc gì. Các ô quạ chỉ còn là thứ dự phòng khi vọng lâu bị đổ, gãy.

Ngay sau khi tìm mua được tấm hải đồ vùng biển này họa trên tấm da dê mỏng với giá rất đắt, Khắc Chung đã giao cho thủ nhi trên quan thuyền họa lại, sao thành tám bản để thuyền nào cũng có một hải đồ riêng vẽ trên giấy dó.

La bàn và thiên lý kính, ngoài quan thuyền Thăng Long ra còn đặt mua mỗi thứ một cái nữa để thuyền nào cũng có vật báu đi biển.

Trải qua già nửa năm đi biển, tất cả các đô tướng đều biết rõ từng loại binh khí tiện dụng, được lệnh của Khắc Chung, các đô tướng cho bán lại một số đại đao, câu liêm dư thừa cốt làm giảm sức chở trên thuyền.

Những ngày lênh đênh mặt nước đã qua cũng là dịp để phô trương tài năng sở trường, lộ rõ sở đoản của từng tráng binh. Có thể nói là các thủy quân đô tướng

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

nắm vững được từng người trên thuyền mình và theo lệnh tướng quân Khắc Chung, các dũng thủ được sắp xếp lại để thuyền nào ngoài tinh binh ra còn có người thạo về đánh cá, biết nghề mộc để làm nhà và sửa chữa thuyền.

Nhờ Ngô Tấn dẫn giải mà đã luyện chọn ra được tám người thạo xem mây, gió dự đoán thời tiết. Các lương y cũng được sau sẻ sang các thuyền.

Đến ngay như thuyền Long Hưng cũng được sắp xếp lại để chẳng may lạc nhau sau một trận thủy chiến ác liệt, giá có một mình lạc lên đảo, lệnh bà và đám thị nữ vẫn có thể tạm sống chống đỡ được với thú dữ, đợi thuyền trong hải đoàn đến cứu.

Lương thực, nước ngọt... thuốc men... chưa kể hàng hóa dự trữ có thể đảm bảo thuyền đi trên biển hàng tháng rỏng không cần rẽ vào bờ.

Tài năng của Khắc Chung và các thủy quân đô tướng còn lộ rõ trong việc sắp xếp sao để tất cả các thuyền đều nặng ngang nhau dù chở số người và hàng hóa khác nhau, để nếu thời tiết tốt thuận gió thổi, đoàn thuyền có thể dàn hàng ngang rẽ sóng trên hải đạo mênh mông.

Sớm nay Khắc Chung quyết duyệt lại lần cuối hải đoàn của mình.

Theo lệnh chiêng trống, cờ hiệu và đèn hiệu trên vọng lâu quan thuyền Thăng Long, từng chiếc thuyền lần lượt lướt qua, lúc rẽ trái lúc quặt phải, lúc quay ngoắt... tất thảy đều thân thủ theo nghiêm lệnh.

Thuyền nào cũng có buồm, mái chèo, bánh lái dự trữ,

www.songhuong.vn
Download Sách Hay | Đọc Sách Online
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Phao luông sơn đỏ có buộc kem cả lương khô để phòng khi rơi xuống biển người không may bị nạn vẫn có thức ăn để sống và giao tiếp với nhau bằng hiệu mõ gõ lên ống luông

Không muốn làm giảm khí thế xuất phát hừng hực của ba quân, Khắc Chung dã dặn kỹ các thủy quân đô tướng — những người hiện nắm chắc hải đồ trong tay phải dấu kín một điều :

— Ngày xuất quân cũng chính là ngày bắt đầu của mùa bão

Những trận bão khủng khiếp nhổ bật cây cối, tàn phá nhà cửa, làm vỡ đê điều trải dài suốt một vệt từ phía Nam Tống, qua bờ biển Đại Việt xuống Chiêm Thành, Chân Lạp, cả một vùng rộng lớn mênh mông đều bắt nguồn từ vùng biển này.

« Viễn hải bão tố ».

Đoàn hải thuyền Đại Việt sẽ buồm xuất phát từ điểm này.

Khắc Chung và các đô tướng đã bàn kỹ : chưa cần cho mọi người biết sớm cả điểm nóng xuất phát này.

Trận bão dạt vào đảo Hồi Sinh năm ngoái mới chỉ là trận bão mở đầu.

Chưa thể biết được : điều gì sẽ xảy ra phía trước vào những ngày sắp tới.

Theo thói quen của Khắc Chung, đoàn thuyền rời cảng trong đêm tối, không một tiếng ồn ào, trừ tiếng dây buồm va vào cột, tiếng kẽo kẹt của cánh buồm phần phật bay trong gió.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Thuyền đi được hai ngày thì một hôm, Vũ Đệ chỉ về phía xa xa in hằn một vết sẫm nói bâng quơ.

– Phải chăng đó là hướng cửa Ô Long hải khẩu xưa (cửa Tư Hiền)

Ngô Tân cười:

– Chúng ta đang lênh đênh trên một hải đạo ngoài cõi đâu đã bén mảng đến lãnh hải Đại Việt.

Đúng ba ngày sau... như dự đoán một cơn bão ập đến... đoàn thuyền như mất phương hướng, lại rơi vào một vùng biển mênh mông trắng xóa...

Mọi người chỉ thấy nước và nước...

Như có hải đồ và la bàn cùng thiên lý kính, sau một nửa ngày tan tác, hai đoàn lại tìm gặp được nhau đầy đủ.

Có ba báu vật đó trong tay, ai nấy đều cảm thấy không còn phải sợ vô cùng bao la xung quanh vẫn trắng xóa một màu nước.

Ngày lại ngày trôi qua...

Quái! Sao ra đón mình lại chỉ có độc một quan thuyền trên có tấm biển «Khâm sai truyền chỉ» là thế nào nhỉ?

Kia kia! Mà sao tất cả lại đổ lên bờ? Đi đâu là những người lính dẫn lộ biển «Khâm sai». Rõ ràng mấy lá cờ đại được dàn ra đi trước, tiếp đến chú lính đánh trống dọn đường.

Không rõ quan khâm sai nào mà nom đã bệ vệ lại bước đi trịnh trọng dưới tấm biển «truyền chỉ» phía trên chễm chệ vênh hai chiếc lọng vàng chẳng hiểu là

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

che cho quan khâm sai hay che cho tấm biển. Nhưng hộ tống cho quan khâm sai thì chắc chắn có hai ngũ lính ngự lâm vác kiếm sáng loáng...

Hay là có việc cấp, nhân ta về, quan gia lại « truyền chỉ » gấp cho ta lên đường?

Khắc Chung phải quát to với các đô tướng đang có mặt trên quan thuyền Thăng Long:

— Đã vào cửa biển Thần Phù chưa? Thử xem những thuyền nào ra đón chúng ta. Sao,,. không nom thấy pháo hoa à?

Có tiếng Vũ Đệ như từ xa xăm vọng lại:

— Tướng quân lai tỉnh! Tướng quân lai tỉnh...

— Thuyền rồng! Thuyền rồng! — Khắc Chung khẽ lẩm bẩm — Vô lý quá! Sao? Thuyền ngự của quan gia à? Có thế chứ! Chắc quan gia đi đón quốc muội chứ đâu phải đón ta. Nhưng dù sao thì...

Khắc Chung mở mắt ra, khẽ buông một tiếng thở dài nhìn thấy lệnh bà Huyền Trân và Mạc Hà đang lau nước mắt, cạnh đó là đô tướng Hoàng Thiện. Khắc Chung khẽ hỏi:

— Đây là đâu nhỉ?

Vũ Đệ vừa lấy khăn lau mồ hôi trên trán cho Khắc Chung, vừa nói:

— Trình tướng quân, chúng ta vẫn ở trên biển, đây là quan thuyền Thăng Long, chưa vào đến lãnh hải Đại Việt.

Khắc Chung cố nhổm dậy nhưng đầu óc quay cuồng không sao nhấc nổi mình được, đành nằm xuống nói:

— Ra, ta vừa mê à?

Vũ Đệ nói:

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

— Tướng quân sốt đã mấy hôm nay, giờ mới mát một chút,

Có lẽ vì thế, Khắc Chung tỉnh, lệnh bà cùng Mạc Hà quay ra sau khi đặt lên án thư một gói bọc nửa cơm sâm và nói:

— Chúc tướng quân chóng khỏe,

Với Huyền Trân, đây là lần đầu sang quan thuyền Thăng Long thăm Khắc Chung và lệnh bà mới rõ mấy hôm nay, mỗi quân sĩ chỉ được uống nửa chén nước một ngày. Nghe nói đâu có người quá khát đã phải dùng đến cả nước tiểu của mình. Chuyện này ngay đến đám thị nữ cũng không ai biết đến.

Đoàn thuyền sẽ ra sao nếu tướng quân Khắc Chung chẳng may có chuyện gì xảy ra. Từ mai sẽ không rửa mặt vào chậu nữa, chỉ nhúng khăn vào chén nước nhỏ. Việc tắm cho hoàng nhi cũng bãi, chỉ lau mình mấy qua loa cho đỡ rôm sảy.

Đô tướng Hoàng Thiên vừa quay ra thì Vũ Đệ khẽ nâng đầu Khắc Chung nghiêng nửa chén nước nhỏ vào miệng. Nước uống đến đâu Khắc Chung biết đến đấy. Nhìn mấy giọt nước rớt ra ngoài, Vũ Đệ xuýt xoa tiếc rẻ.

Rõ ràng ngụm nước mát có làm cho tướng quân tỉnh ra Khắc Chung bảo Vũ Đệ:

— Ta mới ốm một cơn mà đô tướng Hoàng Thiện và các đô tướng ở thuyền khác đã kéo sang làm gì?

Vũ Đệ đành nói thật:

— Trình tướng quân, thuyền Thiên Đức vừa đắm đêm qua.

— Ngươi nói sao? – Khắc Chung ngạc nhiên hỏi.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

— Đêm qua thuyền Thiên Đức va phải đá ngầm, sống thuyền bị giập, tấm ván bên phải bị vỡ, xung quanh rạn nứt nhiều. May mà tát nước kịp để chuyển quân cấp cùng hàng hóa lương thảo sang các thuyền khác.

Đô tướng Hoàng Thiện đã đích thân lặn xuống xem tận nơi: không thể vá chữa được, đành phải bỏ thuyền lại.

— Đem hải đồ ra đây cho ta, nếu có dải đá ngầm thì... như vậy đoàn thuyền ta đang quần quanh ở một vùng có đảo.

Và quả nhiên ngay đêm hôm đó, chiếc Thuận Hóa là thuyền đầu tiên nom thấy đất liền. Anh em thật mừng hết chỗ nói.

Thuyền nào cũng đầy ắp nước ngọt và lương thảo. Nhưng rồi bão... lại bão... trú vào đảo rồi lại bão...

downloadsachmienphi.com
Download Sách Hay | Đọc Sách Online

Có thể nói từ lúc tất cả các thủy quân đô tướng trên các thuyền đối chiếu trên hải đồ của mình biết chắc hải đoàn đã đi vào lãnh hải Đại Việt thì quân sĩ phấn khởi hẳn lên.

Lương thảo dự trữ được lệnh đem ra dùng.

Cơm không còn hạn chế ba lưng mỗi bữa nữa mà gạo Tiêm La đấy, đem ra thổi ăn kỳ no với cá khô và nước mắm cốt.

Nước chè khô uống thả cửa.

Mỗi ngũ linh tuần sát ban đem đều được ăn một nồi ba chè bà cốt thơm mùi gừng, làm gì mà ai nấy không ấm người và béo hú.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Dọc đường gặp thuyền đánh cá, quân sĩ được phép đổi hàng hóa lấy cá, dừa và rau tươi.

Sớm nay Khắc Chung đang chăm chú rà ngọn bút vào hải đồ, chợt nhác ống thiên lý kính ra nhìn vào bờ thì thấy một dải đất mỏng manh xam xám như sợi chỉ rải ngoài chân trời, Khắc Chung hiểu ra đó là vùng Lại Bộ Vương Loan và Ô Tôn.

Từ đây vào bờ còn rất xa, liệu có nên cử người vào để báo tin cho trấn quan, chuyển sớ về kinh sư không?

Sau rồi Khắc Chung tự nhủ: cho người cặp bờ lúc thuyền đang thuận buồm xuôi gió ngoài xa khơi thế này, còn lâu mới tới được. Mà chắc gì trấn quan đã cho bắt tay vào việc gấp.

Đâu phải chuyện «quân quốc trọng đại».

Một hoàng hậu góa bụa... Có lẽ ngoài quan gia ra, trong triều chẳng mấy ai để ý đến lệnh bà.

Vả lại nếu cứ báo trước, chẳng may đoàn thuyền không kịp vào kinh sư đúng như dự báo thì sự việc sẽ diễn ra sao.

Biển cả trải nắng trở gió, sống trên sóng nước liên hồi thật khó mà nắm biết được một cái gì thật ổn định, ngay cả lòng người.

Cân nhắc kỹ, Khắc Chung thấy «lợi bất cập hại» và cứ thế lệnh cho đoàn thuyền rong buồm đi tiếp theo hướng Tây Bắc...

....

Hình như các thị nữ Chiêm Thành nắm biết: hải đoàn Đại Việt đã đi vào vùng an toàn, nên những lúc rỗi rãi họ cũng kéo lên mặt thuyền ngắm phong cảnh lạ.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Với Khắc Chung, từ khi hải đoàn đang hướng vào cửa biển Thần Phù, trong lòng lại thấy bồi hồi xao xuyến.

Không cho hải đoàn vào cửa biển Nam Triệu hoặc Ba Lạt, mà lại quay về Thần Phù, Khắc Chung cũng muốn gây một sự bất ngờ cho trấn quan ở cửa biển này, người đã chứng kiến hải đoàn ra khơi và giờ đây sau gần một năm lại quay về bến cũ.

Chiều nay qua ống thiên lý kính lại gặp lúc hửng nắng, nhờ quang mây nên từ xa tưởng như có thể nhìn thấp thoáng thấy là cờ bên ngoài như Biện Sơn. Phải chăng đây là nơi đặt sở Tuần Ty?

Theo hải đồ thì đây là cửa biển: mà các hải khẩu là cửa Hội Triều, cửa Hiếu Hiền thuộc huyện Quảng Xương.

Hỏi một linh trạo nhi thông thạo vùng này, Khắc Chung mới vỡ lẽ câu tục ngữ «Cửa dễ vào khó ra» chính là cửa Hội Triều ở huyện Quảng Xương này, cửa biển chỗ đó vừa sâu vừa hẹp, lại quanh co nên khó ra, dễ vào là phải.

Nhìn bề ngoài cửa Hiếu Hiền có vẻ lớn đấy nhưng có nhiều đụn cát ở dưới nước, nên thuyền to rất khó vào.

Ở huyện Ngọc Sơn có cửa Du Xuyên tục gọi là cửa Rạng, cửa này vừa cạn vừa hẹp, bên tả ngạn có đá và bên hữu đầy cát...

Vẫn theo người linh trạo nhi nọ thì thuyền bè qua lại, không sợ nạn sóng gió chỉ có cách ghé đậu vào một cái bến thuộc huyện Ngọc Sơn ở cách bờ biển ước độ mươi dặm, mọc nổi lên một hòn núi, cạnh đó có cái đầm lặng gió, đồn Tuần Ty đóng ở đó.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Vì lương thảo và nước ngọt vẫn còn, trời lại được gió nên Khắc Chung lệnh rong buồm đi thẳng...

Sáng nay từ ngoài biển nhìn vào, Khắc Chung thấy lờ mờ qua làn sương mỏng những ngọn núi cao nhấp nhô trùng điệp, cây cối xanh um, rậm rạp.

Đúng là Tam Điệp!

Từ đỉnh núi, nhìn ra biển đông rất rõ: đây là nơi quan ải trọng yếu của vùng đất này.

Trên thuyền Long Hưng, ngay từ khi biết tin đã gần về tới Đại Việt, lệnh bà gần như thao thức không ngủ được.

Kinh sư, hoàng cung rồi sẽ đến.

Đành rằng thoát khỏi cái chết nhưng chuỗi ngày sau đó sẽ ra sao...

Và... hình như chỉ riêng một mình lệnh bà Huyền Trân cảm thấy tình tình quan hành khiển nhập nội có chiều thay đổi ngay từ khi đoàn thuyền bắt đầu đi vào lãnh hải Đại Việt.

Phải chăng việc sắp trút bỏ hàng loạt những chức tước như « sứ thần », thủy quân « đại đô tướng », « đại thương nhân » đã làm cho Khắc Chung trở về với con người thực của mình.

Qua giao tiếp, Huyền Trân càng thấy rõ chiếc áo chức tước như quá chật, gò bó lấy con người phóng khoáng này.

Hình như Khắc Chung nói bóng bẩy, văn hoa hơn, không phải giữ gìn ý tứ.

— Tâu lệnh bà, đoàn hải thuyền sắp vào cửa biển Thần Phù. Ngày về Thăng Long đã trong tầm tay. Tới kinh sư hẳn hạ thần sẽ không còn dịp được tháp tùng lệnh bà nữa.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Qua hàng mi chớp chớp của Huyền Trân, Khắc Chung biết rõ lệnh bà đang xúc động mạnh:

Nếu chẳng may cuộc đời lại nổi phong ba bão táp, lệnh bà chỉ cần khẽ bảo một tiếng, kẻ hạ thần này lại sẵn sàng...

Lệnh bà lại chớp mắt mãi sau mới nói nên lời:

— Chờ đến hôm nay mẹ con ta về đến kinh sư, trăm sự là nhờ vả ở một tay tướng quân.

— Lệnh bà dạy quá lời, chứ vất vả nhất vẫn là đám quân sĩ và các thủy quàn đô tướng.

Huyền Trân cười gật gù:

— Giờ nghĩ lại tướng quân phải kiêm nhiệm bao nhiêu chức: nào sứ thần thương nhân, cả phán quan xét xử trong hải đoàn. Giờ về Thăng Long chẳng hóa ra ở chốn kinh thành sóng yên biển lặng này...

Khắc Chung khẽ nói:

— Tâu lệnh bà, thần không quen sống một cuộc đời sóng yên biển lặng. Chỉ những khi nào bão tố...

Huyền Trân ngơ ngác hỏi:

— Chẳng hóa ra tướng quân sinh ra để hứng chịu mọi khổ đau?

Khắc Chung gật đầu đáp:

— Thì như lệnh bà đã rõ đấy! Chiêm Thành, Trảo Oa... còn có thể là Lão Qua, Tu Ma Xích hoặc Đại Tân nhưng chưa chắc đã được xếp vào hàng «biên viễn».

Huyền Trân ngạc nhiên hỏi:

— Tướng quân nói ta thật chưa hiểu.

Khắc Chung cúi đầu đáp như trót lỡ lời:

— Tâu lệnh bà những điều chưa diễn giải được từ trước đến nay kẻ hạ thần thường vẫn xếp vào oại

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

« thiên cơ ». Mà đã gọi là « thiên cơ bí hiểm » thì quả thật không diễn giải được.

— « Thiên cơ bí hiểm ». Ta không hiểu sao tướng quân hay nói câu đó mỗi khi không diễn giải được một chuyện gì là thế nào?

Nghe Huyền Trân hỏi, Khắc Chung chỉ ậm ừ đáp:

— Tâu lệnh bà vì rằng hầu hết chuyện mưa gió, sấm sét... đều là chuyện trên trời... bí hiểm cả.

Huyền Trân cười:

— Trên mặt đất này thiếu gì những chuyện bí hiểm mà tướng quân cứ phải kéo vào « thiên cơ ».

Khắc Chung đỏ mặt hỏi:

— Thật quả thần vẫn không hiểu ý lệnh bà truyền gì ạ?

Huyền Trân nói:

— Công chúa Trần Đăng Ly Chi Đồng Tử rõ ràng là chuyện dưới đất, nếu không diễn giải được chuyện một nàng công chúa là ngọc cành vàng kết duyên cùng anh chàng đến tấm áo che thân cũng thiếu thì sao? Hẳn cũng tại duyên trời.

Khắc Chung hóm hỉnh đáp:

— Tâu lệnh bà, đúng là duyên trời. Mà đã dụng đến trời thì ắt phải xếp vào loại « thiên cơ ».

Huyền Trân cười gật đầu:

— Khá khen cho tài chống chế của tướng quân đấy!

Khắc Chung nói:

— Tâu lệnh bà, nếu như sau này không còn dịp được theo hầu lệnh bà, thì buổi gặp trên quan thuyền Thăng Long này coi như cuộc diện kiến cuối cùng của kẻ hạ thần.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Huyền Trân òa lên khóc, hình như những giọt nước mắt bị nén lại từ lâu, rất lâu giờ mới có dịp tuôn rơi.

Vừa lúc đó, lính thông hiệu vào trình: quan thuyền bắt đầu vào cửa biển Thần Phù.

* *

Khi nghe tin đoàn thuyền của tướng quân Khắc Chung đang rong buồm vào cửa biển Thần Phù thì trấn quan bán tín bán nghi, nhất là nghe đội tuần sát báo rõ đoàn thuyền gồm những bảy chiếc.

Lên đài quan sát nhìn ra biển chỉ thấy toàn thuyền Chiêm Thành lẫn trong sương mù nhưng mãi đến khi nom rõ mấy lá cờ đại thêu hai chữ Đại Việt lồng lộng bay trong gió, trấn quan mới thở phào nhẹ nhõm tin vào mắt mình: hải đoàn của tướng quân Khắc Chung về thật!

Theo sự suy ngẫm của trấn quan trước đây thì đoàn thuyền của Khắc Chung biệt tăm gần một năm nay có thể coi như đã chìm dưới biển sâu. Nhược bằng có quay về, may ra chỉ thoát được một đôi chiếc mà cánh buồm đã rách tả tơi, thuyền ọp ẹp chắp vá, quân sĩ đói rách phải tựa vào nhau mới đứng nổi và may mắn chỉ còn độ non nửa.

Đằng này lại khác: thuyền to vững chãi đã đông gấp đôi lần xuất phát, cánh buồm còn mới, quân sĩ ai nấy đi giầy vải, mặc quần áo chẽn đen, bó sát lấy người thắt lưng đeo kiếm ngắn nom ai nấy đều hồng hào khỏe mạnh.

downloadsachmienphi.com
Download Sách Hay | Đọc Sách Online
www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Vừa hay tin đoàn thuyền của Khắc Chung đã về đến kinh sư, quan gia vội truyền đưa kiệu ra đón quốc muội Huyền Trân.

Quan gia nhớ lại bóng dáng em gái mình khi bắt đầu rời kinh sư vào đất Chiêm Thành. Hôm đó, Huyền Trân lạy tạ thượng hoàng xong rời cung Thánh Từ sang cung Quan Triều quan gia đã thấy trên khuôn mặt bầu bĩnh của công chúa Huyền Trân lộ nét buồn rười rượi vì phải chia ly với hoàng gia và chốn kinh sư đô hội, hai nữa hình như từ lúc đó, Huyền Trân đã linh cảm thấy phận bạc của mình.

Giờ quan gia càng nghĩ lại càng thấy thương xót số phận long đong của quốc muội, chưa chi người đã hình dung tới một cô gái đúng là vừa từ cõi chết trở về, mái tóc điểm bạc, dáng người mảnh mai sạm đen sương gió, nhưng khi Huyền Trân từ kiệu bước xuống, chính quan gia cũng thấy quốc muội như có phần lộng lẫy hơn xưa, tóc vẫn xanh, đôi mi vẫn bầu bĩnh, có khác chăng là nước da không xanh nhợt mà hồng hào hơi sạm đi vì sóng gió.

Tính ra gần một năm trời lênh đênh trên biển còn gì.

Trong cung được dọn dẹp quét tước lại, đèn lồng treo lên thị nữ được lệnh thắp những cây bạch lạp để đón mừng lệnh bà. Đã từ lâu, trong cung lại rộn ràng vui vẻ.

Đưa được lệnh bà Huyền Trân về tới kinh sư, Khắc Chung cảm thấy như mình bị bỏ rơi. Chẳng cứ người trong hoàng tộc mà xem ra ngay cả một số triều thần cũng chỉ như muốn vây quanh lấy Chiêm hậu Huyền

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Trần, tíu tít hỏi chuyện. Đến ngay cả quan gia cũng chỉ phán với Khắc Chung vẻn vẹn độc một câu :

— Khanh hãy lui về nghỉ rồi mai kia dâng lên ta bản điều trần về chuyến đi này.

Khắc Chung lạy tạ lui ra, trong dầu không khỏi suy tư.

Đáng ra thì quan gia cũng phải hỏi mình vài ba câu chứ đằng này lại chỉ một mục « điều trần ». Mà sao lại phải « điều trần » nhỉ ?

∴

Bảo Hoàn thấy Khắc Chung từ trong cung về cứ ngồi thừ một mình uống nước, bà đoán hẳn có chuyện gì nên chỉ rón rén xuống nhà ngang không dám hỏi.

Từ ngày hải đoàn Đại Việt từ Chiêm Thành về, có lẽ ở kinh thành Thăng Long, người xúc động nhất phải kể đến Bảo Hoàn. Bà cứ như người mất hồn hú lẫn, luôn tay cầm cái nọ bỏ cái kia ; rõ ràng Bảo Hoàn nhặt con dao bài vào vườn hái hoa dịnh đặt lên bàn thờ, thế rồi không rõ con dao vứt ở đâu tìm mãi không ra, đĩa đựng hoa văn trông không đặt trên chiếc đôn sứ kê gần cửa vườn.

Tính ra cách đây dễ đến dăm sáu tháng nghe tin quan an phủ họ Đặng vừa ở Chiêm Thành về, Bảo Hoàn đã sai con trai là Công Xước dẫn đến tận nhà hỏi thăm tin tức chồng.

Nghe quan an phủ sứ kể lại chuyện cướp hoàng hậu Huyền Trân thoát khỏi dàn thiêu nhan, cả thuyền lại bị cuốn vào trận bão tố khủng khiếp trôi dạt trên đảo hoang, Bảo Hoàn cứ ngẩng rồi cả chân tay, mặt tái đi.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Hử, tất cả chỉ vì một lệnh bà này.

Giá như không phải hộ tống đoàn thuyền, chắc Khắc Chung đã có mặt ở kinh thành cùng quan an phủ. Rồi sau đó, liệu ai mà lường trước được những cơn bão táp khắc suốt chặng đường đi. Mấy đêm trước, Bảo Hoàn đều chìm đắm trong những cơn ác mộng. Nào là Khắc Chung trở về, mẫu mẹ đâm đìa báo tin cho biết đang trôi dạt sang tận Bột Nê quốc, có đêm nọ Bảo Hoàn lại mơ thấy chính mình lạc sang Trảo Oa nom thấy một nấm mộ, trên có tấm bia đá khắc đúng hai chữ Khắc Chung...

Tỉnh dậy một lát sau Bảo Hoàn vẫn chưa hết bàng hoàng khiếp sợ.

Hóa ra «sinh dữ, tử lành». Giờ thì Khắc Chung đã về đến Thăng Long thật sự, người sắt lại, gầy và đen, trán đã hằn thêm mấy vết nhăn, mái tóc cũng điểm bạc, chỉ còn đôi mắt vẫn sáng như xưa.

Sau khi thắp mấy nén hương trên bàn thờ tạ ơn tiên tổ, Bảo Hoàn sai gia nhân nấu cho chồng một nồi nước tắm để tẩy trần.

Khắc Chung tắm tắp xong vừa mặc bộ quần áo lơ tắm chuội mùi chanh thoang thoảng gây một cảm giác nhẹ nhõm dễ chịu thì khách không biết hay tin từ lúc nào đang lục lục kéo đến, trò chuyện râm ran.

Thoạt tiên là quan học sĩ Nguyễn Sĩ Cố cất giọng nói oang oang:

— Truyện của tướng quân chắc là dài, xin đợi đông đủ bằng hữu hãy cho nghe một thể. Ở nhà kinh thành cũng nhiều đổi thay.

Ở phường Giang Khẩu mới mọc quán nai khô của Lý Thạch, rồi thịt bê thui ở cuối phường Thịnh Quang.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Toàn những ngõ ngách heo hút mà khách ăn thực cũng lần mò tới được.

Ay lại còn phường Cổ Vũ, mấy cửa hàng gương cho treo những tấm biển rủ từ mái nhà xuống lơ lửng.

Xem chừng chỉ có thứ rượu kẻ Mơ của hai Lạng là vẫn giữ nguyên mùi vị.

Thấy Bảo Hoàn vẫn xăng xái sai gia nhân bưng nước ra tiếp khách, Nguyễn Sĩ Cố mới nháy mắt với đám muôn khách :

— Tối này hàn huyên thế tạm đủ. Còn để dành đến tối mai cho chủ nhân đi đường xa về nghỉ.

— Xin các quan bác cứ ở lại chơi, mấy khi anh em hội ngộ mà còn sớm, đã hết canh hai đâu.

— Xin đa tạ, để tối mai.

Khách lục lục ra về rồi, Bảo Hoàn mới sai gia nhân dọn cơm : thật ra là đĩa xôi con gà bưng ở bàn thờ xuống với nải chuối tiêu.

Có lẽ vì đi đường mệt, Khắc Chung chỉ ăn qua loa rồi đi nghỉ. Lát sau khắp nhà đã vang lên tiếng ngáy đều đều.

Biết chồng đã ngủ ngon, Bảo Hoàn mới kéo tấm rèm xuống, chợt nghe thấy tiếng nói mê :

— Tâu lệnh bà, hạ thần xin cúc cung tận tụy theo hầu lệnh bà đi khắp chốn chân trời góc biển.

Sau đó là tiếng cười, rõ ràng nụ cười còn đọng trên môi.

— Dại gì sống kiếp cô đơn nơi cung cấm... tâu lệnh bà...

Tất cả những đoạn độc thoại của Khắc Chung sau này toàn nói trống không, kèm theo tiếng cười..

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Bảo Hoàn hơi cau mày lại.

« Thế là thế nào nhỉ ? »

Vừa lúc đó Khắc Chung chợt trở mình, thức giấc hỏi :

— Tôi vừa nói mê điều gì vậy ?

— Ông chỉ một mực nhắc đến lệnh bà Huyền Trân.

Khắc Chung đỏ mặt đáp :

— Thì quan gia giao cho chuyến này chỉ có độc một việc là đón lệnh bà... nhưng mà này... chớ có nói ra với ai đấy, chỗ nào cũng tai vách mạch rừng.

Sống bao nhiêu năm với Khắc Chung. Bảo Hoàn biết rõ tính chồng và bà đâu có phải là người trống mồm trống miệng, thế thì lần này việc gì cứ phải nhắc đi nhắc lại mãi chuyện đó. Hay là... có chuyện gì ?

Bão tố ngoài biển khơi, giờ nghĩ lại vẫn còn sợ.

Nhưng bão tố lòng người nhiều khi còn khủng khiếp hơn.

Lệnh bà đang trải qua chuỗi ngày như vậy trong hoàng cung lặng gió.

Đêm nay rõ ràng là tiếng địch sa-ra-rai réo rắt như tiếng sáo quyện cùng tiếng đờn ku-ni ka-ra... nghe mới ai oán sầu muộn làm sao !

Phải rồi, Huyền Trân đã nhận ra khúc Chiêm Thành âm được nhạc công Đại Việt soạn ra từ thời Lý Cao Tông (1202).

Huyền Trân không sao cầm nổi nước mắt và nhớ lại một bài thơ Nôm gần đây của một thi nhân ở Thăng Long với khúc mở đầu đã tung ra cảnh « Chiêu

downloadsachmienphi.com
Download Sách Hay | Đọc Sách Online
www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Quân công Hổ » để rồi lại kết ở cuối bài bằng câu ca dao cho dù là thương xót nhưng nỗi oan nghiệt khó mà giải được:

« Tiếc thay hột gạo trắng ngần
Đã vò nước đục lại vần lửa rơm ».

Nếu ta là « gạo trắng » thì... trời Phật hãy chứng giám cho tấm lòng trong sáng này, nếu như sợi dây kia không phải là oan nghiệt thì Khắc Chung cũng không thể gọi là lửa rơm được.

Ngọn lửa đuốc thông rừng rực. Phải gọi tướng quân như vậy.

Một năm rưỡi sống ở Chiêm Thành. Một năm lênh đênh trên biển. Quãng đời còn lại của mình chỉ nương nhờ cửa Phật là thuận nhất, hợp ý quan gia tổ phụ lại che miệng được thế gian.

Nếu coi như mình đã bước lên dàn thiêu rồi, thì chuỗi ngày này vẫn còn là ân huệ của Trời Phật.

Huyền Trân khẽ lần tay vào tràng hạt, miệng khấn rì rầm.

Không rõ tiếng chuông chùa từ đâu buông xuống.

Một khi đã tỉnh ngộ thoát tục, nương nhờ cửa Phật thì chùa, am nào mà chẳng được.

Hay là am Ngọa Vân?

Phải rồi! Núi Yên Tử, nơi bắt đầu và đứt đoạn một cõi lòng.

Nơi mà thái thượng hoàng, người đứng ra se mối duyên này, hiện còn đang đắm chìm trong hương khói.

Rừng tùng một mùa thu dịu mát,

Từ xa đã nghe thấy tiếng mõ đều đều.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Trong chùa Vân Yên một bóng người đang ngồi trầm tư đầu hơi cúi xuống. Đó chính là thượng hoàng Trần Nhân Tông, tự hiệu là Trúc Lâm đại sĩ.

Thượng hoàng đã từng cắt tay lấy máu chép kinh, cho xây trên sườn núi ba ngôi chùa Giải Oan, Vân Yên, Vân Tiên dưới bóng rừng từng cỗ kinh trên đất Yên Tử, đầm chim trong hương khói

Phải chăng bụi trần gội rửa chưa xong, nên ngày nhập Niết Bàn chưa tới.

Quả thật mấy hôm nay trong lòng Trúc Lâm đệ nhất đang xao xuyến mạnh. Từ Thăng Long bay về tin: công chúa Huyền Trân đã từ Chiêm Thành về...

Cõi lòng u uất của Huyền Trân xem ra chỉ có một người biết rõ: đó là hoàng huynh Quốc Tảng. Đức ông Hưng Nhượng cũng tự cho mình là người độc nhất thấu hiểu việc này.

Huyền Trân là một công chúa nhan sắc tuyệt trần phải cái tính đa sầu, đa cảm. Ngay từ thuở ấu thơ nghe Nhũ mẫu kể chuyện Tấm Cám cũng sụt sùi, bỏ cả ăn, thương cho một kiếp người đau khổ. Có lúc một tiếng chim hót trong vườn cũng đủ làm công chúa ngẩn ngơ, luyến nhớ.

Huyền Trân thích hoa nhất là hoa rừng với vẻ đẹp kỳ lạ.

Chốn kinh thành không thiếu các công tử con các triều thần quyền quý rắp ranh bắn sẻ nhưng xem chừng không một ai lọt được vào mắt xanh, đôi mắt luôn rõi về một chân trời xa lắc!

Phải chăng Trời phật đã định sẵn cho công chúa một kiếp hồng nhan bạc mệnh?

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Trong hoàng cung xem chừng chỉ có tiếng đàn tiếng sáo là làm Huyền Trân say đắm. Những âm thanh rõ ràng văng vẳng bên tai mà đôi lúc như thực như hư, tưởng như thu mất hồn công chúa.

Có những con người chỉ thoáng gặp một lần trong đời nhưng không sao xóa nhòa được hình bóng đó. Huyền Trân đã gặp một người như thế. Công chúa nhớ mãi đêm đó cùng với Thượng hoàng về thăm Vạn Kiếp, trăng sáng vằng vặc tới mức không sao có thể nhắm mắt được.

Đêm khuya giữa làn gió hiền hòa, sao nghe đó đây như có tiếng gươm khua sắc lạnh?

Kia rồi, dưới ánh trăng xanh dịu, hai bóng người quần thảo bên cánh rừng tùng dưới chân Yên Tử, qua tấm rèm lụa Huyền Trân chỉ nhìn thấy mũi kiếm bay loang loáng quấn quýt lấy nhau, bất phân thắng bại.

Sáng hôm sau Huyền Trân hỏi gia nhân mới rõ: đôi đấu thủ siêu quần đó chính là công tử Hưng Nhượng vương Quốc Tảng và mạc khách của đức ông Hưng Đạo.

Đến khi hỏi hiền huynh Hưng Nhượng thì đức ông ậm ừ như nói cho qua chuyện.

— Hiền muội đừng hỏi tên họ quý khách làm gì. Chỉ biết đó là con người sinh ra để sống cuộc đời lãng du.

Một phong cảnh đẹp gần cửa thành Tây Dương chốn kinh sư, phiên chợ sơn cước lộ Đà Giang, cảnh am Ngoạn Vân núi Yên Tử này, kỳ sĩ thoắt ẩn thoắt hiện.

Huyền Trân cười:

— Đức ông khéo tô điểm cho con người kỳ bi mai danh ẩn sĩ đó.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

— Không! Đúng vậy! Hiền muội chưa biết đấy thôi, mà cũng chẳng cần biết làm gì. Tóm lại lãng tử là người ta phải kính phục chẳng những vì tài năng đức độ mà còn ở tầm hiểu biết rộng, lịch lãm trong xử thế. Thôi nhé!

Nghe tới đây Huyền Trân cũng tự hỏi: nếu khách lạ đúng là kiến văn quảng bác, thông thạo cổ kim, văn võ kiêm toàn, trí lực sâu sắc thì việc gì phải long đong vất vả sống kiếp lãng du cho khổ mãi cuộc đời.

Thật ra Huyền Trân chưa thật nom rõ dung nhan mạc khách. Còn như tài kiếm thuật siêu quần ở kinh sư đâu có thiếu những trang nam nhi tuấn tú đang thụ giáo tại giảng võ đường, chẳng hạn như công tử Hoàng Dương, con trai một quan hàn lâm đại học sĩ hiện ngụ tại phường Yên Hoa.

Nhìn đường kiếm của Hoàng Dương biến ảo khôn lường, nhiều võ sư đã xếp chàng vào loại đệ nhất kiếm thuật ở đất kinh thành này.

Không! Không phải tài kiếm thuật.

Đêm đó, gần về sáng Huyền Trân còn nghe thấy tiếng thơ sang sảng mà vô xé lòng người của khách lạ trong mạc phủ.

Trưa hôm sau, Huyền Trân đang thăm tháp Huệ Quang ở trước chùa Hoa Yên núi Yên Tử thì chợt nghe thấy tiếng đàn vang lên từ phía rừng trúc. Hỏi một thu nhi vừa đi tới thì lại nghe nói tiếng đàn đó đâu như do khách công hầu của vương tử thứ ba của đức ông chúa thái ấp Vạn Kiếp gảy chơi mỗi khi tức cảnh. Tiếng đàn thoang thoảng như đưa du khách tới những chân trời xa lạ.

Không! Không phải tiếng đàn, cũng chẳng tại lời thơ, đường kiếm...

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Nhưng chẳng hiểu sao ở « tráng sĩ biên viễn » — như lối đáp ậm ừ của đức ông Hưng Nhượng — có một cái gì đấy thật khó nói.

Tạo hóa còn chứa đựng biết bao điều không diễn giải được.

Phải chăng nên xếp những điều đó vào loại « thiên cơ bí ẩn »?

Chỉ biết rằng đó là một người mà trong đời Huyền Trân chắc chắn không thể quên được.

Ngày hôm sau, rồi hôm sau nữa, dù Huyền Trân gặng hỏi dò, đức ông Hưng Nhượng vẫn chỉ ậm ừ không chịu nói mà chỉ buông lửng độc một câu:

— Tráng sĩ nơi biên viễn.

Thế rồi mãi trước lúc hồi kinh, Huyền Trân mới nghe nói đâu tráng sĩ đó đã đi xa, khó còn dịp trở lại ở hương Vạn Kiếp này.

Từ đó trong lòng Huyền Trân dấy dứt biết bao câu hỏi.

Chàng quê quán đâu, thuộc dòng họ nào, hẳn không mang trong người một giọt máu hoàng tộc nhưng chắc chàng dám xả thân chí ít cũng vì dòng họ này.

Chỉ riêng một việc đó cũng đủ làm công chúa suy tư.

Hừ! « Tráng sĩ biên viễn ». Khá khen cho cái tên do đức ông Hưng Nhượng đặt hợp với lòng người. Vì quả thật hầu như không bao giờ Huyền Trân gặp chàng ở chốn kinh sư.

Tráng sĩ kinh kha chẳng có tên lưu lại trong sử sách, còn chàng, ngoài Huyền Trân và một hai đức ông ra, khéo chẳng một ai biết đến chàng, kể cả phủ Tông Chinh.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Phải chăng chàng sinh ra chỉ để rong ruổi một mình thanh gươm yên ngựa trên những mảnh đất xa xôi, chí ít cũng là miền biên viễn.

Trong cuộc chiến chống giặc Thát Đát trước đây. Huyền Trân đã nghe nói đến những con người như thế, chỉ thoáng gặp nhau một lần để không bao giờ trở lại.

Thảo nguyên mênh mông? sa mạc nóng bỏng, cát trắng khô cằn? Mà cũng có thể ở ngay Đại Đô tuyết phủ, những con người kỳ bí này còn sống ở đó để chỉ gửi về chốn cố hương, một đôi dòng ngắn ngủi bọc trong sáp thư nhưng hệ trọng đến cả vận mệnh Đại Việt.

Sau đó trọn một năm, đúng cái hôm Huyền Trân có mặt ở cửa cung Tức Mặc thì bỗng nghe thấy tiếng vó ngựa dồn dập: một bóng người nom dáng quen quen.

Nhìn khách lạ từ xa gò lưng trên mình tuấn mã tung vó bụi mù, ai nấy cũng dễ dàng nhận ra kỵ sĩ từ miền biên viễn tới, quần áo dính bụi bẩn bê bết, xem ra chỉ còn đôi mắt — không kể hàng mi — là không vướng bụi đường.

Có thể là kỵ sĩ từ trấn Vân Đồn về kinh có tin cấp báo và cũng có thể là từ phía bên kia biên thùy.

Kỵ sĩ xuống ngựa đưa trình tấm thẻ «Nhập nội»

Thấy người lính đăm chiêu nhìn chàng dân do như muốn cân nhắc kỹ — vì từ trước đến nay chưa có ai mang thẻ «Nhập nội» mà lại ăn mặc xuềnh xoàng như kiểu người này. Bộ quần áo nâu sồng bạc màu sương gió may chẻn lấy người, đầu chít chiếc khăn màu tam giang, ngang lưng thắt chiếc thắt lưng vải màu đen cũng bạc màu, chân đi hia mũi nhọn bằng da sơn dương.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Thấy khách có vẻ sốt ruột mà người lính thì dề dà chia tấm thẻ dí sát vào ngọn đèn lồng, may mà lúc đó Huyền Trân xịch đi qua khẽ bảo người lính :

Để công tử « nhập nội ».

Khách lạ thầm cảm ơn công chúa và vừa nhìn thấy Huyền Trân ánh mắt chàng trở nên bối rối, bàng hoàng. Giây phút thoáng qua như tia chớp nhưng không thoát khỏi đôi mắt của Huyền Trân.

Hình như đã có một lần bóng dáng nàng lướt qua, tráng sĩ chợt nhận ra và thầm reo trong bụng : « Yên Tử ! Phải rồi hương Vạn Kiếp ».

Không rõ hôm nay tráng sĩ đến trình ai ? Có thể là đức ông Chiêu Minh Trần Quang Khải hiện đang giữ chức Thượng tướng quân coi luôn việc Thái sư đứng văn võ bá quan. Hay chẳng vào phủ Hưng Đạo trình đức ông Trần Quốc Tuấn nhưng không gặp ?

Đêm khuya, lặn lội.

Download Sách Hay | Đọc Sách Online

Sao trên đời này, Trời Phật lại sinh ra những con người để hứng chịu tất cả mọi khổ đau. Cái nghiệp chướng chúng sinh phải chăng là « giai do tiền định ». Nghĩ đến đây mấy giọt nước mắt của Huyền Trân từ từ lăn trên má.

Niềm say mê hỉ xả phải chăng bắt nguồn từ tiếng gọi của khí thiêng sông núi, thổi qua một dòng họ đương triều

Huyền Trân vẫn không sao cầm được nước mắt.

Sau lần thoáng gặp « tráng sĩ biên viễn » dường như tất cả dám khách mày râu chốn kinh sư từ cánh hoàng nam đến các công tử con quan đại thần trong triều đều không một ai lọt được vào mắt xanh công chúa,

www.songhuong.vn

Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Nhưng dù sao cũng là phận đàn bà. Đã là kiếp gió mưa sa thì đành mặc cho gió cuốn mây trôi, giạt vào đâu đều do « tiền định » cả.

∴

Dưới ánh nến chập chờn, đức ông Hưng Nhượng đã nhúng bút vào nghiên mấy lần lại hạ xuống. Bức thư viết mãi không xong.

Đôi mắt lơ đãng nhìn vào mấy giò lan treo ngoài lan đình, đức ông Hưng Nhượng trầm ngâm suy nghĩ:

« Nếu như trong lòng quốc muội luôn ngưỡng vọng một tráng sĩ biên viễn » thì Khắc Chung đến lúc đó, vượt qua phong ba bão táp... Quốc Tảng lắng buồn và thể dấu biệt điều suy ngẫm thầm kín này nhưng vừa lúc đó đức ông Chiêu Văn từ phòng trong bước ra.

Đức ông Hưng Nhượng cung kính nói:

— Thưa chú, cháu có nói sai điều, ngay từ dạo năm ngoái... Đức ông Chiêu Văn hỏi lại:

— Cháu định nói chuyện gì vậy?

— Thưa chú chuyện Khắc Chung...

Nghe thấy vậy, đức ông Chiêu Văn chỉ cười.

— Cướp được công chúa rồi, loanh quanh mãi gần một năm ở đường biển, nếu chẳng có tà tâm với công chúa thì còn là chuyện gì nữa?

Nghe Hưng Nhượng vương nói vậy, đức ông Chiêu Văn chỉ cười:

— Phải hỏi cho ra nhẽ đã! Cháu đừng nóng vội! Việc gì cũng thế

Quốc Tảng nói giọng quả quyết,

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

— Thưa chú, người ấy đối với nước ta là bất tuồng, họ tên là Trần Khắc Chung thì nhà Trần có lẽ hết vì người này chăng?

Đức ông Chiêu Văn lại cười:

— Cháu nên nhớ! Cái kim trong bọc lâu ngày rồi cũng thấy cơ mà, huống chi việc này. Hãy nghe chú: ta cứ nán đợi xem sao!

Vừa lúc đó nổi lên tiếng trống cầm canh trên mặt hoàng thành.

∴

Có thể nói gần một năm nay, chúng dân ở kinh sư dường như không nhắc gì đến chuyện công chúa Huyền Trân. Trong tiềm thức xa xưa, Huyền Trân đã là người thiên cổ. Nếu công chúa may mắn thoát khỏi dân thiêu ở thành Đồ Bàn bên Chiêm quốc thì đoàn thuyền phiêu bạt chở nàng cùng thế tử chắc đã vùi sâu dưới làn sóng biển, qua phong ba bão tố rồi

Nếu như ai đó mộng tưởng Huyền Trân còn có ngày về thì công chúa đã là người rừng trên hoang đảo, quân sĩ hộ tống quay về kinh sư với tấm vỏ sui rách bươm che đậy tấm thân gầy giơ xương, chiếc thuyền đã ọp ẹp chắp vá, buồm rách nát...

Vì vậy khi đoàn thuyền lớn rong buồm sũng sũng tiến vào bến Đông Bộ đầu, ai nấy nô nức kéo ra đông như trẩy hội. Qua tấm rèm lụa kiệu hoa nom lệnh bà Huyền Trân không khác xưa là mấy, chỉ có nước da rám nắng, cổ lấp lánh chuỗi ngọc và tay đầy vòng. Xiêm áo hoàng hậu toàn một mặt hàng lụa Tô Châu, chân xỏ hài cườm.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Các thị nữ cũng xiêm áo thướt tha, trong đám này – theo giọng nói của mấy công tử ở phía ngoài cửa thành Tây Dương thi – « đâu có thiếu những nàng Mỵ Ê tái thế! » Những mỹ nhân đẹp nghiêng nước nghiêng thành này chính là đám cung tần mỹ nữ Chiêm Thành theo hầu lệnh bà.

Những có lẽ điều làm náo động kinh thành chính là đội quân áo đen của Khắc Chung. Những tinh binh vạm vỡ, cao lớn gọn gàng trong bộ quần áo chẽn, tháng ngày trải qua nắng gió đã luyện cho lớp người này có nước da y hệt đồng hun. Người nào cũng cất giọng nói oang oang như lệnh vỡ, có lẽ cuộc sống giữa sóng biển gầm thét buộc họ có thói quen nói to, mỗi khi muốn truyền lệnh trên hoặc trò chuyện, tâm tình.

Mái tóc dài bị nắng biển thiêu đốt triền miên đã chuyển từ màu đen sang hung đỏ tự lúc nào không biết.

Bước chân quen dạo trên sóng nước bồng bềnh đã tạo cho các dũng thủ một dáng đi kiêu hùng mà bão tố trải qua năm tháng đã không vùi dập được họ. Tay người nào cũng đeo vàng bạc nặng dễ đến một lạng. Nghe nói đâu họ đã lạc đến những xứ sở mà đi đến đâu gót chân cũng giẫm phải vàng bạc, như cát sỏi ở Đại Việt. Ở nước đó, phiên dân chưa có ý thức về chân giá vàng bạc.

Lần đầu thấy bóng « hắc y » dàn các phường ở Thăng Long cứ ngỡ đoàn dũng thủ này là quân miền sơn cước ở lộ Đà Giang, không rõ theo hầu ai mà lại bất ngờ xuất hiện ở ngoài cửa Vạn Xuân

Và quả thật « ánh hào quang » đội quân riêng của đức ông Chiêu Văn đóng ở rừng bàng phía Bắc Thăng Long trong giây lát có phần bị lu mờ – dù số quân

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Hay vẫn mang bên người những binh khí kỳ lạ : những thanh kiếm chuôi gỗ, lưỡi mỏng, tra vào bao gỗ, những ngọn giáo ngắn, những chiếc vỏ cứng hun đen bóng, những mũi tên độc phóng bằng ống sì đồng...

Chúng dân nhìn họ như những anh hùng vừa vượt qua cõi chết trở về. Những chàng trai kinh sư nhìn họ như những anh hùng thực sự. Riêng các chủ quán thi chèo kéo ra sức mời mọc, ân cần vì họ sẽ được nghe những câu chuyện phiêu lưu ngoài viễn hải.

Dân ở phường Giang Khẩu kể lại có một người lính áo đen vào « Sơn dương tửu quán » gọi toàn những món « sơn hào » : nào lái hươu, nem chạo lợn rừng, tê tê nướng, gà gô tần... mỗi thứ chỉ nếm một ít rồi bỏ lại. Tuy vậy chàng ta vẫn trả tiền đầy đủ.

Thì ra chẳng phải là vô căn cứ khi có cái tin đồn là đoàn hải thuyền Đại Việt đã từng ghé vào đảo lạ, ở đó châu báu rải đầy đường như sỏi cát, người ít nhất cũng mang về được một vốc đầy.

Có vàng mới đóng được thuyền mới, mua được gấm Thục, lụa Hàng Châu. Có vàng thì... « việc gì mà chẳng xong » !

Theo cách gọi của đám khách « Vi Hoàng tửu quán » thì đây là đội quân « binh Chiêm ». Họ quen đeo đoản kiếm mỗi khi ra đường. Thật ra chỉ là bao gỗ, nhưng tiếng va lách cách vào đùi dũng thủ từ mỗi bước đi có sức lôi cuốn kỳ lạ đối với dân các phường ở Thăng Long.

Ngược lại kinh sư cũng hấp dẫn lạ thường !

Đối với đám quân Thuận Hóa thì có người đúng là lần đầu mới đặt chân lên đất Thăng Long này. Với họ, đi đến đâu cũng thích. Hết Hồ Lục Thủy (hồ Hoàn

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Kiếm). Thái Hồ lại đi thăm tháp Báo Thiên ở phường Báo Thiên.

Chỉ riêng một việc từ xa đứng ngắm điện Linh Quang, bên trái có điện Kiếm Lễ, bên phải dựng điện Sùng Nghi, phía trước có lầu chuông, một cột sáu cạnh hình hoa sen cũng đã đủ thích mắt rồi!

Rồi chùa Vạn Tun, đến Đồng Cổ...

Một lần dạo chơi thấy Ngô Tấn hỏi về đê Đình Nhì, Khắc Chung nói:

— Chờ hôm nào rỗi rãi ta đưa các chú vào hầu các quan hà đê chánh phó sứ trông coi đê điều để nghe về con đê dài này chạy suốt từ đầu nguồn ra tận biển cốt ngăn nước lụt sông Hồng.

Rồi nghĩ thế nào Khắc Chung lại bảo mọi người:

— Mà các chú đã đạp được sóng biển về đây thì sông nước này có thấm thấp gì.

Đám quân sĩ cười ồ vui vẻ.

Thế mới biết «miệng lưỡi thế gian» khiếp thật!

Ngay đến Khắc Chung là «người trong cuộc» mà còn đôi lúc sửng sốt cả người về những lời đồn dựng chuyện khéo đến nỗi ai cũng phải tin. Chẳng hạn như tất cả ba trăm người Chiêm Thành nguyện ở lại Đại Việt — riêng đám thị nữ thì nguyện kết tóc xe duyên với những tinh binh can trường ý hợp tâm đầu ngay từ khi bước vào cuộc đời sông nước.

Cái tin dựng đứng này còn được nhấn thêm là: «Nếu có cố quay về Chiêm Thành, số thị nữ này trước

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

sáu cũng phải bước lên dàn thiêu để về nơi suối vàng hầu hạ Chiêm hậu ».

Kể ra cứ bình tâm mà xét thì cái tiếng xì xào về đoàn quân « hắc y » là những con người hào phóng!

Điều này là có thật.

Có lẽ trải qua chuỗi ngày kề bên cái chết, chia bùi sẻ ngọt, tình người thắm thiết hơn.

Về đến kinh sư, lương cấp cả năm dồn lại, trong túi ai nấy đều rủng rỉnh.

Vả lại trải qua chuỗi ngày khổ ải, anh em ai cũng muốn nếm một chút của ngon vật lạ ở chốn kinh sư, sau này dầu dễ đã có dịp trở lại.

Nhưng chuyện không hay đã bắt đầu xảy ra.

Ba lính « hắc y » bị giữ ở cổng của Trường Phủ về tội đi đêm khuya không mang đèn và không có tín bài của đội trưởng phòng thành.

Có người giằng tay ra định chống lại, một ông lão chủ quán đứng gần đấy đã ôn tồn nói :

— Các chú mới lần đầu về kinh sư có khác, không biết tiếng cánh lính tuyền phong à? — Rồi e hèm một cái, ông lão lại nói tiếp — Họ chuyên việc đò giặc, bắt trộm, trị cướp, ngăn chặn các việc làm sai phép nước. Họ coi giữ việc tuần sát lùng bắt bọn gian tế và quân thám giặc trà trộn trong đám thương nhân để dò la binh dân ta;

Các chú « hắc y » hiểu ra, lặng lẽ đi theo đội trưởng phòng thành cùng ngũ lính tuần sát.

Sáng nay Khắc Chung đang nhấp chén chè Quy Hóa trong quán Hương Thu, dư vị chát ngọt của loại chè sơn cước này chưa kịp tan hết ở đầu lưỡi thì phía ngoài nhà có tiếng chân chạy rầm rập, tiếng kêu í ới :

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

– Kiêu binh à?

– Quân Khắc Chung đang làm loạn ở phường Giang Khẩu kia kìa!

Khắc Chung khoác vội áo bước ra ngoài. Lúc này quả nhiên ngoài đầu phường đang náo động, tụm năm tụm ba bàn tán xì xào:

– Dám đánh lại cả Thân quân, Cấm quân thì to gan thật! Chắc không phải dân kinh thành.

– Ai bảo nhà người ta đang ở lại xúm nhau vào đỡ đi. Bàn thờ hương án nghi ngút khói mà cũng quẳng ra gốc chuối.

– Cảnh mẹ góa con côi thế mà nỡ lòng nào.

Khắc Chung rẽ đám đông nhìn vào thì nhận ra một ngũ linh tuyền phong đang vây quanh lấy Vũ Đệ dùng thừng định trói; không được thì hô nhau xúm vào đánh.

Vũ Đệ quát:

– Bất cứ đứa nào dám đụng vào tao sẽ vặn cổ.

Rồi chẳng đợi bọn lính dùng câu liêm móc vào cột lều, Vũ Đệ gạt tung ra, định xông vào đánh bọn lính.

Chúng dân kéo đến xem mỗi lúc một đông. Khắc Chung nghe thấy tiếng thầm thì to nhỏ

– Thế mới biết lòng dạ con người ta tính sao cho vừa. Lầu son gác tía, nhà cao cửa rộng vườn tược sum suê mà còn định chiếm thêm đất nữa.

– Của mẹ con người ta nhiều nhặn gì cho cam; dăm thước đất nhỉnh hơn manh chiếu mà đất phù sa bồi là của trời cho chứ!

Chợt có tiếng người khác chen vào:

– Theo lệnh quan gia, các nhà vương hầu công chúa có điền trang ở ven sông, những chỗ phù sa mới bồi là của chũ...

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Thấy quân lính kéo đến khá đông, Khắc Chung đã nhận ra đội quân áo đen của mình cũng trà trộn vào dòng người sấn đến, xắn tay áo lên định xông vào bênh Vũ Đệ.

Cơ sự này như đốm lửa nhỏ, nếu không sớm dập tắt, e dễ xảy ra hỏa hoạn, hậu quả khó mà lường trước được.

Toán lính lúc này đã vây chặt lấy Vũ Đệ, mặt người nào người nấy sát khí đằng đằng.

Không một tấc sắt trong tay, Vũ Đệ vớ lấy cái cán cuốc tựa ở cột lều vung lên làm dám đông giãn ra. Nhưng chỉ một lát sau, toán lính lại bâu lại.

– Vũ Đệ!

Khắc Chung vừa quát lên như vậy, Vũ Đệ nhận ra chủ tướng của mình vội dừng lại nhưng hai tay vẫn không rời cán cuốc.

Tốp lính lại được thể xông vào.

Download Sách Hay | Đọc Sách Online

Khắc Chung bước ra, giơ tay cản tốp lính tuyền phong lại nhẹ nhàng nói:

— Để người này lại cho ta.

Tốp lính còn đang dùng dằng thì Khắc Chung rút trong mình ra một tấm thẻ giơ lên rồi không rõ Khắc Chung nói nhỏ điều gì, chỉ thấy viên đội trưởng quay ra bảo quân lính của mình:

— Anh em cứ về phủ!

Mãi lúc này, Vũ Đệ mới chịu bỏ cán cuốc xuống.

Một bà lão, tóc bạc phơ, chống gậy run run bước ra hết vái Khắc Chung lại vái Vũ Đệ, miệng lẩm bẩm rồi giọng nghẹn ngào hòa cùng nước mắt:

— Không có các tướng quân thì nhà tôi tan nát rồi!

www.songhuong.vn

Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Khắc Chung đỡ bà lão dậy, theo chân Vũ Đệ bước vào túp lều quá đơn sơ nghèo nàn: ngoài bàn thờ và hai chiếc chõng ra, đồ đạc trong nhà không có một tị gì. Cửa lều chỉnh là một cái nong cũ đã sứt cạp, che chắn tạm bợ khỏi gió.

Qua trao đổi dăm ba câu, Khắc Chung đã nắm vững được cốt chuyện rắc rối. Số là phu nhân của Uy Túc Công là công chúa Thiên Trân có người cháu họ của Uy Túc Công tên là Tuất nhờ ơn riêng của phu nhân được cấp một mảnh đất ven sông gần cầu.

Đinh Mùi năm thứ 15 vào mùa thu, tháng chín, nước to, vỡ đê Đam Đam, gia đình cụ Liễu phiêu bạt về kinh sư hay tin con trai theo hầu quan hành khiển Đoàn Như Hài vào trấn châu Thuận Hóa từ đầu năm đã bị người Chiêm ở thôn La Thủy sát hại. Cụ Liễu bèn cùng con dâu và hai cháu nội cất lều dưới bãi, hàng ngày chợ búa rau cháo nuôi nhau lần hồi.

Ỷ thế phu nhân của Uy Túc Công, « công tử » Tuất đã tìm cách đuổi nhà cụ Liễu mấy lần không xong, lần này phải nhờ đến mấy người quen là lính tuyền phong đến giúp sức.

Vũ Đệ đang đi dạo trên cầu Giang Khẩu thấy cảnh lạ quân lính dỡ nhà của lương dân, nhất là gia binh tử sĩ, Vũ Đệ bèn xông vào cản bọn lính lại, định tìm đánh công tử Tuất.

Khắc Chung cảm thấy buồn, một nỗi buồn man mác

Rõ ràng nghe Khắc Chung gọi đúng tên mình, Vũ Đệ đã ngừng lại không dám đánh mấy người lính tuyền phong nhưng tay vẫn không rời cán cuốc.

Thế mới biết giữa biển cả mênh mông lệnh quân của ta được các tướng sĩ tuân thủ răm rắp nhưng ở chốn

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

kinh sư này, nghiêm luật của ta chưa dễ đã được tuân thủ.

Phải chăng vì trước đây quân sĩ không thể rời khỏi thuyền xuống biển — trừ phi chạy theo hải tặc — còn ở chốn kinh sư này biết bao ngõ ngách, lọng, tán chở che quyến rũ mê hoặc lòng người đổi thay.

Biết chắc Vũ Đệ chẳng có lòng dạ nào, nhưng không hiểu sao Khắc Chung vẫn thấy buồn.

Sau đó Khắc Chung quay về quán Vị Hoàng.

Có nói chuyện với chủ quán ở đây Khắc Chung mới rõ chuyện đội quân hắc y của mình đang có khá nhiều tai tiếng trong chúng dân mà tướng quân không biết rõ.

Theo lời chủ quán thì mấy hôm nay khắp kinh thành mới xuất hiện những tiểu binh quần áo đen, tay đeo vòng bạc, dọc đường hễ gặp chuyện bất bình là xông vào, bênh người yếu, đánh lại lọn ức hiếp dù đó là ai.

Thật ra thì chỉ là người trong cuộc mới thấu rõ việc này.

Đoàn trạo nhi sống trần trùng trục suốt ngày vật lộn với sóng nước. Trãi qua giông bão, những hôm trời trở gió se lạnh quần áo không có, anh em phải cắt vải buồm cũ ra khoác lên người.

Sống giữa biển cả không sao, giờ đặt chân lên đất liền, nhất là kéo về Thăng Long, không thể sống trần trùng trục mãi được, Khắc Chung đã mua lại của cánh lái buôn Lôi Châu lúc gặp ở cửa biển Thần Đầu hàng chục súc vải đen để cắt cho quân sĩ, ít nhất mỗi người cũng phải có hai bộ may bó sát người, mặc vừa khỏe mà lại đỡ tốn vải. Còn những chiếc vòng bạc kia thì thật ra tất cả quân sĩ đều có, ngoài ra ở mỗi một người ít nhất cũng có một hai kỷ vật của thị nữ Chiêm Thành

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

tặng lại với tấm lòng ưu ái, được cảm hóa suốt một chuyến đi dài đầy bão tố.

Bước chân chuệnh choạng trên thuyền chòng chành, giờ trở thành một khuyết tật, lần đầu đặt chân lên kinh sư không ngờ lại gây phiền hà cho dân kinh thành.

Nhưng những tinh binh bình Chiêm trở về, với dáng vóc kiêu hùng đang là hình ảnh khả ái của một số công tử, con nhà quyền quý ở khắp mấy vương phủ. Có người bắt chước đi cắt quần áo đen, đeo vòng bạc ở tay hoặc quàng vào cổ chuỗi răng hổ, móng cọp.

Khắc Chung hiểu rõ: tất cả những việc này rõ ràng là làm chướng tai gai mắt các triều thần, nhất là đội linh tuyển phong.

Gần một năm qua, lênh đênh trên biển, con người sống gần với bản năng, thiên nhiên phóng khoáng.

Giờ phải quay về sống với lề thói gò bó, phiền toái...

Biết làm thế nào bây giờ?

Hơn ai hết Khắc Chung hiểu rõ tâm trạng quân sĩ sau chuyến trót lọt rước lệnh bà Huyền Trân, đoàn quân của Khắc Chung hầu hết sẽ trở về đô cũ. Ngày chia tay không còn bao xa.

Trong đời khó còn có dịp tái diễn lại những chiến tích vừa qua.

Về đội quân «hắc y», ít ra còn có Khắc Chung và có thủy quân đô tướng hiểu được họ, thế còn bản thân Khắc Chung thì sao?

Vẫn qua lời chủ quán thì có tin đồn từ ngày «bình Chiêm» về, nhà Khắc Chung lúc nào cũng tấp nập khách vào ra uống rượu, thù lạc tới khuya.

downloadsachmienphi.com
Download Sách Hay | Đọc Sách Online
www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Các thứ vật dụng trong nhà từ chiếc thảm bẹ ngô, thanh gươm treo trên tường đều từ Chiêm Thành đưa về.

Tự nhiên Khắc Chung được coi là lãng tử ở chốn kinh sư.

Không hiểu sao lúc này tự nhiên Khắc Chung lại nhớ đến đức ông Hưng Nhượng với lời đồn kỳ quặc về cái mật chuột.

Nếu như chuyện cái mật chuột là có thật thì ai may mắn có nó trong tay hẳn vừa mang phúc lại vừa đeo họa. Vì bôi mật chuột vào mắt nhìn thấu ba thước đất nom rõ cả tiến tổ thì cũng nhìn thấy cả những điều chướng tai gai mắt cổ lỗ vậy.

Khổ đấy mà họa đấy!

Có những cảnh không muốn nom thấy mà vẫn phải nhìn.

Hãy suy thử từ cái tửu quán, Khắc Chung đã nghiệm ra rằng: ở đấy đã được nghe bao điều hay và cũng ở đấy, đôi tai phải hứng bao điều dở.

Thật ra mấy hôm nay đi đến đâu Khắc Chung cũng nghe nói về đội quân hắc y của mình. Nhàm chán đến nỗi Khắc Chung không muốn nghe nữa.

Lúc này Khắc Chung không vào các tửu quán lớn mà muốn tìm vào một nơi yên tĩnh như Vị Hoàng này cốt muốn xa lánh cái ồn ào của tai tiếng nhưng nào có yên.

Chợt từ phía cửa quán một công tử khệnh khạng bước vào đôi mắt lơ láo như đang tìm ai, ngực lợi ườn ra, hai tay vung vẩy để lộ chiếc vòng sặc sỡ. Mọi người dễ dàng nhận ra công tử Đàm ở phường Phụng

downloadsachmienphi.com
Download Sách Hay | Đọc Sách Online
www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Nhật. Nếu có ai lần đầu nhìn vào bộ mặt non choẹt vênh váo đó, nhưng rộng lượng lại bỏ qua chỉ chú ý vào bộ quần áo đen cùng vòng tay và bao kiếm ngắn chắc dễ tin công tử vừa từ « viễn hải bình Chiêm về ».

Và quả thật công tử Đàm cũng không dấu diếm gì bộ quần áo mặc trên người đúng là của « hắc y » may bằng vải Lôi Châu chứ không phải loại láng đen. Loại vải bông xốp này tuy không bóng bẩy nhưng mềm mại ấm áp.

: Từ lúc công tử Đàm vào quán chia thứ vải gốc « hắc y » ra thì mấy chàng trai mặc quần áo láng đen đều đứng dậy bỏ về.

Việc công tử Đàm chỉ có thể là mua được bộ hắc y bỗng gây cho Khắc Chung một vài cảm nghĩ.

Chẳng lẽ có chàng tinh binh nào vừa từ Chiêm về, mà dư âm chiến công còn đang vang vọng — chí ít là chốn tửu quán — cũng đã phải bán đứt bộ quần áo tùy thân của mình ?

Rồi Khắc Chung chợt nhớ ra cũng chẳng mất công nhiều, đó chính là Văn Tạc, người đã bị nọc ra đánh mấy chục trượng về tội sàm sỡ với một thị nữ Chiêm Thành trên đảo Hồi Sinh.

Văn Tạc vốn người ở cuối phường Tây Nhai phía hữu kinh thành, là cháu gọi quan học sĩ họ Nguyễn là ông ngoại về đằng mẹ. Vốn là linh trạo nhi, Văn Tạc hão hức đi xa với đầu óc phiêu lưu và mộng làm giàu: có tiền có vàng xây được căn lầu ở kinh sư, lấy được cô vợ chốn khuê các, là coi như toại nguyện.

Một trong những sai lầm trong việc chọn người vào chuyến đi vừa rồi của Khắc Chung là nhẹ dạ tin vào lời quan học sĩ họ Nguyễn.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Lúc này có lẽ không tìm thấy người quen, công tử Đàm lại lặng lẽ quay ra chẳng thèm đáp lại lời mời ân cần của chủ quán.

Khắc Chung uống gần hết nậm rượu mới thấy một đám khách khác bước vào. Người chít khăn nhiễu Tam Giang nói:

— Cái ấm sứt vòi cũng đưa ra phố Đế để bịt vàng mà phải chọn đúng phố Đế ở cửa hiệu Chấn Hưng gần Giang Khẩu.

Một người mặc áo đoạn thảm đã bạc vội xen vào:

— Đấy! Tôi nói có sai đâu. Toàn vàng, nhiều lắm, lại toàn một loại vàng sống.

Người thứ ba mặc áo chẽn kiểu vô sinh mãi lúc nay mới gật gù bảo:

— Thế mới hay: «Không có lửa, sao lại có khói!» Thiên hạ đồn cấm có sai. Một lưng quan quen biết cha tôi có kể lại hôm đến thăm tụng quan Vi Lãng về, được chủ nhà cho xem cả những đồng tiền vàng, đúc toàn vàng, nghe nói là của chúa đảo Chà Bồ, tiền không đục lỗ ở giữa đâu, toàn vàng ròng, nếu ghé răng vào là cắn được cơ mà!

— Nghe nói là lấy được cả một kho báu chôn trong hang núi của giặc Thát Đát chôn dấu.

— Chẳng phải! Biết bao nhiêu chuyện lạ trên đời này. Sao bảo có những man quốc mà vàng ở đấy coi như sỏi đất, dân man chưa biết dùng vàng mà.

— Chà! Lạc vào nước ấy, cánh ta chỉ cần mỗi người vớ một nắm về là giàu to.

Anh chàng vô sinh cười:

— Lúc ấy thì mang túi ba gang đi mà đựng nhé!

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Người chít khăn nhiễu nói :

— Ở những man quốc ấy, vòng vàng chẳng những đeo ở cổ tay, mà họ đeo cả vào chân, con gái thì cài lên tóc.

Người mặc áo chẽn nói thấp xuống giọng thăm thì to nhỏ :

— Chuôi gươm, đốc kiếm, cán dao,.. thứ gì cũng vàng hết. Ông bạn bố tôi còn kể là đã cầm lên tay cả một cây đèn bằng vàng.

Nghe nói đến đèn bằng vàng, mấy ông khách cứ giương mắt ra nhìn rồi hỏi lại :

— Có thật đèn bằng vàng không? Nếu vậy thì cái đĩa vàng phải nặng tới hai, ba lạng là ít.

Anh chàng võ sinh vội xua xua tay :

— Đấy, đấy ! Tôi cũng như các bác ngồi đây, nhằm hết. Cây đèn lạ lắm, không giống bên ta. Nom bề ngoài cứ tưởng là cái ấm chuyên nước, cũng miệng ấm, cũng vòi, cũng quai...

Ông khách mặc áo đoạn thâm vội hỏi :

— Thế thì đổ dầu đặt bấc vào đâu mà thắp?

Chàng võ sinh cười :

— Đúng là thiên hạ nói đúng : « Đi một bước đàng học một sàng khôn ». Thứ đèn lạ này, cũng đổ dầu vào như bên ta nhưng bấc bị nhét vào vòi.

— À ra thế!

Mấy người bạn gần như cùng reo lên suýt xoa.

Trần Khắc Chung lấm tấm mồ hôi.

Võ sinh lại thấp giọng xuống nói :

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

— Tướng quân có từ quan về, của nả ấy suốt đời ăn không hết. Mà nghe nói lệnh bà trên mình cũng đeo toàn vàng ngọc:

«Ra từ nãy đến giờ họ toàn nói về mình».

Hôm qua, từ nhà quan học sĩ họ Nguyễn về. Khắc Chung đã nghe thấy Bảo Hoàn cãu nhàu về việc thiên hạ xì xào «uần khúc» «vốn có uần khúc gì với lệnh bà từ trước». Nghĩ đến đây, Khắc Chung nhếch mép cười.

«Uần khúc! Uần khúc!»

Nếu có «uần khúc» sao ta không muốn giữ công chúa Huyền Trân ở lại kinh sư mà dạo tháng hai năm kia. khi Chế Mân cử người đem lễ vật sang cầu hôn, trong lúc các triều thần có ý ngần ra thì chính ta đã theo ý Văn Túc Vương Đạo Tái cho là việc này nên làm để kết thân hai nước, trừ hậu họa ở biên viễn phía nam cho dân trăm họ đôi bên sống trong cảnh thái hòa?

«Uần khúc?» Rồi chuyện «binh phù», «lộ bố» nữa! Cái việc đặt binh phù riêng thì quả thật... Khắc Chung chợt nhớ ra có đêm một thuyền lạ không rõ của nước nào đóng giả thuyền buôn đỗ quán lên đảo Hồi Sinh. Khắc Chung ra lệnh cho quân canh đêm đó buộc một chiếc khăn ở tay phải để làm hiệu dễ nhận ra nhau tăng quân tuần sát quanh hang Tránh Bão của lệnh bà và quân doanh lên gấp đôi.

Thế còn việc cho trương những «lộ bố» trên hoang đảo để chiêu mộ quân sĩ... Khắc Chung cố nhớ lại xem mình có việc «lộ bố» bao giờ. Ở trên đảo, một vuông vải quý như vàng, vậy làm sao có thể trương được những «lộ bố» khắp đảo...

Download Sách Hay | Đọc Sách Online
www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Chợt Khắc Chung à à lên mấy tiếng, mặt đỏ dừ nhớ ra việc sai một thư nhi chữ tốt cho viết lên những cái bẹ tre trắng bóng, mấy dòng gọi quân sĩ Đại Việt nếu bị lạc có thể tìm đúng hướng về với đô ngũ của mình rồi sai cắm khắp nơi trên đảo.

Khắc Chung về đến nhà, Bảo Hoàn vẫn chong đèn ngồi đợi và cho biết chiều nay có người khách nói là ở Lôi Châu chờ ở gần Quán Sứ đem theo lá thư của một thương nhân tên là Thôi Hoàng đương đợi ở trang Vân Đồn.

Buổi sáng thì một lái buôn Hồi Hột, nghe nói dâu là từ phủ Chiêu Văn tới đưa đến một thủ thư không rõ của ai từ Bột Nê quốc gửi thẳng về nhà cho Khắc Chung.

Tiếp đến lại một bức thư khác do giặc nhân Hứa Tôn Đạo ở bến sông phường Yên Hoa đưa đến.

Nhìn thư, Khắc Chung hơi biến sắc mặt.

Phía ngoài thư viết gửi Khắc Chung ở Cơ Mật viện. Nếu không có người vừa rồi đem đến, chắc thư sẽ do phu trạm đưa thẳng lên Cơ Mật viện. Khắc Chung chợt nhớ lại: Hứa Tôn Đạo, sau vụ đói vào Nhâm Dần năm thứ mười, ngoài kinh sư có tin một đạo sĩ người phương Bắc tên là Hứa Tôn Đạo theo thuyền buôn đến xin ngụ lại. Từ đó mới thịnh hành phù thủy đàn chay.

Sở dĩ Khắc Chung nhớ kỹ vậy vì đúng năm đó Chiêu Văn Vương Nhật Duật được phong thái úy quốc công

Đêm đã khuya mà Khắc Chung không sao ngủ được.

Có tiếng sột soạt như tiếng chân bước nhẹ sau nhà. Không phải tiếng lá rơi!

www.songhuong.vn

Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Hẳn có kẻ nào đang rình mò, nghe ngóng ở ngoài. Khắc Chung nhổm dậy, vớ lấy thanh kiếm treo trên tường, xỏ chân vào đôi giầy vải khẽ hé cửa sau bước ra vườn.

Hình như tiếng cót két vừa rồi có làm cho kẻ rình mò rút vội ra phía cuối Quốc Tử Giám.

Nhìn bóng người lạ từ phía sau, Khắc Chung chợt nhớ ra là gia nhân không rõ là của quan án phủ sứ Thiên Trường dạo nào mới được bổ dụng về kinh sư gần một năm nay hoặc gia nhân một quan kiểm pháp ngụ tại phường Giang Khẩu.

Có nên đuổi theo không?

Làm kinh động lúc này e không tiện.

Vả lại « cây ngay chẳng sợ chết đứng », tên kia có nghe thủng chuyện trong nhà, thì quan gia càng thấu nỗi lòng này chứ sao!

Khắc Chung lặng lẽ quay vào.

Download Sách Hay | Đọc Sách Online

∴

Có tin tướng quân Khắc Chung sắp khao anh em một bữa tại nhà, mới từ miệng Vũ Đệ chẳng mấy chốc mà đã lan ra đám « hắc y ».

— Phải là món ăn độc đáo của kinh sư.

Hình như điều này ai nấy đều thấy đúng nhưng là món gì thì người nào cũng chỉ đoán già đoán non.

— Về kinh sư tớ mê nhất là món gà thiến làng Hồ quay ròn! — Ngô Tấn vuốt ngực giả vờ nuốt nước miếng rồi nói — Sao mà họ quay khéo thế, bì ròn tan, ăn không cứng không dai, còn thịt thì... nhất trần đời.

www.songhuong.vn

Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Ngô Tấn chưa dứt lời thì chú lính quê ở Bát Tràng đã gạt đi, thầm thì to nhỏ:

— Có đến làng Hồ lúc này xua tất cả các «hoạn quan» ra cũng không đủ cho chúng ta chén một bữa! Mà lò ở đâu ra lắm thế? Phải lấy đất đắp lò mới như hồi ở đảo Hồi Sinh à?

Ngô Tấn vội hỏi:

— Thế cậu thử đoán ra món gì.

Chú lính quê Bát Tràng khẽ khịt khịt mũi:

— Tớ đã ngửi thấy mùi chả cá thơm phức rồi, đấy các cậu xem, có cả mùi cà cuống. Hôm này rồi mà xem, tướng quân sẽ cho chúng ta chén món chả cá, nhưng phải chọn đúng loại cá chiên sống Cơ Xá cơ... uống với rượu cốt kẻ Mơ hay rượu lúa Tức Mạc... Cuộc đấy!

— Cứ cái đà này... — Chú lính quê ở Thiên Mạc nói — Thế nào cũng có anh đoán món lươn om nghệ, đúng loại lươn Thiên Mạc. Vứt đi hết. Tôi xin đoán chắc tất cả những món «thủy, hải sản» chắc chúng ta nếm đã quá đủ rồi. «Cá nướng bùn» vẫn chưa đủ dã miệng hay sao? Rồi thịt vích, mắm vích...

— Theo tôi sẽ là một món giản dị mà ngon miệng ở kinh sư chẳng hạn như: rượu cốt nhắm với đậu phụ nướng hoặc thịt cầy với rượu quế sủi tăm; thứ rượu nghe nói đâu có một ông vua phương Bắc sắp chết đang lượm mà khi thấy ở hậu cung có một ông quan bộ lễ mới chỉ mở cái nút vò rượu quế của Giao Chỉ đem cống mà cũng bật dậy, tỉnh như sáo sậu.

Cái tin đồn quân «hắc y» tụ tập ở nhà Khắc Chung bàn chuyện kín thật ra là một bữa ăn chia tay giữa các hảo hán từ Chiêm Thành về. Trước đó, Khắc Chung đã dặn Vũ Đệ:

www.songhuong.vn

Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

— Mời anh em đến đông đủ, nhất là số quân quê ở Thuận Hóa, chớ để thiếu một ai.

Công việc hỏa đầu, Khắc Chung khoán gọn cho Vũ Đệ và Mạc Hà, thêm Ngô Tấn, My La giúp vào một tay.

— Đây là dịp để cô chú làm thử cỗ cưới. Có khéo sau này mời ta mới về dự.

Vũ Đệ nhìn Mạc Hà đỏ mặt, y lệnh. Hai người bắt tay luôn vào việc, có một cơ lính và mấy thị nữ Chiêm Thành, bạn thân của Mạc Hà giúp sức.

Gọi là cỗ bàn cho to, thật ra chỉ có độc một món luộc: thủ lợn, chận giò chấm tép lộ Thiên Trường.

Thịt thái rồi chất từ hạ từng đống trên lá chuối.

Ở chốn kinh sư này không phải là Bảo Hoàn và Khắc Chung không đủ sức bày biện đủ bát dĩa thết anh em mà thực ra Khắc Chung hiểu rõ: chính lối ăn xô bồ này mới hợp với ý thích của anh em.

Những hũ mắm từ lộ Thiên Trường chuyền lên, mở ra vò nào cũng thơm phức, đỏ màu son lại thoang thoảng mùi rượu.

Hàng rổ rau sống được vầy sạch đủ hết: rau thơm, rau ngổ, khế, chuối xanh, ớt... lại cả lạc nữa.

Hàng dãy vò rượu chất đầy nhà, Khắc Chung vui vẻ nói với quân sĩ:

— Ta thừa biết sức các chú mày không thể nào uống hết được ngần này rượu nhưng cứ cho bày ra đề... yên tâm mà thưởng thức, đúng loài rượu Mơ nổi tiếng chốn kinh sư đấy! Ai thích rượu Vị Hoàng cũng có.

Mạc Hà đặt từng túm ớt tươi vào các rổ rau rồi khế đưa mắt cho mấy bạn gái quay ra.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Khắc Chung nói :

— Giờ đây chỉ còn toàn cánh mây rau, các chú cứ tự nhiên như ở nhà nhé !

Rượu rót ra đầy tràn hàng dãy bát.

Anh em vui vẻ dùng dao nhọn tùy thân xẻo thịt ăn, có người cầm cả chiếc chân giò lên gặm rất tự nhiên ngon lành.

Khắc Chung đến từng mâm ngồi sà xuống ăn uống với quân sĩ rất tự nhiên.

Nhưng có lẽ ngồi lâu hơn cả là với đám quân Thuận Hóa, Khắc Chung cũng không dấu giếm mối thiện cảm của mình với những binh can trường ,ưa phiêu lưu này.

Mảnh đất Thuận Hóa ngày từ giờ đã là nơi đầu sóng ngọn gió » của Đại Việt. Chế Mân băng hà, ai cấm Chế Chí đem quân ra Bắc đòi lại mảnh đất này ?

Nỗi lo sắp tới của Đại Việt ở ngoại bang không phải là Mông Thát mà lại chính là quân Chiêm sẽ sang quấy rối biên thành.

«Không có nước đối địch làm mối lo ở ngoài thì nước thường mất. Chiêm Thành với nước ta là thế thù, ta xa kinh sư đã một năm chẳng rõ ý quan gia và các triều thần ra sao, có phòng bị gì chưa hay chỉ vì lòng người yên rồi sinh càn, pháp độ xếp bỏ, ấy là việc giữ gìn bờ cõi ».

Nghĩ đến đây Khắc Chung định nói ra, sau lại thôi. Trước lúc chia tay với Ngô Tấn, Khắc Chung thấy chẳng thể dừng được nữa : vẫn phải có một bữa riêng với đội quân trên chiến thuyền làm việc khó hậu cho hải đoàn.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Thật ra bữa cơm chia tay với quân sĩ Thuận Hóa ba hôm sau vẫn cũng chỉ một món thịt lợn luộc chấm mắm tép lộ Thiên Trường, thế mà mấy quán khắp kinh sư đã đồn đại Khắc Chung mở đại tiệc thết đám nghĩa quân «đồng lòng, chi cốt» những nào là thịt nai khô từ lộ Đà Giang đưa về, rồi ba ba tần, yến xào, sơn hào hải vị chẳng kém gì những yến tiệc lớn trong các vương phủ.

Rượu thì toàn một loại rượu của Nam Tống đựng trong những chiếc mâm nhỏ xiu Giang Tây, bát đĩa cũng vậy, toàn một loại men xanh, viền dây hoa sặc sỡ vốn là hãng sứ Trảo Oa đưa từ Chiêm Thành về.

Thế mới biết giọng lưỡi thiên hạ khôn lường, thật khó mà bịt được!

Nhà Khắc Chung ở kinh sư, từ xưa đến nay vốn trống tuềnh trống toàng, đi sâu vào trong cũng chỉ lỉnh kỉnh đựng vào mấy vò rượu trống không, lăn lóc dưới đất dăm sáu cái nút vò cuộn bằng lá chuối khô. Thế thôi!

Đi một chuyến Chiêm Thành về, có là người trong cuộc mới rõ nông sâu.

Của đáng tội, đối với quân sĩ Thuận Hóa, Khắc Chung có sắm tặng riêng cho mỗi người một món quà nhỏ: mỗi người lính được phát một bộ sà tích bạc, một chiếc thắt lưng màu thiên lý và mấy vuông nhiễu dủ làm khăn quấn đầu, riêng đô tướng Kim Long còn mẹ già được biếu một cái cối giã trầu và một cái tráp đựng trầu cũng bằng bạc.

Hơn ai hết, Khắc Chung biết rõ những con người này, đã tắm mưa gội nắng sẽ là người đứng mũi chịu sào, hứng mọi phong ba bão táp nơi biên ải xa xôi

www.songhuong.vn

Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

của đất nước để biến mảnh đất cằn cỗi này thành phên dậu triều đình.

Khắc Chung đã dặn kỹ anh em:

– Việc đổi hai châu Ô Lý để cưới lệnh bà, đó là chuyện riêng tư của Chiêm vương, nay Chiêm vương đã băng hà, lệnh bà đã về Đại Việt thì việc dân Chiêm vốn quê ở Ô Lý có quay về đòi đất cũng là chuyện dễ hiểu.

Điều đáng lo chính là sau này nếu để Chiêm Thành quấy nhiễu ngoài biên rồi kéo quân xộc thẳng vào kinh sư đó mới là điều sĩ nhục cho Đại Việt.

Ấy vậy mà có tin lùng ra: Xem tướng Khắc Chung như có mưu đồ gì nên quân [illegible] hắc y » mới ra vào nườm nượp suốt ngày.

Những nào là hải đoàn Chiêm Thành đâu phải yếu mà lại để thoát cả thuyền nhỏ chở lệnh bà Huyền Trân chạy ra khơi?

Đưa được Huyền Trân về là kế của Khắc Chung cốt lấy lòng quan gia, leo lên chức... thái bảo, lung lạc quan gia để trả lại đất cho Chiêm vương theo kế hiểm đã bàn trước với tể tướng Bảo Môn Tông ở Đồ Bàn. Có người thề đã nom rõ quân sĩ Thuận Hóa khiêng từ dưới thuyền vào nhà Khắc Chung những vò bạc vụn, vải vóc vào quãng từ canh ba trở đi, không phải là lễ vật của Chiêm vương thì còn ở đâu ra, để là cướp được của Hà Bá chắc?

Chẳng phải đôi lúc Khắc Chung không lo lắng về chuyện xì xào xung quanh chuyến đi Chiêm Thành của mình.

Chỉ cần khám trong nhà thấy độ một vài lá thư mang nét chữ của người Bột Nê Quốc hoặc Tu Ma Xích,

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

hẳn có kẻ sẽ vu cho là đã mật giao với quân gian tế « ngoài cõi ». Họ dễ dàng ghép ta vào tội nghịch thần Nghĩ đến đây, mồ hôi Khắc Chung vã ra, lấm tấm trên trán.

Thêm vào đó chuyện cũ lại được dịp lôi ra nhắc đến việc Khắc Chung thoát khỏi trại giặc năm xưa.

Tuy giọng lưỡi thiên hạ có nhấn thêm việc Khắc Chung dấn thân vào chốn hang hùm, cọp đói thật đúng ngàn cân treo sợi tóc.

Có người còn thêu dệt: trại giặc dựng san sát như bát úp, giáo mác ken dày chim bay không lọt mà Khắc Chung thoát được, họa chăng là học được phép tiên, ngậm viên linh đan trong miệng, biến hóa khôn lường.

Lại cũng có kẻ độc mồng thầm thì: Khắc Chung được trở về gặp lại quan gia chẳng qua là trước đó đã ngầm thông hiếu với giặc.

Giờ lên thuyền vào Chiêm chính là dịp chắp nối lại mối giây giao tiếp.

Khắc Chung thấy chẳng cần phải giãi bày mà quả thật cũng không biết nên giãi bày với ai lúc này.

Ngoài chén rượu ra Khắc Chung chỉ còn thú du ngoạn để giải sầu.

Có người nói không sai: giàu sang như lá bùa lú làm mê hoặc lòng người, dễ quên đi cái thời nằm gai nếm mật.

Khắc Chung càng thấy điều đó là đúng khi thấy trong hoàng cung gần đây có những bữa tiệc lớn nhỏ triền miên cùng với gấm vóc ngọc vàng đã làm cho bao tướng quân quên phắt mình đã một thời quân minh trong tấm chăn ngựa giữa đồng rượng hoang

downloadsachmienphi.com
Download Sách Hay | Đọc Sách Online
www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

vắng và làm sao dám «bọc thân da ngựa» ở chiến trường xa nơi biên ải.

Cảnh ăn chơi xa hoa đã bắt đầu chớm nở. Ăn uống cầu kỳ kể từ hạt gạo thì cơm tẻ chọn từ loại lúa mắc cửi, hạt nhỏ và dài trông có vân như gấm rất thơm.

Xôi nếp chọn loại nếp mướp, hạt lớn trắng mà dài, vừa thơm vừa dẻo. Hoặc loại nếp nhị hạt nhỏ như hoa trúc, rất mềm và thơm. Nhà giàu ít kẻ dùng vải mộc mà toàn lĩnh màu· sa đoạn của Bắc Tống. Họ còn cử người lên lộ Tam Giang lặn lội tìm mua bằng được một con yểng — nghe nói loại loại chim đen mỏ đỏ mày có thể học nói, bắt chước được tiếng người.

Có người cậy thuyền buôn phương Bắc lặn lội đến tận Hoàng Châu để mua loại bát Diêu Biến vì nghe nói đâu trước đây người thợ sứ vùng này một hôm đang nung lò bát sắp chín, bỗng nghe thấy tiếng chim lạ bay trên trời, nhìn lên thì ra một con chiêm Diêu lúc bay qua đã thả phân trên lò bát, làm biến chất thành sắc lạ, hóa ra bát ngọc mới thật tên là Diêu Biến.

Có người còn cầu kỳ nhờ thương nhân nước Tống mua cho loại vải hỏa cán giá mỗi thước là ba trăm quan may áo mặc vào người, khi nào bẩn lấy lửa đốt là sạch.

Để thỏa lòng hiếu kỳ, lại có công tử nhờ thuyền buôn nước Tống đang cố lùng mua được người nước Tiểu nhân, tức là người nước Chim Chích mình dài có bảy tấc mà tiếng nói vo ve như muỗi nhặng, người thường nghe không hiểu nổi.

Nghe nói rồi dây ở vườn ngự trong hậu cung, trong hồ sẽ cho xếp đá dựng núi giả có khai ngòi chảy thông ra tứ phía, trên bờ hồ ngoài tùng bách sẽ cho trồng những thứ hoa cỏ lạ, nuôi công, phượng, tri cùng

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

nhiều loại chim quý, thú lạ khác. Phía tây hồ sẽ đựng điện song quế, trước đó phải cho trồng hai cây quế, nơi này còn có thể đặt tên là điện Lạc Thanh, hồ này cũng có thể mang tên đó.

Không ra biển mà vẫn được ngắm hải vật ở chốn kinh sư này nên quan gia sẽ cho làm riêng hồ con, sai người ở Hải Đông xe từng chum nước mặn đổ đầy rồi cho thả đồi mồi, vích, cá mú. Có khi phải thả cả cá sấu làm cảnh, việc này sẽ giao cho người Châu Hóa quen với loại cá dữ này chở đến.

Nếu như hoàng hậu và các công chúa không ưa các thứ hải vật lạ, có thể sẽ cho đào hồ thả cá thanh phụ (cá giếc) đặt tên là hồ Thanh Ngư.

Tất cả việc bé trọng này rồi đây sẽ phải đặt khách đô (1) để trông coi.

Pháp độ nhà Trần nghiêm cấm đánh bạc trước đây nào chỉ trên danh nghĩa. Nghe nói Bính Thân năm thứ tư (1296) mùa xuân, tháng ba, thượng phẩm Nguyễn Hưng đánh bạc, quan gia sai đánh chết. Nhưng gần đây lại có chuyện cho gọi những người giàu vào cung đánh bạc.

Xưa và nay, ở mỗi một dòng họ bao điều biến đổi.

Nếu kể từ nguồn gốc xa xưa thì nhà Trần cũng chỉ là một dòng họ sống bằng nghề chài lưới và buôn biển ở mảnh đất xã Thái Đường, phủ Long Hưng vẫn còn sừng sững ngôi mộ táng từ bảy, tám đời nay. Nhưng một khi đã rời được mấy xóm chài về kinh, sống trong cung điện nguy nga, mấy ai là người nghĩ đến cảnh sống nước lênh đênh nơi đầu sống ngọn gió nữa.

---

(1) Đô lĩnh trong coi.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Khắc Chung hiểu rõ; chàng tuy mang danh họ Trần nhưng là loại Trần « ngoài vòng cương tỏa ».

Vì rằng họ Trần gồm có ba chi: chi Vạn Kiếp gồm các vương hầu ở vùng Đông Bắc, thuộc dòng dõi đức ông Trần Liễu vốn là chi trưởng. Nhưng hiện đang nắm giữ quyền chính và ngai vàng lại là chi thứ thuộc dòng dõi của tiên đế Trần Cảnh, em ruột của đức ông Trần Liễu. Còn lại chi út dù có nhiều người làm quan, tướng trong triều còn trấn giữ phần lớn đất quê Tổng Hưng Thiên Trường nhưng lại chỉ phụ thuộc vào chi thứ.

Thiên hạ ai chẳng biết chi trưởng Vạn Kiếp và chi thứ Tức Mạc vốn có hiềm khích từ đời hai anh em Trần Liễu, Trần Cảnh

Khắc Chung không nằm trong diện phải lo về thế thứ, chi ngành, dòng dõi, sở đắc, dính dáng đến việc «hỏa mục», «đại hồng» của cả họ.

Mọi người đều biết rõ giữa chi trưởng và chi thứ họ nhà Trần đã có mối thù ngay từ cái thuở mới khai lập vương nghiệp. Thời ấy còn nhà Lý, Lý Huệ Tông không có con trai, sau lấy thêm Trần Thị Dung cũng chỉ sinh được hai công chúa Thuận Thiên và Chiêu Thánh.

Trung Vũ vương Trần Thủ Độ đang làm tể tướng trong triều bày mưu cho thái tổ Trần Thừa đưa hai con trai là Trần Liễu và Trần Cảnh vào hầu trong cung. Sau khi Trần Liễu lấy công chúa Thuận Thiên làm vợ và Trần Cảnh lấy nàng Chiêu Thánh. Trần Thủ Độ đã ép Lý Huệ Tông phải nhường ngôi cho công chúa thứ hai để nàng xưng vương hiệu là Lý Chiêu Hoàng rồi sau đó nhường ngôi cho Trần Cảnh còn quá ít tuổi. Trần Thủ Độ đã tôn Trần Thừa làm Thượng hoàng

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

nhiếp chính nhưng chẳng may Thượng hoàng lâm bệnh băng hà.

Trần Thái Tông chưa có con trai, việc nước đang ngổn ngang, tôn thất nhà Lý tuy bị chôn sống nhưng ở chốn quê Đông Ngàn vẫn còn người bỏ lên núi, mộ quân nuôi chí phục thù. Trần Thủ Độ biết công chúa Thuận Thiên đang có mang bèn bắt Trần Liễu phải nhường vợ cho Trần Cảnh những mong Thuận Thiên sẽ sinh ra một hoàng tử nối dõi tông đường.

Vì mất vợ, Trần Liễu mưu nổi loạn nhưng cô thế phải quy hàng để Trần Thủ Độ tiếng là cắt đất An Sinh, An Bang, An Phụ lập Thái ấp nhưng thật ra là giam lỏng Trần Liễu ở cái đất Vạn Kiếp này. Đức ông cầm đầu chi trưởng này chính là Hưng Đạo vương Trần Quốc Tuấn.

Còn Tĩnh Quốc đại vương Trần Quốc Khang ra đời nhưng Thái Tông Trần Cảnh biết rõ đấy không phải là giọt máu mình nên chờ cho hoàng hậu Thuận Thiên sinh đứa con sau mới lập làm thái tử và truyền ngôi cho: đó chính là Thượng Hoàng Thánh Tông vừa là anh em cùng mẹ khác cha với đức ông Hưng Đạo lại vừa là anh em con chú con bác với nhau.

Theo Khắc Chung đấy mới chỉ là sự rắc rối ban đầu và từ cái rắc rối đó bánh xe dòng họ Trần cứ lăn theo vết dớp đó.

Năm Bính Thân, nước sông Cơ Xá lên to, lũ ập vào hồ Dâm Đàn, tràn cả vào nội cung, Hiển Hoàng Trần Liễu lúc đó coi quản công việc cung Thánh Từ, nhân một buổi vào cung chầu vua cha, thuyền lướt qua cung Lệ Thiên, nơi giam giữ các phi tần cũ triều Lý, nhân thấy một cung phi xinh đẹp nên tạt thuyền vào...

Download Sách Hay | Đọc Sách Online
www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Sau việc đó hoàng tộc cũng đâm ngượng với trăm quan trăm họ. Nhưng dù là anh ruột vua Trần Thái Tông, Trần Liễu cũng phải sửa một chữ trong tước vị từ Hiền Hoàng xuống còn Hiền Vương và cung Lệ Thiên cũng bị đổi thành cung Thưởng Xuân.

Vẫn chưa hết, trong một buổi văn cảnh chùa Phật Tích, Trần Quốc Tuấn thoáng nhìn thấy công chúa Thiên Thành mà đã xao xuyến trong lòng, Quốc Tuấn nào có biết quan gia lại muốn gả công chúa cho Trung Thành vương, đã định cả hôn lễ. Thiên Thành đã được rước đến vương phủ Trung Thành, đang đêm Quốc Tuấn cũng tìm cách lọt vào vương phủ.

Để cứu đứa con nuôi thoát khỏi bàn tay sát hại của gia nhân Trung Thành vương theo phép nước, công chúa Thụy Bà đã đang đêm đến đập cửa cung tâu với vua Thái Tông xin ra tay cứu Quốc Tuấn. Nhà vua vội đích thân dẫn linh ngự lâm xộc thẳng vào khu nhà hậu tìm ra buồng cô dâu, bộ tóng cho Quốc Tuấn rút khỏi vương phủ Trung Thành và cũng đưa luôn công chúa Thiên Thành vào cung.

Thụy Bà dâng mười mâm vàng sống, tâu rằng: «Vì vội vàng không sắm đủ lễ vật». Cuối cùng nhà vua phán xử: cho Trần Quốc Tuấn lấy công chúa Thiên Thành và cắt hai ngàn khoảnh ruộng ở Ứng Thiên (1) để đền cho Trung Thành vương về việc hụt vợ.

Không ai còn lạ gì phiêu kỵ tướng quân Trần Khánh Dư có chuyện lẳng nhẳng với công chúa Thiên Thụy con dâu đức ông Hưng Đạo nên mới bị Nhân Tông «cách hết quan tước, tịch thu sản nghiệp, không để lại

---

(1) Tức phủ Ứng Hòa, Mỹ Đức, Hà Sơn Bình

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

cho một tí gì». Trở về Chí Linh, làm nghề bần than, Trần Khánh Dư được quan gia dùng lại.

Ngay từ thời Anh Tông, Khánh Dư đã từng nói: «Tướng là chim ưng, quân dân là con vịt, đem con vịt mà nuôi chim ưng thì có gì là lạ».

Khi về trấn giữ Vân Đồn, Khánh Dư đã lừng danh về chuyện bán nón Ma Lôi: vua hạ lệnh cho chúng dân không được đội nón của phương Bắc để dễ phân biệt với nón giặc, vừa tung tin nón Ma Lôi đẹp bền ở lộ Hồng ra bán. Cứ một nón đổi một vải và chỉ một chuyến đó, nhờ mua sẵn nón Ma Lôi để tung ra bán mà Khánh Dư thu được hàng ngàn tấm vải.

Phàm người trong quần hạt, ai cũng ghét con người tham bỉ đó, chẳng thế mà lại có câu thơ «Vân Đồn kê khuyển diệc giai kinh» (gà, chó Vân Đồn cũng đều sợ).

— Nếu tông tộc đại thống, thiên hạ đại thống chúng dân đồng lòng thì đại sự khó mấy cũng xong. Nhưng điều đáng ngại là trong tông tộc mối rạn nứt bất hòa đã kéo dài xuyên suốt truyền từ đời ông qua đời cha.

Chính từ miệng Chiêu Quốc vương đã nói ra với Chiêu Văn vương:

— Này nhớ tiên đế và Hiến Hoàng, anh Hoàng Ba và Hưng Đạo vương, Nhân Huệ vương Trần Khánh Dư và Hưng Vũ vương Trần Quốc Nghiễn, Tá Thiên vương Trần Đức Việp và Chương Hiến hầu Trần Kiên...

Thế là cứ từng đôi giữ miếng với nhau kể đã bốn đó.

Chẳng sợ giặc ngoài mà chỉ sợ thù trong.

Dòng máu Đông A?

Người ta có thể cười cợt, thậm chí buông tuồng, uống chung với nhau một bát rượu đầy ngoài tửu quán.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

tưởng như đốc kết bàu làm sự nhưng khi bàn về một việc riêng trong chi họ, dương nhiên không bao giờ họ để chàng ngồi chung chiếu, uống chung chén nước lạm bàn về chuyện đó.

Nếu không đốc lòng phò quan gia, lấy ván thuyền che chở cho quan gia giữa lớp mưa tên giặc thì đời nào Lê Tân tức Phụ Trần viên dũng tướng trong trận Bình Lệ Nguyên được phong chức ngự sử đại phu, trước Bảo Vệu hầu được cưới công chúa Chiêu Thanh và được gia ân đổi thành họ Trần.

Nhưng cũng không phải tất cả những người có chiến tích đều được đổi theo họ quan gia, như Yết Kiêu, Dã Tượng... rõ ràng đã nhiều phen làm quân giặc khiếp đảm kinh hồn vì lý dục thuyền, voi xéo nhưng vốn là gia nô nên chỉ được phong gia tướng.

Nô tì có công lớn ngoài chiến trường cũng không được dự vào hàng quan tước trong triều.

Phải là dòng máu hoàng tộc!

Cùng một tội làm thứ nặc danh phi hàng triều đình mà thượng vị hầu Trần Lão chỉ phải bỏ ra một ngàn quan tiền để chuộc tội và đổ làm binh, còn tên Mãnh lì gia nô của Trần Lão ở chợ Đông cũng cùng tội ấy thì bị xử lăng trì ở ngay chợ Đông.

Xem như vậy đủ rõ việc xét xử có « khoan » với những người trong hoàng tộc và « khắc » với lũ gia nô.

Vậy sao gọi là « cầm cân nầy mực » được.

Người ta nói nhiều về « ý dân », « lòng dân ». « khoan thư » sức dân tưởng như điều mới mẻ của riêng họ Trần tìm ra.

Thật ra đâu phải thế! Ngay từ thời Lý Công Uẩn trong « chiếu dời đô » đã nói: « Trên vâng mệnh trời, dưới theo ý dân »

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Trong bài văn lộ bố khi đánh Tống, Lý Thường Kiệt cũng đã nói: « Trời sinh ra dân chúng, vua hiền tất hòa mục, Đạo làm chủ dân cốt ở nuôi dân ».

Và bản thân Lý Thường Kiệt « bảo dân thì ân hậu, cho nên dân được nhờ cậy. Khoan hòa giúp đỡ trăm họ, nhân từ yêu mến mọi người, cho nên nhân dân kính trọng ».

Cách đây một trăm năm (1207), vua Lý Cao Tông đã hạ chiếu: « Trẫm còn bé mà phải gánh vác việc lớn, ở tận nơi cửu trùng, không hiết cảnh khó khăn của dân chúng, nghe lời bọn tiểu nhân mà gây nên oán với kẻ dưới. Dân đã oán thán thì Trẫm còn dựa vào ai? Nay trẫm sẽ sửa lỗi cùng dân đổi mới » (1)

Để thấu nỗi lòng dân, trước đây nhà vua Lý cho đúc một quả chuông lớn đặt ở điện Thiên An, nơi vua ngự, ai có điều gì oan trái, cứ việc tới đó đánh chuông, rồi được vào tâu bày tên quan giữ.

Rồi đến kế sách « ngự bình an mộng », nếu gọi là mở đầu phải nói đến Triều Lý.

Ngay đến « con trâu là đầu cơ nghiệp » thì từ thời Lý Nhân Tông (1117) đã có chiếu chỉ: « Những kẻ trộm và giết trâu xử tám mươi trượng, đày làm khoa giáp, còn vợ thì xử tám mươi trượng, đày làm tang thất phu, lại phải đền trâu. Nhà láng giềng không tố cáo thì bị đánh tám mươi trượng ».

Có được nghiêm lệnh này là ngay từ Triều Lý đã sớm thấy được thấu đáo con trâu trong nông trang: « Trâu bò là một vật quan trọng cho việc cày cấy, lợi cho người không ít, từ nay về sau ba nhà làm một bảo

(1) Việt sử lược

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

không được giết trâu ăn thịt, ai làm trái thi bị trị tội theo pháp luật ».

Về đê điều cũng vậy, năm nào các quan coi đê cũng phải lo đốc thúc chúng dân phụ cận, không kể sang hèn già trẻ đều phải đi đắp, chỗ nào thấp thì đắp cao lên, chỗ nào lở thì bồi bổ lại.

Các viên đê sứ sẽ tùy tội nặng nhẹ mà khiển phạt nếu biếng nhác không kịp tu bổ đê ngay để đến nỗi trôi dân cư, ngập lúa má.

Lưu tâm đến việc sửa đắp đê điều chống lụt coi như sửa sang đức chính là rất tốt, đào vét khơi sông, đào kênh dẫn nước, đắp đê ngăn nước mặn lại càng quý hơn nhưng nếu cho rằng đó là công lao của họ Trần nghĩ ra thì quả là không đúng.

Việc Trần Thủ Độ giết Huệ Tôn và chôn sống hết tôn thất nhà Lý những những việc tốt với dân còn lưu lại với sử xanh, không thầy dễ dàng xóa bỏ.

Khoa cử đã mở cửa cho các nho sinh bước vào quan trường. Trong thuật dùng người thi triều Trần đã đặt khoa mục mà việc kén dùng chỉ cốt tài là được như Giáp Thìn năm thứ 12 (1301), tháng Ba mở khoa thi, lấy Mạc Đĩnh Chi đỗ trạng nguyên làm thái học sinh hữu dũng thủ. Sung nội thư gia lấy bân nhạc bùi mộ làm chi hậu bạ thư mạo sam, sung nội lệnh thư gia, lấy thám hoa lang Trương Phóng làm hiệu thư quyền miện, sung nhị tư, lấy Nguyễn Trung Ngọa đỗ hoàng giáp.., Ba người đỗ yếu được dẫn ra cửa Long Môn Phượng Thành để đi thăm các phường ở kinh sư suốt ba ngày.

Phải nhận đó là việc hay.

Khắc Chung hơn ai hết, hiểu rõ chức phận mình.

www.songhuong.vn

Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Khắc Chung nhớ lại trước hết là chuyện nhà. Vào khoảng đời Trung Hưng quân Nông Thát tràn sang, đang thế chẻ tre, đốt nhà giết dân, ông bà nhạc của chàng lúc đó đã ra hàng giặc, điền sản đều bị sung công. Theo lệnh quan gia, hàng giặc là tội nặng nên sau khi dẹp tan Nông Thát, quan gia xuống chiếu trị tội những người hàng giặc, chỉ quân dân mới được miễn tội chết nhưng bắt chở gỗ đá làm cung điện để chuộc tội.

Nhờ Khắc Chung có công diệt giặc mà quan gia xuống chiếu trả lại điền sản cho ông bà nhạc Khắc Chung. Dù Khắc Chung bảo con cái và người thân trong nhà, sau này không được phép đem điền sản ấy dùng vào việc thờ cúng nhưng vết nhơ ấy trong gia phả làm sao có thể dễ dàng xóa bỏ được.

Rồi chuyện xa xưa em trai Khắc Chung là Đỗ Thiên Thư rõ ràng thua kiện định nhờ hình quan thoái thác không chịu y án đến nỗi quan gia phải sai chánh trưởng nội thư hỏa là Trần Hưng Thao kiêm chức kiểm pháp quan để chuẩn định lại và bắt Thiên Thư phải chịu y án vì tình lý đều trái.

Khắc Chung rất bén nhạy về sự đời và sớm hiểu rõ: nếu không luôn nắm vững được phận mình thì cuộc đời sẽ luôn day dứt, khó giữ lòng được thanh thản.

Cái thế vua tôi, từ xa xưa tướng quân đã hiểu: ngay từ khi có hịch tướng sĩ của đức ông Hưng Đạo Trần Quốc Tuấn ban ra:

«Bọn các ngươi... không có áo thì ta cho mặc, không có cơm thì ta cho ăn, quan nhỏ thì được thăng chức, lộc ít thì cấp lương, đi thủy cấp thuyền, đi bộ cấp ngựa...

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

« Thái ấp của ta mãi mãi lưu truyền mà bổng lộc các ngươi cũng suốt đời được hưởng; không những gia thuộc của ta được ấm êm giường nệm mà vợ con các ngươi cũng được trăm năm cùng già; không những tôn miếu của ta được muôn đời tế tự, mà ông cha các ngươi cũng được thờ cúng xuân thu... »

* * *

Trước quá nhiều chuyện xì xào, Khắc Chung lúc này đang day dứt một mối lo:

« Ta đã nhận lòng của quan gia, giữ chức của quan gia, làm việc cho quan gia, chịu nhọc cho quan gia.., Nhưng chưa chắc đã được coi là « người hiền ».

Khắc Chung thở dài.

Chợt có tiếng loạt xoạt trên mặt hòm sách. Thì ra then cửa cài hờ lúc nãy giờ bật ra, gió lùa vào lật từng tờ trong tập : « Viễn hải ký sự ». Tự nhiên Khắc Chung lần giở từng tờ và nhẩm đọc:

« Đinh Mùi năm thứ 15 (1307)

... Mới hôm nào xuất phát rời kinh sư, nay đã tới cửa biển Đại Nha.

Thắp hương, vái về hướng nơi đặt đền thờ Triệu Quang Phục... »

Khắc Chung giở loạt soạt, lướt qua cho hết năm Đinh Mùi Tới Mậu Thân thì giở đúng trang ghi:

« Mậu Thân năm thứ 16 (1308) mùa xuân, tháng giêng, ngày 18...

Tất cả đều âm u, không nhìn rõ mặt trời

downloadsachmienphi.com
Download Sách Hay | Đọc Sách Online
www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Cả đoàn thuyền như bị vón lại thành một cục, quần quanh bên nhau, bánh lái dường như không sai khiến được.

Nhìn cờ đuôi nheo trên cột cao không xác định được rõ gió thổi theo hướng nào.

Hướng vào bờ, chỉ ước lượng và dự đoán có thể là vùng biển phía trước « ngoài cồi ».

— Trình tướng quân...

Quay lại thì ra Vũ Đệ đã cầm sẵn một thẻ hương cùng vàng mã. Chỉ còn biết gật đầu.

Xem chừng việc vái tứ phương của Vũ Đệ cũng chẳng động lòng đến thần linh. Đoàn thuyền vẫn quần quanh như mất phương hướng.

Đành cho dừng lại tất cả. Lệnh bài chắc là buồn! Chẳng còn có cách nào hơn.

Mãi đến chiều nhìn lên cờ đuôi nheo mới hiểu ra: đoàn thuyền sa vào vùng gió quẩn chứ không phải lợi dụng đến những luồng sóng ngầm.

Sáng hôm sau, mặt trời mọc, đoàn thuyền mới định hướng được và rong buồm rẽ sóng về hướng lãnh hải Trảo Oa – Lôi Châu ».

. . . . . .

Mậu Thân năm thứ 16 (1308) tháng hai, ngày 7

Một hải thuyền lớn trong đoàn thuyền buôn « ngoài cồi » gặp nạn xin cứu giúp.

Theo lệnh ta, chỉ một mình thuyền chủ được phép tiến lại gần hải đoàn Đại Việt. Đó là một thuyền buôn Tây Vực chở toàn vàng, lụa, hương liệu, trầm quế, tiêu, ngà voi, châu ngọc. Những thương thuyền này theo gió mùa Tây Nam đi về hướng bờ biển Tu Ma Xích, Phù Nam. Những lái buôn này thường ở lại đây

www.songhuong.vn

Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

cho đến năm tới, chờ gió mùa Đông Bắc để trở về Tây Vực.

Thuyền bị thủng. Theo khẩn cầu của chủ thuyền Ma-ha Đa-lưu-chi, ta đã cử Ngô Tấn cùng một ngũ lính lặn xuống chữa xong thuyền.

Chủ thuyền trả công hậu, Ngô Tấn không nhận.

Thế mới hay quân sĩ Đại Việt dù ở « ngoài cõi » vẫn biết giữ quốc thể.

Ta đã trích bạc ra thưởng cho số lính này, khi họ hoàn tất công việc quay về thuyền Thuận Hóa.

Sau khi xin đổi lụa, trầm quế lấy gạo, cá khô và nước ngọt, chủ huyền Tây Vực mới sang thăm.

Thì ra trong những chuyến đi xa kéo dài hàng năm với nhiều tháng lênh đênh trên biển đầy sóng gió, trên thuyền các nhà buôn này đều thờ cúng đức Phật quan âm và các vị Bồ Tát để phù hộ độ trì cho sóng yên biển lặng, đi đến nơi về đến chốn.

Theo Ma-ha Đa-lưu-chi thì cái nôi của đạo Phật Đại Việt xưa gọi Luy Lâu, trị sở của Giao Chỉ vốn được các pháp sư Tây Vực đi theo các thương nhân Tây Vực — hoặc bằng đường bộ, hoặc đường biển — đã đem tới cả kinh Phật và sinh hoạt Phật giáo tới chốn này.

Nghe đến đây, mặt ta đỏ bừng vì thấy một thương nhân Tây Vực hiểu về đạo Phật ở Đại Việt hơn cả một người Đại Việt như ta... »

Khắc Chung lần giở tiếp:

« ... Đói!

Nghe tiếng trống ngũ liên dồn dập biết là có biến. Nhìn sang thuyền Kiến Xương thấy một loạt thuyền nhỏ lạ bâu vào như lá tre. Dưới thuyền chắc là bọn cướp biển

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

từ mấy đảo hoang gần đó ập ra. Cứ nhìn chúng thì rõ: đầu cạo trọc, tên nào tên nấy trần trùng trục, mình chạm trổ thủy quái loằng ngoằng, coi bộ tên nào cũng dữ tợn, tay cầm gươm, sát khí đằng đằng, giọng nói ồm ồm như lệnh vỡ. Chúng sục sạo vào mấy khoang, quát tháo ầm ỹ, chỉ thấy toàn quân sĩ nằm la liệt gần như kiệt sức, vàng bạc châu báu chẳng có gì...

Từ quan thuyền Thăng Long, các cung thủ được lệnh bất ngờ bắn tên lửa xuống đoàn thuyền lạ. Có lẽ những mũi tên xé gió cháy phần phật đã làm bọn cướp khiếp đảm vì thuyền đi hàng đoàn, đầy đủ binh khí. Trên thuyền Kiến Xương cũng không xảy ra huyết chiến. Bọn cướp võ nghệ cao cường, tỏ ra thông thạo sông nước vùng này nhưng có lẽ thấy hàng hóa, vàng bạc chẳng có gì, bọn chúng đã rút chạy sau khi phá vỡ mấy chum nước ngọt».

Xem đến đây Khắc Chung tự nhủ: nếu có ai chịu khó đọc tập «Viễn hải ký sự» này, hẳn sẽ thấu hiểu mọi việc trên hải đoàn Đại Việt và nắm vững lòng mình».

Khắc Chung giở đọc tiếp:

«Mậu Thân năm thứ 16... Mùa thu, tháng bảy, ngày mồng 3...

Đã chớm thu.

Không hiểu sao hôm nay tự nhiên mình lại cảm thấy nhớ Thăng Long da diết, nhớ bóng những góc hòe ở bờ sông Cái nhớ tới ngôi nhà cùng mảnh vườn nhỏ ở gần Quốc Tử Giám.

Không hiểu khóm trúc đùi gà ở góc vườn giờ mọc cao bằng từng nào, mấy giò phong lan của thủ phân Đinh Mục đem từ lộ Đò Giang về, qua trận bão mùa

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

hè liệu có còn không, rồi mấy cây cúc đại đóa và nhất là cái hàng rào hồng bụt, có loại hoa nhỏ xinh xinh như cái chuông rủ xuống lắc lư không ra tiếng, mấy khóm hoa Lão Qua trồng trong chiếc Bát Tràng, không hiểu có ai ngó ngàng tới không.

Rất nhớ quán rượu Vị Hoàng. Có nhìn thấy chủ quán xuýt xoa tiếc rẻ cho mấy giọt rượu lỡ tay đổ rớt ra ngoài mới thấy quý cái chất tinh của hạt ngọc Trời.

Miếng sống miếng chín ở kinh thành cũng khác các nơi khác.

Vẫn cái đùi lợn ấy, nắm miến ấy nhưng phong vị kinh thành vẫn có cái riêng biệt của nó.

Không hiểu ở nhà Công Xước học hành ra sao? Nghĩ mà thương cho Bảo Hoàn, nửa năm trời biền biệt không một chút hồi âm gì nhắn về mà trong khung cảnh đất nước thanh bình chứ đâu phải thời binh đao khói lửa kháng gì. Thật Đại. Một mình gánh nặng gia thất, thay chồng lạy con như một chính phụ. Nếu là lính thì hết hạn lại về, đằng này đúng là «biệt vô âm tín».

Có sống xa Bảo Hoàn mới thấy hết ý nghĩa của hai chữ «hiền thê»

Ta vốn sống buông tuồng, quần áo về tới nhà quẳng đấy, cơm rượu có sẵn chỉ việc sà vào, sau đó là trà, thuốc, trà đúng loại Yên Tử thuốc đúng thứ Hải Đông.

Sống trên quan thuyền hàng chục lính hầu mà sờ đến cái gì cũng không thấy vừa ý: trà pha sớm thì nông, pha muộn thì chưa ngấm. Chẳng bù ở nhà, với bàn tay Bảo Hoàn, bất cứ lúc nào sờ vào ấm nước chén trà cũng thấy đầy hương vị.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Cái nghĩa lào khang đâu chỉ là chuyện đầu gối tay ấp mà còn là muôn vàn những điều nhỏ nhặt chắp nối lại tạo ra mối « thiên cơ ».

Mậu Thân năm thứ 16 — Mùa thu, rằm tháng bảy.. lại có lệnh triệu của bà, toàn là gấp cả.

Ở Đại Việt hôm nay là ngày rằm « xá tội vong nhân ». Thế mà ở đây, lúc nào ta cũng như người có tội mà không biết đến bao giờ mới được « xá ».

Dạo này lệnh bà đã bớt tính cáu gắt nhưng vẫn thất thường

Nói trộm phép: đám nữ tì sống kề bên, hắn nhiều khi cũng vất vả vì lệnh bà ».

Khắc Chung giở nhanh đọc tiếp mấy trang ở phần cuối tập « Viễn hải ký sự » rồi gấp lại, suy tư.

Chuyến đi sẽ ra sao nếu gặp hải đoàn Chiêm Thành chặn đánh trên biển ngay từ lúc đầu hoặc kẻ cướp lệnh bà ngoài khơi bị vỡ lở ở thành Đồ Bàn. Cũng may quân sĩ đồng lòng không có ai mưu phản cướp thuyền ở lại đảo hoang làm thủy tặc. Mà cũng chẳng xảy ra huyết chiến với lũ hải tặc.

Ngồi nghĩ lại vẫn còn thấy may, tất cả những gì xảy ra đều bất ngờ, ngoài mong muốn của mọi người.

Thế mà giờ đây... Khắc Chung bất giác thở dài.

∴

Vẫn chỉ là một chén rượu cúc với hai bìa đậu nướng, vì chẳng nhiều nhặn gì nên ở nhà lúc nào cũng sẵn nhưng uống một mình vẫn không thú bằng ra quán, dù không chén tạc chén thù với ai.

Chỉ khổ một nỗi ở đó dù không nghểnh tai vẫn nghe rõ đủ mọi chuyện.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Nào chuyện mặt trời có hai quầng như hình hai cái cầu vồng giao nhau giờ tỵ ngày 17 tử tháng ba năm ngoái. Chuyện nước to vỡ đê Đam Đam vào mùa thu tháng ba.

Nào việc bất ngờ chạm trán với hành khiển trí sĩ Đỗ Khiên, cũng có thể là thực lòng.

— Hẳn tướng quân còn nhớ: theo lệ cũ, phàm người đi sứ Nguyên về, mỗi người cho tước hai tư, đầu hạnh nhân trở xuống mỗi người cho tước một tư.

Tướng quân vượt biển từ Chiêm về, đưa được Chiêm hậu và thế tử về kinh sư việc còn khó gấp mấy đi sứ Nguyên mà quan gia xem chừng không ngó tới.

Nghe Đỗ Khiên nói vậy, Khắc Chung chỉ cười:

— Chẳng qua là tôi phụng mệnh quan gia, làm tròn sứ mạng, chứ trong lòng đâu dám mong ban tước.

Đỗ Khiên lại gần hỏi nhỏ:

— Nghe nói tướng quân sắp có...

Khắc Chung vội tiếp lời luôn, giọng chua chát

— Sắp có lệnh của quan viên thẩm hình viện xét nghị định tội Khắc Chung này.

Rồi Khắc Chung đứng dậy ra về

Khắc Chung bê bối trong lòng tới mức Vũ Đệ đến mời về dự đám cưới Mạc Hà ở ngay phường Báo Thiên, Khắc Chung cũng không đi được mà chỉ gửi cho cô dâu một tấm lụa La Hộc và chú rể hai vò rượu Vị Xuyên.

Tới việc ba trăm người Chiêm theo lệnh thượng hoàng sai trại chủ Hóa châu cho thuyền đưa về Chiêm Thành — Khắc Chung không kịp gửi quà, cũng may lệnh bà Huyền Trân đã xin với quan gia ban quà lụa

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Gải cho số người này. Khắc Chung chỉ viết vội một lá thư cho Ngô Tấn.

Có tiếng mõ đều đều, Khắc Chung khẽ đưa mắt nhìn ra xung quanh. Quái! Ngôi chùa này là chùa nào mà lại vắng lặng đến ghê người.

Chẳng thấy sư sãi đâu cả.

Ta mệt quá rồi! Mé sau chùa dưới gốc đa có thảm cỏ xanh đấy, nếu không thấy ai, có khi đành ngả lưng, gửi tạm tấm thân già này vậy.

Khắc Chung lững thững đi.

Đúng rồi một ngôi chùa nhỏ, lặng ngắt khói hương. Khắc Chung ngồi xuống một tảng đá bên bụi ngâu, từ phía bờ ao, cạnh đám liễu rủ hình như có bóng người đang đi tới vụt biến mất sau màn khói rồi vụt hiện ra, lại biến mất.

— Cuộc đời nếu mà trút nhẹ được thì đã không gọi là nợ đời.

Khắc Chung quay lại thấy một người râu tóc hơi đốm bạc nhưng nom dáng vẫn quắc thước, bước chân rất khoan thai nhưng là chân vòng kiềng, mắt một mí, đôi cánh tay áo rộng để lộ bắp thịt cuồn cuộn với chiếc vòng đồng khá to

— Chẳng hay đại nhân là ai, lại đến gặp tôi đúng lúc này?

Khắc Chung chắp tay cung kính hỏi.

Khách lạ đáp:

— Mong tướng quân thứ lỗi cho: giờ chưa được phép xưng họ tên. Chỉ xin lộ đôi điều cơ mật trong Sổ Nam tào trước lúc chia tay.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Nhìn ánh mắt khắc khoải của Khắc Chung, khách lạ vội hỏi :

— Chẳng hay tướng quân định nương nhờ cửa Phật?

Cũng không đợi Khắc Chung trả lời, khách lạ nói luôn :

— Chỗ nào chẳng là đất nhà Trần, lộc nha Trần. Tướng quân tưởng nương nhờ cõi Phật và sống bằng hạt gạo... Chiêm Thành hay Xiêm La, ngọn rau hái trên đỉnh núi nước Ngưu Hống, uống nước của Chân Lạp?

Thấy Khắc Chung vẫn ngồi yên trên tảng đá cạnh đó, trán lấm tấm mồ hôi, khách lạ nói tiếp :

— Tướng quân muốn thoát mê cung nhưng không ngờ lại đang muốn đặt chân vào mê lộ. Nếu như tại một ngôi chùa nào đó, có một lệnh bà cắt tóc, trút bỏ xiêm áo lượt là, khoác áo tăng ni, cũng đang tay lần tràng hạt, nguyện cầu cho chúng sinh thì... tướng quân tính sao ?

Khắc Chung gần như run người lên vì sợ :

— Đại nhân là ai mà thấu rõ lòng ta như vậy?

— Ta đã nói rồi! Bây chưa phải lúc xưng họ tên...

«Quỷ! Hay là quỷ hiện hình?» Thấy Khắc Chung quờ quạng ra xung quanh, khách mỉm cười bảo :

— Đây có phải là quan thuyền Thăng Long đâu mà dễ dàng quơ lấy kiếm dấu trong vách khoang? Đây là đất của ta!

Nhìn mái tóc xõa của khách lạ, Khắc Chung đoán chừng là một đạo sĩ đã gặp một đôi lần trong đời thấu rõ cả tiền hậu vận minh. Nếu vậy thì giờ chỉ có cách.., Khắc Chung chắp tay lại :

— Đại nhân có điều chi dạy bảo?

downloadsachmienphi.com
Download Sách Hay | Đọc Sách Online
www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Khách lạ nói:

— Tướng quân sẽ được phong tới thiếu sư. Hãy khoan. nhưng đời đầy thăng trầm luôn lạc. Người khen cũng lắm, kẻ chê cũng nhiều. Nhưng dù là đại hành khiển, Á quan nội hầu, thiếu bảo... tất cả mớ chức tước này suy cho cùng chỉ là dám phù du...

Đã hay là kiếp phong trần...

Một đám mây không biết từ đâu ùa vào làm Khắc Chung cảm thấy như đạo sĩ vụt lùi lại, xa cách với mình, giơ tay nói:

— Thế là có dịp hội ngộ rồi đấy!

«Đúng khách buôn thành Đồ Bàn, hay khách gặp trên hoang đảo. Hay Thôi Hoàng... À đúng rồi người ta đã gặp ở bến Đông Bộ đầu trước lúc xuất phát. Khắc Chung định cất tiếng gọi mà không sao nói được, chỉ ú ớ...

Tỉnh dậy đã thấy người ngồi canh đang lay vai mình:

— Tướng quân lại tỉnh!

Nhận ra Bảo Hoàn đang bưng bát nước ghé gần miệng mình Khắc Chung biết mình vừa trải qua một giấc mộng...

Khách khứa trong nhà không còn ai. Khắc Chung nhổm dậy định xỏ vào đôi hài thì thấy hai gan bàn chân đã xoa đầy vôi trắng xóa. Khắc Chung khẽ hỏi:

— Quan học sĩ đâu rồi?

Bảo Hoàn khẽ đáp:

— Quan học sĩ đã về từ cuối canh hai.

Khắc Chung nhìn ra ngoài. Chắc là khuya lắm rồi. Ngọn nến trên giá gần tàn chỉ leo lét cháy. Ngoài trời

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

đen kịt, phương Nam lấm tấm mấy vì sao như khuất trong sương mù cao tít tắp.

* * *

Mấy đêm nay tiếng trống ngũ liên dồn dập từ xa vọng về khiến dân kinh thành ai cũng rõ: nước sông lên to, mặt đê đã ngấp nghé nước phù sa đang cuồn cuộn ùa vào.

Thấy kiệu đưa tới, quan ngự sử đài đoán biết chắc sáng nay quan gia muốn ngồi xa giá thân đi xem đắp đê, quan vội cúi đầu tâu:

— Tâu quan gia nên chăm sửa đức chính, đắp đê là việc nhỏ thần trộm nghĩ quan gia đi xem làm gì cho sc mich rồng.

Thấy đức vua không nói gì, Khắc Chung chờ xa giá rời khỏi cung rồi mới nói với quan ngự sử đài:

— Cứ như thiển ý tôi thì phàm dân gặp nạn lụt người làm vua phải cứu cấp cho, sửa đức chính không có việc gì to bằng việc ấy, cần gì phải ngồi yên lặng nghĩ mới gọi là sửa đức chính.

Quan ngự sử đài hơi biến sắc mặt, không nói gì

Ít lâu nay, các quan trong triều đều biết giữa hai người vốn có chuyện hiềm khích.

Sự thật thì chuyện cũng chẳng có gì là to tát lắm.

Sau chuyến rước lệnh bà Huyền Trân từ Chiêm Thành về, Khắc Chung ít đi lại giao du nhiều.

Giọng lưỡi thế gian biết thế nào mà bịt được. Thôi thế chi còn cách sống bo bo, giữ mồm giữ miệng.

Tuy biết vậy mà... Khắc Chung khẽ thở dài.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Mình mong sống một kiếp người yên ổn nhưng cuộc đời đâu phải chuyện lúc nào cũng sóng yên biển lặng.

Khắc Chung nhớ lại câu chuyện hôm đó giở lịch ra xem : nay đã là tháng sáu, Ất Mão Đại Khánh năm thứ hai (1315). Trời trong vắt, oi bức lạ thường, mấy tháng nay không mưa lấy một giọt, ruộng đồng nứt nẻ, cây cối khô cằn. Đúng, trời làm đại hạn. Không biết mùa màng năm nay sẽ ra sao đây hay lại đói như bảy năm trước đây, đúng cái năm Trương Hán Siêu được cử làm Hàn lâm học sĩ: Mậu thân năm thứ 16 (1308).

Đúng lúc Khắc Chung đang nghĩ miên man như vậy thì chợt thấy từ xa một bóng người thấp thoáng sau bụi cây hồng bụt: ai như quan ngự sử đài đang bách bộ ?

Khắc Chung còn nhớ: cách đây mấy hôm, chính quan Ngự sử đài đã dặng sớ nói : « Chức vụ của tể phụ, trước hết phải điều hòa âm dương. Nay Khắc Chung ở ngôi thủ tướng, không biết giúp đỡ trời đất làm nên khí hòa, để cho mưa nắng trái thì, thế là làm quan không được công trạng gì ».

Khắc Chung vội ra mời quan Ngự sử vào uống nước rồi lát sau mới nói :

— Thú thật tôi cũng chưa có dịp được gặp quan Ngự sử để giải bày nỗi oan trong lòng.

Quan Ngự sử đài đã cầm chén nước lên tay rồi mà vẫn chưa dám nhấp miệng.

Khắc Chung nói :

— Tôi làm dự chức thủ tướng, chỉ biết cố sức làm những việc chức vụ phải làm, còn như đại hạn thì hỏi ở Long Vương, tôi có phải là Long Vương đâu mà đổ lỗi cho tôi

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

Thấy quan Ngự sử không nói gì, Khắc Chung lại gật gù bảo :

— Cứ như lý lẽ của quan Ngự sử thì không khéo tôi phải đền mạng thay cho cái chết của thủ phàn là Lương Lang.

Quan ngự sử đài chợt nhớ tới chuyện năm xưa : Quý Sửu năm thứ 21 (1313), dạo ấy cũng vào mùa hạ, tháng Sáu, đúng ngày 20, sét đánh trúng viện Tam ty làm Lương Lang chết.

Khắc Chung nói :

— Nhờ lượng cả bao dung, quan gia sáng suốt nên mới có lệnh truyền cho bản ty bỏ tiền ra làm chay đề tạ, Khắc Chung này mới còn sống được đến ngày nay.

Quan ngự sử đài đặt hẳn chén nước xuống, dịu giọng nói :

— Tướng quân nhớ lâu thật, cả chuyện xa xưa. Tôi chịu cho trí nhớ của tướng quân đấy nhưng hình như trong việc này có chuyện nhầm lẫn : việc bỏ tiền làm chay lễ tạ là do hữu ty lo liệu.

Khắc Chung nói :

— Trình quan ngự sử, tôi được cái trời trao cho một cái đầu còn minh mẫn. Làm sao tôi có thể quên được chuyện đó. Tôi còn nhớ năm đó vào mùa xuân, tháng giêng phu nhân của Ninh tổ được truy tôn làm Ninh Từ hoàng hậu, phu nhân của Mục tổ làm Mục Từ hoàng hậu.

Tháng hai thì Hiệu Thuận vương Chế Chí đến hành cung Gia Lâm rồi chết, đem hỏa táng.

Tháng ba, sao chổi mọc ở phương tây. Hưng nhượng vương Quốc Tảng mất...

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

— Thôi thôi... xin tướng quân... — Quan ngự sử đài xua tay cố tình gạt đi nhưng Khắc Chung vẫn ung dung nói.

— Trình quan ngự sử, chiếu theo lệ cũ thì một khi sét đánh vào cung điện đường vũ, thì việc làm chay cầu phúc, trừ tai, đồ bày biện mới do bên hữu ty sắm sửa, lễ vật cần dùng do kho cung cấp tiền. Ngoài ra các xứ khác thì đều do bên bản ty bỏ tiền ra làm chay lễ tạ.

Nghe đến đây, quan ngự sử đài uống vội chén nước rồi cáo từ lui ra.

Thế là mấy hôm nay công việc ở xưởng đóng thuyền hương Bát Đụn, phủ Long Hưng đã xong, Khắc Chung lên thăm núi Yên Tử.

Một đêm mù sương, hải đoàn Đại Việt đã rời cửa bến Thần Phù vào Chiêm quốc rồi lại bnổi sáng sương mù trời thu se lạnh, hàng chục cánh buồm thấp thoáng quay về chốn cũ.

Sáng nay, mùa đông sắp lụi tàn mà vẫn còn đọng lại từng vạt sương sớm.

Có tiếng chuông chùa ngân nga.

Ra Khắc Chung đã đặt chân gần đến am Ngọa Vân mà không biết. Xa xa thấp thoáng một ni cô đang lặng lẽ hái hoa trong vườn lần sau bụi ngâu.

Trời! Ai như lệnh bà? Chẳng lẽ Huyền Trân?

Khắc Chung cố dấn bước lên để nhìn cho rõ thì cánh cửa am đã khép lại.

Vừa lúc đó, đâu đây chuông chùa khẽ ngân nga.

www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com

MORE EBOOKS: https://booktruyen.com

BÍ MẬT VỀ HUYỀN TRÂN CÔNG CHÚA

Chịu trách nhiệm xuất bản:

HOÀNG MINH HẰNG

Biên tập: DƯƠNG TOÀN THẮNG

Bìa và trình bày: BÍNH VĂN

Sửa bản in: CÚC PHƯƠNG

In 15.050 cuốn tại Xí nghiệp in B.T.T (Đại nội —Huế). Số in: 722, in xong và nộp lưu chiểu tháng 6 — 1989

downloadsachmienphi.com
Download Sách Hay | Đọc Sách Online
www.songhuong.vn
Download Ebook Tai: https://downloadsachmienphi.com